

L

كتاب شرح كليلة و دمنه
طبع في المطبعه
١٢٩٠

اما حربه

١٢٩٠

کتابخانه عمومی
مکتب اوقاف و امور خیریه
کتابخانه عمومی
کتابخانه عمومی

9.

21.4

قد فوجئت به بالسجدة على ما جرت به عادة
ما كنت أرى من العجس جاءه الخبر ان السجدة طاعت
السجدة على ما جرت به عادة ما كنت أرى من العجس
فأجابوا بسجدة حمد الله تعالى على ما جرت به عادة

سبحان الله رب العالمين

<p>باب اول در سیرت پادشاهان ۴۳</p>	<p>باب دوم در اخلاق درویشان ۱۱۵</p>	<p>باب سوم در بیان فناخت ۱۶۵</p>
<p>باب چهارم در فوائد خاموشی ۱۹۷</p>	<p>باب پنجم در بیان عشق و جوانی ۲۰۲</p>	<p>باب ششم در صفت و پیری ۲۳۰</p>
<p>باب هفتم در تأثیر تربیت ۲۳۸</p>	<p>باب هشتم در آداب صفت ۲۶۵</p>	<p>باب نهم در لطیفه ۲۸۱</p>
<p>خاتمه الکتاب ۲۹۹</p>		

حضرت شیخ بسمه ذکر نه که حدیث شریفه ایدوب حمد خداوند که ایله بوردی
 منت خدا را زیر احقیقت حمد خدا را از اینک صفات کلامیه سنی شکر کلام ذکر
 ایله که لفظ حمد را با بعضی مشتقاتی مخصوصه ذکر ایلمک واجب ذکر نه که حاشیه مطالعات
 چند بعد از این روایت ایدوب پیور در حقیقه الحمد اظهار الصفات الکامیه یعنی حقیقت حمد
 حق و بیتم و آیه شکر الفاظی ذکر ایلمک و کلام حاصل لفظ حمد و مشتقاته مخصوص و کلام حقیقت
 حمد بلکه هر کلام که خدا آنک صفات کلامیه دلالت اید و هر کس که عربی و لایه و لایه که بر این
 ایله و تا سر مصدر در متن یمن و ن یعنی نصر ایلمک مضاعفند و بیچکه تنبیه و بهر معنی توجیه
 اوله که هر کس که بهر تنبیه اعطایه سبب صکره اید و جابجا ایچون با شنه قه سبب پس بونت
 عقلا و شمر ما خود رفته که تر اند بوشک نمیند ایت که به و اید و اوله و اوله که لا یلوا
 صد قانکم بالمع والاذی و متن تنبیه اوله که سوره که بعضی شنه انعام المبین بین صکره یعنی
 طریقه یعنی محبت و مودت چندان ایلمک عطا یای تعدیه ایلمه بین ایا که چنانکه اوله
 متبیه اوله ایچون و بوشک عقلا و شمر ما مقبوله رفته که ایت که به بود که دلالت اید و اوله که لا یلوا
 یمن علیکم پس ذات باریه ایلمک طریقه به منت اثبات ایلمک اعتراف و اقرار طریقه یعنی
 ابو قدر نعم جلیل که بیره اعطایه شد و هر دم و هر ساعت اعطایه اید و هر که به منت ایلمه
 لایون و شمر او اید و بکره را جبار طریقه و کلام یعنی بواثبات اعتراف طریقه در اخبار
 طریقه و کلام یعنی به منت اید و بکره و یا ایلمک و کلام پس بواثبات اعتراف محض شکر
 و شکر خدا آری ایلمه و یا شکر ایلمه مضاعفند شکر که بر آیه ذات باریه اسود غریبه الله کی
 غیره الحلال جایه و کلام و بر سبب صاحب و رب مغفانه که خدا و خانه خدا کی صاحب خانه بکره
 بودند یا ساکن او قنوی لا بعد معلوم اوله که هر کلمه تک که اخوی الف قیاد و اوله اند و اوله
 صکره بر با مقدر و نهایت حالت اضافت اثباتی لا بعد ذکر که اوله کلامه صفات اضاف اوله
 بوردی و لا و بر کی که غیر به مغفانه اوله بوی مایه کی فاضله را بهر کلام جاریه کنی
 تخصیص افاده ایدر المنة که به یعنی منت اللمک و شمر ایدر حقیق و هر چه ذکر که اقرات
 طریقه یعنی منت اللمه و بکره و بکره از ایشان اوله و هر منون بکره از پس منت اللمه و هر چه
 ایا و کلام معلوم اوله که مسود و بکره ادب بختن اوله المنة کو اهب العقلا پس انده

جاری اولان

جاری اولان مباحث و مناقشات بودند جاریه تا طالب تحصیل فارسی اوله مشارب ملایم
 اوله بختن ترک اولدی غرض فعلی مغفانه ذکر غایب صیفه سید رفیق بودند میان نسبه اولم
 ایا بونک کی برده بی ملو و مانند مضاعف تنبیه ایدر هر معانی استمرار و در بعضی و یا بونک
 در بونک اولور و او حرف عطفه رقیاس بودند و اوله مغفانه بشتن مضموم او مضمر
 ایا عربی کی مغفانه و و متعلقه شهرت بود و هر جکر سخر کی فعلی مغفانه و مغفانه ذکر غایب
 لغت عظیم دیگر را بونک کی برده متعالی مضاعف و بر هر که بود که مغفانه عطف
 تعبیری اعتبار اوله بونک کی جمله فعلیه مضاعفند و خدا به صفت واقع اوله ذکر که حرف
 را با صفت بود با حرف تعلیل که بوازا ده اید و اوله باقیله با بعد از ارتباط ایچون کلام در
 دین نه ربط ایلمک یعنی تعیین ایلمک قلت یا کثرت یا شکر یا عیش طاعت مصدر در
 طاعت بطوع و تم یعنی نصر ایلمک اجوف و او بشتن انقیاد مضاعف و مضاعف مضاعف مصدر
 مضاعف و اضافتی قبلند در خدا به را جودر خدا به طاعت و انقیاد و بکره موجب اسم فاعله
 افعال یا بشتن بونک کی برده سبب مضاعف و در با بعد از اضافتی اسم فاعله مضاعف
 اضافتی در مضاعف بود اوله البته مسودر الاخر اولور و بشتن قربت قربت قربت قربت
 حسن یا بشتن مصدر در قرب کی تقیض بعد در تقیض مضاعف و تا ادا و ادا و خبر در
 است الفک فیکله ادا و رابطه در دین الف مغفانه و بکره اوله یعنی بکره شمس طاعت
 مبتدا و موجب خبری محصور ترکیب ایچون خدا که طاعت و انقیاد ایلمک بقیلغه
 سیدر زید اقران و السجده و اقرب پیور شمر رفته شمس صکره اصلا شمس
 ما قبلند مغفانه ایلمه انو کیچون افزوده خا اولان کلمه و اخط اوله مغفانه ثابت اوله خبره
 اشی کی دین مغفانه و بکره ایلمه اصلیه شخص بکره و بکره و بکره و اوله باقی
 مذکور اولان کی در قیاس و استعاده لیکن بونک کی برده باقیله با بعد از اصل اوله
 و او لفظ اوله که بکره ما قبلند حرفک مضموم او قه و بکره بکره بکره با حرف
 طر قدر غریبه فی کی و شکر بکره که مغفانه انما کیچون تعظیم مضاعف و بر شکر و بکره
 و بکره بکره تعظیم مضاعف مضاعف اوله استین حاشیه مطالعات مراجعت المسود اند
 بشتن اولان مضاعف طریقی بکره اید و بکره بکره کلام بختن اکثر من ان بختن و اشهر
 من ان بختن در تنه که بکره بکره مواضع متعدد و ده و اوله که ذکر رشت الله که با بودند
 و اید در بختن لفظ ایچون کلام در و بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره
 خدا به را جودر مغفانه بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره
 میمی اوله سنی بختن بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره بکره
 بشتن لازم شکر بشتن شکر بکره بکره لازم و ایدر مغفانه اضافتی مصدر که فاعله

روایه شمس

روایه شمس

روایه شمس

روایه شمس

روایه شمس

روایه شمس

اضافتی قیلند در وینه سین و آادات خبر مقدر در زیر آتاعده در که فقره اول ده
 بر ادات ذکر الیه لم فقره ثانیه حذف ایدوب تقدیر ایدرم و آوات خبر معنی
 جهندن شین ضمیره مقید در و توقعه فقره اولایه مظهر در و تقدیر مظهر و خبر
 مقدم خبری و جایز در که خبر مظهر فاعله اوله در شکرش خبر بدعت ثابت فقره
 اوله حاصل جمله اسمیه جمله اسمیه به معطوف در و یا نظریه اسمیه به پس محصور ترکیب
 اللمک مشکون اولم از دیار نعمته سیدر نه که خدا کلام مجیدند لکن شکر تم
 لازم یکم حاصل خدا لک و بر یکی نعمته شکر اولم جلب و خارج اولان هواد عجمه دم
 در لک و ترکیب سوخ در لک و حرف و حد در هر نفس دیگر که حرف رابط صفت که
 ارتباط ایچو در دیوا طلاق ایلمن اجمال ایلمشدر فرومی رود و فرو بونک که بر لک
 معناسنی افاده ایدر ادا اکثر تا اکثر توکید و مستعمله فقره که دارد اولان محکوم تعیین اولور
 انش الله فقره لک اصله خود در تحقیق خوف اخیر حذف اولمشدر دین خود لک
 اسم فروع ایلمش می آادات حاله فعل مضارع انما ماضیه آادات حکایت و کاه
 اولور که مضارع ای استقبالیه میانی افاده ایدر و کاه اولور که مقام استوارده
 مستعمله بونک کی برود فعل مضارع مفرد غایب در و بونک مستعمله در دیگر معلوم اولور که
 فارسی مصداق لک اخوی نون اولور و نونک ماضیه یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 جمیع مشتقات عجم قیاسه اندون مخیر اولور تا آله مصدر و الگ ماضیه یا اولور و یا اولور
 ماضی ایلم اسم مفعول غیر منتهی و مشتق اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 عجم نیاس اولور میسج بر نشه سی سماعی اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 محصور ترکیب خبر نفس که اشتغالیدر یعنی خوف حیوانه تر اولور و یا اولور و یا اولور
 تدبیر اولک ضعیفی و یا اولور کسری و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 و بر یکی معناسنه حیاته اضافتی اسم فاعل مفعول اضافتی قیلند در حیات و بر یکی
 مصحف الف و او شکلند یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 ادات خبر در سبقت اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 حاصل امداد حیات ایدر و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 سبقت بیان اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 نقطه مستعمله چون که در لک بونک خوف استعمال در بر فعل مضارع ایدر و یا اولور
 دیگر فاعله راجع ضمیر محذوف در ایدر و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 آگاه و کلک ایشش بر خوف خوف معناسنه متضمر حیات دیگر مفعول اسم فاعله تعیین
 بونک سوندر یکی معناسنه آله اسم فاعل مفعول اضافتی قیلند در آت بونک

این فقره در وینه سین و آادات خبر مقدر در زیر آتاعده در که فقره اول ده
 بر ادات ذکر الیه لم فقره ثانیه حذف ایدوب تقدیر ایدرم و آوات خبر معنی
 جهندن شین ضمیره مقید در و توقعه فقره اولایه مظهر در و تقدیر مظهر و خبر
 مقدم خبری و جایز در که خبر مظهر فاعله اوله در شکرش خبر بدعت ثابت فقره
 اوله حاصل جمله اسمیه جمله اسمیه به معطوف در و یا نظریه اسمیه به پس محصور ترکیب
 اللمک مشکون اولم از دیار نعمته سیدر نه که خدا کلام مجیدند لکن شکر تم
 لازم یکم حاصل خدا لک و بر یکی نعمته شکر اولم جلب و خارج اولان هواد عجمه دم
 در لک و ترکیب سوخ در لک و حرف و حد در هر نفس دیگر که حرف رابط صفت که
 ارتباط ایچو در دیوا طلاق ایلمن اجمال ایلمشدر فرومی رود و فرو بونک که بر لک
 معناسنی افاده ایدر ادا اکثر تا اکثر توکید و مستعمله فقره که دارد اولان محکوم تعیین اولور
 انش الله فقره لک اصله خود در تحقیق خوف اخیر حذف اولمشدر دین خود لک
 اسم فروع ایلمش می آادات حاله فعل مضارع انما ماضیه آادات حکایت و کاه
 اولور که مضارع ای استقبالیه میانی افاده ایدر و کاه اولور که مقام استوارده
 مستعمله بونک کی برود فعل مضارع مفرد غایب در و بونک مستعمله در دیگر معلوم اولور که
 فارسی مصداق لک اخوی نون اولور و نونک ماضیه یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 جمیع مشتقات عجم قیاسه اندون مخیر اولور تا آله مصدر و الگ ماضیه یا اولور و یا اولور
 ماضی ایلم اسم مفعول غیر منتهی و مشتق اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 عجم نیاس اولور میسج بر نشه سی سماعی اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 محصور ترکیب خبر نفس که اشتغالیدر یعنی خوف حیوانه تر اولور و یا اولور و یا اولور
 تدبیر اولک ضعیفی و یا اولور کسری و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 و بر یکی معناسنه حیاته اضافتی اسم فاعل مفعول اضافتی قیلند در حیات و بر یکی
 مصحف الف و او شکلند یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 ادات خبر در سبقت اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 حاصل امداد حیات ایدر و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 سبقت بیان اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 نقطه مستعمله چون که در لک بونک خوف استعمال در بر فعل مضارع ایدر و یا اولور
 دیگر فاعله راجع ضمیر محذوف در ایدر و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 آگاه و کلک ایشش بر خوف خوف معناسنه متضمر حیات دیگر مفعول اسم فاعله تعیین
 بونک سوندر یکی معناسنه آله اسم فاعل مفعول اضافتی قیلند در آت بونک

عینه و حقیقه

عینه و حقیقه در وینه آادات خبر مقدر در محصور ترکیب و چون که مذکور نفس خوف و حیوانه
 خارج اوله یعنی حیوانه فاعله و سر در بر معلوم اوله اوله اوله و یا اولور و یا اولور
 خبر نفس میور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 و الا نفس مجموعه داخله خارج اولان هواد و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 کلن فقره و تعیین میور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 هواد خلک عینه در بدون العکس حضرت سید امداد حیاتی هوای داخله و یا اولور و یا اولور
 شکر شایسته رعایت الی که گواید که هواد خارج کلک خوف حیوانه و یا اولور و یا اولور
 و نوت و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 پس خودی سبیل طلق و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 و شط در پس در هر نفس و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 حیوانه داخل اولان فاعله در در حرف ظن در نفس و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 لک دیگر نعمت معوض موجود طام محصور ترکیب و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 بر نعمت و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 لازم اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 وحدت و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 لک نعمت بونک بر نفس و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 برابر کمر عهد شکرش برابر از بونک من ابتدایه معناسنه و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 الاسفاسنه و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 کینه اضافتی لامیدر و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 اولان که متعدد در ان مشتمل بر هر یک محکوم بیان اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 متضمر حاصل اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 بنظر مشکوک لک و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 ضمیر و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 انضافت ایچو بر صفة مجتبه داخل اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 کلور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 معنی و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 کلام و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور

این فقره در وینه سین و آادات خبر مقدر در زیر آتاعده در که فقره اول ده
 بر ادات ذکر الیه لم فقره ثانیه حذف ایدوب تقدیر ایدرم و آوات خبر معنی
 جهندن شین ضمیره مقید در و توقعه فقره اولایه مظهر در و تقدیر مظهر و خبر
 مقدم خبری و جایز در که خبر مظهر فاعله اوله در شکرش خبر بدعت ثابت فقره
 اوله حاصل جمله اسمیه جمله اسمیه به معطوف در و یا نظریه اسمیه به پس محصور ترکیب
 اللمک مشکون اولم از دیار نعمته سیدر نه که خدا کلام مجیدند لکن شکر تم
 لازم یکم حاصل خدا لک و بر یکی نعمته شکر اولم جلب و خارج اولان هواد عجمه دم
 در لک و ترکیب سوخ در لک و حرف و حد در هر نفس دیگر که حرف رابط صفت که
 ارتباط ایچو در دیوا طلاق ایلمن اجمال ایلمشدر فرومی رود و فرو بونک که بر لک
 معناسنی افاده ایدر ادا اکثر تا اکثر توکید و مستعمله فقره که دارد اولان محکوم تعیین اولور
 انش الله فقره لک اصله خود در تحقیق خوف اخیر حذف اولمشدر دین خود لک
 اسم فروع ایلمش می آادات حاله فعل مضارع انما ماضیه آادات حکایت و کاه
 اولور که مضارع ای استقبالیه میانی افاده ایدر و کاه اولور که مقام استوارده
 مستعمله بونک کی برود فعل مضارع مفرد غایب در و بونک مستعمله در دیگر معلوم اولور که
 فارسی مصداق لک اخوی نون اولور و نونک ماضیه یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 جمیع مشتقات عجم قیاسه اندون مخیر اولور تا آله مصدر و الگ ماضیه یا اولور و یا اولور
 ماضی ایلم اسم مفعول غیر منتهی و مشتق اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 عجم نیاس اولور میسج بر نشه سی سماعی اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 محصور ترکیب خبر نفس که اشتغالیدر یعنی خوف حیوانه تر اولور و یا اولور و یا اولور
 تدبیر اولک ضعیفی و یا اولور کسری و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 و بر یکی معناسنه حیاته اضافتی اسم فاعل مفعول اضافتی قیلند در حیات و بر یکی
 مصحف الف و او شکلند یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 ادات خبر در سبقت اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 حاصل امداد حیات ایدر و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 سبقت بیان اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 نقطه مستعمله چون که در لک بونک خوف استعمال در بر فعل مضارع ایدر و یا اولور
 دیگر فاعله راجع ضمیر محذوف در ایدر و یا اولور و یا اولور و یا اولور و یا اولور
 آگاه و کلک ایشش بر خوف خوف معناسنه متضمر حیات دیگر مفعول اسم فاعله تعیین
 بونک سوندر یکی معناسنه آله اسم فاعل مفعول اضافتی قیلند در آت بونک

بی حساب لفظ باران ز تحک و صفیدر دین غریب تدریس پورش جبهه چرخ منته السد
و آخوف صله در رسیدن ارشمش بیکدر اسم مفعول در رسیدن دینیل طاه خطه سنز
سویلمش زیر اسم مفعول اولدر که نایب عن الفاعله منته اوله بوابه فاعله
منته در پس اسم مفعول اوله قابل و کلر نهایتی صیفه در اسم مفعول منته کدر
امدر بونیک بکی صیفه لمر ما ضیدن شمر دیو اطلاق ایلمک و جمدن خانه
و کلر محصور ترکیب خداک حساب منته و نهایت منته رجعتی بجهت رجعتی جمیع کائنات
ایرشمش صاحب جمیع کائنات رجعتی در یا سینه مستقر در و خوان نعمت بی
در بخش مده جانشین و او حرف عطف در خوان بوند و او رسمیه صنفه و سینی
و صرشته که ایچین طعام بولر اکا در لم نعمت مووند در نفع لفظ منته کدر حسرت
و کونیل مک مستغنی بیند بوند معای اخیر مراد در شیشه اضافتی لایمه در معلوم
اوله که ضایره اضافت جمیع زمانه لایمه در و خوانک نفعه اضافت لایمه در مجازا
و بی در بغه بیانیه جان بوند بر در ارضی معاصیه یا قافیه رعایتی چون حذف اوله
کشیدن بوند اسم مفعول در چکلمش معاصیه محصور ترکیب ذخی خداک نعمت
صنفه بی جمیع بره یعنی صر بره چکلمش در بقیه تمام دنیا جمیع انشیایه نفعی و کلر
و حاصل در بونیک نفع ذوالقافین واقع اولدر بر قافیه سی معمر را و معمر جاور
و بر قافیه سی رسیدن و کشیدن در برده ناموس بندگان بکناه فاحش نذر
برده موقوف ناموس بریدر عرض و وقار معاصیه بندگان اخوند بای رسم
اولان اسم الف و نون و جمع و یاء حرف مصدر یعنی بای مصدر لایح اوله
حاضر رسم کاف عجیبه بدل اولدر بندگان و بندگی برده ناموس اضافت بیانیه
و بندگان اضافت لایمه در بکناه با حرف سبب و کناه کاف مجتنب ضمیمه یازق
و یکدر الف ایله و الفسره لغت در فاحش صنف مشبهه در شول بر فرض در لمر که خد
تجاولیه کناه فاحش اضافت بیانیه در نذر دالک و رانک فحشیه نفع نفعی
مستقبل در بر نماز معاصیه را که تشدید تخففات عوامند در زیر العزل در تشدید
یو قدر نه که رشید الدین و طواطع و ضلعه بیور شد و خور و خله شوال ابراه
ابدوب غلبه استعمالن شیدر دیو جواب و بر مشدر یکی ضرورت و یخچون
بعض حروف تشدید ثبات ایدر لم علی الخصوص راده و بمن محصور ترکیب
خدا قول لریک عرض و ناموسی برده سنی یا در فرکنا سبیل بر نفع انشیایه
و تنهالیم اشد کلام معاصی سبیل بولر رسوا الیمر حاصل جمیع انشیایه
ابدوب قول لریک و سبیل الیمر و و طیفه زور و خجالی شکر نبرد و طیفه انشانه

رو لایح
رو لایحی و سدر

خدا قول لریک عرض و ناموسی برده سنی یا در فرکنا سبیل بر نفع انشیایه
و تنهالیم اشد کلام معاصی سبیل بولر رسوا الیمر حاصل جمیع انشیایه
ابدوب قول لریک و سبیل الیمر و و طیفه زور و خجالی شکر نبرد و طیفه انشانه

مکون تعین

مکون تعین و تقدیر اولان طعنه و بازرقه در لم بر کلمه تک که اخوند حاضر رسم کلمه اولان
حدا اوله حمزه و عمزه و و طیفه بکی حالت اضافت اخوند بر صفره مجتنب ثبات ایدر لم بوند
بکی زور بر اصلیه اولنجه زور معاصیه در پس عاکل خاصیه اضافتی قبلین اولور
اما یا حرف سبب اولنجه و با و صحت اولان علی کلر حال اضافت بیانیه در بیکدر احواف
نشد در بیکدر پس اضافت که بیانیه اولور جائز در که روزین که یا حرفی اوله نسبت ایچون
دین نامنه سویلمش زیر آعریدن بر نسبتی شد اولور اندن غیر دین محقق اولور
بجملای شکر یا حرف سبب و خطا نقیض صواب در بیکدر معصیت منکر کاف مفتوح اولنجه
اسم مفعول در افعال بندن باره نرد و چرکین و یکدر بقیه انشانه پس اضافت بیانیه اولور
اما بقتل کاف مکسور او تو دیر اسم فاعل منکند پس اضافتی لایمه در بیکدر بوقول
صفا یو قدر و سون کلامه در ملایم و کلر مکرم اخوند بر بای و صحت تقدیر اولان خلاف
قیاس اوزره نبرد بانگ ضم و رانک فحشیه نفعی استقبال مفرد غایب در بوند کسره یعنی
قطع الیمر و یکدر و رانک تشدید غلبه استعمال خلاف قیاس اوزره یا بندر حاصله کجایه
عوامه و نذر فارسی بلنر تشدید ایدر او تو مار لم محصور ترکیب ذخی خدا قول لریک یا در
و چرکین خطای سبیل زور و قوری و طیفه سنی و یا زور و منسوب و طیفه سنی بقیه و طیفه
یو بیه سنی و یا پیچ بر کونیک و طیفه سنی قطع الیمر حاصله صبور در دنیا ده قول لریک جرایم
صغایر و کبار سبیل تعذیب الیمر اما اخوند کفار مطلقا و مؤنکر بعض عاصیل برین
تعذیب ابدوب بعض سنی مفواید معلوم اوله که شجک بونکانه ذاب و عا در
بود که کلام منسوب برین کلام منطوقه تقدیر و تنویر ایدر نه که بوند بوند در بیت
ایر کریمی که از خوانه عجب کبر و ترس و طیفه خورداری با حرف ندا و کبریم ضایر
و یا حرف و صحت ایر کریم و یک اولور و بای ضایر مقدور اوله و یا خطاب خطاب معاصیه
اوله تقدیر ایر خدا کبریم سن و یک اوله بوند یا خطاب ایچون در حدی منضمی و کبریم
اولان یا خطاب خردیه در دینلر غدر سویلمش زیر آعریدن و یکدر کریمی یو قدر
ضایر محذوف و کبریم بای خطاب ایله اکا صنف در بین خطا سویلمش زیر آعریدن
ضایر کریمی مضایر اولم اقتضا ایدر ایر خدا کریم تقدیر ندر در پس بود جمله یک
نفعی سنی اوله که حرف رابط صنفه در خوانه خانک کسره ایله خوند معاصیه در جمیع خوان کلور
عجیبه اضافتی بیانیه در و صفره مجتنبه اضافت ایچون کلمه در بصرای مصرایه نیه به
هر هوزر کبرایش پرسته در لم عرب مجوسی در و ترس به طیان کلام در و طیفه خور و صفا
در کبریه و طیفه بی معاصیه خوردن و او رسمیه در خاصی روم ضمیمه او نمون کرکید
الکاف ایله و الفسره لغت در قافیه اجلندن بوند خامقون او نمون کرکید دین روم صنفه

زور لایحی

رو لایحی

رو لایحی

مکتبہ اسلامیہ دارالعلوم دیوبند
روادعی شہر

روشنی

روزنامہ

صفدر

مجلس پنجم در محلہ
مجلس پنجم در محلہ
مجلس پنجم در محلہ

بسم الله الرحمن الرحيم

رو لاسمعی و مسرور

مضاری اور دکلور قنار و آوون مطهر بر سر سکه دن صکه کلید کچون و اوله منز بهینق
اوله نوره که عروجل ده بوبله ایدر نفقت باجوف صاحب غفلت موقوف بخور سون جوف
نفی حکم در انکچون متصل ازین خور و اسبیل عمل مضایع مفود محاط بریمه سین و یکدند
بعضل بخور بر استقباله استقام انکار و اوله فایده بیدار اما بوقوله التفات اوله نوره
هم کیدن صا در اوله ب محصور بیت ابر و باد و دود و خورشید و فلک ایندن دیر لم بخت
هر بریمی بر ایندن و خدمتند تا بتدر حاصیل هر بر بر رخدمته تعیین اوله نوره که سن برانک
الک نوره سین و اوله انکی غفلتک بیمه سین انک الک نوره کدن م ا کسب و تحصیل و بخت
خداوند لری سکا خدمتکار تعیین ایندن در انک سن بوا سطر ایدر خدا به عبادت و طاعت
ایلمه سین معه از بهر نوره کشته و فرمان بر دار شرط انصاف نباشد که نوره مان نوری
بهرانک نفی و صایک سکو بکله ادا ت تعلیل در لاجل معاصیه لازم الاضافه اولان الفاظ
سر کشته و صف نیکویی انباشند در کج لفت باشی و نمنش یکدرا تا استعمالن منجر
و بی قمار معاصیه در فرمان بردار و صف نیکویدر بردار بندن لغت قالدون معاصیه در
برداشتن کبی اما استعمالن کتور بکله تعبیر ایدر لم بیورق قالدیجی یعنی کتوری و طو بیج
معاصیه بردار بر داشتند و بر بندن اخذ ایدر خطا و نراحتش ایدر شرط انصاف
شرط موقوف شرط لفظی نارسیدن اکثر محکمان لایق معاصیه مستعذر دین اکثر عندیات
سویکه مقید اینصاف عدالت و یکدور و اضافتی لایم در نباشد نعل نفی مستعذر بای
و کلد اولی معاصیه در که خوف بیان فرمان اسد بیورق معاصیه نوری نعل نفی استعمال
مفود محاط بر بندن اینک معاصیه بر بندن اینک احوال استعمال نفی لایم اینصاف
بیت اوله مذکور اولان اشیا یک جمیع سی سیکچون سر کشته و دائره و فرمان برورد و خدمت
بی قرار و بی ثباتر یعنی خداوند لری سکا خدمتکار ایندن در که سن یک خدمتند ثابت و قائم
اولا سین پس شرط انصاف و کلد که سن بیورق طو نایوب فرمان بر بندن اوله سین
حاصل افلاک که ابد و ارضی حیوانات و نباتات معا و نله سکا طیف خلق ایندن در آمد
بر معاصیه عظیم نیست بلوب خالق ایدر امتثال ایدوب مأمور کله عالم اولی کرک نوره
بردارن کیندن بر کج لفظ ایچون کلمه در دین لغت احوال انان اکاه و کلد اینصاف
حضرت شیخ ذاکر بخند و تحریف عبادت و ترغیب شکر و تنبیه عجز و تصور و اعلام نوره
از ان و بیان طریق توکل و تبیین و عجایب قدره اللهم فان اوله الطاف حقیق
ذکر باینن تعلیه به شریع ایدوب بیورق که در خبر است بر مقدم خبر موعظه ابتدا که کبی
از سرور کائنات و منظر موجودات و رحمت عالمیان و صفوت ایدمیان و نوره و وزمان محمد
مصطفی علیه الصلوة والسلام سرور اوله معاصیه در کائنات بونک کبی بر لره مخلوقات

در کاف و شمع و لامی

روشنی

روشنی سید علی و لامی
روشنی

روشنی و کانی

معاصیه در

معاصیه در و منظر صحنه مصدر میسر در اما بونک کبی بر لره شوز اذ و بر لره که انکله نخر ایدر لم نوره
موجود است دنیا و موجود اولان اشیا دن عبادت عالمیان نیاس بود که باجوف نسبت اوله
والف و نون ادا ت جمع اوله پس جوف نوره ادا ت جمعدر و بخت سوبلش عالمیان
اصل عالم و یکدور صفوت صا دده حركات نوره جانی در اما که تا بکله در اما کادن اوله نوره
ایچن خالص معاصیه ایدمیان عالمیان کیدر باجوف نسبت اوله اما نصاب صیانه ادا
انسه و انان مردم دیمت در تعیین و انشی یا یله نراطف طو نشت در پس بون
ظا هر اولور که یا اصلا اوله و العلم عند الله نوره مصدر در تعیین بندن شوز نسبه دیر که بر لری
انکله تمام اوله نوره که دایره نبوت وجود شریف تمام اوله در که لایق بعدر سوبلش
دور زمان یعنی دایره زمان و اضافتی بیانه و اضافات خمس لایم در قنار
محمد مصطفی صا سبقة عطف بایندر محصور نیکب حدیث و ارد و ثابت اوله در کائنات
اوله سندن و موجودات یک منظر نون و اهل عالم یک رحمتند و ادم او غلر نیک صافی
و خالص کیندن سندن و دور زمانیک نوره سندن که بونذکور القابله ملقب محمد مصطفی
علیه الصلوة والسلام بیت شیخ مطاع نبی کریم قسم جیم جیم و قسم بیت لغت
او دیر لم اما اصطلاح جدیدی معاصیه در کرب نوره دیر لم کرک اوله مر متوافقی اوله
کرک اوله سون و معاصیه لغت قبی قنار دیر لم اما اصطلاح جدیدی دیر لم پس
بون بیت بر نیه شعر یا ندر معاصیه بندن اکاه و کلد بخت شیخ صاحب شفا عند ربک
اوله مطاع اسم مفود در افعال بندن اطاعت اوله نمنش یعنی انشی و جن اکا اطاعت
ایلمش و امر نیه مطیع اوله در نبی اصلا نبیا در فعل بمعنی فاعل نبی یعنی ضرب باینک
مهور الامم منزه بیه و نوب او غام اوله در انبیا و نبیا کلد فعلی از ان شرفا
و کر ما کبی نخبه معاصیه یعنی خدا ان قول نیه خبر ویرجی و کتوریجی معاصیه و جانی در که نبوت
نبی و نون اوله یعنی بونک بر دیر لم کبی پس نیک معاصیه مشرف علی الناس یکدور
نیز انصاف رفته دیر لم مذکور معاصیه لغت در اما اصطلاح فو حاتی مکی صاحب بیورق
نبی شوز ادا ت شریفه و عنصر لطیفه دیر لم که اکا بطریق الوسی فی عند الله بر شرف نادر اوله
که اوله شرفیت انک خدا تعبد نیک کیفیت بیانی متضمن اوله اگر اوله شرف غیره معصوت
اولور سه رسول در لره تم کلامه کریم ای دیکدور نقیض کنیم در که معاصیه لایق در اما اصطلاح
جوهره دیر لم که اخلاق و صیبه و اطوار رسیده ایدر محلی و فیرن اوله قسم متدن اولور سه
حسن الوجه معاصیه فعل بمعنی فاعل اما قسم اولور سه فعل بمعنی فاعل که قسمت
ایچن معاصیه یعنی نوره علوم و معرفتی و حکمتی امتی بندن و اخلاق و جمعی و کفای عمن
قسم ایدر بیدر جیم لغت ایدر کرکده قسم معاصیه اما بونن مراد عظیم القدر و القدر

روشنی سید علی و سید

انسانه

و دانه و روشن
و دانه و روشن

ویدیک که اول حضرت تک شوال مجزه شده اشارت نور که اعتدال را قتل ایمن هر نه و کلو او زود بودی
و کوه که مک مک با نغز و واقع اوله اندون بلند و عالم و جسم که زینور در انبیا و نوح
برایسی جسم است بدنه موصوف و کلد را بنیلر عجب بود که در یک انبیا یک جبهی بودی
که بود حکم جرم ایلدیلر حله طوار قاتی آمده اسناد ایلک مشهور در انبیا اندک الله بلور
و رسول انجی بسم کون یوز معنیه در یعنی خندان روز و سیم معنیه اول مقصد
خاکیز و و پیور مشهور که بن لطیفه ایچی ام اما و غری غیر سر نشسته سو پوزم تعطل
و ایت ایلدی که شویله حکم کوردی که مبارک آرد ویشدی کوردی و سیم
و سیم دن در که علامه در لر یعنی مبارک اورد لری مهر نیوله نشانی و ایدر و یانور
نیوله مبارک الیک تنویر دن کتابت اوله که علامت صدق رسالتی در نشانه که کما بود
باز که نور نبوت ادمک التقدیر حضرت مشبه و اندون سابقا انبیا به نظر ایدر که حضرت
و اصل اولدی و سیم حسن الوجه معنیه ده کلو مصراع نمایند واقع اولان الفاظ جلیس
مطرب اسلوبی اوزره در یعنی اول حرفدن غیر خلد سرور در نشانه که علم و سلم بویله در
معلوم اوله که با الفاظ دیگر خبر میسند در یعنی هویت معنیه که بی کرم اه حاصی محمد مصطفی
و اوصاف ایلد موصوف و بوالقالب ایلد ملقب در بیت چه علم دیوار ایت را که بشد
چون نو پشیمان چه پاک از نوح بجه انداک به شدن کشتیان چه جیم عینک کسریله
و حاصر سبیلده و دیگر دوسر العقول غیر دن مشعل القدر و یوار معنیه در عرجه جواد
و بر لافه اضافتی بیایند در آدای صله در با معنیه که خوف بیان و با خوف تعلیل
با شد فطر مضایع مفود نمایند با شیدن دن بوند اوله معنیه در چون و اور سبیل اداست
نشیه در پشیمان پشت اورد در و با شیم در ضرورت غایبه ایچون با سر نسبت اولندن
تا بدر بعضی تا و بک و بان اداست تا علل در معنیه که در بان قبیحی و شتر بان و و چه
و بر لر کید بعضی تا لره پشیمان و دیگر بر رجب لغت اورد صفیجی در اما بونک کبی
بر لره ظهیر و شدم اورد و با شک یعنی قیوم بر عیجه مالات و بر لر ما با ل و بر لر قیرام
و بیچک برده موج و کتر تلازم بر بر بجه اضافتی لامیه در آن اسم اشارت در مقدار که
تقدیر بر آن کس را در آدات صله در یکی که خوف رابطه صفت کشتیان کشتی با سی
اصبله ایلد که در عرب مسینه در و بان اداست تا علل در سبیلر سبیلر یکی یکی و دیگر و عرجه
ملاع و بر لر یکی صنف ده و بان اداست تا شیدن دین عقل ایلد در محصور است نه علم
است دیوار نه یعنی امته استفهام انکار بر یعنی اشک غم یون نیز است که یکی سید و یار
دارد کتر موجندن نه پاک اولر که که حضرت نوح یکی یکی اوله حاصی بر اشک شک یکی
مشغلت ایچی لری اوله اولر که جهنم خداوند نه نور قاتی نور قاتی که نوح نبی

ترتیبی که

نورانی

کجی

کجی اولان که طوفان موجدن پاک ایلد یعنی پروا کجی بلخ الیه کماله کشف الیه کماله
یونظم جگر کمالک اوچی عروض خرنه ندر یعنی عروض صربی مجوز یعنی هر مصراع ایکی متغالی
کلو را لا دور یعنی مصراع اول و مضمر کلو یعنی مستغالی بلخ فعل ماضی مفود مذکر غایب ثانی
تحتن مستمر ضمیر مجزیه را جدر ایدر شد و دیگر در عینک ضمیر و لامک فحله مفود لرحم بیند
مشتدر کدر صنفه مفود اولنجه شرف و رفعت معنیه در تقدیر انصوب مفعول بر بلخ تک
ابا جمع اولنجه علما یک جمع اولور عینک ضمیر و لامک سکونیه که اعلایک انوشدر پس بودی
بر موصوف تقدیر اولور و درجات علی دیک اولور علی الله یار سه مفود اولور بر ایت معنیه
کلو عینک فحله و ضمیر جازیه بین الله یار سه عینک فحی جازیه در یکنون نظر و از ایا کماله با حرم
قو معنای شغف بلخه به متعلق و ضمیر مجزیه را جدر کشف فعل ماضی مفود مذکر غایب ایدر
و دیگر در و جاد الیک ضمیر و صیقل فحله مفود و جمع بیند مشدک لفظه و مفود اولنجه ظلمات معنیه
اولور جمع اولنجه و چه تک جمع اولور کجیه تر کلا فاعل یعنی کفر ظلمتی و کجیه تر کلا فاعل ایدر
یچا که کماله کیدر اعراب و تعلیق محصور است حضرت کجیه کماله درجات و مراتب علایه ایدر
تهدیه خلقه انبیا اولم بر انبیه و اصل اولور کفر ظلماتدن جلال ایمان اسلام کشف ایلد
حسنت جمیع خصاله صلوا علیه و آله حسنت فعل ماضی مفود مؤنث غایبه کوزار
اولور و دیگر جمیع حب دیگر خصاله خاخر جتنک کسریله خصلتک جمیع در خلق و جومر
معنیه در حسنت فعل جمیع اسناد و خصاله اضافتک انیت اخدا الیک اعتبار ایلد در
ذیرا کلو جمع مؤنث علی الخصوص که جمیع لفظه معنیه جمعیت محو طرد ضمیمه کن محو را جدر
صلوا فعل امر جمع مذکر مخاطبه صلوات کنورک و دیگر علیه الجار و المجرور صلواتی شعلقد و آله
ضمیمه مجزیه معطوف در حرف تقدیر بله و یا علما کوفه مذهبی اوزره در که انکار اعدا حار سنر
عطنی کجیه ایدر لر محصور است حضرت محک جمیع اخلاق و اطوار کوزار لر زبر اخلاص
تر اندک لفظه خلق عظیم پیور شد رستی بویله اولنجه اکا صلوات کنورک و جحانه
و فی ذیرا پیور شد رذا صلیتونی نعم و لامی حلیه صلوا فعل ماضی جمع مذکر غایب
و بیش اقا معنای صلوات کنورک و بیش رستی بویله خطا کنونیک سم و
تلمذ ندر و یا سنج اولک و آلا لامی اولر تضامن و کلد که اندون بویله خطا قصد ایلد
صادر اولر رستی بویله خطای ذات لامیه اثبات و اسناد ایلک مرتبه سینی شخصی
ایلمکدن کلو هر که یکی از بندگان کشته کار پشیمان روزگار و سبب اثبات
ایلمک اجابت بر کاه صبح جل و علا بر دارد که بوند حرف رابطه ابتدا با جدر
نیز با و خبر است مقدم خبر و هر که مؤخر مبتدا صر بوند احاطه افرا ایچون اولان
نظر معنیه در و که حرف بیان هر وقت که دیگر یکی بریسی و دیگر اما یک یا سنر

و که کاف عینک فحله کماله کشف الیه کماله

مهر اصل حاکم و خورشید و در که
مهر اصل حاکم و خورشید و در که
ایک در خطا شفا علفن بیای سن ایرتیرینه
مشتغی کوزار لر مستله

و در این کیدر علی
و در این کیدر علی

بروید بگردن کائنات بنده یک جمیع در توفیق و بیکدیگر جمع یک سابقا باین معنی بیان اولی شد
 گشتار گشتار بدین محقق و کاف کاف عجیل اوقات فاعله جمیع معانیه مستحکما و جوار کاف
 کبی بو کانی عربی طو تانک عجیب طو تانک طبع ایتمش که پیچ و مانعین فارسی توفیق
 یون ایتمش پریش و روزگار و وصف ترکیبی است مندر پریش و پروا کنه کاف
 عجیل طاعون و بیکدیگر روزگار خلاف قیاس اوزره ایام و زمان معانیه در پریش و
 روزگار و وصف ترکیب توفیق طو تانک فارسی غریب بپوشش پریش و روزگار
 مراد احوال اطواری پریش و بیکدیگر و اضافی سر باینه در پریش و روزگار که معانی
 پریش و روزگار و دین و پریش و لفظ روزگار لفظه مضایق اولی در جایز در
 دید و یک یکی تقریرین بله خطا ایلمش دست انانیک بویله در تقریر باینه انانیت افعال
 باینده مصدر در جمیع معانیه تقریر الی و کنایه پشیمان اولوب توبه و رجوع
 الیه بامید اجابت اجوف مصاحبت امید و مودرت معانیه تقریر الی و کنایه پشیمان
 پشیمان اولوب اجابت زحمت کاه اولور که ضرورت و زنجیر پشیمانی و پشیمان
 پس تشدید و تحقیق جایز دین اجمال ایلمش اجابت اضافی مصدر که معنوی است
 قبیلند در توفیق اولوب امید به بر کاه اجوف صله و اجوف طو تانک در کاه جناب کبی
 بنوا و یکدیگر اگر چه اصلین قبی بر و بیکدیگر نه سابقا مفصل بیان اولور و حق
 بونک کبی بر کرده خدا و بیکدیگر و علا عطف تقریر قبیلند در بردارد فعل مضارع
 بردارد بوند بوند فالیده و یک در محصور ترکیب صر کاه که احوال پریش و
 گشتار توفیق و برسی توبه و استغفار الی تقریر توبه و استغفار چون توفیق اولوب
 امید به خدا و کائنات الی فالیده این دعا در نظر نگذارند و زانک کسر نه
 خدا معانیه در تکرر بیکدیگر در حرف صله در با معانیه و پروا و یک فحله ضمیر غایب در
 او کبی هویتی معانیه نظر نگذارند معنوی صر بیکدیگر و در و غیری صریحی نگذارند فعلی
 مستقبل الیه معانیه تحصیل علوم و معارف ایچون سیاحت زمانه کاتک
 بو مقامی استنکال ادب اکابر علماء اعجاز و شایع کبر الیه عرض الیوب
 ویردم بوقلام شریف ان کو ستر که معصیت الیه قولک اولگی و یکجی توبه
 و استغفار خدا رفتن مقبول اوله بدین حضرت ادم و حوا و حضرت داود و عیسی
 انبیا و اولیا بوجملک تخت مندرج و کبی اگر دیر که مندرج در ادبی من معلوم
 بیور در یکی بویکی فعل یعنی نظر نگذارند و اعراض کند معانیه طبعی متضمن تقریر اگر
 نظر نگذارند اعراض کند و توبه او چه دیک اولور غنک سر بر و دیک اولگی و یکجی
 توبه مقبول اولور و او جی توبه الیه مقبول اولور و بوجواب و بر لری بدین توبه الیه

روای سید علی
 و سید در کاف
 روای معنی
 روای معنی
 روای معنی

اشکال تامل

اشکال تامل و معانی مستقیم اولور و قابل معلوم اوله که کاتک قدیم نسخ لری که هر که کبی
 از بندگان و اقدار و اکثر که کبی و شمش اما رابطه سیر کبی ندوله و اقدار پس قدیم نسخه
 لری مخالف با تامل معانیه مستقیم مخالف با روش قدیم کاف عجیل اوقات معانیه در صیغه
 یا فیلک اونی لاج و اولور معانیه فاعله معانیه پروا و کار کبی رب معانیه وافر کار
 کبی خلاص معانیه و کاه اولور که امر صیغه سی اونی لاج اولور امر کار کبی غفور و غفار
 معانیه و امر کار کبی کثیر العلم و کثیر التعلیم معانیه دین زیاده خطا سولیش زیر کار
 اسم مخصوص لفظ در حله صر کاه داخل اولور بود که الفاظ اسماء مصدا در لری در افعال و کلام
 ویرد معانیه در اسمین معانیه معلوم در افعال لفظی بر حرف استعلاء و در افعال در
 اولوب بوقا و طو تانک معانیه ویرد معانیه لری است و در ایجه طو تانک باین
 بجا انداز بوند که معانیه در و شمش ضمیر بوند کنایه و جود بجا انداز فعل امر غایب
 یعنی طلب مغفرت و غفران الیه باز اعراض کند یعنی باینه که اعراض کند حاصلا امر
 ایدر و بیکدیگر بارشش بضرع و در افعال بضرع و در افعال بضرع و در افعال بضرع
 بوند و بیکدیگر معانیه در یعنی که بعد از بضرع و در افعال بضرع و در افعال بضرع
 بضرع بجا انداز فعل مضارع و در افعال بضرع و در افعال بضرع و در افعال بضرع
 لری اوله زیاده صیغه ده فعل مضارع لری غایب مشرک در حق سبحانه و کاه کوبه یعنی خدا
 لکایه یعنی بضرع الیه دعوت توبه الیه بجه خدا و بیه یا ملائکتی قد استجیت من عبد
 و لیس که رب غفر بجر اجوف ندا ملائکتی یا بیه و کاه کوبه ملک مجید در شمس لری معانیه
 قد بوند حرف تحقیق و استجیت فعل ماضی نفس متکلم و در استغفار بوند او تانم
 و بیکدیگر حرف و استجیت فعله متعلق بجه توفیق و بیه یا ملائکتی قد استجیت من عبد
 الیه در و لیس و او حرف حال لیس فعل مضارع افعال تصدیق بجه تقدیر امر نوع اسم و ظرف
 یا عجیله محلا منصوب خبری محصور ترکیب خدا ربیه ایدر بوند بجه تحقیق توفیق
 او تانم حال لری که انک شدن خبری اقدایی بوند فقد غفرت که تحقیق من آتی
 یا رفعم و بیکدیگر معلوم اوله که جیایب ورم توفیق شدن ان نه عارض اولان
 تقریر و یک در و برسی خدا حقن جیایب یا ایدر الی یک ترک الی بوند مجاز و در
 بجه بوند توفیق توفیق الیه جیایب عقوبه مستحق اولمش الی یک ترک عقوبت الیه
 و بیکدیگر دعوتش را اجابت کردم و حاجتش را بر آوردم و دعوتش شین بیه
 را جود الیه توفیق ده بله بر آوردم حاصل الیه و بیکدیگر بوقا در کتور دم و یک و کلام
 معلوم اوله که بجه ضمیر فعل اونی لاج اوله ضمیر مرفوع معانیه در بوند کبی که از
 جیایب و دعا و در بوند هم سرم ادم که حرف تعلیل بسیار چون معانیه در جیایب کاه

روای سید علی
 و سید در کاف
 روای معنی
 روای معنی
 روای معنی

و آمدن آواز و تکرار و تفتان کلمه یعنی عشق جانان به اندی و کل اولدی حال بود که اندی
 کسه ناله و این ایشندی شیخ پروانه عاشق صادق و یکدی دعوی بی مغایر و شبیه پیش
 این مدعیان در طلبش بی جبر اند **کانه که جبر شد جبری باز نیامد** این اسم اشارت در
 مدعیان مدعی اسم فاعل را فعال باندن اصطلاحی ابدی قبل از انتقال دال واقع اولد
 دال حرف در حرف مجزوه دن و تا حرف در حرف همواره دن بینما تا فو و تا عا واقع
 اولد چون **دال دال طلب ایدوب دال دال** او عام اندیر مدعی اولدی ضمیمی و ضامی
 و سایر مشتقانی بویله اعلال اولو قشائل مدعی عواستند صادق اولیان در لر آف و تون
 ادات جمودر که مکرر بیان اولندی در حرف طرف طلبش شبن ضمیمی ضامی راجع در
 بی ادات سیدر اسمای جوان مخصوص خبران خبرک جبر شدی ذکر اولان کبی
 اصل پیچر اندر منزه و صل س قلا اولشد وین سوزنیک اصل بود قدر زیاده و تیره حرف
 مجنبه در اصل و کلدر کانه که حرف تعلیل آن اسم اشارت در مقرر که تقدیری که آن کس را که
 در حرف صله در آینه که حرف بیان و تا حرف رابط صفت شد بوند اولد و کلدر
 صامعانه خبری با حرف وحدت و تا حرف تنکیر تا بوند کبر و معانده اولمده با کیدر کچن
 اقلقن جائز در فارسی ارفق شیع اید نه معلوم در حصول بیت بود اصل و زیاده دعوی
 مرد ایلی مدعی و کذا بل طلب و تحصیل عشق حقیقت بی خبر و بی دانش در تینی بنود
 اسلوب طلب و طریق تحصیل بی خبر در پرس بود مقام و وصول بفرقه فنون پیسر
 اولی احضار و از زیاده اصل و کوب خبر در اولدن نزدی خبر کلدر یعنی وصول و خبر
 دارا فتن بر بی خبر کلدی زیاده عرف اله کل لسانه در و یا خود نه وصولدن و نه کندن خبر
 کلدی حاصلا اسرار جانانه می شود که کتم ایدر که کسه اندن بر نشنه هم اینک اول واسطه اید
 کندوی فهم المیه اولیا تحت تبانی لا یوفهم غیر نو بزرگ حقیقت در دیکر و کماله و یا من
 لغت در حقی معانیه بوند بر قطعه دخی دیکدر یعنی قطعه دیگر ای برتر از حیا و تیا س
 کمان و و هم **در هر چه گفتند شنیدیم خوانند ایم** ای حرف ندای خبر است
 و حرف تفخیل بر تر بوجه رک دیکدر شادی واقع اولش تقدیر بر تر خبر خدا در
 از تر تر متعلق در خیال قوت مدر که باطنه تک بر سید حقیقت خیال و و هم علم کلام
 و حکمت اوتیان بود زیر آبنو حواس باطنه دند و بوند اول فکدر بخت اول نور
 نیاس بر نشنه اولی تقدیر یعنی بر نشنه ایشدر دیکدر دیکر کانه کاف عجینک
 ضمیمه نطن معانیه در که بر نشنه بلن طرف راجحه دیکدر و تین خیال کبی تون باطنه تک
 بر سید و بر نشنه بلن طرف مروجه دیکدر طنک بقیضه در و تر بوجه و تا حرف عطف
 مابعدینی مابعدین که دورت تینی عطف ایدر گفته ماضیه در قسم در خبرهای رسمی

تو لاهی

اولی غنچون

اولی غنچون ادات جمعی منزه مجنبه ایدر ایدلر شنیدیم گفته اند بایدر تقدیری شنیدیم ایدر ضرورت
 و تر بچون های رسیده منزه مجنبه ترک اولندی و خوانند ایم بوتره که ترینه در محصول بیت ای
 نکره بر دونه و جمیع سنگ شاکل اولان گفت و کوند ایله و تر لسه بر بولدی ایشتمش این
 و خوش این تینی پیش یکی فرقه بلکه جمیع وادیان سنگ حقیقت بود کلدر دن منزه
 خدا سن حاصلا حقیقت سنی بلن کنه سفین سنگ بلک کبی سنی که بتر بقیضه
 شنیدیم ایدر و عطفه و اقدار پس ایشدر کوند و اقدار کوند ده منزه سین دیکدر مجنبه
 تمام کشت و ایدر سید عمر **ما میچان در اوقار وصف تو مانده ایم** ما مجلس اسم کانه تقدیری
 مجلس گفت و کوند تقدیر سنگ ذات و صفات کلدر اولان گفت و کون مجنبه تمام موز کشت
 فعل ماضی کشتی دن بوند اولد و کدر صامعانه تته که تکل باقی کشته بود و غنچون بیات
 تفصیلا در ایدر و کون حرف عطف **آخو با حرف صله رسید فعل ماضی رسیدن ایدر شد دیکدر**
 میچان هم ادات با کیدر خانی انجیلین دیکدر کنگ معانیه و صف تو مصدر ک معنونه
 اضا تیدر مانده ایم کنه منزه حرف مجنبه در کاشنه دیکدر محصول بیت یا رب سنگ
 ذات و صفات کلدر اولان بخت و گفت و کوند و کون و قال مجلسه تمام اولدی و بخت و کون و قال
 عمر آخو و با پانه ایدر شدی و تر هنوز ابتدای مجلس که کبی سنگ و صفک ابتدا سند
 قائم شد حاصلا اولد لا اله الا الله ویردک و آخو ده لا اله الا الله ویردک و اولد و اولد و اولد
 ویردک آخو ده ویردک و اولد لا اله الا الله ویردک آخو ویردک آخو ویردک آخو ویردک آخو
 اسلام خلده ملک محامد بنده سرحد و خبر در و ابتدا و تون تقدیر اولی جائز در تینی ذکر محامد
 بایشه اسلامت این مقدم تقدیر الیکلا جائز بر مضاف حذیله یکی صورتی بله
 تقدیر بر این ذکر محامده ای محامد مخودی محدث در یعنی مصدر می در تینم ایندن تون
 ابو صاف جمیل معانیه در پادشاه اصلد شاه با وادی شاه اولو معانیه و با و حاقظ موصوفک
 صفتیه اضافتی فیلیدن ایدی صکره صفتیه موصوف او زده تقدیم ایدوب که صفتیه موصوفه
 اضافت الی یوب پادشاه دیدل حاقظ عظیم معانیه تقدیر او زده بر ک اسلامه اضافت لایده در مضاف
 تقدیر یله تقدیر اسلام خلده فعل ضعیفی منی المنعولر تفخیل باندن موعده و واقع اولش
 مؤید اولسون دیکدر ملک بوند یک ضمیمه در مملکت و سلطنت تینه مشتمل لفظ خلده
 لفظ خلک بقیضه خلک نایب من الفاعلیدر مملکت و سلطنت مؤید اولسون دیکدر یک ضمیمه
 لغت در بین ظاهر بود که کسر یله بومغالر ده شعار کلدر ذکر جمیل صدر که در افواه عوام
 افتاده است وصیت سخشن که در سبط زمین نشنه ذکر کسه ذال الله المعه دیکدر و ضم الله
 نو کلا الله دیکدر بقیضه نشنه خاطر کونرک جمیل کونر دیکدر عجم خوب در سعد حضرت
 مؤلفک مخلص شد بقیضه و آتم بطنه معانیه ایدر در حضرت شجک ماضیه بود که بر نظر

تو لاهی

از تعلیق تعقیب اقرا و اثنالذین علم و معرفت از تعلق معانیه اکثر نسخ کمال فضل مضاف
 واقع در بعضی عطفه و شمش بمانت بودند فصاحت معانیه در آن گفتن اینک
 معانیه در فصاحت و بمانت بلک معانی کما بلدی کور که موقوفند و ضمیر غائب
 سعیدیه و اجود حلی حاکم نخی و یک سکونیه حیوانات جنس قزندی اولان
 یوکه و اشجارک او زدن اولان حاصله دیرلم اما یونک یکی بر لده نسبت و اضافت
 معانیه مستعمله نتوان نون حرف نفی توان گفتن قوت و قدرت معانیه در
 اما یونک یکی بر لده عدم امکان نمودن بهار تدر که یونک یکی بر لده مصدر معانیه در بر
 تواند راجحه استقبالیست موقوفه و قاعی مفرده در که ماضی مستقبل صکره واقع
 اول مصدریت معانیه افاده ایدر پس نتوان کرد که معانیه ای یک اولان
 دیگر معلوم اوله که ذکر جمیل مبتدا و نتوان کرد خبر و مابین اولان ذکر جمیل صفتی
 و معطوفات تدر وصل نتوان کرد که معنول صریح و هر کمال غیر صریح محمول یک
 شیخ سعیدیک مذکور احوال و او صاتی کند یک کمال فضل بلا غنه حمل ای یک اولان
 یعنی مذکور اوصاف و احوال کند ذاتیک استحقاقند و کلا حضرت شیخ کند یک
 ذکر جمیل مشهور کمال فضل و بلا غنه موقوف و حسن و تألیفات و تصنیفات
 موصوف اولدغنی ذکر محامد پادشاه بیور شد بر یکی خداوند جهان و قطب
 دایره زمان قائم مقام سلیمان ناصر اهل ایمان شاهنشاه معظم انانک اعظم
 مظفر الدین ابوبکر بن سعد زکی ظلاله فی ارضه رب ارض عنه و ارضه بعبانیت
 نظر کرده است و تحسین بیغ فرموده است و ارادت صادق نموده لاجرم نموده
 انام از خاص و عوام بحجت او که آید اندک الناس علی دین طوهم بل اذات اضرب
 لفظ عمید بر نکرید مستعمله که خوف بیان خداوند صاحب و مالک معانیه السید شد
 واقع در بعضی عنایت نظر کرده است خبر بد غفلت اولنیه جهانه اضافتی اسم
 فاعل معنویه اضافت قید و قطب و اوجوف عطفه موقوفه دن غیر کلن قمر لده
 حرف عطف یوندر قطب بر کار له دایره خود کک ده دایره اورا سند بر کارک
 ابان فی طورانه نقطیه قطب دیرلم و ذکر یک چرخه متصل دیر که دوزخا و سن طاشنی
 دوزخ در اکاده قطب دیرلم و فکدن ایکی قطب و اردر پس بخت الارصد که بویله
 کورنر اکا قطب جنوبی دیرلم پس خور الارصد کورینور و اکا قطب شمالی دیرلم
 و تفر در دیکری بلدر قطب شمالی را یکچون طوع و غریب اولما در حال غیبیدن بر تکه
 تصرف عالم با ذمه الله اکا متعلقه تغییر دارد دایره عالم قطب دیرلم و سلاطین
 اسلامیة قطب شبیه طریقیه اطلال اولنور انتظام امور انام انک را تدر بر

و تفرده موقوف اولدغنیون دایره اضافتی لایحه در و دایره یک زمانه بایه قائم مقام
 اضافتی اسم فاعل اسم مکانه اضافتی سلیمانیه اضافتی لایحه در سلیمانیه یک
 تحکیم شیراز اولدغنیون مقام اکا اضافت ایدر انانک محملن تفصیلی
 کلچکر ناصر اهل ایمان اضافتین اسم فاعل معنویه و لایحه در شاهنشاه
 شاهشاهان ایدر پادشاه پادشاهی دیکدر ملک الملوک معانیه یک یکی دیکدر
 یکی حکم مضاف الهی تقدیم ایدر پادشاه دیکدر پس الف متوسطی
 حذف ایدر پادشاه دیکدر کاه اولور که الف اخیرین حذف ایدر پادشاه
 دیرلم و کاه اولور که الف اولی و ثانی حذف ایدر پادشاه و کاه اولور که جمیع
 الفاتی حذف ایدر پادشاه دیرلم تا حفظ معنویه اضافتی بایه در انانک لایحه
 الملک معانیه در انانک دیرلم بر نیجه پادشاه در که جدا عالم را قسود که جلال
 الدین ملک بن ابی ارسلان سلجوقیک قولگند ایدر پس جلال الدین افسر
 محمد نام او غلبه لایحه الملک ایدر جلال الدین متوفی اولیج مذکور سلطان
 محمد تخت سلطنته جلوس ایدر و مذکور سلفه عوطه شاهی یعنی دمشق و حلب
 و باججه دیار عربی خالعی طریقیه و بر دوزخیک نام او غلبه دیار بکر و دیار ربیع
 و ادر باججانی بایه و دوزخیک خالعه و بر دوزخیک سلطان محمد جویون میوه
 متوفی اولور و برینه جلوس ایدر و دارت سلطنته عالم را پس افسر و زکی فرج
 ایدر و صریحه که توجه ایدر با ذمه الله فتح معین اولور نیمه نوبت اسمعیل کی پس
 افسر متوفی اولیج امور سلطنته زکی مستقر اولور و زیاده ای پادشاه اولور
 و زکی یک ایکی اوغلی و ایدر برینه سعد و برینه ذکر یا دیرلم در سعد شیراز
 و ذکر یا دیرلم خلیج سنجی و بر دوزخیک زکی نصرک سعد پادشاه اولور زکی ابویک
 اوغلی و ذکر یا دیرلم خلیج سنجی و ظاهر فارابی یا نه الدوزخیه مداح ایدر تکه
 دیوانه فیم اولور پس هاکو اظهور خروج ایدر و سعد بو غمر عسک ایدر مدکن
 لاره و صریحه فرار ایدر بعد هاکو ایدر سعد کنه برینه کلدر معمر اولیج ابوبکر بن سعد
 پادشاه اولور و کمال اصفهانی یا نه الوب تربیت ایدر پس کمال بویور خند بر صیغ
 بیور و نظم قطب کردون طغوش پادشاه سلفه و وارث تحت سلیمان خسرو
 جمشید پادشاه ابوبکر بن سعدان کردم جان بخش او و زن شد در دایره افروزان
 عذر عمر و خسرو و انرا حلقه حکم تو کشنه کشوار شاه متغوش و ایدر تو کل بهر
 تفر از سلان انانک بکاند در بو تفریدن معلوم اولور که زکی در حکم سعد اولی و غلی
 جلوس ایدر اندن حکم مظفر الدین ابوبکر که کل یک نامه تألیف و تصنیف اولور

جلوس ایلدیکه شجک هر براریش پس مظهر الدین قبی و ابو بکر کنتی که سعدا و علیدر و سعد
 زکی اوغلی و ابو بکر تبرکایا سی ادینی اوغلی و میش که سلطان سلیمان مرحوم بابا سی
 ادینی بر اوغلی و میش که سلطان مراد رام سلطنته انک اوغلی و طکر کوبکبه دیر کونق
 الله اضافتی لایه در مجازا اللهک کو که سی دیکدر حضرت محمد مصطفی و م اوبت اولمدر
 السلطان طکر الله فی الارض یا و الله کل مظلوم یعنی پادشاه بر بوزنوع اللهک کو که سیدر
 صغیر و مظلوم حاصی هر کس کنش بجفتن کو که به پناه ایلدیکه کجی ظالمه شنه درن مظلوم
 پادشاه لمره کذک پناه ایلدیکه فی ارضه ارض بره دیر لم و ضمیر خدایه راجعدر رب خدا در
 حرف ندا مقدر ارب و دیکدر اصله ربی ایدر کسر یله گفتا ایدوب یا حذف اولمدر ارض
 فعل امر مفرد مکرر مخاطبه رب راضی اول و دیکدر علم بانیک ناقص وادیندن مصدر مکرر
 رضا و رضوان کلور عنه ضمیر ابو بکره راجعدر جابر و مجبور صغیر امره متعلقدر و ارضه و او
 حرف عطف ارض منزه نیک نتیجی و صادق کسر یله افعال یا بدین فعل امر مفرد مکرر مخاطبه
 علامت جزم ایچون باساقط اولمدر ارض ارض ارضی ایدر و حاضیه منصوب متصل
 ابو بکره راجعدر معلوم اوله که اسجاء عن فقره لم افرسکن او نور پس بونه ایکی ضمیر
 ساکن او نور و ایکی ارضه بخینس تمام واقع اولمش زیر اضمیر لم علی حد کلمه لم و و
 بو ایکی فقره ک او ایکی اخباریه و ثانیسی نشایه واقع اولمش عین بوند کوز در چشم
 معانیه و عنایت عون و قصد معانیه در و اضافتی بیانیته در و کمرده استک منقول غیر مکرر
 و منظم هر مکرر و کمرده ماضیدن شمر ایش دیکدر و او حرف عطف تحسین تعلیل یا بدین
 مصدر در لغت کوز لند مکرر اما بونک کی بر لمرده احسن و افرین دیک معانیه در تیغ
 مبالغه معانیه در زیاده دیکدر و اضافتی بیانیته در فرموده ماضیدن شمر اسم منقول کلور میش
 دیکدر و او حرف عطف ارادت مصدر در افعال یا بدین افعال ایدر و او حرف علت
 شجره ماقبل حرف صحیح ساکن نقل حرکت بر ماقبل اذک و او متحرک فی الاصل ماقبل
 منقوع الآن الفه قلب ایلدیکه ایکی الف جمع اولدرا ایکی الفک برینی خرف ایلدیکه و بدلیته
 تا ویردک ارادت اولدرا الف او حذف ایلدیکه و ذنی اقاله اولور و ذانی حذف ایلدیکه
 افعاله اولور قائل صادق اضافتی بیانیته در کرجک ارادت دیکدر پادشاهک کندیبه
 حسن و ارادت و تسلیم و رضایه و کونه اشارت در حاصی پادشاه حضرت
 شجک هر براریش نموده ماضیدن شمر اسم منقول کلور کوز شمش دیکدر لایق
 لایله متعلی لغظدر لایله و لا محاله کبی میک فحیه یغیر لغظدر و دیکدر کافه کاف فحیه و فانک
 تشدید یله جمع معانیه در انامه اضافتی لایه در انامه الک فحیه خلق معانیه جمع خلق
 دیکدر از بونوع من تبیین معانیه در خو اقص خاصک جمیعدر و عوام فانک جمیعدر اکیسید

نهر بانیک

نهر بانیک ماضی غنذر در لغت کوز شمر اسم منقول کلور کوز شمش دیکدر لایق
 اویر اضافتی مصدرک منقوله اضافتی و ضمیر کوبه راجعدر کز آیدن کاف فحیه کسر یله
 ماضیدن شمر اسم منقول کلور میل ایش لم دیکدر که حرف تعلیل الناس لفظا مرفوع منبره
 ادم او غلظدر دیکدر علی حرف جر مقدر کابنون لفظیه متعلقدر دینی عادت خور معانیه
 ملوک اضافتی لایه در و ضمیر اضافتی کذک ملک جمیعدر یا دیکدر ملوک ملک
 جمیعدر دیکدر کی دیکدر دین عجب سولیش محمول ترکیب ایضر سیدک مذکور و صاف
 و احوالی کندیگ کمال و فضل و بیا فتنه حل ایلدیکه جهان پادشاهی ذی دانه
 زمانک قطبی قائم مقام حضرت سلیمان یغیر اهل امان و اسلامک ناصر اعظم ایلدیکه معظم
 پادشاه پادشاهی یغیر دنیا پادشاه بانیک اولور سی مظهر الدین ابو بکر بن سعد برین زنگی
 بر بوزن اللهک کو که سی بار ب سن اذن راضی اول و ایدن راضی ایلدیکه حاصی مذکور
 او صافله موصوف و القابله ملقب خداوند جهان سعیدیه عین عنایتله مظهر ایشد و بالیله
 افرین و تحسین یورشدر و حسن اعتقاد و صدق ارادت کوز شمر در پس شجک بون
 خواص و عوامدن جمیع انام سدنیک مجتبه میل ایشد زیر آس پادشاهک توره سی
 و عاداتی او زره در تغیر سلاطینک عادت و خلقه با بعدر حاصی انک طور و طریقیته
 تقلید ایدن کوزدر پس زمانی پادشاهی سعیدیه زیاده طالب و راغب اولور فحیه جهان
 خلقیدن اکا تقلید ایلدیکه سعیدیه زیاده طالب و راغبدر و باجمی دورت مصر ایدن مرکب
 نظم دیر لم مطلق که و در دینی مصرانک فانیه سبله منقوع اوله و بجز مخرج افریدن اوله
 پس بو که مطلقا نظم و قطعه و نیر وزن را عیدن اکاه و کلور ایشد و دانکه که ترا
 بر نه میکی نظر است و انام از انتاب مشهور است و انام که زار منقوعه حرف تناد
 مذمعنه و آن اسم اشارتیه که کاهدن محققدر وقت معانیه که حرف بیان ترا تودن
 محقق ضمیر مرفوع منقوع و ارادات تخصیصدر لام جاره معانیه شجک دیکدر بونوع
 حرف صله در با مرفوعه معانیه من دیکدر انام معانیه میکیه اضافتی بیانیته در معانیه
 نونک کسر ضرورت و زینچون در دین اضافات احوالندن اکاه دکل ایشد میکی
 بونک کی بر لمرده درویش و فقیر معانیه در نظر معوف و سبب و تا خبر در انام مرکب
 جمیعدر نشان و علامت دیکدر ربیم ضمیر منکلم و صحت ازک منزه سی و صلا ساقط اولور
 انتاب الف ممدوده و فانک سکونیه کشته دیر لم انتابک منزه سی و صلا ساقط اولور مشهور
 معوف ترادات تفصیل و سبب و تا و نیه معوف محمول بیت اول و قدن بری که سنگ
 بن میکیه نظر و التفات و اقتدر یغیر حسن و متحرک اولدن بر برنیم انام یغیر تکیفات
 و تعینانم حاصی نظم و ثمر انتابدن مشهور در بعضی نام بنیاده شهرت بولمدر کمر خود

اعراب بنهش
در لای

در لای

در ایدر سید علی و لای و کانی

در ایدر سید علی و سید

همه عیبها بوی نون درست با صریح که سلطان بپندت هنرست تا که آفتون کمرچه در
 ضرورت و زنجیر تحریف تلخ خود دروم ضمه ایله بود و فایده مند منعل لفظ بون اوت
 تا که در همه جمع و فایده معنی در عیبها عیبک جمع در ذوالفقولک غیر اول و عیون حایله
 جمع اول در عیون با حرف ظر قدر فی معانی دال منزله دن بدرا اولش اصلن این
 اسم اثن در بند به درلم با منضم اول و فی معانی ظرفی تا که ایدر و سبب و تا معهود
 مصرع ثانی مصرع اول در ستر در لیکن تقدیر من هر کل افرا دی معانی کل عیب یکدر
 بون منبت ایدر که حرف رابط صفت سلطان مبتدا بپندت بون تا که ایدر فاده اید
 بویا بر ظرفی ایچم کسور و غیر بر مضموم او تور لم بپندت با بر عینیک مفتوحه ایله فعل
 مضارع مفرد غایب در بکنه و یکدر فعلیه خبر سلطان در جمله اسمیه صفت صریحیدر صخر
 عیبیک تقدیر صخر صریحیدر محمول بیت اگر چه که جمع عیوب بون ده حاصل
 و موجود در تقدیر باشند ایانه دک معین لیکن صریحی که با وشت بکنور اول عیب
 هنر در حاصلین که با وشت هک مقبوع و مرغوب اول هر عیب که کوزیه هنر کوزیور
 زیر امجب محبوبدن هنر دن غیر مننه کوزیه بیت که صخر در داری و مقاد عیب
 دوست نبیند یچون یک هنر قطعه کل خوشش بورد در حمام روزی رسید
 از دست محبوبی بدستم کل با چقدر کاف عینیک کسریه مطلقا اما بون دروم
 کاف عربیله دید کل بزر که استنبول کفه کلی دیو صا و تقدیر کل صخر بود که کاف عینیک
 محذور و با حرف وحدت در خوششوی وصف ترکیب خوشش بون کوزل معنی در
 و تور مطلقا تقدیر کوزل و را می قوتی ایچم دید کل مبتدا خوشش بوی و او
 رسمیه صفت در حرف ظر قدر حمام مشهوریم ساکن اوقتی کرک که اضافت هم اولیه
 روز با حرف وحدت بر کون دیدر قیاس حمام بایر وحدت اولی ایدر اما وزن
 تکرار ایله کیچون تقدیر اول در قنائل رسید فعل فاعلی مفرد غایب ایدر در یکدر فاعلی کله
 راجع کل صخر در جمله فعلیه خبر مبتدا از دست رسید منعلقدر محبوبه اضافتی لایه در
 و با حرف وحدت بدستم با حرف صله رسید منعلق محمول بیت بر کون بر حمام بر عیوب اله بر ظار
 قوتی بر باره کل بر محبوبک النذن الله ایدر شدی تقدیر بر کون بر حمام بر محبوبه اله بر ظار
 کل صخر معلوم اوله که در جمله کل حمام خاتون کشیدر چهار نه سوب انکه با خبری
 و صیغی منشت و شو ایدر اما ایچامک ز کورین حمام محاسن و بذل بری انکه اولم
 نه که بعضی هر ب بذل بری خدا ایله اولم بدو کتم که مشک با عیبری که از بوی دلاور
 تو مستم بدو با حرف صله و دال منزله دن بدرا و او ضمه غایب کله راجعدر بدو کتم فعلیه
 متعلقدر که حرف رابط مقول اول در شک عیبک کسری و سبب مهمله تک سکونیه هم پیر و عیبک

جمله صح

ضرورتین

ضرورتین عینیک سکونیه عیون بون یکی و جمله به اوقتی جانور و بونک کبی حرف خطاب
 و بیه کلک را اما او بود که صخر اوله حرف اولیه با بونک کبی بر لره حرف عطفدر عربین ام و او کبی
 مقام دریده مستعلا غیر موصوف و یا صخر خطاب و ترید اخبار و انش طریقیه اولی جانور
 که حرف تعلیل بوزر لا و تر موصوله صفت مرکب توصیف ترکیب را اما دلاور وصف ترکیب را و تر
 او یجتنی دن و کل عیب لغت کو کل ایچی دیگر اما استعمال کو کل منعلق و یا بر مقتون
 اولمقدن تغییر در قوبه اضافتی لایه در مست ضرورت وزن فایده ایچون مست بدست در واجب
 مقام مست شدم و یکدر تقدیر امیک اولم معنی محمول بیت ترید طریقیه اول کل خوشش
 بوی بون دیدم سن مشک سین با عیبر سن تقدیر بونک بر سن با خود مشک می سین و
 با عیبر سین ایکی صورتین به تجا صحل طریقیه خطاب در زیر امک کو کل کندی در و با کو کل
 کندی به منعلق و مقتون ایدر ایچی بونکدن مست اولم حاصل مشک کوزل قوتی که منعلق و مقتون
 اولم با کفقا م کل با چیز بودم و لیکن مدق با کل نشتم بکفا با حرف تا که ایدر و انش
 اکثر سوال جوابدن خبری ایچون کله و تحسین کلام ایچون کله و فاعلی مذکور کل خوشش بود در
 تقدیر کل خوشش بود در فی حاله دیدر کل با چیز اضافتک تقدیر یا نه ایله با چیز لایه معنی در
 حاصل بی قدر و بی اعتبار دیگر قیاس کل خوشش بون ده اضافت اما نسخه لایه یا نه
 و لیکن ادات استدر ایدر اما معنی مدت زمان دیدر و با حرف وحدت با حرف مصاحبت
 کل مودف در که عمریدن و در دیر لره و اوک فتیله اما اضافتک معنی چکه کل دیر لره کل زبون کبی شلا
 نشتم فعل فاعلی متکلم وحدت در نشتم مصدر دن او تور دم دیدر مراد مقارنتدر
 محمول بیت کل خوشش بوزر جواب ویر در که بی میج مرته مند ایچی ایدم بفرس با بر بختل
 کبی میج و خبر ایدم و اعتبارم بون ایدر لیکن بر مدت کله متعارف اولوب منفی اولم
 پس انک بوزر لا و تر بکا تاثیر ایله که بویله مقبول اولم حضرت شنجک بیور دمی
 بر بوننه سیم این مشاهد ایله نشند مذکور با چنجی بر کو چک عجیبه بهلم تور لم و اکا کاک
 بیا غنی بویوب و دو کله و نیجه زمان اول خجید کله ایخته کله دو کله اند نصلک با پر باره
 تور بدیرم و لانم اولدنیجه حمام خاتون را استعمال ایدر لره کمال منشی بر من انتر کرد
 و کمر نه معنی خاکم که هستم شر احک بعضی کمال برینه جمال یا زمش لیکن کمال معنی در
 جمال مقام و کل فاعلی کما از ادات صحت و جمعدر منشی مجالی و مصاحبت معنی در
 در حرف صله در معنی انتر کرد تا ایدر ایدر دیدر کما از مبتدا و کمر خبری و انتر کرد معنول
 صریحی و در من غیر صریحی و کمر نه و انتر نه دن محظفدر و الا دیدر اکثر نسخه لره نه برینه
 می واقدر یا یله خاک طبراق که حرف بین مستم دارم دیدر تقدیر بن الان اولم
 اولان خاک ذلیل و تراب حقیم بونن کله خاک دیدر فیر اخاک کل دیر لره کل از منی دیر لم

در این کسریه ای کسریه

در این کسریه ای کسریه

خاک ارمنی در یک پرده محصول بیت کل با جبهه الصبغة مؤثرة فحواستجه ویر که جمله منزع
و غیر یغیر سوت اولان منتهین کمال در بجا تاثیر ایدوب بولطف بوی ویرن حاصل
بوی خوش منتهین کتب کمال در یوسف بن بوعارضی بوی ویرن اولان بجه که خاک
بیمقدار و تراب بی اعتبار ایدم که شمران قطع نظر خاک ذیل و تراب حقیق حاصل
بادش حک کمال انتقادی حسن نظر در بجا بوشنی و بوب مقبول عالم ایلم و آلا
بنم ذانم بواوصاف و احواله استحقاق بوقدر حضرت شیخ که نفس ایدوب تواضع
و تنزل بوی و آلا شیک عظمت بوی کتاب شاه عدل در قدس الله روحه
اللهم متع المسکین بطول حیاتهم اللهم دعاه مستعمل کلمه در ویم شده حرف ندادن و حضور
اصلند بالله ایدر بوجهد ندر که خوف نداد ایدم بجمع اولر بوی کلمه تک تفصیل استعلا تینه
و فتح اوزره مینی اولان منتهین مطلق اولون مراد ایلم مقامات حیرت انگیز مظهر شکر
ابتداء منتهین نظر ایلمون متع فعل امر مفرد مذکر فاعله بیدر تعقیل بیدن فاعله ندر و بیدر ایلمین
لفظا منصوب مفعول صیر بیدر متع تک فاعله بیدر در مسک جمیدر بطول باحرف
تخصیص در سببیتی متضمن طول طانک ضمیمه مصدر در اوزنلی معینه جار و مجرور متع
متعلق در یغیر مفعول غیر صیر بیدر حیاته اضافتی مصدر ک فاعله اضافتی قبیلند در
حیات اوزنلی و بیدر محصول ترکیب یارب من مسکن را بوی بیک عمر و حیات اوزنلی
مسبب بیدر ندر زیر عاده در و صلیون انگ ظل حیاتند اسوده حال و مرده بالادر
وضاعت ثواب جمیل و حسنة و آو حروف عطف ضاعف عینک کسریه فعل امر مفرد
نکره فاعله بیدر مفاعله بیدن ام سابقه معطوف و ورت فقه ده ام صیغه لمر مقام
دعاده و اقدار یغیر مراد دعاه در وقت وقت ایدر بیدر ثواب عوضی و غیرا معینه در لفظا
منصوب مفعول ضاعف جمیل تقدیر ثواب فعل جمیل در کوزل فعلینک ثوابی و حسنة
تقدیر ثواب خیرات حسنة در حسنة تک جمیدر محصول ترکیب یارب ابو بیک
خیرات حسنة سنک و فعل جمیلینک ثوابی متع ایدر یغیر فاعله باحسنة فاعله شمر
اشالها زمره مینه انی اذ حال ایدر بیدر و ارنه درجه اودا به و لایه ارنه فعل امر در
فتح بیدن فالدر بیدر درجه بونون درجه و مرتبه و منزل مراد را و دیکر جمیدر
اجتماع بیک جمع اولدغی کی و شمر بیدر و لات و اینک جمیدر حالک و بیدر معلوم
اوله که ثلاثی مجرور ک ناقصند اسم فاعلک بجمع مکرر بوی سوال اوزره کلور تا فیک
قضا و راینگ رما و حاینگ حماة کلور کی ایدر و بینه و مینه امر خیره
وزنی اوزره پس یا شکرک باقی مفتوح اولدغیون الفه قلب ایدر و لایه و قضا اولدر
فانک فیکله پس تنه شکی مفرد لمر طلب اولامون دیونیا و مضمون ایدوب و لایه

و قضاة و بیدر و زلزله و زنی اوزره در اندر قضاة و زنی اوزره کلور دین ایدر و بیدر
لام الفعل الفه قلب اولدغی لام الفعل کلور چکار شویله طین اولور که بوی قائل اوزان بوی
اکاه و کل ایلمش علی الله عنه محصول ترکیب و فی حکایتک و اجاسینک دولت و عاده
مرتبه لمر بنی رفع ایدر یغیر و جل شمر فاعلی زیاده ایدر و و مر علی عدایه و شانه و مر
بیک کسریه تعقیل بیدن فعل امر در مته ایدر بیدر مینه متعلق در معلوم اوله که بوی
تک فاعله و علی شمر مفعول در یغیر علی بونون مضمون اولدغی مفعول دالات ایدر
عاده و تک جمیدر و شمر بیدر شانه و لات بیدر و زنی و اعلال بیدر بیدر مینه
بویک اصلی مضمون الام در علم بیدن مینه طرفین باقی مکرر اولدغیون لمر ایدر
اولدر پس حکم ناقصه داخل اولوب اولر اعلال ایدر اعلال اولدر و شانه اولدر شینگ
ضمیمه محصول ترکیب و فی یارب و شمر و اکانا بغض ایدر بوی و عدولیرنی و ترو
حاکم ایدر باجمالی فی القرآن فاعله باحرف فاعله اسم موصول تقدیر بوی مارد
تک فعل ماضی مفرد مذکر فاعله بیدر مفعول اصیل اولدر و طرفین باقی مکرر اولدغیون
باید قلب اولدر فی خوف جرمی فعله متعلق قرآن و فوکان و فی بجه اسم شریفی و ازاله
کلامه بیدر من مارد موصول بیان ایدر ایتک جمیدر شانه بیدر مارد اصطلاح
کلام مجیدر بیدر مارد اهل قرآن سوره حد و بون تعین بوی شمر بغض شمر
ماقی و اقدار بیدر پس مارد بیدر طرفیه اولور محصول ترکیب یارب مذکور عالم
بوی ایدر شمر قرآن افغان ایدر حقیقون باخود ما دام که قرآن ایدر اقدار یغیر
قرآن ایدر اقدار بیدر بیکر حقیقون بزم و عالم بیدر بوی ثواب ایدر نکر و بیدر
فقه فاعله ده و اقدار اللهم امن بیدر و احفظ و لایه امن با بیدر بیدر متضمن
امر در امن بونون یغیر افعال بیدن اصلند امن ایدر اجتماع مترین فی اولر
کلمه و احق اولدر یغیر کلمه تک اولدر ایکی مینه جمع اولدر اولر شکر فی ساکن
نانی اولر تک و کتی جنبه قلب ایدر امن اولدر ایلم ایدر بیدر بیدر و لایه
فتح لمر بیدر بیدر شمر مضمون جمع با و کلور بیک کسریه بیدر بیدر ده کلور ضمیمه
پس بیدر تک جمیدر دین سهو ایلمش و احفظه مینه و صلیک کسریه و فانک
فیکله ایدر امر مذکور در علم بیدن صاعقه بیدر و لایه و فقه شمر ایدر بونون اولدر
محصول ترکیب یارب شمرینی افات و عاهات بیدر صاعقه یغیر خواب اولدغیون ایلم ایدر
حاصل کنی امن امانت حفظ ایدر نیرا ملک عمادتی انگ وجود شمر ضمیمه در و فی
معد نام اولدغیون بالدر صاعقه بیدر اولدر سیدیه جنبه با بیدر بیدر و کرم و انصاف
شمر لمر بیدر بیدر مارد مارد بالو به النصر بوی ایکی بیت حضرت شیک

و زمره

بیدر

و زمره

بحر طویل ابو بکر بدخند برقصید مندر لفظ جواب قسم مخدود در سوره بوجو حرف فتح و علم بین
 مستعد ریکی علم ایند لازمه متعدی بیند مشترک لازم اولیچ اسم مفعول فعل و زنی اوزر
 کلور خد فو سجد و بر لمر اما متعذر اولیچ سجد فو مسعود و بر لمر پس بوند اوج صورتی بله
 ابرایک قابل فتح دند اولیچ مصدر مسعود اولور پس و برکت معانیه پس دنیا اوج صورتی
 بله تقدیر امر نوع فاعل و نایب عن الفاعل اولور به حرف جر سا بقه متعلق در ضمیر ابو بکر
 راجع و لان ارجاع این سبب اولیچ نام فعلی صبر زهرایک اجوف و او بسند
 موقع و عاده واقع اولمش دائم اولسون و یکدر سجد سبک فعی و عینک سکونیکه ایهام طریقه
 نکور در غیر ابو بکر سعادت دائم اولسون و سعادت اولیچ دائم اولسون و یکدر اولور اید
 دام فعله معطوف در محکم ایسون معانیه ضمیر ابو بکر راجع در مود تقدیر امر نوع فاعلیدر
 ایدیک مود اندی و یکدر اوج حرف جر اید متعلق الوتبه لوانک جمیدر سبب معانیه
 افعل و زنی اوزر شمر مصدر در اضافتی بیانیته صبر و طفو معانیه سبب یکدر حصول
 بیت خدا حیثیون تحقیق دنیا سعادت و قدرت بولدی و سعادت اولور و یا مسعود
 اولوری و یکدر نیک بخت شد معانیه یعنی ابی بخت اولور ابو بکر سبب سعادت و سعادت دائم
 و باقی اولسون ذی خدا ابو بکر صبر و طفو سبب سعادت مؤید و محکم ایسون و غیر صبر به کم
 لوانیجوب عسکر جبار خدا ظاهر و یا صبر اولسون حاص حفرده و سوره خدا یا و یا و بر
 اوله کذلک نشاء لینه هو عمرتها و حسن نبات الارض من کرم البرک کذلک اسم نشاء
 ابو بکر نشاء فعل مضارع فو دثوث غایبه در فتح ایندن بوجو و زنی و یکدر فو نمره بی
 لیمان ابروب الف قلب ایدر لم ضرورت و زنی چون حذف اولوری و نیل غلط ایدر
 لیت بوند دال بودون معانیه در که ابو بکر اولغندن بغیر و لا صلیبند کنا بندر
 فاعلیدر هو محکم مرفوع مبتدا ابو بکر راجع در حرف عینک کسری و رانک سکونیکه لفظ
 طمرد اما بوند کوک مراد در بیچ معانیه و حالیه به راجع در حرف ضمه مبتدا و وجهه انیمه
 صفت لینه در حسن کوز لک نبات برده بقی نشاء ارضه اضافتی لایه در بیچ حرف جر
 حنه و امقدر کانه متعلق کرم بوند ایک معانیه در بذره اضافتی لایه در برانک سبب
 تخم معانیه در حصول بیت کنا ابو بکر بی بر نهال تازه بوجو جلوب او را من در لغتی
 مناسک و شابه بر او غلبه بویب بنشده در که ابو بکر اصل و کونیدر معانیه فانی اربال
 مثل ابروب بیور برده بقی او یک ایک و کونیکه خود تخم ایکندن و کونیکه در حاص
 پادشاه اصیل و جنس اولیچون او غلبه کنا کونیدر معلوم اوله که حضرت شیخ
 پادشاهک مرشدی و او غلبه او ستادی ایش شویله روایت اولنور که و الهی
 علی الرا و ایزد لک و تقدس خطه یک نبی از اربیت حکامان عاده و مهت عالمان عامل

روایح سید علی

روایح سید علی و امی

ازمان قیامت در امان سلامت که دارد ایزد انجا ک نظر فاسدن منترنگ و رانک کسریه
 مسعود را و رستایی و بعض جمله سندن فتح را بله و مسعود خدا معانیه کمر و یکدر خطه حاصر
 معانیه کسری و طای مقصود مهملک تشدید صبر معانیه که اضافتی بیانیته در و شتراره
 لایه پاک لفظی شتر از لفظه مضاف اولما زین معانیه نسبتی بوغیش شتر شتر از یکجک
 و خواجه حاکم متوال اولد لری بله نیک اسیدر دیا رنج صبریه بونی زیاده مدح
 ایدر لمر نه که شعارد برسی بیور بیت چه مهر و چه شام چه بر وجه کجی همه روستا و شتر از
 شتر اوج و جوف تحقیق معانیه سببیتی تخمین در صیبت مهابت معانیه در یعنی حلال و کثافت
 اولوری و قوری و یکدر حکمانه اضافتی لایه در و عاده اضافتی بیانیته در و بانه نکونیکه
 مهت حاکم کسری و نتیجه ارادت و قصد معانیه در عالمانه اضافتی مصدر کنا عله در
 و عالمانه بیانیته در انتهای غایت ایچوندر زمان قیامت موقوف در حرف طرف امان
 و امانت امین اولم معانیه در سلامت اضافتی بیانیته در و بعضی شتر لمرده امان و
 و او عطفه ایله و انقدر عطف تعبیری شکلی و لکل وجه امان برینه لباسی کمر ایدر ایکی
 برده سبب اولمش اولور که امان و زمان تخمین مطرود زنی ایکی فقره ذوالقائنین و انقدر
 تأمل ایدر که دارد کنا کنا کنا محقق در اشتی و داریدن و مشتاقه مستعد اول حفظ
 و صیانت معانیه در اما کون و کیندن ایله و مشتاقیه مستعد اول نظر معانیه در فاعل دارد
 فعل مضارع در داریدن مود عاده و انقدر حفظ ایله و یکدر حصول ترکیب خدا مرگ و تقدیر
 شتر از یک پاک صوری بی عاده حاکم و علیده عامل عالمیه قیامت زمانه تک امن و شتر
 حفظ ایله اندانی که من در اقالیم غریب و چاروزی کار کرم در یکی معلوم اوله که
 بوقطعه اصلدن برقصید در حضرت شیک ابو بکر بن سعد بن زکی مود معانیه هو لا کونک
 بعضی احوالی و دیا رنج مستعد اولر یعنی اندی کمر ایستدر و بعضی مضربین و تخمین بوجاه
 الحاح ایستدر اندین نوع خوف نفی در و دانی فعل مضارع مفود مخی طمرد استغیام انکار
 طریقه لمر نیست و یکدر خطاب عام و جمیل که حرف بیان اقالیم اقلیم جمیدر معلوم
 اوله که ربع سکونی بریه تقیم ایستدر یعنی یدی حصه به بولشدر و صرح حصه نه اقلیم بنظر
 اندی حضرت شیخ اقلیم جمع ایستدر سوری بودر که اکثر معوره ارضی به ایستدر
 حکایت اولنور که قرن میل مقداری سیاحت ایستدر و ممالک معمود کمر کمر کمر
 بر مرشد ابرشک ایش عاقبت بغداد ده شیخ شهاب الدین سرودی حضرت لمر
 و اصل اولوب انک زلال فیض و افضا ایله سیراب اولمش نه که بوستان بیورش
 بیت «مرا پیرداند مرشد شهاب» و او نذر فرمود کشتی و جراب عزت مصدر در
 کدرت و برنج اوزر ماضی سی و مضارعی نمائیدن مستعد کنا بلکه افعال و فعلدن کلور

شیخی

روایح سید علی و امی

در شمع کافی

اغرب و اقرب ویرلم غریبه اضافتی بیابید در چو آید فتح و کسرت جایز در کسبه به تخصیص ایلم
تقصیر ایلمش چه ایله رادن مکرر چه موقوف و آادات تعلیل روزگار برون زمان
معنا منه در ویا حریف و حدت بگردم یا حریف تا نگید در ترک دالک کسری و دالک فحشه انگنکه
دیرلم غریبه ملک معانه و با حریف مصدر محصول بیت بنمیس که بن غریب ایلمدن
نیچون بزمان ملک ایلمد یعنی انگنم معلوم اوله که گاه اولور بر معنای عربین بر لفظه
تعبیر ایدرلم و غیره دلون ایکی لفظه و گاه اولور که امر بالعکس اولور با برون رقیم از ترک
ترکان که دیدم ججهان در رسم افتاده چون موسی زنگی با برون یا یله و یا بنه طشره و یلار
تنگ عار معانه در ترکانه اضافتی لایحه درم آدر کاندن هو لاکو عسکر برده که تمام عجمه و یار
عمر به غره به دگ مستور اولور بر تته که توایم ایلمدن یا زمشدر پستی حضرت شیخ
اندرک جازیدن وطن ترک ایله تک اصلا اولور که کافر لری ایدی و اهل اسلامه ادا و جفا
اورزه ایدر پستی الفار قما لایطان من سنن المرسلین دیو ترک و یار ایدوب
سیاح عالم اولور بوقضیه خلفان مستعصم بالله زمانه اولمش حضرت شیخ ججهان
بر قصید سسی وارد که مطلع بود بیت اسما نرا حین بود کز خون بکر بر زمین دوز و آل
ملک مستعصم امیر المؤمنین حاصه چنگیز خان و هو لاکو خودی بیور شاه اسمعیل قندهسی
کسی دیکل عظیم قنده ایلمش بر آیدر اصل قبله ایدی اما انکر کفره ایدی پستی ترک
بیور دغی اندرک نامعقول کافرانه او ضایعندن جبارتدر در قتم تر شمش و یلار جهان
عبادت دالت ایدر که تمام عالمی قنده استیجاب ایلمش موسی نیل و صاح معانه در
زنگ دن بوندن مراد قمر المملکته و با حریف نسبت زنگه منسوب دیکدر زنگه زنگاره
دیرلم سیاهلر مملکته محصول بیت شهر شیرازدن طاشره کتدم یعنی ترک و یار ایدوب
اغتراب ایلمد اترالک جور و ظلمندن که کوردیم خلق بری بریه و شمش یعنی تر شمش
و صبر و صبر اولمش زنگی صابی کبی حاصه برداره باغی تار و وشه اولور کاف اوله
بایدیم معلوم در اولور دیکر حاصه نه و احوال نه اولی سر در مسمه ادی نهاده بودند
لیکن چو کرکان بخون خوار و نیز چنگی ادی زاده ادم او غل و یلار و لدر ادم
معانه بودند حکایت حاصه ماضی مفید در لیکن مصراع ثانیه مهور در کرکان کاف
عجینک ضمیمه کرک جمیع در ایکی کاف عجیله قور دلم دیکدر بخون با حریف ظریف خون
خود و وصف ترکیدر خوار بوندن که مشته کور بیکله ایچک بیتدن کان ایچچی دیکدر
یا تو مصدر بر لاص اولون سبیله صافی دلمسی کاف عجیله مبدل اولمشدر با بر ظریفه ایله
کان ایچچی بیکدر دیکدر خطا در کاف غریبه در دیکر تلمندن سبیله صادر اولمش
نیز چنگ و صف ترکیدر کسکی معانه و یا حریف نگیدر در بونده بر بود در مقدر و چنگی

یا شمع کافی

در شمع کافی

یا شمع حریف مصدر طوفا از معنا جابنه ناظر اولما مثل محصوریت مذکور کما تا رجب اوله ادا ایدم
اما کان ایچچی بیکدر قور دلم کبی کسکی قانیا تلیدی چو کرکان ابتدا و نیز چنگ خبر بقیه صورت
انف و سیر تا برنجی حیوانات فیصلندن ایدر بر بوقه تقدیرده تا انک چیکرات بد کفر نه فی الجمله
ارما واردر و عی الحفوض که کفره اوله مصراع ثانیه معنای کان ایچچی بیکدر پنجه لمر
کسکنلک قور دلم کبی ایدر و خوا نخواستار لقمه و پنجه سسی کسکی اولمش قور دلم بکر لمر
ایدر و نیز حریف معنای و بر مثل درون مردی چون ملک نیک محضر با برون لشکری
چون صبران چنگ درون تقدیری درون شهر ایدی ضرورت و نیز خون حذف اولمش
مردیدن نوع مردم مراد و یا حریف وحدت ملک نوشته نیک محضر و صف ترکیدر
ای حریف معانه برون بقیه شهر لشکری با حریف وحدت صبر با یک کسره روزانک
فتی و بانک سکونله ارسلان دیکدر احد معانه و آلف و تون ادا جمعه در چنگ
صواش و یا حریف نسبت محصوریت اولر زمانه شهرک ایچر سسی فرشته کبی
ای حریف و نیک سیرت هر دیدی و شهرک طشره منن با بکر صواش ارسلان لری
کبی ایدر بقیه شهر خلقی مظلوم و عاقبت و زبون ایدر و عسکر کفره تا تا نظام و قاصد دوت
حاصه شهر خلقی بر نوشته و اندک هر بری بر بره مزایش درون و برونی با و شاه
عسکر نیک صبر بریه ای حریف صرف ایدوب ظاهر لمر چنگ جور و با ظنر نیک حریف معانه
قصد ایدر ترک و ما غنه شهابات فارسیدن بر قطره طلا مثلش با جو بار ایدم
کشور اسوده دیدم پلنگان ره کار کرده حور پلنگی با برون کبر و معانه در کشور
کاف عمر نیک کسره لیه اقلیم معانه در اسوده الفه محذره و سبن مضمومه ایله ما حیدر
قصد ایدر ترک و یلار راحت معانه پلنگان پلنگ با بر عینیک و لاک فتحه لمر قتل
دید کلمه برنجی حیواندر ره کار کرده که ما حیدر قصد رهی و چش بقیه ترک ایلمش و یلار
خو تر نیک اضافتی بیابید در و یا حریف مصدر محصوریت اقالیم غریب کبر و شیرازه کلام
مملکت شیرازی اسوده حال و مزه ابا کوردیم پلنگ پلنگ خلق و خوینی ترک ایلمش
زیر آمو و یا یله اولاد هو لاکو اسلام کلام و اعیان و ارکانی صعب سلمان اولور حشر
تبریز باندن مرانغ نام قصید نصیر طوبی ره کواکب ایلمکه یور دلم و بود امطه ایله این
کندیه وزیر ایلدی و یا یلار لردن ای بی با و ش هلاک بود ایلدی حتی سلمانک مدد و ایوان
سلطان الحانیه اندر دند و بکون سیر قنده و شاهی عبدالله خان اندر دند را حریف
پلنگ ترک ایلمش دیکدر غرض اولر حالت کفره ایله کلمه نظم و قندی ترک ایلمش دیکدر
بو تقدیر معلوم اولور لیکن جمیع و بلکه عموم شوام ایله کلمه غنایه التفات اولمشون که
تجیی لغظه ایلمه چنان بود در ان عمدا اولر که دیدم ججهان پر از مشوب و شوش و کبی

در شمع کافی

در شمع کافی

در شمع کافی

در شمع کافی

مفعول بغير افعال و امر و ظرف زمان و در بسط خاک ظرف مکان بودند بسط خاک را
 مراد بر بوزی در روزی پس معانه اضافتی لایمه در آنند بگذرد بیکدشت به معانه استانه
 اضافتی اسم فاعلک مفعول اضافتی قیلند زرد و آستانک و در کما به لایمه در آنند
 نه صدک مفعول انانی در و نامن رضا بودند بدل اضافتی لایمه در محصور است بر بوزن
 بگویم که نشان و بر من سنگ نیک انگیزه بزر خایله امین او جی بفر رضا تر لب
 و صفات خاطر که چنگه مقام مانم و جاسر امین سنگ نیک انگیزه را بجای اگا بزر بر ذی
 بود در حضرت پیشه یاوشانی طرا طریقید مدح الیش من سنه دورت مانع کی صغیر
 اصیلات در منزه ایله و بین منزه مجله اولدغنی بزم منشی بهرست باس خاطر بجا رکان
 و شکر بهر ما و بهر خدا بر جهان افروز خوا بهرست بهر خوف امتلا منت توبه منی و دن
 مکرر سنگ او زره که در بفر سنگ او زره که لازم و واجد مقدم ضرر و پارس موقوفند
 یا سید من مشق و حفظ و صیانت معانه خاطر اضافتی مصدرک مفعول اضافتی
 و بیچاره کانه اضافتی لایمه در و خوف عطف و شکر معراج ثانیه مرهون در مبتدا بهر خبر
 و سستی و تا مقدر در شکر بودند تعیم ایلمه فالیدر بفر خدایه و یا کشته و او خوف عطف
 بهر خدا مقدم خبر و فرائد مبتدا و جهان افروزه اضافتی بیانیه در جهان افروزه وصف
 ترکیبیدر افروزیدند جهان را دجی و بیکدر خلاق عالم معانه خوا بودند ثواب و عوض
 معانه در محصور بیت یاوشان خطاب ایروب بیورر سنگ او زره که بجا رکان
 خاطرین رعایت و صیانت ایلمک لازم در و رعایت و صیانت بیچون سکا شکر ایلمک
 بزم او زره و واجد و یا سنگ کی بهر عادل یاوشان منزه حاکم ایلمک بیچون خدایه شکر
 بزم او ستمه لازم در و خی خلاق عالم لایم و ستمه او در سنگ فقر او بیچاره مله ایلمک
 رفیع و عدالت بیچون ثواب و عوض و بزم حاصه منزه عدالت فقر او بیچاره مله
 مرحمت بیچون سکا خدایه شکر لازم و خدا بر جهان افروزه و جمل و ثواب جویل
 و بزمک لا بقدر بودند شکر خدایه قصر ایلمن تقصیر الیش و خدا امر لفظینک جهان افروزه
 اضافتی تجویز ایلمن غریب ملاحظه به مالک ایلمشی یا رب زبانه که در خاک را پس
 چندان که خاک را بود و با در ابقا یا رب تخفیف یا رب در ضرورت و بیچون باو
 فتنه بیانیه که در حفظ ایلمد خاک را پس لایمه مفعول که در در برسی با بر مجله
 و فایله لغدر مملکت شیرازه در لر چند آن اولقدر و بیکدر که خوف بیان خاک موقوف
 و را اادات تخصیص بودند باو دن مراد هوادر بفر کمره هو خاکه معطوف در تقدیر
 خاک او باو با بقا بود بقا بود که تا علیدر محصور بیت یا الوه یا رس ترانی فتنه بلندن
 بفر فتنه دن حفظ و صیانت ایله اولقدر که کره خاک و هو انک عیاسی اولد بفر کره خاک

دهر

رز لایم

روای بیدر علی

روای سدر علی

مفعول بغير افعال و امر و ظرف زمان و در بسط خاک ظرف مکان بودند بسط خاک را
 مراد بر بوزی در روزی پس معانه اضافتی لایمه در آنند بگذرد بیکدشت به معانه استانه
 اضافتی اسم فاعلک مفعول اضافتی قیلند زرد و آستانک و در کما به لایمه در آنند
 نه صدک مفعول انانی در و نامن رضا بودند بدل اضافتی لایمه در محصور است بر بوزن
 بگویم که نشان و بر من سنگ نیک انگیزه بزر خایله امین او جی بفر رضا تر لب
 و صفات خاطر که چنگه مقام مانم و جاسر امین سنگ نیک انگیزه را بجای اگا بزر بر ذی
 بود در حضرت پیشه یاوشانی طرا طریقید مدح الیش من سنه دورت مانع کی صغیر
 اصیلات در منزه ایله و بین منزه مجله اولدغنی بزم منشی بهرست باس خاطر بجا رکان
 و شکر بهر ما و بهر خدا بر جهان افروز خوا بهرست بهر خوف امتلا منت توبه منی و دن
 مکرر سنگ او زره که در بفر سنگ او زره که لازم و واجد مقدم ضرر و پارس موقوفند
 یا سید من مشق و حفظ و صیانت معانه خاطر اضافتی مصدرک مفعول اضافتی
 و بیچاره کانه اضافتی لایمه در و خوف عطف و شکر معراج ثانیه مرهون در مبتدا بهر خبر
 و سستی و تا مقدر در شکر بودند تعیم ایلمه فالیدر بفر خدایه و یا کشته و او خوف عطف
 بهر خدا مقدم خبر و فرائد مبتدا و جهان افروزه اضافتی بیانیه در جهان افروزه وصف
 ترکیبیدر افروزیدند جهان را دجی و بیکدر خلاق عالم معانه خوا بودند ثواب و عوض
 معانه در محصور بیت یاوشان خطاب ایروب بیورر سنگ او زره که بجا رکان
 خاطرین رعایت و صیانت ایلمک لازم در و رعایت و صیانت بیچون سکا شکر ایلمک
 بزم او زره و واجد و یا سنگ کی بهر عادل یاوشان منزه حاکم ایلمک بیچون خدایه شکر
 بزم او ستمه لازم در و خی خلاق عالم لایم و ستمه او در سنگ فقر او بیچاره مله ایلمک
 رفیع و عدالت بیچون ثواب و عوض و بزم حاصه منزه عدالت فقر او بیچاره مله
 مرحمت بیچون سکا خدایه شکر لازم و خدا بر جهان افروزه و جمل و ثواب جویل
 و بزمک لا بقدر بودند شکر خدایه قصر ایلمن تقصیر الیش و خدا امر لفظینک جهان افروزه
 اضافتی تجویز ایلمن غریب ملاحظه به مالک ایلمشی یا رب زبانه که در خاک را پس
 چندان که خاک را بود و با در ابقا یا رب تخفیف یا رب در ضرورت و بیچون باو
 فتنه بیانیه که در حفظ ایلمد خاک را پس لایمه مفعول که در در برسی با بر مجله
 و فایله لغدر مملکت شیرازه در لر چند آن اولقدر و بیکدر که خوف بیان خاک موقوف
 و را اادات تخصیص بودند باو دن مراد هوادر بفر کمره هو خاکه معطوف در تقدیر
 خاک او باو با بقا بود بقا بود که تا علیدر محصور بیت یا الوه یا رس ترانی فتنه بلندن
 بفر فتنه دن حفظ و صیانت ایله اولقدر که کره خاک و هو انک عیاسی اولد بفر کره خاک

نظر از نصب با فتنه در سر سله
 رد سدر

روایت سیدی

روایت سیدی

پیشانی

کتابخانه

اسماء بنت ابی بکر

و این اسم است در تدریج و سبب و اادات خبر تکبیر الیه چون ده داور سر و این دن منزه حذف
 او متوجه چشمت اولری بوجیلندرد بکدر بولقطی چنین است منزه مجلبه الیه یا زلف نارسا
 اما دن آگاه و کللر ایشمن مر دارد و بکدر در جل معانه و آبش فعل امر مفرد مخا طبر را بشنیدن
 ارا اول و بکدر اکثر شخه باشند صکن و او ماطفه باز را با خوف تا کیدر و رانک فحله فخر امر
 مفرد مخا طبر را دیدن کبت و بکدر محض کیت سعدنیک پندی جان قول غلبه ایشنت
 یولر بوجیلند را اول کیت یعنی نیم نصیحت مشربیه و حقیقه و طریقه موافق و مطابق بود که
 آپش و هفتین کیدر کیت - بعد از این مضمون مصلحت آن بدوم که در ششمین غزل
 ششم و دامن صحبت فر خود چشمت و دفتر از کتھای بریشان بشویم و من بعد بریشان نگویم
 بعد از دو صوک معانه و که عجم پس لفظیله تعبیر ایدر آنر مصدر در تفعیل آیندن فکر و ملاحظه
 معانه این معنیه اضافیه مصدرک مفعولنه در معلوم اوله که بر کلمه تک که آخر الف اوله که
 اول الف باشد کلن از لسون کر که الف کلن عجم با قیلن مکرر ایدر یا به منتقل اولیفچوت
 مثلا موس و عین و غنای یا لیه او تور لم و کاه او لور که آخر با اولان کلمه تک یا سینک با قیلن
 مفعول ایدر لم با الف منتقل اولیفچون مثلا غنی و ترجی و تعاضی و تعذر و ترجا و تعاضا و تعذرا
 او تور لم فا حلق پس بنون مغابی یکی و جمله او متوج جایز در بنون این مفاد مرآت
 ابیات سابق مضمون ایدر و یک مفعول او لم و مطلق مسود نانیس که خوف بیان ششمین
 نو تک قبی و کسر یله او تور اجمی پرده دیر لم نه که الف لاله عباده بیور شر بفر خلدن منقطع اولی
 عباد در ششمین نظر مضارع شکام و در شنیدن و او خوف عطف و آمن و امان انکدر که مرجیه
 فیلر دیر حجتیه اضافی لامیه در مجازا فر ابونک کبی بر لره با مر صله معانه در خود و کنیز معانه در
 چشم نظر مضارع شکام و در شنیدن بعضی شخه فراموش و او خوف عطف
 دفتر معروف و مضاف الیه مخذوف تقدیر دفتر زباند کتھای گفته تک جمعی در لغت و مینش
 الفاظ و کلماته دیر لم اما بنون سخنها معانه در سوزلم و بکدر بریشان اضافیه بیانه در لغت طامعی
 و بکدر اما بنون کلام لغون عباد در ششمین خوف استقبال با جز نظر فای عجم مکرر و بعض
 و بعضی روستا بیلر مضموم او تور لم پس نه منون با مضموم او قنوق کر دین روستا بر طبع
 ایشمن شوییدن شمنی دن و کلر بگویم نظر فنی مستقبله گویدندن گفتن دن و کلر بود و
 فخره و او ماطفه الیه کلا کچون متصل با ایدر ضعف و صله دلالت ایسون حاصله مذکور مضارع
 ناظر ایملدن صکن مصلحت افی کوردم که غزلت اتور اغنن اتور م و صحبت انگنی کنوزم دیوشم
 و دفتر زبانی بریشان کلماتن بویام و من بعد بریشان سولیم بغیر دنیا کلماتنی ترک ایدم و هم کر
 رطب و یابس سولیم بیت زبان برین بکنی شسته صم و بکم - به از کس که تابشد
 زبانش اندر حکم - زبان معروف برین بانگ ضمیمه اسم مفعول ایدر بریدن کلمتی و بکدر

وزارت معادن و صنایع معدنی
وزیر معادن و صنایع معدنی

و چون که در این کتاب کسی نیافتد که علم را از آفتاب بیاید در
وزن و در است و از افق طالع میسند و از آنکه در

علی بن ابی طالب

روزنامہ

خوش و او رحیمه لطف عطف تعبیری شکلگیر است با اشارت اولدی که بونک یکی خاکر که
 فتح لر روم ضمه الیه اتقو و یاقوف مصدر در ایک دیگر محصول بیت شدیکه کلامه و تکلمه
 تدربک و طاقنک و اورا مدرای برادر لطفه واحسانه سوبله بفر کلف واحسان ایدو
 تکلمه و نطقه کل که خودا چوبیک اجز در رسد حکم ضرورت زبان در کشه که قوف فیلل
 فردا آید و یارین معانه در عریجه غذا دیرم جوادات تعلیل بیکت موقوف عریجه بریدر لر
 فعل وزنی او زره اجله اضافتی بیاینه در و یا خود لایمه در که حضرت عزرائیل مراد اوله
 و لکل وجه در خوف یکدر رستدرانک و سبک فتح لر یله فعل مضارع مفرد غایبدر رسیدن
 بوند اریشه دیگر محصول بیت امر قرائتی لطفه سوبله زیر یارن که اجز یکی اریشه
 یغی موت و فوت که متعین اوله بالضرورت دیک تکلمدن چکری بی ترکی از متعلقان
 منشی جرب واقعه مطلع که او بند که طاق غم کرده است و بیت جرم که بقیه عمر در دنیا متکلف
 نشید و خاموشی که تیرد تو نیز که توانی سد خویشی که در راه بجانب پیش گفت بقره عظیم
 و صحبت قدیم که دم بر نیارم و قدم بر نیارم مگر آنکه که سخن گفته شود بر عادت مألوف و طبعی
 موقوف که از رذن و دوشان جملست و کفارت یین سبیل متعلقان الف و نوله
 جمع اولدی و ذوالعقله صفت اولد بچون تقدیری از مردمان متعلقان منشی سبیل صغیر
 بار قدیمه را جعفر معناه که در ایند مقید در حب جانک و سبک فتح لر یله اصل مقدار معانه در
 و آقعدن مراد شیک قصد غزلت و انقطاع صحبت خلقت که در آید فعل مضارع مفرد غایب بوند
 ایلدی دیگر که خوف بیان طاق الفاظ کنا به دندر بوند مراد حضرت بشیر عزم قصد دیگر
 نیت قصد عطف تعبیر در قوم قطع معانه در نیت جرم ثوابت در که انقاف قبول الیه
 که خوف بیان بقیه علم اضافتی لامید در خاموشی ایدم در ساکت معانه خاموشی و خاموش
 و خشن ویرلم که تیرد فعل مضارع مفرد غایبدر که نیندندن که نیندندن و کل اختیار ایلدی دیگر
 تیردخی دیگر توانی فعل مضارع مفرد غایبدر که در ایک دیگر رستدرانک متکرر بوند
 تابش اولی جایز در یغی بانشک ندر کی کور دیگر رسود او هوا معانه اولمقد قابلد یغی
 رسود امر نفایک و از و هر طریقی طوط ضبط ایلکه که یا یا لحوادث نفس ولیمه بین بجانب
 بوند خلقت غزلت و انقطاع معانه در پیشی اوک تقدیری پیشی که در نطق سابقه
 قیاس کفقا اولد یا قدیم و بدتر بوقت تا جوف قسم عظیم اولو دیگر اضافتی لایمه در اولو
 اللمک غیر بچون دیگر و صحبت قدیم عزت عظیمه معطوف در یغی امر اندر واقع اولان قدیم
 صحبت و دستلوی جچون دیگر که خوف بیان دم نفس بنیادم جعفریم یغی نفس جعفر
 میم عدم حضور و قرار دن کنا تیرد رسته که ترکیب صولفم الاین دیرلم و یکلمک و آرام متعین
 قدم لغت ثبات را بوند ایا مراد در جمل معانه مجازا بر ندر اندام لغت تعارض طوعیم در آن

باز در این کلامه و تکلمه و نطقه کل که خودا چوبیک اجز در رسد حکم ضرورت زبان در کشه که قوف فیلل فردا آید و یارین معانه در عریجه غذا دیرم جوادات تعلیل بیکت موقوف عریجه بریدر لر

ز لایمی

بوند جالدریم

کلامه میام دیگر طور دخی بر دن کتمکدن کنا تیرد مکررات استناد اولد معانه آنکه اول وقت دیگر که قوف
 بیان گفته شود فارسی اسم مفعول انحال غایب یک بر یله کلا و کلاه اولو که فعل عامی حذف ایدوب که شلوت
 معانی قصد ایدر لر پس بوند معناسو بیلکه دیگر عادت مألوف مراد عادت معهود در که حضرت
 شیکه کذبیک ارا سندن واقع اولان معناه جعفر پس طبعی موقوف بونک عطف تعبیر شکل
 اولو که خوف تعلیل از رذن لایمه متعدی بیند مشترک لازم اولنجه دست مفعول اولو که انشک
 او زره بیکت سون کلامه مناسب و ملایم اولان متعدی اولوب فاعلی شیخ اوله و مفعول بار قدیم اوله
 قنا ما آردن و متدا و جملست خبر کفارت بوند اصل شرح هر کنا می از لایحه ایچون تعیین و تقدیر ایلدی
 سندر بیتین بوند آنر معانه در که فارسی سندر و آیمین ایلایوب بک مشایخک بر خبر بیت
 شریطه متعین در یغی بین ایلدی کفارتی سندر و آیمین ایلایوب بک مشایخک بر خبر بیت
 و قصدی حکم بیند اید ده کفارتی سندر که کفارت یین ایدوب کون ایدوب طوعیم و یا ایدوب
 کشیک قرن طبعی مقدار بید چون مصلحت دکل محمول ترکیب نیم متعلقان بر بی
 بار قدیمی اصل قضیه و مقدر واقعه به مطلع ایلدی که شیخ قصد و غزلت ایلدی در دخی طبعی نیت
 طوطشدر که انفاضه بجای یون که حکم بقیه سنی یا یا نیت بنیاده متکلف او نوره و صمت
 و سکوت اختیار ایلدی سندر آنرا که در یک بانشک تیردنی کور و هوای نفس و از روی طبعی
 کچ و خلقت انقطاع و غزلت ایدوب تبا و جنت طریقی او که طوط حاکم خلقت انقطاع
 و ابتلا فی قطع ایلد اولو بار قدیم بو تقدیری امیدوب و بوتیانی و کلینجه بدتر عظیم خدا نیک غرق
 جچون که آرام ایلیم و یا ایلیم و بر نفس المزم و تیردم کتمم الا اول وقت که سوز سو بیلکه عادت
 مألوف و معهود و طبعی موقوف و معلوم او زره یغی رسم قدیم او زره مکالمه و صاحب
 اولو رسد بهما و نفعه و آلا بدن همان شیک بانده اعتکاف ایدوب کذبیک نیت صامت
 و ساکت اولوب خلقت منقطع اولورم زیرا دوستلر انجنگ و بار دوستلر انجنگ
 جملدر و بین ایلدی کفارتی سندر کانه که سبک بویه ایلیم جفت نقیصه الکر که بودر
 الحاح و ابرام ایلر زیرا سبک بویه ایلیم جفت نقیصه الکر که بودر
 لایح دکل ننه که بوند حکم تمنی بیاین ایدوب بیور و خلاف راه صوابت و عکس
 را امر اولو الالباب ذوالفقار علی در نیام و زبان سندی در کام و او خوف عطف و یا خوف
 حال خلاف نقیض صوابد که طوط بر یغی او و یا موح خلافت اضافتی لایمه در و ایک بیاینه
 عکس موقوف را می رانک نتی و منزه نیک سکونیه فکر معانه در منزه الله قلب ایلکدن
 جایز را و در حالت نصیب و جری یا یله در حالت زنی و او یله در و نیک جعفر و جوده ارباب
 و اصحاب معانه در خلاف قیاس او زره زیر قیاس جمعی و در حالت رفعت و تیرد
 نصب و جوده ارباب و اصحاب معانه در الباب بیک جعفر و تعلیل دیگر بر اولو الالباب

کلامه میام دیگر طور دخی بر دن کتمکدن کنا تیرد مکررات استناد اولد معانه آنکه اول وقت دیگر که قوف بیان گفته شود فارسی اسم مفعول انحال غایب یک بر یله کلا و کلاه اولو که فعل عامی حذف ایدوب که شلوت

مکالمه میام دیگر طور دخی بر دن کتمکدن کنا تیرد مکررات استناد اولد معانه آنکه اول وقت دیگر که قوف بیان گفته شود فارسی اسم مفعول انحال غایب یک بر یله کلا و کلاه اولو که فعل عامی حذف ایدوب که شلوت

اصحاب عقول دیگر در دو صاحب معانی اسماء اسمای شده و آن که در اول و آخر
 نامک فحله او که در غه کلمه واحدی فحاره در اما بون ذوالفقار نامک فحله حضرت محمد
 صلوات الله علیه و سلم اما حضرت زینب علیه السلام که در خلاف مقدم خبر و عکس الحاکم موقوف
 و ذوالفقار موقوف مبتدایم بون قین در برجه خلاف در لر عینک کسر یه کام کاف عریله
 لفظ مشترک در مراده و دماغه و چکه به در لر بون چکه مراد در حصول ترکیب و فحله و اب
 بونیک خلا فیدر و یا حال بود که راه صوابک خلا فی و نقیضیدر و آریاب عقولک عکس
 حضرت امام علیک ذوالفقاری قنن اولی یقین غلظن چقا می زیرا امام علی حرقی
 سئل سئل اولی بوقدر غراوت ایروب اندن انا ریحیه و اخبار عریله که نقل اولی و
 وجود بولردی ششک فنی دماغه قلوب صامت و ساکت اولی بوقدر معارف و فربا
 مسطورا و لیوب مستور فالوردی پس حضرت شش ارشاد و غلظن خاموشی اولی نیجه
 قابل طالبین و حومان ایرات ایدر امدی تکلم ایلمک کمر که مریدان مستفید و مستغنی اولی
 بعض نسخده و نقض عهد اولی الالب و اقدار نقض مصدر در ضرب باین بون بوزوع
 عهدی بوزمک و یک در کام بون کاف عجمیله در دینار خطای فاحش این شکر نه که
 مولانا جامینک کاف قافیه سنده بر بنین و اقدار بیت کسی که کام درین بومی زند
 بی کام با کام بی سر اخوان بکا نینک و حواجه اصفیور ملک بیخود را در اب
 دین چون مایه و دیم که تا ثلث زلفش را بکام خویشتی دیدم قطعه زبان
 در دهان ای خردمند چیست کلید در کج صاحب حفر بوبیت سوال جواب صفت
 مستمند در خرد خاک کسری و رانک فحله عقل معانه در هر بون در لر منادات بنبر
 معانه در دینمند و لای دیگر کلید کاف عریله فحله معانه در اما که کافله ده
 او قول نه که ترکیدن فحله کاف که به کلید در لر کج کاف شجک فحله عریله به در لر اضا
 لایه در لیک کلید در و در کج اضا فحله یای بطینله در آبی بطن مضانک
 کسر سنگ انبا عندن مولودان یا به در لر صاحب صنف ترکیب را قضا مندر
 محصول بیت ای خردمند از ده در بون سوال در صاحب صنف ترکیب را قضا مندر
 یقین مضایح در بون چه باشد چه دانست که که جوهر فروخت یا بیلود
 بسته باشد بفعل اولی دیگر در آن فعل مضارع مرفوع غایب در دیندن بیلود دیگر گشته
 آجوف و حدت که حرف بیان جوهر فروشی وصف ترکیب در دیندن فروختی و
 و کل جوهر صابجی بیلود چه در لر محصول بیت چون که صاحب صنف ترکیب فروشی
 بطن اولی که به بیلود که مذکور صاحب صنف جوهر صابجی فروخته چه چینی یقین ما دام که
 بر که تکلم و نقطه کلید عالم بیدر جاهر بیدر کسک معلومی اولی پس هر کس علمی موقتی

روای کسک و امی و کسک
 و در فایح الحقایق و کاف

کلامن معلوم در بیکه چوچی اسبابه در لر دین غلظن اینش زیر پایله بلکه و اینش به لر معلوم
 چوچی اسبابه و بیلور قطعه اگر چه پیش خردمند خاموشی است و مصلحتی آن به که در
 سخن کوشی پیش خردمند لایه خاموشی ای مصدر به ایله مبتدا و است خبری و پیش خردمند
 ظرف مکان بوقت با حرف ظرف وقت مصلحت لایه در سخن در حرف صله کوشی کاف عریله
 ضمیمه لغز مضارع مفرد مخاطب در و رشایی یقین سعی این سین دیگر در محصور بیت اگر چه
 عاقل قنن و او کنن اسم اولی یقین سکوت ایلمک ایدر حاکم موقوف لایه اما مصلحتی قنن
 بیکر که سوزده چانه سین یقین سکوت مفرد و حذر اما هر ده و کلر یک تکلم ایلمک ضرورت نقصان
 مرتب اول اندن سکوت مذموم در و وجهه طره عقلست دم فرو بستن بوقت
 گفتی و گفتی بوقت خاموشی بوبیت بیت اولی نسبت مقام تعلیل و اقدار چیر
 شنه دیگر طره معلوم اولی که فارسی دلن سکر حرف اولی قطعه صفت حفت آن که
 اندر فارسی باده می تا نیا موزی نباشه اندرین مضامین بشنا ازین این حرف و
 یادگیر ای اصل دل و نا و حاد و ضاد و ط و ط و عین و قاف پس سکر خود ملک
 بریس موجود اولی یا تحوینات عوایته دندر و یا غیر دلن منقول پس طره نک
 اصل تیره در لفظ مشترک عریله بولان معنایک بیند امدی التباس لازم کلمسون
 و بیو غضب معانه اولی طایله یا زید بون عقلست اضافت مصدر ک مفعوله
 اضافت در و منزه عجمیله اضافت بون در کلمت در تقدیری سبب طره عقلدر دم بون نقد
 فرو بونک بی بر لوده محض تا کید ایچوندر نفس بغیر ترک شکدن کنایه در گفتی
 قرینه سببه بوقت با حرف ظرف و اضافتی ظرفیک مصدرینه در و آو حرف عطف گفتی
 مصدرینی دم فرو بسته عطف ایدر بوقت خاموشی اضافتی سبب بقا کیدر و آو حرف
 مصدر محصول بیت ایلمی شنه عقلک بیضور لغه سیدر بری تکلم لازم اولی سکوت
 ایدوب خاموشی اولی و بری خاموشی و لاجی وقت تکلم ایلمک حاکم سولیک
 وقت سولیک و سولیک وقت سولیک زیرا ایکنندند ندامت حاصل اولی که
 سبب غضب عقلدر مضارع انینک معانند ایلمی شنه غضبه کنور بیدر دیوب بنه منند
 طیره بون مصدر جمع فاعل در دین غندی سولیش و طره خفت معانه در دین انتر کج
 کنش نه انجله زبان از کلامه او در کشیدن قوت نداشت و در کلامه او که در این
 مروت نداشت که بار موانع بود و مجب صادق کلامه مصدر در مضاعف باین سولیک
 و سولیک مژگن بین الاثنیندرا و ضمیر غایب یا قدیمه را بعد از اضافتی مصدر ک
 مفعوله در در حرف تا کید کشیدن چکلم زبان مقدم مفعولیدر محاوره و محاوره و محاوره
 مصاحبت دیگر که دیندن بون و دندر ملک دیگر را مضای ایلمدن کنایه در و

زکاف
 بوقت

زکاف

که در ایندنگ مقدم مغولیدر قوه اولی در کجای که خوف تعلیل محصل ترکیب حاصل
 کلام یا در قلمه سولیمند و در چنگه قوت طوتمد یعنی انگله کلامن سکت اولوب
 سولیمند که در اولدم دخی انگله مصاحبت ایلمکدن یوزم و در در که مروت بلدم حاصل
 مصاحبتدن کلما اعراض ایلمک معقول و مناسب کوردم زیرا یا در موافقم و محب صادق
 ایدی غرضه چو جنگ اوری با کس برستنه که از وی کبری بود یا کبری بویستی برساند
 کمال تحقیق اید تحقیق ایلمند مراد ایدین اند کورسون چو ادا ت تعلیل جنگ اور
 وصف ترکیب در اوردیدن و یا ضمیمه خطاب چون جنگ اور اس مراد حقیقت جنگ
 اور لک و کلدر بلکه تصدن حصه در یقین چونکه الکن ایلمش کلدر و یکدر تا خوف مصاحبت
 برستنه متعلقدر ما قبله و کل کس تا خوف وحدت نوعیه بر خوف تا کیدر سینه فعل امر مفرد
 منی طلب او کینلی یقین نه و عناد اید و یکدر که خوف را بط صفت و تر و او که فنی و بانک
 سکونید او کی ضمیمه غایبدر هو معصنه کتر کاف عجیب صنی و زایک کسری صورتند
 معصنه در عربین تدکی ادا ت نفی یقین نه و اخرا و یحیی ضرورت معنایی افاده ایدر که
 حضرت مولانا جای بر قطعه ده ایکسی بیله جمع ایدوب بیورر قطعه علمی تا کتر تو بشند
 بدان کرای و انرا کتران کتر بود جست و جو مکن و اینکه که حاصل نو شود علم تا کتر
 غیر از عمل بموجب ان از و مکن و ملا حضرت علی او غلنه نصیحت ایدوب بیورر علم که
 منک ضرورک یقین سکا لازم اوله اکامیل اید اما اول علی که اندن ضرورک و لازم
 اولیه جست و جو ایدیم یقین اکا طالب اوله اندن صلی که سکا علم تا کتر یقین ضرور
 علم حاصل اوله حاصل علم ضروریکه سکا حاصل اوله بود علم تا کتر اید یقین موجب
 و مقتضای صلی علمدن غیر یقین نه از و اید و یکدر بیت قوی که در غمت یا تا کتر
 منست و جفا و صرجه رسد از نو دیند بر منست یا تا کتر ضرورتی یا در یکدر زلفا تح
 محض الا صرا ده بیورر بیت صحت زیاد در همه را تا کتر یا خاصه زیاد در که بود کتر
 صر که بر بار دن ضروریدر یکدر حاصل بوبیت من الی الاقدام واقع اولد غیچون مکرر
 ابیات استشهاده ایدر ایدلک اگر چه که عادیتمر کلدر و یا ضمیمه خطاب بود فعل مضارع
 مفرد غایب کتر یک اوله یکدر تا خوف عطفدر عربین ام و او کی کتر بر معطوفدر کتر
 بوند اسم مصدر در حجه معصنه در نفوت و یکدر کتر بوند کتر یقین دن و کتر کتر بوند
 کتر یقین معصنه در دینی اسم مصدر در یلمش محصور بیت چو جنگ اور رسن یقین
 صواشی اریسن و الکن نه و عناد و جدال کلور بر نوع که اید نه و جدال و عناد اید
 که اندن احتیاج سنو لک اوله یقین اکا جمع بر وجه احتیاجک و ضرورتک اولیا
 و یا و اندن نفوتک و کتر یک اوله یقین اندن قاجنگ و انجنگ اوله اما بوجا کلای یا قدیم

تر لاسی

بنم ضرورت

بنم ضرورتی و تا کتر محتاج الیه دو ستم و مجب ایدی و اندن جمع بر وجه کتر و نفوت و اعراض
 بوجدی بوبیت بوستاندن کلور و مفایع بونک بودر پس معلوم اوله که عموما مستراح
 بوبینک معصنه و اصل اولمشر و بعضی شوبله اطناب و کلام و اکثرا مقال ایلمش و نتیجه
 محض تراژ با قلی بلکه اندن دون و ساقی در ناظر حکم ضرورت سخن گفتیم و تفریح کنان
 بیرون رفتیم حکم تا خوف مصاحبت و حکم بونک که بر لره تا کیدر افاده ایدر ایدین با ضرورت
 و یکدر سخن گفتیم سوز سوزیک و یا سوزیک نفع لغتد انگل قدر یقین اچلمش و غلن
 قوز لمقدر اما سبب محندن مستعددر بوند ده مراد سید در نفع کنان اصل نفع کن در یقین و صفا
 ترکیبدر و الف نون مبالغه مغالیه بی افاده ایدر نفع ایدر یک و یکدر بیرون طشه یقین
 شهر دن طشه با غل و یا غل جابنه کترک و یکدر محصل فقره یقین و تقام کلن دوست
 بنم تا کتر بر اولیه و اکا بر وجه استغنا و اندن اعراض معقول کور لایه با ضرورت
 انگله کلامه و محاذیه کلدرک و سید ایدر یک طشه با غل و یا غل جابنه کترک در فصل
 ربیع که صولت بر ایدین بود و او ان دولت و در رسید فصل لغتد ایدر مقدار بونک
 که بر لره بونک و در حصه شدن بر حصه سید مراد در بوند ربیع اضافله تخصیص کسب
 ایلمش ربیع چهار زمانه دیر لم پس ربیع فصل چهار یکدر ربیع یا الحاق ایدوب
 وحدت نوعیه در دینی مک جمیع نسخه لره یا زود و غلن غیر معنای اف و ایدر که خوف
 را بط صفت صولت لغتد هر کس یک او زینه صچو ایدوب بیوم ایلمک در لم شدت و در دن
 عبارتر برده اضافتی مصدرک فا غلنه اضافتدر بر بانک فنی و رانک سکونیه صول
 معصنه در که فار رسید سرما دیر لم اریسن ارمیدن محفف و کلنش یکدر ساکن
 اولمش معصنه ما چندن شهر اسم معقول معصنه دگر بود بوند حکایت حال یا نه
 مفایع افاده ایدر او آن هنر مقصودر یک فحله وقت معصنه در و او که فنی
 و و انک سکونیه عربیه کلر معصنه در او ان دولت و در اضافتی لایمدر در رسید
 ایدر شش یکدر ما چندن شهر اسم معقول دکل محصل فقره یقین طشه کتر یکدر
 زمان ربیع فصلدن ایدی که شدت سرما ساکن اولمش و کلک ولت ایدر شش
 ایدر یقین کلر اچلمش ایدی و در دولت اثباتی اولر جهنددر که کولر چچکلی سلطانیدر
 نه که خواجه حافظ بیورر سیدر سیدر اسم سلطان کلر پیدا شد از طرف چین و مقدش
 یارب مبارک با و بر سر و سمن حضرت شیخ بوجا کلندن نوعا مساحه و از
 زیر اشدت شتا او افروختند و اولر مبارده ارام ایدوب ساکن اولور و کلر خود
 بهاد و فصلیک او اسطند اچلور و بونک کلر زمانه بر دکل و سرما یک نام و شانی
 هر کس که خاطرنه خطور اینر فضا لطیت پیرامین برک بر در رخسان چو جامه بونک بخان

بنم ضرورتی و تا کتر محتاج الیه دو ستم و مجب ایدی و اندن جمع بر وجه کتر و نفوت و اعراض

ربو شعی

بنم ضرورت

پیراهن الفقه والفسر کو ملکہ کہ ترجمہ متبع دیرلم کہ اضافی بیانیہ دیرلم کو ملک یکدر جابہ
تفقاں بعد اضافی لایہ در پیرام قضا و یکدر نیکت وصف ترکیبیدر و نلو و مفاد الف
و تون ادا و جمعہ ایک قافیہ ده بلکہ یکجناہ اضافی لایہ در محصول بیت ہمار تو صیف
ایدوب بیور را بجلاد زہ پیراق کو ملک ارباب دولنگ پیرام لباسی کی ایدی یعنی کی تازہ
اور سلفش وصولنش کل ایدی فقر البانیہ کی حاصلہ اسچقدن وصولن ہر مردہ و دہول
دکل ایدی دیکدر قطعہ اولاد ہشت ماہ جلالہ لیل کوین ہر شاہ قضاہ اول
مودع ارد ہشت ماہ اضافی لایہ در ارد ہشت ماہک جلالہ اضافی بیانیہ در معلوم
اولہ کہ چشید زمانہ دیک تازہ اعتباری یونیدی آما انک زمانہ حکامک زیادہ غلوس کثرہ فی
وار ایدی پس چشید تخت سلطنتہ جلوس ایدیکند او کوئی تازہ خود بلانن حکم
عر عظیم الشان بادشاہ کہ تخت سلطنتہ جلوس ایل او کوئی دانی و بی تازہ ایدر لدی
نزد وجود بن شہر بارہن نوشہ روانہ کلخہ کہ افرامک عجد رپس انک جلوس تازہ ایدر
و بدیکر کہ اول ہجرت نیشک اون برہنی سنہ سینک ریسع الاولینک یکری ایکینی کوئی ایدر
و تو تازہ مستر اولری سلطان جلال الدین ملک شاہ بن الہ ارسال سجوقی تخت سلطنتہ
جلوس ایدیکند کہ او کوئی ہجرت نیشک دورت یوزیش بش سنہ سینک مبارک دھانک
سکر بنی کوئیدی و او کوئی شمس نصف نماوردہ راس حملہ داخل اولشیدی پس بعض حکما
او کوئی مبارک بادہ وار شیدی حملہ دن بری عمر خیام ایدیکہ او زمانہ رصد کوکب ایدوب
صاحب پنج اولشیدی پس بادشاہ مجلسند الکلام کچو الکلام حنیجہ صاحب ارصاد و
از پاجہ مودی اولری و تو تازہ قدامت صاحب ایدر تو انشاہ عمر خیام بیور دیکہ ضرورتیکہ
نزد قدامت توار بختہ اعجاز ایدن و ز مساعی بادشاہک بر کوئدن جلوسنی تازہ ایدن ایدر
بوسوزہ قابل اولوب او کوئی و او کوئی و اول بیلی تازہ ایدر و اتفاق ایدر کہ ایدر
اسامیننی نزد جودی ایلرینک اسامیننی ایلہ کم ابتدای سنہ فروردین ماہون اولہ یونہ
شمس راس حملہ داخل اولری کوئی فروردین ماہک او اولہ و اتفاق ایدر کہ او کوئی
ششکلر و شادمان نظر اول شویکہ سلطان جلال الدین زمانہ بر کوئدن رعایت سنہ سنہ
زیادہ اولری و حکمہ کلی سلاطین دخی ہور رعایت او زہ اولہ یونہ ہر ماہ ہر ماہ ہر کوئدن
رعایت و انتظام رسوم انجاءدن اولری رعایت ہونہ در کہ بعض مقبل فتوایر مشکہ
نوروز کوئیدن سیرہ واروب او کوئی تعلیم ایلین کا فو اولور دیو وار رعایتی و خطیبی
کنز اولان نوروز و منقول ہر مردہ کوئندر ہونوروز دکلر زہ کہ خلاصہ فتویہ بیور سنہ
اعدی بیضہ الحجوس ہوم ایدر ز کفر و مجوسی نو اولد بیور کہ اجتماع الحجوس ہوم ایدر
فتا مسلم سیرہ حستہ وضعو جا کوئندر دغیری کتابہ ہوا سلوب او زہ و افتد کہ اگا
فتوال

کون
سورہ

بعض کتب فارسیہ نوروز خوازمی دیرلم کہ اگا جمع نصارا اعتبار ایدوب رعایت ایدر یکدی
اکبر لری او کوئی زہ اگا کوئی نوروزی کفر ہر ماہ اصل اسلامدن ایشیدن لری ہر مردہ جودی
ایلرینک اسامیننی بولدر کہ ذکر اولور نظم زفروردین چو یکدشتی ہر ارد ہشت ایدہ ماہ
خود او تیرانکہ کہ ہر داری معنی ایدہ ہر ماہ از شہر یور و از ہر وہان ازودی دانہ کہ ہر ماہ
جز اسفند از ہر ماہی بغیر ایدہ امدی ہوا اعتبار او زہ ارد ہشت ہمارک ایکینی ایدی در
پس جلالہ اضافی و نسبتی ارد ہشت نزد جودیدن احترام ایدر کہ اولونون اون سکر
کون مقدم معلوم اولہ کہ ارد ہشت لفظی ماہ اضافی ایدر خطی فاحش ایدر زہ
مذکور ایلرک اسلمی ماہیکہ ہر شاہ فروردین ماہ و ارد ہشت ماہ و خود اداہ و ہر ماہک
معانی اول وقت جلالہ ہر ماہ مشوب اولان تازہ ہر ماہ دیہن خطا ایدوب اظہار
جملہ الیش زہ تازہ ہر ماہ مخصوص ہر ماہ ہر شمس حقیقہ در قیاس ایدہ و کوئندہ
خبری کوئدن ہونہ مجازا اللہ معنہ در شاہ ہر ماہک جمیع دیکر ہر ماہک ہر ماہک الیش
دیکدر مصدر ہر ماہک کوئدن تخی و بانک سکونہ قضاہ فافک حنی و کسر ہر ماہک جمیع
ہر قدر غرض معنہ آما فافک قجیلہ او کوئی غرضہ مواضع اولسون صادق باقی مقصود
اولدن محصول بیت ایدر قجیلہ سیرہ چغندر زمانہ و جلالہ لایہ مشوب ارد ہشت ماہک
اولیدی بدھلر ہر ماہک لیل کوئدن ایدی ہر کل سیرہ ازیم افادہ لایہ ہر ماہک ہر ماہک
شاہ ہر غضبان ہر کل سیرہ بیانیہ در قمر اکلر دیکدر ہر ماہک کہ کچہ ہر ماہک او قنادہ و اولہ
و او ستر لغتدرو او ستر ازوب و اولہ لغتدرو ہر ماہک معلوم ہر ماہک ہر ماہک او قنادہ
الغ ہر ماہک لولونک جمیع را بنجولہ دیکدر عرقہ بخاوردن ہونہ بکا ہر ماہک ہر ماہک
شاہ اضافی لایہ در غضبانہ بیانیہ شاہ ہر ہونہ محبوب معنہ در غضبانہ عطفان
وزنی او زہ صفت مشبہ در غضبانہ معنہ در قیاس غضبانہ دیکدر محصول بیت قمری
کک او زہ ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک
سیرہ کتہ کز زمانہ جلالہ لایہ تازہ ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک
اغصانہ مفرم و غمرا سیرہ ایدر دی کل صرطک او زہ ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک
ایچی کہ ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک
قمر مش محبوب زہنہ و کل او زہ ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک
و تو شیبہ شیبہ مطلی دیرلم ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک
شیبہ جانیڈر مشب راہستان یکی از دستان اتفاق میت افتادہ معلوم اولہ کہ
ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک
صغیرنی ارجاع ایلدن مرد و واقع اولہ یعنی ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک ہر ماہک

در شمس و کائنات
در شمس و کائنات
در شمس و کائنات

و شش زارین سیر علی و لایق و سوری

بوتقادهن غفلتین کچنار ملر ایش کچه ورا اداوت مغول و با خوف طرف و بوستان و اوله فارسی
 واد ستر عرید کی به اضافتی لایم در آرد و نشان از نه تبیین کی کی بیان ایدر و مستلکون سینگ
 بوستانند و بکدر اتفاق مصدر در افتعال بایندن اصاله اتفاق ایدی قبلای افتعال و او
 واقع اولدی و او خوردر و خوف مجبوره دن و با خوف در خوف مسمومه دن بینما ده تناخو
 تباعد واقع اولدی و چون وادی تا به طلب ایدوب تا به ادا تمام ایلدر میت مصدر می در میت
 معاسنه بات میت دن ضرب باینگ اجوف بایندن افتعال اقصه دن کچه واقع اولان
 مصاحح منعل نظر کوز و واقع اولندن کچه بات زیر عروس وظل زید امیر کچه افتاد واقع اولدی
 و بکدر محمول تکب کچه یعنی میره جعفر غم کونک کچه سینی و ستر دن برینگ بوستانند اتفاق
 کچه ملک واقع اولدی حاصلا سیر کندر کده کچه طاشنه ده قالمی اتفاق یوغیدی لبیک اتفاق
 و ستر دن برینگ بوستانند افتعال ملون موضع خوش و خرم و درختان و گلشن و هم
 کچه که دکلری بوستانی وصف ایدر موضع اسم مکان در جای ممکنه و با خوف و حدت جایی
 و بکدر خوش کوزل خرم خاک صنی در ای شدک فحیله تشدید غلبه استعمالدن ناخبر
 نه که خسرو بیور بیت ای سدا پای معدن خرمی جسم تو دلم نهادم که بوند خرمین
 تشدید بوند بر بلکه اصاله او زره محقق کلمش در نه که سابقا بیان اولندر امدی خرم لغت
 شد و معنه در اما بونک کبی بر لوده اب و چین و چکه اراسته و پیرامنه مکان مارد در درختان
 و گلشن باینه در اگلشی وصف ترکبیدر کشیددن کوکل چکی یعنی کوکل البی معنه در می
 لغت فر شمولش معنه در اما بوند انجلیکین صفتلغدن و دالری و بود لعلی بری برینه
 فر شمولدن عبادت در محمول خرمه بین کچه که بکدر بوستانک بعض بری چای و چین و اب
 روانه مشرف و مزین ایدی و بعض بری کوکل البی در دخت میبودن ملو و مشون
 ایدی حاصلا اولکی فقره لسی چمن زار اولان برینی و صندرد الیغنی فقره سی درختانی
 میوه لکه پراولمانی نویندر درختانی در مایل توصیف اول جای لطیف حد دانندن
 برکوسی مقام اولدغنی افاده ایدر دین و درختانی اودون اغنی ظلی البمش عقالله
 عن کفتی که خورده مینا بر خاکس ریخته و عقد ثریا از نارکش در ریخته کفته فعل ماضی
 مفرد مخاطب مشه ط محذوفه جو ایدر تقدیری الکر کفته و بکدر خطاب عام طریقه که خوف
 بیان خورده او ان دوک و بکدر متینا بوند بشیل صرجه در بشیل صرجه او انی و بکدر ریخته کش
 ضمیر موصوفه راجع در ریخته اسم مفعول در ریختی دن و کلمش بکدر عقد بوند بکدر
 و تم یاناک صنی و رانک فحیله او لکر بلدرینه ویرلم فارسیجه پرویی و چون دیرلم اضافتی
 بیانیه در تاک رانک فحیله و به به دیرلم یعنی صرشته تک و به سینه و طور غینه ویرلم و بین
 ضمیر درختانه راجع در ریخته در خوف ناکید و ریخته اسم مفعول در ریختی صرشته

و ستر

محصول (فنی)

محصول فقره بین لف و شتر ترب طریقه بیور در کرس اول موضع و درختانی کوریدر که اول
 موضوعک خاک او زره بشیل صرجه او انی و کلمش چمن انواع شکوفیلده و لادغنی لجان
 و بر قانده بشیل صرجه به تشبیه البمش اول درختانک و به سندن او لکر در بی و بونمغنی اصلش
 صارتش لایک و امردک و کراذک و غیریک طوب طوب اولان چکلی عقد ثریا به تشبیه
 البمش خاک کشی صرجه بوستانه ارجاع ایدر بیانی مفاده او ران درختانی ذکر لایک غریب
 تصرف در واقع ثانیه ده دخی او لکر بونمغنی یعنی عقد کور ثریا او لکر درختانک قرضه اصلش در بین
 تشبیه و اغراب البمش فقره ثانیه ده تا کس بیدر یقین اوله صرشته تر صرجه
 او لکر دی وینار معلوم در که صرشته تر صرجه ایلد اولدغنی بکدر لبش بلکه خاک و تاک بیندن
 تجنیس طرف و ریخته و ریخته بیندن صرجه مطوف او لکر دی بویکی فقره تک بیانیه لایک
 مقال و کلام ایدر تک نعلی خبالاته التفات اولسون که صراع ایراث ایدر قمره
 روضه ماه و نه ها سلسال و دوحه صرجه طریقه موزون و روضه لغت چندر مرمر اراسته اما بوند
 موضع خوش بیور و فیدر مبتدای محذوفه خبر در تقدیری می روضه در اما صوبه دیرلم بر معنه
 ما الف ملو و لیل بوراده صود بکدر دین اصطلاح قول فراموشش البمش زیر الف محذوفه
 شول لغت در که زایر اوله و اندن صکر منزه اولک و و ردا الف کچه نهر نونک فنی و صانک
 سکونیل بوند ایدر می معنه در مانک نهر و نهرک صرجه اضافتی لایه در و حقیقه روضه به
 راجع در سسال سکی و بکدر خوشگوار معنه یعنی حقیقه در ثقیل دکل حاصلا منضم و بکدر مبتدای
 و سلسال خبری و جمله اسمیه صرشته روضه در دوحه اوله انچه دیرلم اسم جنس اولوب
 فحیله و کثره مشاظر اولدغنی جسدن و مقام حبیل کثرت الشجار ایهام ایدر بوند مبتدای محذوفه
 خبر در می دوحه و بکدر صرجه کوکر چینگ و قمرینک و غیر خوشگوار او معنه دیرلم اما بوند
 طریقه اضافت حبیل مطلقا او از معنیه تجوید اولمش در طریقه نونک و او چغه دیرلم مشرک لفظ
 و اضافت بر سبب کبیر موزون معروف بوند صرجه مبتدای موزون خبری و جمله اسمیه
 صرشته دوحه در و صرجه راجع در می روضه صرجه بیانی دار اولدی بوستانه صرف ایدر
 معنیه یعنی اول بوستان به ریخته در دین محله صرف البمش و می روضه معنیه
 یعنی انده اولان درختانک هر بری بر دوحه در دیرلکن مفاده مناسب دکل مخصوص بیت ایکی
 فقره لف و شتر ترب طریقه ذکر ایلد که بویکی مصرعین اول منوال او زره یعنی روضه موضع
 خوشدن عبادت در دوحه و درختان دکلشن امدی اول موضع به مرمر ایدر که ایرما فینگ
 صوبی حقیف و سکی ایدی یعنی نه قدر ایچک ضرر ایلدی بلکه نور منعم اولور حاصلا
 صوبک زیاده ایلکدن کنایه در درختان دخی بر انجلی ایدر که خوشگوار اوازی
 یعنی ترنمات و نفاق لطیف موزون ایدر حاصلا چنزارای ویر و درختانی دکلشن ایدی

و ستر

و ستر

و ستر و ستر

و ستر

و ستر

و ستر

یکی مهر اعدا مخدوف ضمیری موضوع صرف ایدوب محل اعتبار اید روضه و حال اعتبار اید
دو وجه در بین مذکور است و نشود نگاه داشت ان بر از الهای رنگارنگ و بین پر
از میوه های کوناگون ان اسم اشارت در روضه به هر طریقی رنگارنگ رنگ دیگر رنگ
مختلف رنگی لاله لردن طوطی ایدی و بی اصلند و این ایدی منزه وصل ساقط اولدی
صحن کسره و داوه نقل اولدی بوی منزه ویرلم و هاداد جمیع رنگارنگ کون دور دور
و دیگر رنگی انواع میوه دن بوند بالقوه تقدیر ایک کرک کم کلام منافی لایم کلیمه فاعل
محصل بیت اول روضه رنگارنگ لاله لردن معلومیدی و اول روضه بالقیه دور دور
میوه لردن طوطی ایدر حاصی انجیل او دونه انجی دکل میوه انجی ایدر ان با در سینه ان شش
کتر اندک بولموند ان با و بشدا و زحمتش ضمیر برستانه راجع در میوه های راجع اولدی
ده جابز در روضه و موضوعه ارجاع ایدر بی وجه انجیل کتر اندک الف و نون که ادات
تقدیر در ضرورت و زینچون کلمه در زیر اکثره تعدید ادات تعدیه احتیاجی بود
و بوند ایک مفعول است که خوف تعدیه محتاج اولد خبر مبتدا و با و دوشه مش و دیگر
فرش دوشنی نشیه ویرلم بولموند کلماتی کنی دید کلمه قما شد که صحنه جانبدن نظر
ایک بر دور کورینور حاصی الوان مختلفه مشکلی کوسر زین آبا و حرکت اید که
میوه انجیل یک چکنه بشیل چین اوزره و کور چین ارا سندن ده یردن بشیل الوان
مشکوفه اولغا ندر پس چین بوقدر شکوفیله ملع اولغجه بالضروره بولموند مشکلا اولور اکثر
فرشی حرکت با ده اسناد بوجهدن در بعضی مشا رچین بر وجهه دخی تقدیر بوردی لیکن
اول تقدیر وجود شمع مخصوصه و بنم ذکر اندیکر عا ملز قما ملز حصول بیت اولر و بتانک
و با اولر میوه یک انجیلی سایه سندن با بولموند شکل فرش دوشمنش تقدیر اولان وجه
اوزره با مدادان که خاطر با زامدن بر رای نشین غالب آمد با قداد و با مدادان صباغ
و قتیله ویرلم که خوف را بط صفت خاطر بوند فکر معنه در راسر قتیله سید اضافی لایم
با زامدن کلک تیغه با غجه دن شهره و او ده منز کنک فکر بر راسر نشین اولر کون با غجه
انور می فکر اوزره حاصی بولموند با غجه ده انور ایتمی بوقه کیدن بی اوزر اسن مترد
اولم عاقبت کنک فکری او نور می فکر اوزره غالب اولدی دیدمش ان کل
و ریگان و سبیل و ضمیران فرام اوزره و غریب شهر کرده دیده مش ضمیر بار کیده
راجع در این با و صحت ریگان فکری ضمیران ضاد ک فنی و یا یک سکونید و میک
ضمیر اید سلطان بر ک و یک بر ک دید کلمی بر دور فکری در که تمج اکا کین ویرلم یک
ضمیله فرام اوزره بوشمش تیغه جمیع الیش و غریب شهر مصدرک مفعول اضافی
شهره کنک نیت الیش محصل ترکیب شهره کنک فکر او نور می فکر اوزره کلک

روشنی

روشنی
زود و در روشنی
و کافیه

مصاصه

مصاصه که در مک برانک انواع مشکوفه جمع الیش و شهر کنک فصد الیش معلوم اولد که کلر و سبیل ریگان
و ضمیران زامدی متخالفه که بر زمان جمع اولر بر سبیل و سبیل اوله و با تغلیب فصد اوله کفتم
کلر بوسن از چنان که دانع بقایه نباشد و عهد کلستان او فایده نه و حکما گفته اند هر چه نیاید
دل بسکی را نشاید کلر بوسن لایم در و آادات تخصیص چنانکه انجیل و دیگر دانی نقل
مضارع مفرد می طبره ایدند بر بلور پس و دیگر بقایات و قوار و دیگر و آد حرف تکبیر حرف
و حدت و کلر مملکت اضافی لایم در و آد حرف تخصیص و فای بی پس حرف تکبیر در و حدت
و کلر حرف تقدیر باشد و دیگر و حکما یغی اصحاب حکمت و ادب نقل نیاید نقل مستقیم
غالب بر پیدند تیغه ثابت و قار و لایم و دیگر تیغه کلن و طوطی و در سبیل کلر تکبیر و حرف
مصدر با غجه ل و دیگر و آد حرف صله در با معانه نشاید نقل مستقیم و غایب لایم و کلر دیگر
محصل ترکیب ویرم بوسن کلنک سبیل که بلور پس بقایه اولر بر سبیل الزوال و کلستان
زمانک ده و فایده اولر تیغه کلنک وجودی و اعتباری کلر در پس کلر کجه کواکه کلستان
کنش اولر زینر اکنون غیر نشیه فاعله و حکما و ادب عقل تیغه عطا و بشدا ویرلم که با دار
دکل تیغه ثبوت و قراری بوقدر کوا کلن لایم دکل حاصی ربط طلب و نقل خاطر سبیل و
دکل گفتا طبری چیست بن بر لبه و بیجک دوست ویدی پس طبری نه در بیغی باقی ثابت
نه در که اکا ربط طلب ایدوب کوا کلن لایم لایم کفتم برای زحمت اظران و سخت حاضران کتاب
کلستان تو انم تصنیف کردن که با و خوانا بر ورن او دست لکاول نباشد و کدر دوش زمان پیش
ریعش با بطیش حریف بد اکنند بر آما اصدیل اید لاجل معانه در زحمت نوک ضمیر
و زایک سکونید و حاکم فنی اید سدر و شادلی معانه در ناظر اندن مراد اهل مطالعه در اضافی
مصدرک فاعله نسیحت فایک ضمیر و سبیل سکونید و سخت معانه در حاضران الف و نون
جمع اولدی شد و آد اضافی مذکور کیدر کتاب کلستان بیاید در کلستان لغت کلر اما بوند این
الاستمال طریقیه ذکر اولد که بر کتابک اسمی و جعفر تو انم فعل مضارع متکلم و حدم در عا دم
و دیگر کتاب مفعول لایم تصنیف مفعول فایده و تو انم معانه جستن کردن مصدریه مقیدر که
حرف ربط صفت با و خوان لایم در تقدیری با و فصل خوانر و آادات تخصیص و حرف
استعلا و با خوف صله و رن اولایم دست تطاول بیاید در مراد ظلم تقدیر بولموند معانه
نیجیده کلور و کدر دوش اسم مصدر در کدر دندن و بوشینگ با قیل و اما کسور اولور زنه که ضایع
ما قیل معنی اولور الا ضرورت و زینچون کاه اولور سکی زمانه اضافی مصدرک فاعله
اضافی کیدر کدر دوش زماندن مراد و صوا و اربعه یک تعاقب و نوب الیش عینیک
فخیله لغت ویر کلر اما بوند رن و صفا مراد در با خوف صله طلبش لایم فخیله صفت
و سبیل رن معانه در و فایده اضافی مصدرک فاعله در تقدیری بطیش فعل فقیه در دوش

ابتدا او نگذری و بخش کند مفعول صریح و بخشش غیر صریح و بعد مفعول ثانیه صریح مخصوص
 ترکیب دیدم که ناظر ترک و اصل مطالعه یک مسدوری و شش و بیست و دو تا بزرگ ظاهر
 انشاده و موقوف و سوت و بر یک چون بقیه اوقیان منته و اهل معرفت انشاده و موقوف کامل اول
 میگویند کلماتی که با بی نصیف بلکه تا درم که خوان لینک انگ بر اغنه تعدی و تجاوز از اولیا
 یعنی ضربا بر لب برک و بارینی دو که تا در اولیه و حی زمانک و فصولک تعاقب و توالی
 انگ بنامی زون و صفای خوان فصلیک خفیله تبدیل این صبه یعنی بر کتاب بایف ایلم که دوم
 فصل خوان و شتاب برک و بارینی کوب برهنه و مرابن ایلم که تا در اولیه و بنا کلماتی برینی ایلم که یکی
 بجه کار ابدت زکل طبعی از کلماتی منبیر و رقی بجه با حرف صله آید فعل مضارع
 مفرد غایب را بیدن و تانی خطاب ضمیر مذهب متصل مفعول صریح و زکل غیر صریح و طبعی فاعل
 و آجوف و حدت طبعان مراد اچلمش کلدر زیر آچلمش کلمه و رد مطبق و بر لب عرب پس کلدر
 بر طبعی و بر طبعی کلدر و نیز بوغایه و اصل اوله مش و بیج توصیف ایلم شده که کلام والا توفی ایدر
 پیرای او بی بونک کبی بر برده ظرافت عجم کسور و روستا بیل مضمون او نور لبش صبه به تخصیص
 روستا بیل و در بر فعل امر در بر بیدن با نیک شجده بیدن و کل و رقی با جوف و حدت بونک
 و در تون مراد کبابدن برور و در بقیه بر کلام غرض حصول سبب سنگ نه ایلم که کلدر بقیه نه کار که
 یا در بر طبعی کل بزم کتاب کلماتی مراد غرض مقداری خاطر که ال بقیه حفظ ایلم که یک کلدر مطبق
 انقدر خطاب عامدر کل صبیح پنج روز و شش باشد و بین کلماتی همیشه خوش باشد
 کلدر ا و بکن خبری و روز ظرف زمان و پنج و شش اضافی بیایه و در همین ایچن و دیگر و بیینه
 دائم و دیگر خوش و اور سیمله و درم صغیر بونک خوب و لطیف معانه در تافیه ایچون خافیت
 اتوز دین خوب سولیدی حصول بیت بودیت اوله مقام تعلیل و اقدر زیر اکل لبش التی
 کون اولور ایچن بقیه سیمله التزوال و قصیر عمر را با بزم کلماتی دائما ترماده و لطیف در حاکم
 نه صولم و نه نور و نه چورر حاکم که برای سخی بگفتم دامن کلدر بخت و در دامن او بخت که الکرم
 اذ او عدوفا حاکم با جوف و حدت بر طالع که من سخی بگفتم بن بوسوزی سولیم دامن کلدر اضافی
 لایمه در افه ملایمه ایلم بقیه کل ایچن اولی اعتبار بیه پس و کلدر انگ کلدر بخت
 با جوف تا بکدر بخت فعل ماضی مفرد غایب دو کدی و دیگر در دامن و در جوف صله و بایک او بخت
 بونک کبی بر برده یا پشیدی معانه در نه که کلام کرک انشاده که غلام عجمی چاکه بونک که در دست
 در کمان کشته او بخت بقیه ایکی ایلم که بونک و منه یا پشیدی و دیگر الکرم ابتدا اذ او عدوفا
 استقبالا ایچون ظرف در غنای شمر طبعی متطبی جمله فعلیه به مضاف اولور چهارم و پنجمین مذهب
 و کندین عمار جو ایدر که وفا فیلدر و جمله ظرف خبر ابتدا در مخصوص ترکیب معان که بن با و دیگر
 کلدر منع ایدوب کتاب کلماتی نصیفه قدرت ایلم که کانه که بایفنه و عمل ایلمش اولم زیرا

روای سید علی دلاسی
و سرور و شفیق و کلام

روای سید علی و کلام

زیر اندن منع و بونک ترغیب و عدم سخی منضمدر پس بونک بنا الکرم اذ او عدوفا بونک و
 در افه چند روز اوقات و در بایض افقا و فصله با جوف و حدت دو و اور سیمله ایلم و دیگر بر ایلم
 معانه ظاهر بونک فصلدر مراد بایدر زیر بونک کباب فصله مغلب و سمر نشنه بونک در جوف
 صله در با معانه با صله و شکدن مراد خبر کتاب اولور و دیگر اگر چه مسوده و ن بیا صله
 چغنه قرینه بوندر اما عدنه ده قرینه بوندر یک کلمات محکم و اربس صبر بر نه حکم قرینه
 سندر اکثر نشنه ده معان روز و اقدر یکی بیا لاف به حاکم اولن سوز و دیو بونک اختیایا بیک
 مخصوص ترکیب بر ایلم فصل اول بر تر کونن اتفاق بیا صله و شندی بقیه بخور اولدی و بایست
 بیا صله چغدی و بیک اوله و بیا معان اولور کونن بونله اولدی و حسن معاشرت و ادب محاوره
 حسن معاشرت به اضافی مهادرک فاعله اضافی در آد آب محاوره و لایمه در محاوره و کلام معانه
 مخصوص ترکیب فصل خلقه حسن زندگانه و اسلوب و قانون مصاحبه بوندر و ایچن فصل ادب
 مصاحبت و مکالمه و طریق محاوره و محاوره بوندر و بوندر و بوندر و بوندر و بوندر و بوندر و بوندر
 نامخدر در بایک که شکلا ترا بکار ایدر و تر سلا ترا بلاغت اقدر ایدر و رادات ظرف اولدی
 در افقا و فعله لباس الفاظ و عبارات کنایه و بونک و حدت که حرف را به صفت بنگارند
 فارسیجه سولیشدر و رادات تخصیص بکار حرف صله آید فعل مضارع مفرد غایب را بیدن
 کلدر و دیگر تر سلا ندن مراد منشی در اقرار بوندر مضارع مفرد غایب را بیدر و دیگر مخصوص لفظه بون
 مذکور بایک فصل بر با سمن واقع اولدی که مشکلمان فارسیک اینینه کلدر بقیه اولر ایچن فصله واقع
 اولان فواید و لطایف بوجوب الفاظ و لطیف ادا و کونر عمارت بونک بلاغت کلماتی زیاد ایدر
 خولدره لازم و طایف فرس اولان مراد مهادر و اهر تر سلا و بونک بلاغت کلماتی زیاد ایدر
 فی الجمله از کلر بونک بقیه موجود بود که کتاب کلمات بونک بعون الله الملك المنان تمام شد فی الجمله
 حاصل کلام بقیه با جوف و حدت و بایک مخصوص ترکیب حاصل کلام بونک کلدر و فی بقیه
 موجود ایدی کتاب کلمات کلر شکناک عونله تمام اولدی بقیه اللهک غنائی بیه تمام اولدی
 و نام انکه شود که بحقیقت که میخندین ایدر و با رکاه بجهان بیا و اما کتاب کلمات حقیقله
 اول وقت تمام اولور که مقبول کلام بقیه مقبول اوله بجهان صغیری و بایچان صغیری بونک
 در کاف صبه سبیه کرد کار اضافی لایمه در کرد کاف عریله کردن مشتوق سندر و دیگر و دیگر
 مسکونیه و کلام رادات فاعله جی معانه سندر و جفا کار کبی پس بونک کبی بر برده کرد کار فاعله
 ملکی معانه در بقیه خدا کا فاعله جی و بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک
 و دیگر و دیگر بونک اصله بونک بونک و بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک
 سبیه خدا در و خدا بونک لطف بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک
 حیث و بایع معانه و سیمله نظام و انتظام بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک بونک

روای سید علی

کسی را برده و صفحتی دیگر را بر منجی معصوم بقیه خلق امانت نهاده و مکار و دزد و مکار و دزد
امن و امان و بویور المؤمنین السما مؤید حکم معصوم در پناه سعاد و سعادت و نعمت و طوبی و ثواب
اسما و مجازیر المنصور علی الاعلاء و دشمنان و زهر و نفرت و ظلم و بولش و ریخته و دشمنان و غلبه
عصه الدوله القاهرة عضد عینک قتی و صدا که منبته تولد باز و معصوم دولت و اضافتی لایحه در
و قاهره و دولت که صفت حاصد و دشمنان و نفرت و صفا که ایچی و دولت که باز و منجی و ظلم و بولش
دولت و سلطنت انکلا مستحکم در سراج الله الباهره سراج چراغ بقیه شمع قتیله سراج ایش
بوند ضیا و نور مراد در طلق بوند مراد دین اسلام را بصره زیاده روشن بهر انور و نور حق و نور
کواکب نوریه غالب اوله بقیه دین اسلام که سایر ادیان غالب و انک ضایع و نور بر و بیکدر
بعضی نسخه کرده با بصره بوند ظاهره و دشمنان بیکدر ایچی معصوم جمال الامام جمال حسن معصوم در پوز
جمال و بد کلری کوزلک انک ظاهر اولی بوند و در انام خلق معصوم در بقیه خلق عالم حسن و بهاسی
بقیه حسن و حالری و رونق کار لری انک وجود و وجوده در معنی اسلام اهل اسلام مفری ابر
یعنی انک وجود به نجر ایدر که بویله عاقل و عاقل شایسته و عاقل و در دیو معصوم انک الاعظم
بوالعالمه لقب و بواو صافه موصوف ابوبکر او غنی معصوم در انک اعظم مراد ابوبکر در
بوند حکم انک او صافتی که ایله کرک من من الله العظیم شایسته و باقیه انک معصوم
که اول مندر ملک الملوک العظیم و بیکدر ملک رقاب الامم مالک رقاب انصافتی اسم عالمک
معصوم انصافت در رقاب رقبه انک جمیع میولید بیکدر اتم انک جمیع خطایین و طوائف مختلفه
و بیکدر بقیه جمیع خطایین که میولید مالک در صافتی خلق و عالم قولی و بیکدر در رقبه ایله جمیع
بند و نصیر ایدر مومل ملک العرب و الحج مومل بوند افندی و صاحب معصوم در ملک
ملک جمیع یادت با و بیکدر عرب و غیره عجم و بیکدر مطلقا بقیه عرب و عجم یادت ملک اقتدایه
جمیع الکاسره و ابوب انک محاط بر رقبه صافتی جمله سی الکا انجا ایدر و جمیع کاسره
با و بیکدر سلطان البر و البحر و بیکدر با و بیکدر بقیه تمام دنیا به امر جاری و حکم نافذ در
وارث ملک سلیمان ملک سلیمان شیر از داما بوند سلطنت سلیمان وارث و بیکدر معصوم
و کلدر که غلوطر منبته و حوش و طوکر حکم مالک اوله مظفر الدین ابوبکر بقیه و کینه ابن سعد
ابن زکی انجلی ابوبکر که معصوم و بیکدر و معصوم که او غنی در دام الله که اقبالها الله که
ابوبکر و او غنی معصوم دولت و رفعتی دایم ایله و جعله کل صافتیها و فی الله که
صافتیها ملسون مبرح و با بیکدر بعضی نسخه ده اما لهما و دشمنان اما انک مدله ملک
جمیع را ایدر و بیکدر بقیه الله که ایدر بنی خیرات و بیکدر و بیکدر بنی حسنه توجیه ایله و بیکدر بنی
خیر و توجیه عدالت اوله و بیکدر شمه لطف خداوندی مطاعه مفراید و او خوف عطف و بوی
فوق بندگان این نوع حسنه معصوم که خوف محبت که شمه کاف و محبت که را انک کسری و نبی عجم

سكونيله بون كوزا و جيله بقمعه ديرلم اما قوسا، اكله كاف عربى مقصوده و راس مقصوده ايد اقولرلم
 لطفه اضافتي بيانيه در خداوند اضافتي بويله و در اوجوف نسبت مطالعه معروفه بيايد فعل مضارع
 مفروغ بيايد برفايع سبب بقاء كوز اولان شده زاده صدر و مخصوصا تركيب كتاب كستان حقيقيله
 اول وقت تمام اولو كه شده زاده صدر و بكانه منقبول و مغز اولورسه و كندنيك شايه لطف
 كرمه سيله منظر عاطفيله حاله كرمه شمله التفات ايروب مطالعه بيوره بقمعه شده زاده
 مسعود مقبوع اولورسه تمام عالم مقبوع اولور و بيدر قطع كرمه التفات خداوند شمس
 بيارايد بكارخانه چينه و نقش ارزنگيت التفات افعال بيايد مصدر اركيدر كرمه باشي
 ارينه و دمن روب بقمعه ديرلم كرمه اهو و چيران جنبندن مستعمله صخره نظر اولور كه اكر صرايح
 جنسي تجاير كرمه كا و كا اارينه بقمعه هم كرمه اتني بركه بشوب طوفان موزي خداوند اضافتي
 مصدر كرمه فاعله در و شين ضمير ظاهر و مبتدا اولان كتاب كستان راجع اولمقدور بعضل مسعود و
 ارجاع ايلدير كرمه افر ب اولان ابوكن و العلم عند الله بيارايد باجوف استقبال ارايد فعل مستقبله ارايد برفايع
 اراستى دن و دكلر نماز نو ك كسر و كاف عجييله صدر نقش معينه كوز اولور نماز ديك بوننه ما خودر
 خانه اوه ديرلم بكارخانه نقش اوي و بيدر دارا نقش معينه در وصف تركيب دكلر چينه اضافتي بيايد
 باي نسبيله چين مسعود بندن هر عظيم كرمه كرمه صدر تعويب ايروب صبي ديرلم و بكارخانه س
 هر عظيم كليد و كه اول ملكن بيدا اولان او شدا و نقاش كرمه صبر كرمه كندى استخراجه ايلد كرمه
 نقوش و اشكال غريبه و قصا و مير عجييله انده نقش ايلدار اارزنگ فتح منزه و سكون راييله
 بر قصا و زامه در ماني نقاش استخراجه ايلد كرمه قصا و مير نقوش انده رسم ايلدار باجوف نسبت
 وسيع و مادات خبر در مخصوصا تركيب اكر كتاب كستان في شان اوله عالمانا كرمه نظر شايه
 نرين ايروب حسن قبول ايله قبول و زبور التفات بيله و عيى غنا بيله منظور اولورسه بكارخانه
 چينه كرمه مشهور و نقوش ماني كرمه تمام عالم مسلم و مقبول اولور ايد بمت رور طالع اركيدر
 ازيني سخي كه كستان نه جاي اولر تكليست ايد بمت مبتدا و خبر كه حرف بيان رور طالع
 بيانيه در حرف تا كيد ز ايد بيارايد رجه سوا بشارت كرمه فعل نفق مستقبل فاعله مسعود و تقدير درهم
 كند و رازيبي سخي جايز در كندن متعلق اوله و اشارت بيت اولك مضمونه اولو كه حرف
 تعليل اوله و جايز در كه حرف بيان اوله و رازيبي سخي مقام تعليل اولوب كستان نه جاي اول
 تكليست جمله سمي مشايه اوله كستان ذكرى بوننه ابهام طريفيله در تمام جايد اركيد اضافتي
 لا ايد در اركيد وصف تركيب ايد كرمه كرمه طوطا كرمه ملور معينه و باجوف مصدر وسيع و مادات
 خبر مخصوصا تركيب ايد و اركيد شده زاده بوننه التفات دن و بونظر طالع ملور بيجخور
 اولوب بوزيبي پور بارميه بقمعه ملاحت و سامت كرمه سترميه بوسوزدن و بوسيدن كه كستان
 كرمه باي بوننه كستان كرمه في طالع كرمه كرمه و ملاحت و بيجخور بوزيبي دكلر بيله ايكيليد

فتح بخش و دکت و سیه ای که در فتح هزاره صاحب یکسند ده کوزه نور و کوزه سرور حاصل در فتح
 مخصوص که در بیاضه میباشند بنام سعدی که در سجدین زکلیت علی الخصوص مخصوص و دیگر
 معام تعلیل و اقتدر در نکش مخصوص علت ذکر خوف بیان و بیاضه لغت بکافه در علم یکی دیباچه
 یکی بکافه و دیگر کتابک اول و نه دیباچه و دیگری قسبه طریقه در کافه که اول و نه در میابونه
 اضافتی بیاضه در مبارک و دیگر سینه ضمیمه کتاب کلتانه را جود بنام با خوف صله سعد بن
 ایهام طریقه نو کور در سعادت معتدله شاه زاده سعدیه مصدر مراد اولی نامک اضافتی
 بیاضه اول و نه و با کج سعدی لایحه در و اسم مراد اولی نامک اضافتی لایحه اول و نه و سعدی
 ابی بیاضه و آنکه چون لایحه ابو بکر در حکم این مقدر در زمره فاعله لم یدرین العلیین واقع
 اولان این حذف اینک محصول سینه زاده کلتانه نظردن ملو اول و نه از انگلستان
 ملاحت و سامت بری دکل خصوصاً که مبارک و بیاضه سی سعدی بکر نامک اول و نه بکر
 بن سعد بن زکریا و بیاضه سی انگ نامنه در یک مجاز بر طریقه در ذکر و اول و نه کله
 قسبه در و الا نام کتاب انگ ادینه در نه که حضرت مولانا جامی بیورر بیت کلتانه
 که چه سعدی که در این پیش بنام سعد بن زکلی تمامست بویک ظاهری از مشرد که
 کلتان زکلی اولی سعد ادینه اول لیکن کلبه بن فهد اولان شاه زاده سعد ادینه اول پس
 واسطه لک حذفه حمل اینک که نه که بنم یا دشتا لم بن عثمان اولی در و واسطه لری
 ترک اینک معلوم اول که اکثر مشایخ و اهل الدی که کلتان سعد بن ابی بکر نامنه اول و نه
 ابو بکر ادینه در و بدی کتابک ترتیبند فهد اولان نور بعضی در زمره اول و نه جمیل سعد بن عثمان
 ابو بکر توفیقی مراد ابی و سعد مراد ابی طوری که طریقه ذکر ابی و صکره اول و نه صفی
 یا دشتا و صفه توطیه طریقه ذکر ابی و اشتا غده ده جلال سعدی ذیل کنه شامیه
 ابو بکر و صف ابی لیکن بعد و که و کله که ایکسینک نامنه در و نیله ده قوله ظاهر
 اما فهد بوقدر و الله اعلم ذکر امیر کبیر محمد الدی ابو بکر نصر بود که کتاب اولی در ذکر
 محلیه کی اعراب این یکی وجهه متخلل ظاهر و دیگر عروس فکر من از بی جلال سیر نیارد و دیدن
 بایس از پشت و پای جلالت بر ندارد دیگر بون و فی دیگر عروس کور اول و نه اول و نه
 عورت بنند مشرک در حکم اده زور و جود و جلیل و عورت زوجه و جود و جلیل و عورت بون
 کل مراد در فکر اضافتی بیاضه و منه لایحه اادات سلب جمال حسن معینه در و با فو مصدر
 پس جمال سلب اید بجه جو کلتک معانی و بر اگر چه نکوز و نه چون معینه دالاتی و ار
 بر نیارد فالدر مذ و دیگر یوفا و کتویر دیو قاری فالدر مذ و یک و کله و یس با سیه اید
 سیک تیغه قطع و رجا معانه در پشت اده با اضافتی لایحه در جلاله اضافتی با سیه در
 خجالت او تمقدن شیه در که معانه بر ندارد کنه فالدر مذ و دیگر یوفا و کتویر دیو یک و کله

زوشی
 زولامی
 زولامی شمش

محمول

محصول فتح بن و فی بنم کرم کلین کوزه نکلون با سینه فالدر تیغه کوزر اول و نه فی جابندن
 با سینه اول و نه طنوب کوسه بنار نه که او تان کسه بویه اید و فی کرم کلین اید نکلون
 کوزینی او تان ابی اده نکلون فالدر مار تیغه صاحب نظر و اهل سهر قبولن نام اید اول و نه
 کمال جابندن و زاده جابندن کوزینی ابی اده سینه و یکوب با سینه فالدر تیغه فالدر اول و نه جابندن
 و در هشتون و انا با سینه او کنه صالوب بورر و در زمره صاحب جمالان تیغه شود مار کله که
 تیغه کرد و زمره زانر مجذک حنی و یک سکونید بلوک معانه در صاحب جمالان اصحابی با سیه در
 صاحب جمالان بونک کیل عربین ترکیب اضافی در انا مع اضافتی قطع اید و صف ترکیب
 شکل اید حسن صاحبی بونکند و دیگر تیغه اسم فاعله فعل جابندن تیغه ناقص و اید نکلون
 عرض جمال اینک و بر تیغه کوز لکلی کوسه یک شود فعل فی مستقبل اول و نه دیگر کرات
 استناد در الا معانه انکه اول و نه و دیگر که حرف بیان کرد و تیغه اسم فاعله فعل جابندن بر بی
 اول و دیگر محصول فتح بن و فی بنم عروس کرم صاحب جمال و نه نکلون عرض جمال اید و تیغه
 اول و مار اول و نه که مترین و تیغه اول و تیغه کرم کلین کسه به بوزن کوسه فالدر اول و نه که
 ارا سته و پرا سته اول و نه بوزن اول و نه کیه با خوف مصاحبت زبور زایک کسری و بایک سکون
 و واک قحیله زینت معانه اید قبول اصحابی با سیه در و قبول اید مصدر فاعله و کیه
 با سیه تیغه اول و نه عرض جمال اید و حسن کمال کوسه که امیر کبیر زبور قبول و جلی نظیره
 و جلی التفاتیه مرتب و ارا سته و منظور و پرا سته اول و نه بونک صکر امیر کبیر او صافیه
 شروع بیورر عالم عادل با سیه مؤید اسم مفعوله تفعلیل باین تیغه خدا در قوت بولش در قوت
 تیغه غالب و منظور علی الاعلا و بوزن مظهر اصحابی با سیه در ظلم و سیر سلطنت ظلم و سیر
 معانه سوره اصحابی اسم فاعله مفعوله اضافی در سطره لایحه در تحت سلطنت و دیگر
 تحت سلطنت معینه و دیگر مشیر تدبیر مملکت مشیر اسم فاعله افعال باین تدبیر اصحابی اسم
 فاعله مفعوله در و مملکت اضافت مصدر مفعوله در تیغه امور سلطنت و تدبیر مملکت
 انک را امر و تدبیر نه منوط و منظور بوالعابد ملقب اول و نه معانه مشور که معلوم و زیر نفوذ
 اول که بولع اکا و زیر اعظم و یوک و زیر و با سینه و زیر و یلم و زیر نفوذ اول و نه که سایر و زور او
 بکر کیل در نه که مساکد الرث و نام کتاب بدیع تحقیق الیمش کشف الغفرا کشف غفرا
 بونع چار شایه فقر اید و کله ملا ذالو با ملا اسم مکان صغیر یک بر دیگر قوا و غیر بانفک
 و غیر یک جمیع تیغه فعل و نه اول و نه کلن اسم فاعله جمعی بوزن اول و نه کله و جلی غفرا
 و فقر انک طبعی سیر مرجع الفضا مرجع اسم فاعله تفعلیل باین مفعوله مضاف تیغه فلما
 و فضله تربیت اید و باحوال معشوری و انتظام حال لایحه مقید او لیچ در دیگر نه که عافیت
 اندیش صاحب سعاد کرم مشایخ در علما و فضلاء به رعایت اینک بونع مرتبی اسم مفعول

جیل و دعائی خیر نکادات استنادا اما معصنه طایفه دور و بی سامه در که خوف را بر طاعت
و یا خوف تلیل شکر نعمت اضافت مصدر که معصونه و بزرگانه اخلاقی لایحه در شکر متباد و اجیت
خبری برایشان و اجبه متعلق و ذکر جمیل و دعائی خیر شکره معطوفه و اعراض انجلیان در محصور است
الا بود و بشک طایفه سی او زره بر عذر تعیین البتس که انک بر نعمته شکر الیک انکر او زره
و اجید یعنی زهره در ویت ن ذکر و نکالیف و خدماته ن مخج و مستفاد که بزرگ او زره
لازم و واجب و نعتنک انعام واحدانه منکر و سیام و ذکر جمیل و دعائی خیر در طاعت
بزرگ حدیث بود و بزرگ خبری حدیثه مکلف و مأمور و کلدر و ادای چنین خدمتی و رعیت
اولیست که در حضور که این بتضع نزدیک و ان از تکلف دور و اجابت معونی ادای
چنین خدمت مصدر که معصونه اصافی تبیلند و آف و وف و آف و تکلیف و متباد در ذکر
اولیست خبری که خوف بایز در حضور در غیبه معطوفه اما معصنه جنتون مفضل علی و اقدر
پس که می تفضلیه معاصی متضمن او لور که خوف تلیل این حضوره اشارت در با فو صله
تضع تفعیل باینده مصدر در ریاست معصنه این مبتدا نزدیک باقی و یکم خبری و بتضع
جزیه متعلق و ان اسم اشارت مبتدا و دور خبری و از تکلف جزیه متعلق تکلف کوکلن اولی
معنای انظار را یکم در اجابت از تکلف معطوف و معصونه متعلق و معصونه عطفه خبری و خبر
ان اسم اشارت در محصور ترکیب در و بشک او زره و اجب اولان خدمت ادای حضوره
یعنی رو برو و المقدن ایست عیش اولان اولان در زیر اب و کوا جبه اولان شکر و ثنا و دعا
ربا به قریب در حقیقت ریا قصد ایست ده ابشید و ریا به جزایر اما او انایا به اولان شکر و
ثنا و دعا تکلف در و ریع کوکلن اولی و یوب همان دل و جند اولان بعد در زیر آف
خدا بجزا بجزا غایبانه دعا و ثنا همیم القلب لور بهر حال پس ریا و جله حلال و لور
زیر او کوکلن در دخی غایبانه اولان دعا و ثنا اجابت و قبول موصو او مقرون ریع ریا و
و قصص در و اولانی که اجابت مقرون رها صله عنایه استجاب در زیر احادیث شریفه
و اقدر که ظاهر غیبه صادر اولان دعا و لور در قطع پست دوای فلک خیار و رقی
تا جو تو فرزند را در ایام پست ارقه تا بوند وقت معصنه پست و تا اصافی سامه
و مبتدا و فلک اضافتی لامه در راست بوند طوغری دیگر را است شد طوغری اولی یعنی
طوغری و یکم خبر مبتدا در دخی آف و خوف مصدر در پست دلی معصنه تا ابتدا غایب تیون و ذر
عربین مندر که فرزند او عمل دیگر را در فعل ماضی مؤذ غایب لازم و متعدی بینش متکرر
بوند لازم طوغری معصنه مادران در ام معصنه ایام اصافی بیابینه در و آدات تحبصدر
مضاف ایام معصنه افاده ایدر را در فعل لازم او لجه فاعی تحتند فرزند راجع ضمیر در متعذر
اولی مقدم فاعل طوغری معصنه پس فاعی فلک و معصونه مادر ایام اولور و را بوقدر چه ارات

معصونه اولور ثانی محصور است فلک الیک است ارقه سی طوغری یعنی یعنی ثانی الیک مستقیم فاعل اولی
حاصل بوکر یکی کنای ایام اناسینک سنگ کنای طوغری بری یا خود فلک ایام اناسینک سنگ کنای اولور
طوغری بری بوقدر چه و ادر با بوند معصنه اولوب الیک معصونه اولور و افا که ایام و بر طوغری اناسینک
و غنا هر اربعه به امهات و پدر و ورت اناسینک و نبات و حیوانه او غل و پدر را لازم اولور یعنی
را انک زیاد معصنه حکم ایلی غریب حکم ایلیش نام مادر ایام ایچون سنجلیان او غل و غل در دین حق ایلی
البتس حکمت محض است اگر لطف جهان افزین خاص کند بین مصلحت عام راه حکمت
محض بیابنه و معصنه خبری امر شرط و اگر ارات شرط خاص کند فعل شرط و تقدیر بر اگر خاص کند لطف
جهان افزین مصلحت عام راه حکمت محض است پس لطف فاعل کند در بین اسم و اضافتی
لایحه در جهان افزین وصف ترکیب بند خبر کند در و آف و وف و وحدت و منزه و وف و وف و مصلحت
خبری تا باینکه کند زیر انک بوند جعل و تصدیق معصنه در عامه اصافی لامه در و اولان حار معصنه
محصور است خدای جهان افزینک لطف و احسان اگر بوند لایحه ناسک مصاح و لور و
و امور و مهاتنی کور یکچون تخصیص و تعیین ایدر سه و نظام انتظام خلق عالم انک وجود
بر جو و کمر منه منسوب و متعلق تلور سه محض حکمت و کمال قدرت در تیغ سلاطین و وزرا و حکام
و قضای خدای ذوالجلال که لور لازم بشود کور و بید و تصرف ایلیکچون تعیین و تخصیص
بیور مندر محض حکمت و کمال را قدر بر زیر اولی اولی عقد نظام عالم محلول اولوب خلق عالم
ارام و قرار اولیوب ظلم و ف و دزدن و تجاوز ایدر دی اگر چه که الیک قدرت عالمی و جله
دخی نظام و جملک مکنر اما بوند زاده حکمت و احکمت محض عبادتی خبر مقدم و اگر لطف
جهان افزین عبادتی شرط و خاص کند بین مصلحت عام و احوال و جملک شرط مبتدا و مؤخر
و بوقدر چه معصنه شرطه مقید اولور دین کس که امر ایدر در حلقه بوغیش و مختدر که
لفظ انک زاید اولی پس بوقدر چه لطف و جهان افزین مؤخر مبتدا و حکمت محض مقدم خبری
و خاص کند بین مصلحت عام راه حکمت محض بیابانه اولی و دین کس که امر ایدر و اولی امر ایدر
اعجب و اغر بر بوند ده منزه و وحدت ایچون در دین اغر و غراب سولیمش دولت جاوید
ایست هر که کونام زیست که غفلت ذکر خبر زنده کونام را دولت جاوید بر سامه در جاوید
و جاویدان ابدی معصنه در بافت فعل ماضی مؤذ غایب بولای دیگر دولت مبتدا و بافت خبری
و جملک اسمی هر که کونام زیست متضمن اولی شرط خبر اسمی در مکر که ابدی
ضرورت و تیون و فریه فاعی اولی تیون کسی خذف اولوب هر که بوند خوف الیک اسم اولی
کونام وصف ترکیب در ایلی اولی دیگر ترکیب توصیف و کل که اصله که از ابدی که خوف
تعلیل عقب تیون فاعی و فاعل کس بوند ایدر و صوک معصنه در و شبی ضمیر که بهر اجدر ذکر
خیر بیابنه و مبتدا و زنده زایک کس بوند دیری دیگر فاعی معصنه کند خبر مبتدا و زنده معصونه او

ر ز لامی
ر ز کانی

ر ز سوری
ر ز سوری
ر ز سوری

و نام مفعول ثانیه تقدیری نامش در ضرورت وزن ایچون و قافیه ایچون ضمیر نکره اولی را ادا
مفعول محصور است دنیا ده هر کس که ایا اوبله دیرلری یعنی هر کس که دنیا ده اوی الیکله کجوب
ای اوجهاردی ابدی دولت و سعادت بولدی زیرا انک ارادن یعنی افرته رحلت ایلرکن
صکله ذکر خبر و یا دجیل نامنی احیا ایدر حاض صحنه شایسته و جیل مؤثر صحیفه عالمه مانع باقی
ایدوب فرانس اندر من مضرع اولک معاشی دولت ایدر بولدی هر کس که ایا اوبله دیرلری و بی
معاشی بیته اولدرمش و وصف نکره اولرکنند اصل فضل حاجت مشایط نیست روز
در ارام راه و صف ترا صافی مصدرک مفعول در و و اگر دن محققدرکنند و کنده ایلرکنا عیلتن
و وصفک مفعولینند تنازع ایدر ایلر فضل صافی لایحه درنده طرک خراسی محمودی در تقدیری
بر ابرست و ترا بوضف است نه اجتناب نیست مضرع فی مقام تعلیل و حاجت مشایط
اصافی مصدرکنا علمه در مشایط عالمه ایدر اسم فاعل مؤثر و در و زکونخی خاتون یعنی خمر کر
و کنلرک بوزن ایزوب و نظری طایوب و راستی بکوب بوزن عورتدر که فارسیه اکارن
پیرایه که در بزم بزمی عورت و بیکدر مشایط صنی و شیک سکونله طراعه دیرلم پس انکر بکارلی
طراعه حاصل اولد ایچون مشایط دیرلم حاجت مبتدا نیست خبری و روی در ارام را اصافی لایحه
و بیایه اولفه مکندر قنائل و لارام و صف ترکیبدر ایدر کنده یعنی کوهکله صبر
و قرار ویری و اداوات احتضین اضافت معنی افاده ایدر محصور است ایلرکنا سنگ و صفا
یعنی سنی و صف کرک ایلرکنا ایلرکنا سکا نسبت برابر زیرا سنگ که سنگ و صف و صفت
احتیاجک بوقدر حاض سنگ اولدر محاسن اطوار و محاسن اخطای دارد که و صافک و صفه
و مداحک مدحه احتیاجک بوقد زیرا بوقدر لافک مشایط احتیاجی بوقدر که حسن خداوند
صبر نکر که زین و زینت و ریلوسه بر ایلرکنا افاده ایلرکنا که خواسته حافظ بیور کوم
باک تو از مدحت ما مستغنیست فکر مشایط وجه با حسن ادا کنه پس نه ده شرف و
جود و کم و سخا و جود اولقدر در که و صاف و مداح صبر نه مرتبه که مدحکنا اطر ایلرکنا
سندن کله نکر و صحنه ادا ایلرکنا نکر عذر تقصیر خدمت و موجب احتیاج غزلت بوده
سابق که اعراب اولوز قنائل محصور ترکیب خدمت و زنده واقع اولان تقصیر عذری و غزلت
احتیاج را بیک مسینه احتیاج ایدر تقصیر متقاعدی که در مواظبت خدمت بارگاه خداوندی
میرود تقصیر تعلیل ایدر مصدر در بوزن انکله و بیکدر و برای تنگی و جدت مقدور
لقا علی اسمیک قرینه سید با وحدت ایچون مصدری اولفه محال و در و بی فکر سنی
قنائل قنائل تعلیل ایدر مصدر در بوزن خلقان منقطع اولوب غزلت احتیاج را بیک مسینه
که خوف رابط صفت مواظبت ایدر مصدر در ملازمت معینه خدمت اضافتی مصدرک
مفعول در و بارگاه اصافی لامه در ارا جابت و بیکدر و گاه بوزن ادا طریقت مکان نمازگاه

ردیفی

در سوره ناسخه و سوره اعراف

ردیفی

و سیر نگاه که جازت بی دیکدر ملک و ابراهام احکام سوا بینه و خول فیجیلا اجازت موقوف اولرکون
مصدای فیجیله مجازا بارگاه دیرلم خداوندیه اصافی نامه در زیر آیفوف نسبت در می رودی بونک
کجه بیکدره خوف استمرار در و فعل مضارع مفرد غایبدر بوزن واقع و صادر اولور دیکدر بونک خداوند
و زینر ایدر محصور ترکیب حضرت شیخ و بیکر خدمت کثرت تردد و ملازمت ایلرکنا عذری
بیان ایدر بوزن تقصیر و تعادله و زیرک ایلرکنا خلیفه ملازمند اولور یعنی مجلسه ملازم
ایلرکنا عذری اصافی بنا بر است که طایفه حکمای صند در فضایل بزرگهر سخنی می گفتند بنا بونک مصدر
محصول معانه انک اوزره مینه در دیکدر یعنی ترک ملازمت خدمت و زیر ایلرکنا انک اوزره واقع
و سبب و باعث اولدر که خوف بیان طایفه اسم جمیدر بیکر معینه و منزه خوف توسل اضافتی ایچون
کلمتش حکما به اضافتی بیایه در حکما جمع حکیم در بونک عقلامرادر صند اضافتی لامه در و خوف و ظن
فضایلی مضلک و فضیلتک جمیدر که نقص و نقصه تک تقصیر در بزرگهر اصافی لامه در بزرگ
بیک و زایک صند لایحه اولدیکدر بزرگدن معوب و مهر حجت معینه اصلن و صف ترکیبدر اولور
مجتهد معینه صکر نو سیر و ان و زرا سبک بر نه علم خاص اولدی سخنی می گفتند مقدم مفعول
توج بونک می حکایت حال مانع معاشی افاده ایدر بیکدر دی و بیکدر محصور ترکیب ملازمت خدمت
بارگاه و زنده واقع اولان تقصیر و تعادله ایلرکنا مینه در که صند حکما به طایفه سنی بزرگهر فضیلت
و کلام خصوصن منور بیکدر یعنی انک عظمت قدرینی و بنا به مشایط نکر ایلرکنا معلوم
اوله که بعضی مضرع و عیش که افون صا رسمی اولان کلمیه منزه لایحه اوله و حدت افاده
ایدر صبریده و جویده طایفه حکما صند عبا و تنی صند حکما سبک بر بیکر دیو فعیبه ایلرکنا خطای
فاحش ایلرکنا زین و حدیچون منصوص اولان یا در و منزه خوف توسل صبریده تحقیق بود که
بومحله و حدت محقق و معتبر در دین خطا ده انکر اثر بجه کمنش زیرا بویله اوله حکما انک
پنج ایلرکنا محل اولدی و بومقوله منزه مجرد اضافه توسل ایچون صبریده و حدت شرط
و کلام حکما می خطاب ایچون کلور دین کندی بر جدید خطا اثبات ایلرکنا زیرا منزه تک بو
مخالفت خبری بونک افون عیش نداشتند که در سخنی گفتند بطیست یعنی درنگ
بسیار میکنند افو عاقبت معینه در بزرگ اصندن بونک در و صلا منزه و دوشوی جو غیر بیکدر
جو این بوزن غیری عیش نین ضمیر بزرگهر را جعدر که خوف بیان بطیچ معینه در درنگ
والکر کسری و رانک فتحی و نوک سکونله اکلنک معینه در میکنند مقید و بسیار و چون ممکنه
محصور ترکیب عاقبت حکمای صند بزرگهر بونک بونک غیری عینه اکلنک و بیکر که منور بویله بیکدر
یعنی ادای مراده چون اکلنک بطیست لفظی بیجا است یا زدن احلا دن اکاه و کلر ایشن
مستیع بیست منتظر باید بود وی تقصیر سخنی کند بیای اصلیه ایلرکنا چون معینه در بود بونک
بودن معینه در زیر امضا رده قنائل بونک انتهای غایتجو در ایلرکنا معینه وی ضمیر غایتجو تقصیر

ردیفی و سنی

ردیفی

ردیفی

ردیفی و سنی و سیر نگاه

و نیز که اهل دول عارف مجید و محل مکان علمای متبحرین علمای و فضایل را این کلام کم تر خداوند
 مراد باشد و منزه ضمیمه ده الحاد اجماع در یکدن نظر و در نظر من مصدر معنی ظاهر که مراد و نیز در این
 معنی سویش منتهی منتهی جمع مصدر میسر در این نکره سویش اگر در سبقت سخن دلیری کنم
 شوقی کرده باشم سبقت که سبک مصدر در درایت و ذی دوزخ سخن اصحابی مصدر که
 معنوی است اضا فید رسون کلام دیگر و دیگر و لا مکر که سبک به در دیگر و یا جوف مصدر شوق چون
 گستاخ معانه در و یا جوف مصدر باشم فعل مضارع متکلم و حال در محصور ترکیب و نیز مکرر کلین
 اگر موع کلامه اظفار طبات ایدوب بهادر که ایدوبم کس خلقی المثل اولوم و بضاعت
 مخرجات بحضرة غیر آورده بضاعت سومیه در بوند اسباب و منافع مراد در مخرجات بیگ
 ضعی و زایک سکون اذاجی بهای منتهی اصحاب بیایه در با جوف صله حضرت عیسی و در یوسف
 پیغمبر علیه السلام مراد در ایت که میمیه تلخید که حضرت یوسف علیه السلام فردا شری بیایه
 کلدان و جیضا بضاعت مخرجات ویدیل باقیه و ما بعدیه تمام ایت در آورده تعلیمی آورده
 باشم دیگر کتورش اولوم معانه محصور ترکیب و فی قلیل البها شاع حضرت عیسی کتورش
 اولوم یعنی صلیه ایچون اچجی بهای قماش کتورش اولوم حایه اکک الک المثل اولوم
 و شبه در بازار جوهریان جوی نیارد شبه شنگ و بانک فتحه لریه و صای اصلیه ایلدی برنگ
 اندن یان و قیل بیارلم و اندن و دوزیلن بوجن بوند بومرادر در غار رسیدن های رسمی کلین
 اقونر حمزه و غمره صایه کی کثرت استعمالن بوبله اقونر و به نیک صایه جودر جوهریان جومر
 موب کو صرد و با جوف نسبت و الف و نون ادات جمع جویک فخیله ایه در شوی معانه و این
 وحدت نیارد فعل نفی استقبال موز غائب کتورش دیگر محصور ترکیب برنگ بوجنی جوهر فیل
 باز اندن بر ایدوبه قیمت کتورش یعنی وزیر مجلس اولان مفضلانک تنده نیم سوزم جوهر
 فروش با بازارنک ایدوبه کید یعنی با اختیار و قیمت و جواف پیش انباب بر توی ندارد
 جواف شمعک فیل منتهی شان اشد بر توبای عجینک و بانک فتحه لریه ضیا معانه محصور
 فقره جواف فی انباب تنده بر توطوماز یعنی جواف کش بیایه بر توی و جیلا اولن
 و مناره بلند در داف کوه الوند است نماید مناره معروف بلند اضا فیه بیایه در در این
 کوه اضا فیه در کوه کاف عربیک صخیله طاغیر جبل معانه الوند حمزه نیک فتحی و لا مکر
 سکون و و اوک فتحیله معدان طاغیردن بر یک ک طافک اسیدر اولان بلند ارتقا علیه
 علم اولنن ان قیین ایلدی و آلا رومن طاغیر و ارد که کوه الوند انلی نسبت بر یک
 بست بای عجمک فتحیله و سکون منتهی اچجی دیگر نماید فعل مضارع معنی نماید نماید
 نمودن و کلر کوینور دیگر فعل الامر محصور ترکیب ذی بلند مناره کوه الوند انکنده
 اچجی کوینور یعنی بر مناره نه قدر یک اول اولان یک و بند اولیچون اچجی کوینور

رد لامی
 رد لامی

رد لامی کاف

مکرر زایه

حضرت یسوع تو اضع یورب کمن نفس ایلدی و اعیان مجلس و زیری انباب کوه الوند و کندی و مناره
 نشیب ایلدی دیگر نظر و ایدوب صحر کرون بدعوی افزا و دشمنی از طرف بر و باز
 صحر کس که تقدیرن در نه که سابقا بیان اوندی کرد و پیوند عربین جید دیر لری بدعوی با فو
 و دعوی و اوک کسریه و دعوی معانه در نه که سابقا معنی بیایه کجی افزا از فعل مضارع مفرد
 نماید را افزا زیدنم افزا ضی دن و کلر بوجیلن دیگر فعل مضارع مکرر در معنوی صری و بدعوی
 غیر صری دشمنی مبتدا و باز از فعل مضارع مفرد غائب مازیدنن ماضی دن و کلر سکون
 یعنی هجوم ایدوب دیگر صحر مبتدا محصور است صحر کس که دعوا و زعل و عجب و تکبر و پیوند بوجیلر
 یعنی تکبر و تحیر کس لیه صحر جایدن دشمنی اکا هجوم ایدوب صحر کس اکا حضورت ایلر
 بعضی منتهی ده مصراع ثانی بوبله و اشد مصراع ثوبتن را بکردن اندازد خویشی بیایه و مناره
 بر مناره و در کندی دیگر را ادات معنوی با جوف صله بوند استعمال معنوی افاده ایدوب اندازد
 فعل مضارع مفرد نماید را اندازد زیدنن ایدون دن و کلر ایدوب دیگر محصور مصراع کندی بوبلی
 اما و تیع خود بین و خویشند را دینه و اصل اولن بلکه تکبری بخیری بلکه یعنی بوبلی از منینه
 با عذر معنی افاده ایت از افاده کس نیاید بیچک افاده مصدر مبتدا افاده
 خبری و منزه مجیکه صای رسمی ضرورت ایچون کلن در و با جوف وصرت از افاده صفت افاده
 کس مبتدا نیاید فعل نفی استقبال مفرد غائب بیچک با جوف صله افاده و دشمنی با صیدر
 محصور است مصدر جنگ و جدال و معارضة و مناقضه و از افاده و سالم سرد و تنگی در نظر
 و دعوی علم و مفضلون و خلقک بتوار و دندن فارغ البال و اسوده حال را مراد در هر کس
 در ویت نه در و دمنانه و ضلع کجوب انراضی نقابیه دن خلاص بولمر رسی بوبله
 اوبیچ ک دو شمشوک و دو شنگون جنگه کلنر تیع اظفار و عجز و سکت ایلنکه که جنگ
 و جدال ایلر اما مدعی و خود بین و خود پسند صحر کس معارضة و مناقضه ایدوب حضرت یسوع
 بوند کس نفس ایدوب سکت و تذلل اظفار و سیورش تنه که ماضی بوند اجالا بومعانی
 ذکر سیورش و با یچک نطق و نژده عرض نیست رسته ایلن افاده ایت عباده شدن
 صحر علی الارض دین خلاف سویش و از افاده نیک معنای فارغ دینه اعتراض ایدوب
 بیایه معاده کندی فارغ لفظی اخذ ایلن موافق ککر و مصراع اوک معنای کعبه بر اوکلن
 فقیر و حیرت در و دعوی تفصل انیکه لافقت و استحقاقی بوقدر دین مقصود سلبیه افزا
 ایلن اولان دینه و انکی کفار و پایست امدت پس دیوار و انکی بایسی حلقه ایلر
 پایست سکون بیایه لفظ ایاون بانی دیگر بون دن اما بوند تمل معانه مستعمل که در کجای
 دیر لری امدت اصلن امدت ایدی بای و سیمیل ضرورت و اینجی صای رحیمه معر
 مجتنبه حذف اولنن پس بوند بعد معانه در اندن صحر و دیگر بوبیت سابقا بوجو مقارن

و مناره صبیحا

و مناره

و مناره

و مناره

بازی و خود را در باغ و محاسن معانی سپید متغیر در حدیث مراد تر و در وقت صلا کاردن مراد
 نه که بعضی نسخ کرده و اقدرد عیای یا قوف وحدت در و یا نگیرد بیت غرض نیست جمله نه علت نایندر
 محصور است عالم مراد بر اثر و نشان تو مقدار اول که بر صاحب دل بر کون مرحت و شفقت سبیل
 بر در و بزرگ حق بر دعا ایلیم یعنی صاحب اصل اللہ در بر کسی کتاب صاحب دعا ایلیم نه که مستفاد
 دعا ایلیم کلمه در حدیث مراد علیهم اجمعین امان نظر در تیب و تذبیب ابواب ایجاز سخن
 مصلحت دید امان مصدر در افعال یا نیدن بوند وقت معنی در نظر اصاب مصدر
 فاعله اضافی تقدیری امان نظر در تذبیب تفعیل یا نیدن مصدر در تظلم و تظلم معنی در
 ابواب اصاب مصدر مفعول در ایجاز افعال یا نیدن مصدر در سخن اصاب مصدر مفعول
 اضافی در اختصار سخن دیگر ایجاز سخن دیگر مفعول اولی و مصلحت ثانیه و فاعلی مختص
 راجع ضمیر در محمول ترکیب بنم وقت تظلم کما یک دخی ابواب یک مملی بنم و تفعیل مذکور
 اختصار بنی مصلحت کوردی یعنی سوز مختصر و معنی اولی لایق کوردی تر نیدن مراد الآن اولی
 ترتیب که اول سلاطین ذکر ایلدی انون صکر در و بزرگ تذبیب ابواب مراد صریح معنی
 ذکر ابواب خلاف نشانه اولی این ذکر ایلکدر انجاری ماقبله عطف ابواب مصلحت در و بزرگ
 لفظ ابراد ایلدی صریح نسخ له مخالف یازد قلوزن غیری به معنی سوز مختصر مفعول در و بزرگ
 رعا وحدیثه علیا چون بهشت بهشت باب افتاق افتاد و ازین سبب مختصر مفعول
 اینجا مد اادات تعلیل مراد اادات تاکید یعنی تحین کلام ایچون کلشن لفظ در این بزرگ
 کندی مطالعته بیاید دن صکر یکی التواب کلامی نقل بود و سرور مراد این بزرگ
 دخل الیش حقان که به تقوی و ظرا الیش این اسم اشارت روضه علیا دن مراد
 کوزل باغچه لم اگر چه که لغت روضه چمنه دیر لم و رعا ایکه یوز کله که روضه اکا کلا ناصری دیر
 حدیقه باغچه بوند روضه به عطف تفسیری و شمش علیا غین محجیک تخم و الف محدود
 حمرا وزه او زه انگلیک مؤنث را فاعلی بزرگ و اعلی و باقلی بری بریه کر شمش و تقوی
 باغچه یک صفیدر مجاز مرسل طریقه بهشت بانک فنی و کسریه و هانک کسریه و شمش
 سکونیه صفت دیگر بهشت با قوف صله و صحت بانک فنی و شمش سکونیه سکونیه دیگر تا قوف
 تعلیل با قوف مصاحبت طالت لغت کسکدر اما بوند انجمنک واضطراب معنی در
 اینجا مد فعل فنی استقبال مفرد غایب اولی و دیرم ازین سبب یعنی امان نظم امان سخن
 مصلحت کوردی که سیدون دیگر محمول ترکیب امان نظم سوزک اختصار این مصلحت
 کوردی با قوف روضه و علیا حدیقه سکونیه سکونیه واقع اولی اولی یعنی
 سکونیه منحصرا اولی نام طالت و بیخورد لفظ ختم اولی یعنی مظلوم کلام ابواب نظر علی
 میورب چون غلغله که افوا و اینی او صانیم بهشت بانک معانی سکونیه سکونیه

رد و روی و کلام

اعتبار

اعتبارن نظر و بوند مالتی قایل در ضرب ابواب قایل و صانیم معانی قصد ابدن مراد مصنف
 خلافت صرف الیش باب اول در سیرت پادشاهان اولی باب پادشاهان کرامت و قافله
 بیانند در باب دوم در اخلاق در و بزرگ دوم و کله و کله لایق ایچنی دیگر بزرگ
 و اینها مضموم اقونر عیین مانی و ثالث و رابع و دیگر کله بوند دوم و سوم و چهارم و دیگر محمول
 ترکیب ایچنی باب در و بزرگ اخلاق بیانند در باب سوم در فضیلت و فضاوت او چنی باب
 فضیلت و فضاوت بلدر باب چهارم در فواید خوشی و در و بزرگ باب اسم اولی قائله لایق بلدر
 باب پنجم در شایع و جوانی یعنی باب عشق و جوانی بیانند در باب ششم در صفت
 بریه بی القی باب ضعیف و پیر کی بلدر باب هفتم در اثر و تربیت یعنی باب تربیت
 تاثیر ایلک بیانند در باب هشتم در ادب و صحبت سکونیه باب خلقه اختلاط و صحبت
 ایلک ادب و اسلوبی بلدر تاریخ کتاب دران مدت که ما را وقت خوش بود
 ز سیرت شمش صد و پنجاه و شش بود و مدت بوند زمان معنی در که قوف رابط صفت ما را
 قوف را بوند اادات تخصیص در خوش و اور سیمه و روم ضعیف ایلدی دیگر نه که سابقا مراد
 ایلدی حدیثه یوز دیگر ترکیب تعدادی قبیلند مراد او قوف عطف پنجاه و پنجه الی دیگر محمول
 او را زانکه نرم و قیصر خوش ایدی یعنی حیانه اولوب بوکتاب سوز یکم زمان هجرت نیشک نورانی
 التبیحی سندی خوش لفظی شمش لفظه موافقت ایچون خانک فحله لفظ اولی و درین دوم
 صمد دن غافل الیش مراد ما نصیحت بود کفیم حواله با خدا کرم و در قیام مراد ما لایق
 نرم مراد یوز دیگر حواله خانک فحله اسم مصدر در حاله معنی و با قوف و بیض معنی اولی
 قوف مصدر در فارسی بوند کله الم اورون یا بزرگ و است و سعادت مالری کبی تابی ضعیف طوطا
 فکر سوز سیرت خدا قوف صله محمول بیت نرم بوکتاب سوز یکم مراد نیز نصیحت ایدی سوز یکم
 کتاب و محدثه یازده و شش هزار و بوکتاب بی ایضوب یازده خدایه اجماع لایق و کنگر یعنی بزرگ
 و عادن او تنها سوز یکم دیگر نصیحت بود دن صکر و او یازده و عطف لایق فارسی بوغیش
 باب اول در سیرت پادشاهان حکایت پادشاهی را مشیدم که بکشن اسیری اشارت
 کرد با قوف وحدت و راقف مفعول مشیدم مقدم مفعول که قوف بیان بکشن با قوف صله اسیر
 مصدر مفعول در و با قوف وحدت و اسیر دن مراد محبوس و یا دشمن لرزن بری اولی اشارت
 کرد که مقدم مفعول در و فاعله پادشاه بیچاره یعنی اسیر در و ران حالت نومیدی بنیایه یعنی که
 شفاقت و ترحم کوردیوب جاندن قطع امید حاله ترحم بانی که با قوف مصاحبت و با قوف وحدت
 که قوف رابط صفت و اشته فعل ماضی مفرد غایب بحسب لغت طوطی دیگر اما بوند حکایت
 حال ماضی مراد در قیام طوطی را بوند مراد لغت که عرج و دیر و دیر قیام کنگر لایق
 ایه مراد انجمن اولی و کل در نه که بعضی لفظ ایلدی ملک را اادات مفعول یعنی مذکور بزرگ

بر کاف
 بر کاف

رکای

رد و روی و کلام

رکای

رد و روی و کلام

و شام دادن گرفت بحسب لغت و شام و بر یک طودی یعنی سوکش و بر یک اما استعمال از کلمه
 با شادی و بکار نیز و شام دادن و د و بکار و بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار
 مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار
 و مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار مشتقا بکار
 عبارتند گفتن و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 از جان بشود هر چه در دل دارد بگوید هر که تقدیری هر که در نزد که سابقا بیان اولی بشود
 بوف نگیرد و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 مغول صریحی و از جان غیر صریحی دارد فعل مضارع مغول غایب در در بکار و بکار و بکار و بکار
 صریحی و در دل غیر صریحی و مجموعی بگوید مغول قور هر چه بگوید مغول بکار و بکار و بکار و بکار
 ایستاد و محصور قور تین هر که که الی جانند بوی یعنی جانند تا امید اول یعنی جانند
 قطع رجا ایله هر که که کو کنند طو تارانه سولر حاکم کو کنند کلن و کتور در الی تارانه بوی
 قور ضرب مثل در بیت اذا بانس الان فکال لانه کسور مغلوب بصول علی الکلب
 اذا بونده زمان استقبال ایچون ظفر در معنای شرطی متضمن نفس فعل فاعله مغول و کتور غایب
 علم باینده تا امید اول و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 فعل فاعله مغول و کتور غایب در حسن باینده اوزادی و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 فاعله و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 شرطیه و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 متعلق سنور و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 مع الجور و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 مغلوب لفظ الجور و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 مغول و کتور غایب بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 ایدر و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 اوزاد یعنی هر که که دینه کلمه بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 کدی که که ایته هجوم و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 یا بشود بیست وقت ضرورت چو نماند کتور دست بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 اضافی فی معنی در چو اوقات تعلیل نماند فعل فی استقبال را نیندازن قالمیه و بکار و بکار و بکار
 که نیز کاف عجبیک که بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 مبتدا و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار

روان سدر و سدر و سدر
 سدر و سدر و سدر

ضرورت و قند چون که قند مجاز قالمیه یعنی قند خوب خلاص اولمعه که قدرت قالمیه اما کسین قلمک
 او جنی یعنی یمان طو تار حاکم اما کسین قلمه یا بشود و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 شمشیر نیز را دین و اول که و شمشیر کسین قلمی طرفه الی طو تار دین و الیه کسین قلمک
 او جنی طو تار بوقند هر چه دست لفظ بدست تقدیرند او نور دین بینک معنای منطوق
 شدن غفلت ایستاد ملک هر سید که چه میگوید پادشاه ایستاد سوزنی فید بجه باینده
 اولان و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 خولی یعنی ابه خولی و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 و الی الی عن الناس امر پادشاه سولر که یعنی بویاینگ مضمونی سولر کالطین جمع کالطیر
 یو تقوی بوی و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 عفو اید بوی یعنی کشتیک کناضون کچی حقدن کلکه قادر ایکی عافیه متعلق بوی بکار و بکار و بکار
 عمران سوره سنن و ساد عوا الی معقود و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 مذکور اصل توانا و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 کلام پادشاه نصیبت و کرم عفو باینده و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 غایت و تمام رحمت و شفقت ایدر و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 ملک و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 خون او در کشت سرتیک که بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 ایلدی بون سوز لفظی را بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 دین سکرین لفظی بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 ابناء اینک جمیع در قیام اولان ای جنس اقربان و امثالک مستعد را بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 استقبال لایق و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 راست طوغری و کرم معنی در و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 محض و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 ملک را و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 بعضی نسخده این خود و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار
 و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار و بکار

روان سدر و سدر و سدر
 سدر و سدر و سدر
 سدر و سدر و سدر

عن الناس

روان سدر و سدر
 سدر و سدر و سدر

مرا دروغ وی پسندیدند ترا اندازید راست که تو گفتی دروغ و الگ و رانک ضمه بله بله با نوز کرب
معاشه و به اضافی لایحه در پسندیدند اسم منقول در بنگلش تیغه مقبول و یکدیگر و ترا نیک فحله ادا و تفهیل
بنگشگر و یکدیگر محصور از کلبه یا شاه و بد که بجا آنک سوزی مقبول که کدی بوکر چگون که سن بوکر
که انرا وی در مصلحتی بود و این را با جابر حبش که قوف تعلیل روی بودند وجه ظاهر معاشه و قوف
مصلحتی با قوف وحدت بود ایدی دیگر و این را بوس و یکدیگر بنا بودند بنا معاشه در خشت بودند
مصدر در خجاست معاشه تیغه مراد این تیغه آنک یا غ سنگ که چگون یکدیگر زیر آنک یا نیک سوزی
و ظاهری بر خیزد مصلحت ایدی هم بنی قتل نرسد مخلص و خلیص و هم بر اسیر مقبول و اهل قتل ازاد
ایکدی را با بوسنگ که چگون یکدیگر بودی خجاست در که مع بنی قتل او غرادر و هم بنی قتل او غرادر و هم
بجاس که سوزی یکدیگر در قباحت و اربس خانه که بنی سوزی موکش سن زیر این اندون ختم سوزی
اکلام ایدی علی الخصوص که بر وزیر نیک محضری بجا غرادر و حکما گفته اند که دروغ مصلحت
امیر به از راست گفته اند که قوف بیان دروغ مصلحت امیر اصاح ساه در مصلحت امیر و صف
ترکبیرا امیر بزدن امیر حق دن دکل راست گفته اند که ساه گفته اند که وصف ترکبیرا نیک بزدن
ایکچون دن دکل محصور افق بین و حکما و عقلا و بمنزله که مصلحت تر شدیدی و تیرگی بیان
قته تو بر یکی که چگون یکدیگر زیر مصلحتی در گفته ده فاد و ادر بیت حکم شاه آنکه
که او کوید جیف با سکه که جو کو کوید ان کند که مقدم معنی که قوف را بط صفت او غیری
که به را جود محصور بیت هم او که که شاه آنک بد که فی ایله تیغه شاه آنک سوزی طوکار
حیف و ظلم که او که شاه اید سوزی غیری سوزی سوزی به امیر بادشاهی و بالون دم
کنند بیان دن نورتر حکمت بر طای ایوان فریدون نوشته بود بودند طای کدو را یوان
اصلن معز نیک کسر یه را با عجم تیغه معز ایله او قور کو شک معاشه فریدون قدیم زمان
بادشاهان بزدن بر باد شاه در که اکثر ربع مکون تحت تصرف ایدی یا سینه ابی دیر لردی
و ضحاک ماران اغ الدروب اموزن بنی بلانک بنی بزروری زیر اصاح موزن الالبک
امیر که کندی کوده سنده بر بیان بستمندی و صحر بار که اچ اوله لمر تک طور میوب یوزنه و سینه
چار بار لردی و پیچ سینه بزروری الا ادم بنی بزروری بوجندن هر کون ایل ادم ملک
ایروب انک بنی بزروری حکم بر عاقل و زیری ظهور ایلدی و حکما ایلد مشورت ایلدی
ادم بنی سندن دلا بر سینه پیدا اید لمر که بو قدر اثم هلاک اولیه دیو پس کچی او غلغنگ
بنی سنی بول بولوب کون بران و بر کچی بنی سنی قمر شرب بزروری که ساکن اولودی
صک فریدون بشتوب یکت او نجه خلق او زنه جمع اولوب صحران پاک قتل ایلدی و بوجندن
نوع طوفانن بیک بیل حکم ظهور ایلدی و نیکو راتین طهمورث دیو بند سندن ایدی
زیاده تفصیل او زره مراد ایدی بنی فردوسی شاه نامه سنده مراجعت ایلدون دیر لمر که اولمر کچی

اینکه در این کتاب
در این کتاب
در این کتاب

اولمر کچی نه صجرا ویر قمر میرا ایدن فریدون و دیر لمر که بنی بزروری سلطنت سوزی و اولمر کچی
و مراتب ترتیبی دیرن اولمر و العبد علی العراوی مشهور جحان ای برادر نه نیکمسن و دل
اندر جحان افرین بدوبس نامه نعل تیغه مستقبل نفوذ غایب قلما و یکدیگر کس با جوف صله اندر بودند
ادوات صله دیرا بن سنده جحان افرین وصف ترکبیرا فریدون جحان بر ایدی معاشه بنی قتل امیر
مخاطب بر بنی بزدن بسق دن دکل و اودن حکم بس کله اچنج دیگدر فقط معاشه محصور
بیت امیر برادر جحان که باقی طغر تیغه دنیا ده که باقی طغر زبیس بویه و لایحه که لایحه جحان
بر ایدی الالبک بقله اچنج زیر باقی و قایم اولمر باقیسی یا نیکر حاصی حجه و تعلی غلبه خدان
غیری لایق دکل حکم نیک بر ملک دنیا و پشت که بسیار کس چون نو بر دور و کشت کن
نعل نفی نفوذ نجا طلب نیکه تقدیری نیکه کن در زیر آنک که کون طایما قدر تیغه ترکبیرا ستملار ملک
دنیا لاسه در سلطنت دنیا و یکدیگر یا خود عمر و جاده و مار شال مراد اوله پشت نیکه موطون قدر تیغه
بیت کن در واقعه گفته و یکدیگر عطف تقبیری شکلیدر که قوف تعلیل بسیار کس پرورد
مقدم معز و وفای دنیا و چون تو ما قبله و ما بعد نه قید اولمق قابلد شامل کشت پرورده
موطون قدر محصور است ملک دنیا به اعتماد و استظها را بیلد زهر اچون سنگ کچی بلدی ادر
تیغه چون که سنگ کچی نریت و رعایت ایدوب اولمر دیر پیچ مردم خوار اگر نوزی
دو مردم پرورد نیست از شفقت مکر پرور احوالا و غرست جوا هتک رفتن کدو جحان
بیک چه تخت مردن چه بر روی خاک جوادات تعلیل اچون که سینه اینک از مملو
بوند قصد معاشه در گفته اصاح مصدر که مصدره اصاح قیلند نوز جاکر باک ساه و کدو فای
محصور چون که جان بیک بزدن جحان قصد بنی ایلد تیغه که موت و فوت مقرر اوله ایلد
کے تخت صحر او زره اولمق نه قور کچی بوزیا و روی خاک او زره اولمق نه حاصی ایلد نسبت
اکلامانه و ثقیله اولمق برادر یکدیگر قمر انگ موت اخف از بر موت الفخر ارا حه در که او زرنه
اغلو و اکلو بونم و ملک و مال و عز و جاه حسدی فی جکمر حکایت یکی از ملوک فراسان سلطان
محمود سبکدین را بخواب دید بعد از وفات او بعد سال فراسان به ملک سبکدین که تحت سلطنت
صحر در صحران دیر فراسان شهر اسبیر و بین بکمرش سلطان محمود بر منته و یا دشت که دیر لمر
شاه نامه آنک اوده و بشد سبکدین با سبکدین تا جدر کاف و اعرابی و ثانی فار سید و ارا لردی
تا مفتوح و مضمون اقویر تقدیری ابن سبکدین در بین العلین واقع اولان ابن لفظه حلق ایلک
لغزین شایع در بخواب با جوف ظرف و خواب بودند دوشی معاشه در صحر با جوف نایم تیغه
فراسان بادشاهان بر سبسی سلطان محمود غزنوی و دوشه کوردی اولمق که نیک یوز بیل
تیغه تو نوزن یوز بیل کچی که نیک بهد سبکدین معاشی یوز بیل بلن و بین عندی سوبلست
که جمله وجود او ریخته بود و خاک شدند که قوف بیان جمله وجوده مضاف ایلدی و بیاید اولور

دردی

بل

زوشی

زوشی

مضاف اولمقدون جائز او ضمیری محموده راجعه راجعه اسم مفعول و کلمش بیکر بود ایدری
ادات زمانه در خاک شده خاک اولمشی که بود مقدار در تین چیم اعضا سی چو ریوب طری
اولمشیدی مکرر همان او که میخان در چشم می کردید و تخط میگرد مکررات استناد در الا حوسه
جثمان الف و نون ابله جمع شاذ در و ضمیری سلطان محموده راجعه که حرف بیان میخان کنگ
معانه در بعضی حال حیاتند که کبی در چشم خانه می کردید چکنوردی و نظم ایدری یعنی چوری
چو ریوب طری اولمشی الا که حال حیاتند که کبی کوز خانه من چکنوردی و نظم ایدری یعنی چوری
سایر حکما چون جمع معانه از تا قبل ان آواز و شک عماره تنون عاقره مانند عاقره فالیدو
یعنی تاویلنه قادر اوما دیر مکرر ویشی الابر ویشی تاویلنه عاقره تندی که خدمت بجای
اورد که خدمتی یعنی مذکور و شک تغییر نی برینه کتوردی حاصلا ایله بیان ایلای و گفت
دخی دیری حضور نکوانت که کلمش با دکر است هنوز آن نکوان صفت متبیه در امانیک
کبی بر لوده اسم فاعل مناسب و بر لم تین ناظر ک حرف تعلیل ملک میک ضمیمه بونع سلطنت معانه
و شین ضمیری محموده راجعه با بونک کبی بر لوده ظرفیت افاده ایدر دکر ان غیر بود بیکر تین
سلطان محمود آن ناظر و نکواند زیرا ملک و سلطنت غیر کبی که لوده در حاصلا با دکر مانند
حده ابر لم بچون که کوری اند در قحطه پس نامور بر زمین دین کرده اند کز
هستیش بر دی زمین برش نماند پس پای مرینک فتحه جوق و بیکر بسیار
نامور میک سکونله تابع تین اده زیر اورست افاده ایدر زور و کبی زور و بیکر بوقطی
و بیکر که نام آوردن محققدر علی کلر حال مشهور و تاجدار و بیکر لیک بویه دینل اعتراض قائل که
منزه محدود حدف ایلک معهود دکلر اگر چه که دقایق الحقایق الف محدودک حدف
نیچه برده حکم ایلش لیک دعوا سی سلم و کل بر با جوف صله و با جوف زاین زیرات معانه
مرینک تحت و بر لم زمینه اصلا لایمه در دخی کرده اند ک مفعول نانیسه و اولی پس نامور غیر
صیری بر زمین کز اصلن که از دکر حرف بیان نیست و ایلو وجود و عبادت و با جوف
مصدر و شین ضمیری محموده راجعه بر روی زمین با جوف ظرف و اصاحت لایمه در زمین بر در
ارضی معانه بر بانک معانسی تا بیکر ایدر و جائز در بر علی معانه اوله و یا ادا تا بیکر اوله بویه
اولی اوله در بانک مطلق زباده سنه حکم ایلش زاین حکم ایلش نشان علامت نماند فعل نفی
ماضی قالمی و بیکر حاصلا چون مشهور و نامدار که بر الله دخی ایلدی که انگ فارغدن
بر بونده نام و نشانه قالمی یعنی خبرات و حشرات کندی که در دنیا ده بر نشانه سی قالمی
پس بونده زباده سنه ایدر محققدر دین غنی سولای پس بونده زباده سنه در
دیده بونده در بویک با بونک زباده سنه حکم ایلش زاین حکم ایلش بونده قطعا معانه
دین سوزنی قطعا و کلمک جائز و کل و ان پیر لاشه را که میر دند زیر خاک خاکش چنان

سایر

رد قایق الحقایق

معانی

رد سرور

زاد مع سدر علی

رد شعی

زاد مع سدر علی و سرور

بجز رکن و استخوان نماند و او حرف عطف ان پیر لاشه اشارت بر محموده لاشه بیکر لاشی معانه در
و را ادا مفعول که حرف را بر ط صفت سپردند فعل ماضی جمع غایب بونن تسلیم ایلدی و بیکر خاکش
ضمیری پیر لاشه به راجعه رکن و کوف بیان و او ضمیری کبی پیر راجعه رکن و استخوان منزه نک و تاک
ضمی و بونک سکون و جانک روم صمه به فتحه و او رسمیه مکرر یعنی ملک محصور و دخی
اول لاشه توجیه تین محمودی که بر الله تسلیم و زمین ایلدی خاک ان شویه بیکه اندن ملک کلدی
یعنی مرور ایلدی طری اولدی پیر بونن مسمت و ضعیف معانه در و لاشه جسم معانه دین
غنی سولای و لاشه لاشیدن محققدر دین و دثر بجه کلمش و نشانه است نام فخر و شروان
بیکر که چه بجه کلمش که نشود ان نماند و نشانه زانک کسریله دیری و بیکر چی معانه بونک
کبی بر لوده های رسمیه منزه مجمله کتابت اولنا مقدار قاع لیک شراح جمیع کتابت ایلدی کل
کتابت ایلک نادانده خطا منزه علی الجسوند و بیونام فخر ما به در نام مبارک و بیکر بیکر الزام
فخر قتل و مبارک بخش این سیدی علی قتلوی عطف تغیر اکلیوب قتلوی قتلوی معانه
یعنی قتلوی و اول تشدید لیه اکلمش خطا اکلمش نشود و انده اصلا لایمه در بونن رانک
تشدید مشهور در نو شیر و ان جائز در تحقیق نشود و انده جمیع انوشیر و انده تشدید
بجز زانک به متعلق در بستی جوق و بیکر تین جوق زانک کلمش فعل ماضی معانه بیکر
و بیکر محصور است نشود و انک مبارک دی خبره و بیکر تین عالم خبره انک کوری
زمان یکدی که نشود ان قالمی تین فوت نماند لطف فوت اولدی معانه احتیالی شایدر
ترکید و بعضی بر لوده فوت اولدی و بیکر برده قالمی و بر لمر پس دنیا ده قالمی و دینی
بواستغفار بمرش که دنیا ده لطفه تقدیر ایلش بعضی تواریخ باز مشر که سلاطین ماضیه
انوشیر و ان کبی عادل و منصف و دت و کلمش قری سکریل مقداری سلطنت سوردی
قرقی بیل حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ظهوره کلدی و انده مکه سکریل یث دی حضرت
بغیر صلی الله علیه وسلم انک سلطنت زمانده دنیا به کلمسبه فخر ایلش از انک کبی شایر
و ما وی جوق با دت دنیا به کلمش در ضمیری کن ای فلان و عنایت شمار عمر زان
پیشتر که بانک بر ایدر فلان نماند ضمیری با جوف وحدت و یا تکیه کن فعل امر مفرد مخاطب
ایله و بیکر فلان الفاظ کنایه دند یعنی انان صمیمه اولان اسماء دند رکنایت در بونن عاقره
واقع اولمش و او حرف عطف شمار فعل امر مفرد مخاطب عمر معنوی اوله و عنایت مفعول نانیسه
زان از اندن محققدر بانک او از معانه در بر ایدر چقار و بیکر یوقاری کله دین غلط سولای
بوایک بونن نماند معانی از معانه اولدی یعنی فوت اولدی و بیکر محصور سب امر فلان دنیا ده
صانع اولوب دیر بکی خبر ایلده و عمر و حیات عنایت بل اول کوندن اولک او از چقار که فلان
قالمی حاصلا خلق مشکبچون فوت اولدی و بیکر اول دنیا ده خبرات و حشرات ایلده حیات

رد شعی و کانی

بچون

رد شعی و کانی

ده

رد شعی

ملک زاده را شنیدم که کوتاه بود و حقیر دیگر برادرانش بلند و خوب روی ملک زاده پانزده
 زاده دیگر و با خوف و وحشت و منزه خوف توسل و ارادات مغفول کوتاه الله و الله قصه
 دیگر و غیره معنی بلند و یکسک بودن بوی معانی مراد در خوب روی و صفی ترکیب کوزل و زرا
 معانی منزه مغفول یکسک بر باد شاه زاده شنیدم که قصه بوی ایدی و نظره و کوری نشخ و غیر
 و کند بدن غیر قردا شری بوی و کوزل و زرا ایدی یعنی هر خصوص کندی بکره ندری
 برادرانش خوب روی تغییر معنی بوضیف کندی تیج الخ و زرا رور ایدی و بشما حقیر
 لغظ زشت روی و لمسی مستلزم دکل قنائل باری پدرش بکراحت و استخفاف روی
 منظر کرد و با بودن بر کمره معنی در و با خوف و وحشت بر کمره دیگر بکراحت با خوف و حاجت
 کراحت تحقیر یا به مصدر در کمره دن یعنی علم باینکه چون کنگ معنی استخفاف مستلزم
 با بند مصدر در بودن حقارت معنی مراد در در خوف صله با معانی و مرضیه پس کوتاه
 را بعد منظر کرد و ک فاعل پدر بر کمره معنی در کمره با یاسی قردا شری یا بند بود که
 حقارت منظر به با قدی پس بغاوت دریافت با خوف و حاجت فرات زرا کنگ
 دریافت فعل ماضی مفرد غایب در افعال قلوب در افعالی معنی معلوم اوله که یافت در و به
 مستعمل اوله افعال قلوب در اوله و تعلق معنی اما فوق مستعمل اوله و تعلق معنی در و حیران
 معنی فاعل با حفظ پس پدری حقارت منظر به با قدی یعنی الکه دی یعنی با یاسی بوی خوار
 و حقیر اوله معنی معنی بر نشه سولیدی یکی بلند کجودی کانه که کنگدن نه اوله که بوه
 قردا شری اولیدی دیگر کلمش پس بیه عاقل و زک اوله غدن یا با سینگ حیرانی کنگ
 و کنت امر بر کوتاه خود منزه از نادان بلند و مخفی پس حقیر دیدی امر بر غفلت کوتاه جاهل
 بلند دیگر نه هر چه بغامت معنی بقیمت بهی اید و کنگ که قانت اوله و اولان غمت
 و بهاده بکر و ارتقون اوله کور منزه پس که الة نظیفه و الفیل حقیقه بوی یکی نوع
 هر بیسی بر ربتا و خردن مرکب در شاه قونیدر نظیفه یک و طاهر معنی در خیل موب
 پیل در معنی حقیقه مراد معنی در بوی یک جمله ما قبلند یکی جمله علمد بر که تنویر و توضیح
 یعنی قونیدر بوی یک جمله و طاهر در و فیل بوی یک جمله اما مراد در ریش اقل جبال الارض
 طور و انه لا اعظم عند الله قدر و انه لا اقل لغز اسم تفهیل را از معنی اما بودن
 اصغر مراد در کجور و دیگر لفظا مرفوع مبتدا جبال جبلک جمیع در طاف و دیگر لفظا مجرور
 مضاف الیه در ارض ده بویه در طو لفظا مرفوع خبر مبتدا در سید و لذ و عرب و لذ طو
 طافه دیر اما بودن مراد طور سینی در که مدینه ده بر جبلک اسمی که حضرت موسی ص
 علیه السلام اند الله کلامی استعمال ایدی و انه وان خوف حال ان اسمی که طوره راجع خبر در
 مصراع ثانییه مرهوندر لا اعظم لام خوف تاکید و اعظم لفظا مرفوع خبر ان در وان اسمی که

زادشعی

ملک زاده

مجلس منصور

مجلس منصور حال در طو در عن اعظم معنی معنی در لفظه الله قدر منصور در غیر کنگ و منزه اما
 معطوف در محصور است تنویر ایدر با بلند کور اولان فارس و عرب جمله لری یعنی بر بودن اولان طاف
 کجور طو سینی در حال بود که الله قنند در و معنی جقندن سائر طاف در اوله و قدر زرا الله قنند
 انکه قسم الی در بر یک بر و حضرت موسی علیه السلام و انما تجالذ و انما اوله در پس مشا زاده و دیگر
 بنی کجور که ما بر هنرم قنند ان معنی که لغز و انما گفت روزی یا به فرط لا غر و انما یا به
 و مصراع ثانییه مرهوندر روزی با خوف و وحشت با خوف صله و الی احمی فیه فاک فجله و راک کونا
 و بانک کسری و صای اهل به اسم دیگر محصور است اوله سوزی شنیدم که ان عالم کون بر ستم الله
 دیدی یعنی ندید که فی شنیدم که استفهام مراد در اسب تازی اگر ضعیف بود همچنان از طو به
 اسب تازی عربی است زرا تازی عربی دیگر عرب و یک و کنگ همچنان ضعیف الکه به دیگر طو به
 معنی و منزه اضافی چون کنگ در فر حمار در به یک دیگر محصور است عربی است اگر ضعیف اوله
 بویه یکی بر طو به مرکب در و مقبول بوی یک تفهیل معنی را و بالزوم ما لا یزوم واقع اوله و صای
 خوف روی حاقه قافیه محموله در بخوی طریقه نام طو به ده منزه خوف و وحشت در و بنیل غلط سولیدر
 بدر بخندید و ارکان پسندید و برادران بجان ریختند محصور است پس خبر کور نشه و لظمی
 اقو نیجه با یاسی ذوقندن کولای و ارکان دولت یعنی ان حاضر اولان اکابر کنگدن و قردا شری جان
 و کنگدن ان بخندید بجان و یک جان و کنگدن دیگر نشه نام و لظمی کنگنه باشد عیب و خیرش
 نهفته باشد خوف توقیت مدام معنی مراد مبتدا کنگنه فون فون فنی کنگنه ماضی قسدر سولیدر
 خوف نهفته سولیدر دیگر فاعل کنگنه مرده راجع خبر در سخی مقدم مغفول ایدر باشد فعل مضارع مؤنث
 غایب اوله دیگر فاعل کنگنه مرده راجع خبر در عیب مبتدا صراحا معطوف و ریشی خبر مرده
 راجع در نهفته ماضی قسدر مفرد غایب کنگنه دیگر فاعل کنگنه عیب و صغر تازع طریقه راجع
 خبر در باشد کنگ فاعل بویه در محصور است مدام که کنگی سوز سولیدر اوله عیب و صغر نشه
 و مخفی اوله و حاقه کنگی علی و موفق کنگدن اکنگور نه که دیاجده زبان در و صان قنند
 کجوری صریح کنگ کنگ خالبت شاید کنگ حقه باشد بیه بای عربیک کسری به
 لفظا عربیدر شجیه میث و لم و ترکیب نه معنی در کنگ مرکه مقدم مغفول ایدر که فون بیان حال بود
 دیگر معنی معنی شاید لاین و اجایزه معنی کنگ فون بیان کنگ بای شجیه قنند و دیگر حقه
 بانیش و ایوش دیگر محصور است صر منزه فاعل و من فون الی به یعنی بر بخوی حیواندن بوش صانده که
 جانر که انچند بنگ بانیش و بوش اوله بعضی منزه بیه بر نه بیه و و شمش با بر عجب
 و پس مهمل الی الامام و که خالبت بر نه فاعل و بوش و فون فنی کسری سینی در یسی
 مشکلف اولان فاعل معنی پس بنگ مضاف او توتر اصاف ماضی محصور است زرا لاجه کنگ
 ایلمه نمایان یعنی صراحه کور و کنگ فاعل صر منزه کنگ بوش و بوش قبلی اوله و کور کنگ

زادشعی

زادشعی و سوزی

از وجه معای او گرفته بکنک اضافتی بخوبی ایلی با فالت بخوبی ایلیش بویکی بیتی رباعی دیو
 یازان از ان شود بیج خبر دارد کلمش شنیدم که در ان مدت ملک را دشمنی صعب بود بخود
 دشمنی با خوف و حدت و صعب هادک فنی و عینک سکونی ایله ضرب معانه در بیخ مندر روی
 نمودک مقدم مغولید ریغی شدم که اول مدینه که بهر خیره بولکاتی ایلی پادشاه به ضرب دشمنی
 یوز که ستردی یغی بر قوی خصم ظاهر اولدی بونه نمود ما صیدر نمایانیدن معانه وین لغت مجدن
 خبر دارد کل ایلیش و صعب روی تر کبیر شد بر ان خصوصه بیکار دیی زیاد و کوریش چون
 دو لشکر روی بهم آوردند از کسی که امب در میدان جمعانیان پسر بود گفت لشکر عوف
 بر بیسی مکر در عین و سبب مهمله ایله روی آوردندک مغول صریحی و بهم غیر صریحی کسوف
 وحدت که کوف را بصل صفت اسب جهانیک مقدم مغول و در میدان طرف کانی جهانباز
 الف و نون و کوف تعدید در زیر اجصد فعل ماضی مفود غایب در و صیادی معانه و جهانباز
 و بیکار جهانباز صریح عینیک فحیه در جمیع عینیک در دین بلمش اول میدان پسر بود خبری محصور
 مرکب چونکه ایکی مکرری بر نیده یوز کور دیل یغی و بر و اولد با حاصی تعالی اولد اولد که
 صیادش میدانن این صیاد روی اول پسر ایلی دیدی یغی بوقطفه اتودی **فصل** ان
 نه من با شتم که روز جنگ بینی پشت من **ان** منم کند میان خاک و خون پینه سری **عوف** فنی
 معنا جھنم با شتم فعله مقید و تقدیری **ان** من نباشم در و با من **ان** نباشم در فعلدن منضم
 اول فله صای رسمیل از لدی روز جنگ لاسه بینه فعل مضارع مفود مخاطر پندیدن کور سبی
 و بیکار خطاب عام طریقله پشت من لایمه در کا نذر اصلد که اندر در ضرورت و زینچون منضم
 اولدی میان خاک لایمه و ربای بطنی ایله خون خاک معطوف سری **عوف** وحدت محصور
 پسر دیدی بن اولد که دکلم که صواش کونش نیم ارقه می کورده سین یغی فخر دکلم بیک بن اول
 کسه ام که خاک و خون بیند بر باش کور سین یغی اول کور دکلم باش نیم **بشدر** حاصی
 کونش دو شمنه صواش ایوب کله سین و خون میان غلطان ایتم فرار ایدندون دکلم
 بعضی مشاجره سی لفظ یغی راسی و بیکله تقسیم ایلیش ظاهر بود که بای ضمیمه نکلم طلی ایلیش
 و الا راسی و بیک کله سی یغی راسی با سندن وحدت معانی اخذ بیکر زیاده بعید در
 مثال **ان** کان که جنگ ارد بخون خویش بازی می کند **روز میدان** و **ان** که بکیر بخون لشکری
 کان که خوف تعلیل **ان** اسم اشارت در مقدار که تقدیر کان کس در بازی ایون و پرل روز میدان
 بازی میکنند و جنگ ارده و بکیرده طرف اول فله فایده لشکر با **عوف** وحدت محصور
 بن چوب فرار ایدندون دکلم **ان** اولد که صواش کور ریغی صواش ایر کندر غایله اوینار
 میدان کونش اما اولد که میدان جنگدن فخر کشتارک غایله اوینار حاصی جنگ پیدا
 ایدن کنده تیار را فانی تمام ممکن قیاس **ان** بیکله تمام ممکن **ان** تمام لازم کلور نه سندن

زد کانی و شعی
 زد کوری و شعی

زد اس سوری
 زد اس سوری

زد کانی

زد اس سوری
 زد کانی

بخون لشکری بکیر تعلق ایلی غریب ملا حفظه به مالک و مادر ایلیش این گفت و بر سپاه
 زد و قتی چند از مردان کاودین پیداخت یغی بویلی سولوی و کونینی و شمن لشکری
 اوروی یغی دشمنه بکون حمله و هجوم ایلی وایش و صواش کورش ارلردن بر نیچتی
 یغی شخصی بقیدی حاصی بر نیچ بهادر ارقنل ایلی بعضله و بر سپاه دشمن زدک تقدیر
 و بر سپاه دشمنی شمشیر زد و بیکر بیک مراد کور در و دکلر قتل **ان** چون پسر امیر زبیری
 بوسیدر بواشردن حکم با یاسی یانده کلدی خدمت برینی اویدی و بدی یغی طریق ادا
 با یاسی اوکنن رعایت ایوب بوقطفه سولوی **فصل** امر که شخصی منت حقیع نمود **ان** در یغی
 حضرت پنداری **ان** عوف نداشتی عذوف تقدیری امر کسی در کوف را بصل صفت شخصدن
 مراد وجود در منت **ان** حاصی خطاب نمود فعل لازم کوزیدی و بیکر نادات تیه اکاه او اصابی
 و بیکر در منت ایری و بیکر حش شدن کنایه نندای فعل فنی مستقبل مفود مخاطب پندارید **نردن**
 پیدا شدن دن دکلم طلی ایلیه سین و بیکر محصور **ان** ای شو که که نیم شخص دو وجودم
 سکا حقیق کوزیدی غافل اولد کورده ای بیکر حضرت طلی ایلیه سین یغی ایری کورده **ان** اهل فخر اولمز
 و هر کورچک کورده **ان** بی حضرت اولمز حاصی شجاعت و بسلت داد حضرت حاصی و علم حاصی
 کورده دکلر بیک اولد که کلمه سنی نداشتی اعتبار ایوب معانی امر که نیم شخص سکا حقیق
 کوزیدی و بین استقامت معادن اکاه دکلمش بوبیت حکایه اولد با یاسی کنده صفت
 نظریه با قد غنه **ان** در درشتی بون غلطت و حشونت معانه اتدی ایلی غلطت ایلیش
 اسب لاغریان بکاراید **روز میدان** نه کا و پرواری **ان** اسب لاغریان اضافیله توصیف بیکر
 و لاغری وصف بیکر اوردن **ان** ات یغی نه قتی سمن و نه قتی ارقن **ان** ارقن سمن اولجه اغراضدن
 حرکت ایدن و قتی ارقن اولجه ضغفدن **فصل** ایلمر **ان** نه قتی سمن کور و نه قتی ارقن بکاراید
 حله و کارایام طریقله کور در زیر ایش و صواش سا ملر **ان** که مردان کاودین و بیکدی ترکیه
 بکاراید مصراع ثانییه هر روز میدان مراد صواش کونیدر **ان** اکاه و صفر در که عیجه بقویر
 پرواری بای شنبی ایله بینه سمن در یغی فنی ایچون بسلا کوری حیوان اصاف ساسه در محصله
ان اوردن **ان** میدان کونش ایش و صواش کلور یغی بر اربسی سمن صفر **ان** حاصی
 جنگ انلی نه قتی سمن و نه قتی ارقن **ان** اسب لاغریانک معانی یغی در میان میدان و بین غریب
 فارسی بوموش جلب الله انقاسه و بکار **ان** ایش کلور میدان کونش و جولان کونش **ان** نیچه
 بلکات ایش **ان** یادارد بیکر عفی الله عنهما یغی کور سمن **ان** ایچه بلکات اولوب صور تا ضعیف
 کورین **ان** دین **ان** نیچه یوریش **ان** اورد **ان** که سپاه دشمن بسیار بود و این **ان** که
 طایفه اشک کور کردند طایفه **ان** عوف وحدت و صفر **ان** عوف توسل **ان** کور **ان** مصدر در
 کورین **ان** که بخون دن دکلم نیچه معانه محصور **ان** رکب روایت ایلیش **ان** که دشمنک عسکر

زد کانی

زد اس سوری

نردن

زد اس سوری

زد کانی و شعی

زد کوری

چون و بولند از ابدی بونک عسکران بر بلوکا چته بقیه فرار قصدین ایلدیل پس نوه نزد
 و گفت اسیران بکشید تا جامه زنان پوشید پس بونک چته قصدین کو بیگانه نوه
 آوردی یعنی جیغوری و دیدی ای صوانی ارلری چالشک یقین صواشدن چنگ تا کم عود
 لباسی کیمیه سبز زرا چتی ارلره عیدر بعضی سخته دما برینه یاد و شمش یک نقطه ایلد و پوشید
 برینه موله پوشید و شمش ایلد بقیه یاکوشش ایک و با عود زرا لباس یک تا جامه زنان
 پوشید اشارت در شوال قصه به که جنگ مختلف قحانه زن لباسی کیدرب شمش ایلد کلابه سوا
 انرا بلفظ او تهور زیادت کشت یکبار جمله کردن شنیدم که هم دران روز بر دشمنی طرف
 با قصد سواران جمع سوار در ایلد و یکبار و اادات تخصیصی ایلد یک دیگر بکشتن او با عود
 سبب و اصحابی مصدر کر فاعله در تهور تفعیل بایند مصدر در چه بر و ابریه و خولد بر م نون
 مراد مجوم در و اقدام در با جوف تا یکدیگر بار و فته بقیه بر او عود در طرف غلبه موده در حضور آنک
 ایلد یک بیک سوبله سی سبیله تهوری زیاده اولدی و بر او غردن جمله و هجوم ایلد ایلد بونک
 معان اول کون دشمن او رزیه ظفر بولر بقیه انره غلبه ایلدیل ملک سر و جشمش پوشید
 و در کنار گرفت و صرور در نظر پیش کرد تا و عود جوش در کنار گرفت و جوش دیگر در اغوش
 کرد و دیگر تاجی معینه در و بون حکم معینه در و عود زمان و دیگر خوش کنی و بون حکم
 بر کرد و مقدار حاکم پس بود قدر صرور ایلدیل حکم پادشاه با شمش و کوزنی لویدی و ادنی افی
 قوچدی و هر کون نظر التفاتی اکا زیاده ایلدی حتی کنی زمانک حاکمی ایلدی حاکم صاعقه
 برینی اکا تعیین ایلدی در کنار کزنگ معانی در اغوش کرد یک دست و دین تبیینی زاید
 ایلش و بو عبارت و صلدن کنایه دین غری سوبش و قوجا غننه طودی و دین
 صی ادبی ایلش و عود خوش کرد که معانی کنی حکم پادشاه حلی او ابریه و عود
 اوله دین و عود یک معانی بزمش برادران حد بر دند و در طعاش کرد دند
 خواهرش از غرقه بید و در یکجه بر هم زد پس در بافت و دست از طعاش باز کشید و گفت محبت
 که صروران بزم نوبه صروران جای ایش کرد و خواهر و ادر سبیله قیر قدر نداشت و یکی شبن
 ضمیر بر سر را جود غرقه دین بجه یک صبله و رانک سکونله چارطای دیگر در یکجه نچه در
 بون کینک مراد در بقیه بچلو تک قیلرینی بر هم زد بری برینه آوردی بر سر فهم الیسون و بیو
 محصور ترکیب پادشاه یک پیره زیاده نظر التفاتی چون قدر ایشکی حد ایلدیل و انا اولدر یک
 ایچون بکنه زهر قاتیل قدر دانی بوجا چارطای قدر کوردی و بچیه قیلرینی بری برینه آوردی
 بر سر اکلدی و اینی طعاشن چکدی و دیدی محالدر که اصل صرور اول اولدر لم و صرور لم انک
 برینی طعاشن حکایه اولدر بر بواریه کلنج شویله معلوم اولدر که مذکور بر هم سبج و ضم و زک
 اوله حیت کسی نیاید بر سر به بوم و رمای از بجهان شود معلوم بر بوم بر بوم با جوف صله

از این سخن
 را سرور و شعی
 ردشعی

زیرالت معینه در که عریجه تحت و بر لم سیه کو که بوم بون بقیه شش دید کاری شاشه مشهور طبر را خا
 لامه لرد و ورا گردن محققدر معای یمن و مبارککله مشهور خوش در که هر که به که کو که سی و شش پادشاه
 اولدر و زیاده اولدر و لولو بون غیر جوف خاصه سین با زلم بر خاصه سین بود که هواده بود لم
 و باور بی هواده جوق و جقد و غی که او بر محصور است بیقوشی کو که سی الله که کلمه اگر جهان
 معاقوشی بون اولدر سده بقیه بون اولدر سده سلطنت شرک او زریکرده ده قرار قلندر
 پدر را ازین حالت اکامی دادند برادرانش را بخواند و کوشا بود پادشاه را تقدیری پدرش را در قریه
 قائم اولدر غیچون ضمیر حذف اولدی اکامی با جوف مقید در داند فعل ماضی جمع غایب معانی
 لا زمیسی و دیو در دیر در کوشمال لغت قول او مقدار اما اصطلاحه تأدیب معینه در اوف
 وحدت و با تنگ بر جوی تقدیری بنون نصیحت و اجبی اوف تنگ بر جوی ایینه بوجالندن اگاه لوح
 و بر دیر یعنی پادشاه بود در قصه سنی اعلام ایلدیل قدر ایشلرینی دعوت ایلدی و صرور برین طریق و جوبله
 بند نصیحت و بر پادشاه ایلدی پس هر کی را از اطراف با در حصه مرضی معین کرد افتنه
 بنشت و نزاع بر خاست با و بانگ کسر لیه بکد جمیع در شمر دیگر مرضی اسم مفعول در رضی
 بر خادان بقیه علم بانگ ناقص و او بندن تا جوف تعلیل نزاع نغایله بانگ مصدر ثانی سید
 بر خاست مالتدی بقیه زرع اولدی کند محصول مرکب ایلری صرور برینی تأدیب تمام ایلد کنون
 صکر صرور برین اطراف با دود راضی ایلچون مقداری حصه تعیین ایلدی تا کم فته اتوردی یعنی ثانی
 و ریح اولدی و نزاع مالتدی و ریح اولدی کنی و گفته اند در ویش در کلیمی مجید و دو
 پادشاه در اقلیمی کلنج کلیم کاف عجب کسر لیه ترکیه کاف عربک کسر لیه کلیم دید کاری و ش
 نزدیک با و اعجا کلن متبیلرندن کاف عربیه مسموعه را مجید فعل مستقبل جمع غایب با نور لم
 و او بولر دیگر کلنج دره فعل نفی مستقبل مفعول غایب صفای دیگر محصور مرکب او در ویش
 بر کلیم با نور لم و او بولر اما ایکی پادشاه اقلیم بعدون بر اقلیم صفای کلیم نیم نای
 که حوزد مرد خدا با در ویش کن کنی و کمر نیم با در دیگر نصف معینه ثانی با جوف و ش
 مرد خدا اصل الله معینه در با در ویش کن مصدر مفعول اضافه فتنه در کنک نای کتخند مرد خدایه
 راجع ضمیر درینی با جوف وحدت محصور است اگر خدا دوستی با در اتمک بر سه در ویش و قطع
 با در و اعطا ایدر او را بر برینی بقیه یا بر سینگ یا بر سینی حاکم الله کبریک یا بر سینی مقصود
 انکلی یا کز نیم دیگر و جابزد که بنی و کردن مراد اینه کیرن بنک یوالد ایشی نیم اوله معلوم اوله
 نیم نایه مضاف اولی لا زلم قدر بر ملک اقلیمی کیرد پادشاه یا مجیدان در بر اقلیمی کیر
 و کمر ملک اقلیمی صله در اقلیم حکومت و سلطه معینه و با جوف وحدت محصور است پادشاه
 بر اقلیم ملک الورد ضبط ایدر انکله نایع اولیوب کنه انجلیان بر اقلیم ملک نایع ایدر و بقیه
 الموق قید و هوامنه در حاکم هر پادشاه بولس تمام دنیای قی ایدر و بقیه مفرقه الوردی حاکم در ویش

برنج ناله گانج اولور اما با دوت برنج مسکونه ایجنه فاعل ایدر حاکمیت طایفه دزدان
عرب بر سر کوهی نشسته بودند و منفذ کاروان بسته طایفه دزدان عرب اضافتلی مایه
کوهی با وف و حدت منفذ اسم مکان در تقدیر تفتون یعنی منظر بایندن کجک بر دیگر حاصلی
عرب حوایماری طایفه سی بر طایفه بکشدند او نورش کردی و کاروانک کجک برین بکشد
یعنی یول که شکر بیدی طایفه منور یعنی وف و حدت طایفه ایکی و جمله خطا ایلمن بری بود که
وحدت مقامی و کل برها بود اوله دزدانک امر ایدن محله اولر دی و تانیا وحدت ایچون
منصوص یا در منزه دکل در رعیت بلدان از مکایداتان مرغوب و لشکر سلطان مغلوب
رعیت بلدان لایمه در بلدان بانک صحنه بدک جمیدر شهر کردیکر مکاید یکیکر جمیدر که
مصدر جمیدر مکیده کیدک جمیدر دیی خلاف سوبیش مرغوب اسم مغلوب در رعیت
رانک صحنه نور قش و یکدر حاصل مرکب ذمی مذکور دزدانک حیل و مکیده نون شهر کرد
رعایایه قومش و پادشاه عسکری مغلوب ایدی بحکم آن که ملازی منع از قتل کوهی
بست آورده بودند و بلایا و امار خود ساخته بحکم با وف و حدت و حکم بونک کبی
بر لمرده سبب و علت معاصنه در ملا ذ اسم مکان در صحنه جمیدر و با وف و حدت
منع حکم معاصنه در قتل طایفه با شنی قه ده دیر لکوهی با وف و حدت بست با وف و حدت آورده
ما صیدن قسم مفود غایب کتورش و یکدر بودند اذات جمع زمانه کتورش کردی و یکدر بلایا
و مایه بوند ایکسی بر معاصنه در صحنه جمیدر بر قیام مقام و مکان ساخته ایلمن که ما صیدن
قسم مفود غایب ایلمن و یکدر تقدیری ساخته بودند در محصور مرکب مسلما کتورش کردی
اولر سیدن مغلوب ایدی که حکم صحنه جمیدر بر طایفه با شندن ایدر کتورش کردی و کتوریل
مقام و منزل حاکم بر طایفه عرب بر بند اولور کردی که انکه ظفر بولموش مشکل ایدی
مدبران ممالک آن در دفع مضرت ایشان مشورت کردند مدبران جمع مدبران ایدر تدبیر
معاصنه ممالک جمع مملکت اضافتلی لایمه لمر در دفع مضرت اصحاب مصدر کتوریل در
مضرت بیک منجمله و قشیدر ایلله ضرر معاصنه مصدر جمیدر ایشان اصحاب لایمه در
مشورت بیک منجلی و شینگ سکونه و واک منجمله طایفه شغل و یکدر بیک منجلی و شینگ
صنی و واک سکونیده لغت رشوراده دیر لمر شینگ صحنه حاکم اول طرف مملکت بیک
مدبران لمری و زرادن عربیک ضرر لمری دفع ایلمن و انشغل ایلمن که اگر این طایفه
برین نسق روز کاری مداومت نمایند مقاومت بایران منتهی کرد نسق نونک
و شینگ منجلی لمر به لغت نظام معاصنه در اما بوند اسلوب مراد در روزی کار با وف
وحدت مداومت مفاعله بایندن مصدر در دوام معاصنه حاکم ملازمت و یکدر مفاعله
مفاعله دن مصدر در مقابل و یکدر جامع معاصنه و قدر کیدر فعل مضارع مفود غایب در

روشنی مسوری

روشنی مسوری

کمره بدین

کردیدند انتقال معاصنه یعنی انکه مقابل و جنگ ایلمن امکان دن امتناع منتقل اولور محصور کرد
مشو لمری بود اولر که اگر بوطایفه بواسلوب او زره بر زمان ثبوت و دوام کتور لمر
بوندل مقابل و مقابل منتهی اولور حاکم مشکل اولور زره و ایدر منتهی زباده اولور لمر و صحر که
بر مفر و ارسه بوندل منم اولور مشغولی و رختی که اکنون کتورست پای بیدری و منجلی
بر ایدر جای بایندن مراد کتور با وف و حدت نیر و شینگ کسریه قوت دیر لمر شخصه
اصحاب لایمه در با وف و حدت جاید بوند چقا معاصنه در زجای تقدیری زجایش در
ضرورت وزن و قافیه ایچون منشی حذف اولندی محصور است بر ایچ که شندی یعنی تازله
کوک طومش در حاکم یکدیگر در شینگ قوت بوند چقا و قوت با یعنی خودر شند ایلله
چقا بعضی منجلی ده شینگ بر نیر مردی و ایدر بر ایدک معاصنه بوقاری کلور دین صنی
ادایه ایدر معاش نیر و نونک محصله در دین لغت کتا بر نیر مخالف سوبیش و رختی
میچنان روز کاری صحنه بکد و نشی ازین بر نکس و رختی صحنه و اگر مشورت و زینچون
تحتیف قلندی میچنان کلاک و یکدر یعنی الان اولر فی کس صحنه مضارع مفود غایب طایفه بدین
ترک ایلمن یعنی حال او زره قوم حاکم اما ایلمن با وف و حدت کتوریل بوند قیام
معاصنه در که بعضی ممکنه عرب بر بند استعمال ایدر لمر که عربی منجلی دیر لمر شینگ و شینگ قیام
ایک شین صغیری در رختی را جدر زینچ بای عربیک کسریه سکون بایله کوک و یکدر بر وف
ناکید کسریه فعلی مستقبل مفود غایب کسریه سکون کاک صحنه کسریه قوت و ازین معاصنه
محصور است اما اگر معهود و رختی بر زمان انجلی حاکم او زره قیام قیام اما ایلمن بر سک
ان کوکندن تکلیف قیام مازین قیام جکری که او کتور قوت بوند او زره فرسین صحنه فعلی حاکم
مصدر نون اشتقاق ایلمن صحنه و نکس فعلی کتورست مصدر نون اشتقاق ایلمن
غلط ایلمن صحنه مشا بد کتورست جیل چو پر مشا بد کتورست جیل صحنه لایمه
جک رایش و یکدر است بد بوند ممکن معاصنه فعل مضارع مفود غایب در با وف و حدت پیل
و مرکور که بوقاری و لایلمن با قله بوستان بلور بعضی منجلی پیل بر نیر بلور با و طایفه معاصنه در
پر بوند چو معاصنه در نیر فعلی مستقبل مفود غایب ممکن و کتورست با وف و حدت
پیل فیل و یکدر که اند مویدر محصور است بکار با شنی بیل طوموش و جک بایندن مایه اولموش
مکندر یعنی از اجوی مننه ایلله دن مننه ایلمن قایلر اما چونکه صحنه اولر یعنی افه
افه ایز کله و چونکه ایلمن ایلمن کجک اولما ز با حضور که قیل صحنه کتورست که زیاده یوز کجک
ایک ایچون مصنف تدریس تدریس یعنی تعیین ایدی صحنه با چو غایب فیلیه کجک
اولر دین معاصنه مناسب سوبیش اگر چه فیل با چو بوند و و کسریه سخن برین
مقرر شد که یکی را بنحسب ایشان بر کما شندن و فرصت نکاده و اشتقاق و قیام کسریه قوتی با

روشنی مسوری

کوکندن
روشنی مسوری

روشنی مسوری

بودند و بقعه خانه ماند سخن مبتدا برین تقدیری برین اتفاق مقرر شد خبری که حرف بید
 بختی با وف صلح بخش فعل ایند مصدر در جا سوسلی ایلمکه در هر حرف تا یکبار گشتند
 فعل ماضی جمع غایب در کافک غیله حواله ایلمکه در یکبار نگاه داشتند حفظ ایلمکه تا انتها غایب چون
 وقتی یا حرف وحدت که بر سر قوی بر حرف استغلا سر تخمین لفظ ایلمکه چون قوی یا حرف وحدت
 بقعه پاره از زمین بودند مراد اوله قوری بر در حاله بوشن و یکبار قوی معنی ماند لفظ متر کرا
 لازم معنوی بینند لازم اولجه بقعه لری خانه قالمش و یکبار بر بود تقدیری اولی کمر
 متقدر اولجه بقعه لری خانه قوشلر و یک اولور و کنه بودند تقدیر اولور بود تقدیر چه محصور
 مرکب سوز بوا اتفاق اورزه مقرر اولدی که هر که انلرک جا سوسلفه حواله ایلمکه در وقت
 زمانتی رعایت ایلمکه بقعه حفظ ایلمکه شوال زمانه دگ که هر طایفه یک اورزیه سور مشل
 ایدی و بقعه لری خانه قالمشیدی و یا بقعه لری خانه قوشلیدی حاصیه بر قوی غارت
 ایلمکه کیلر و ب بر لری تنها قوشلیدی بر سر قوی رانج بوده نک معانی بر توکل باشی
 اورزه سور مشلیدی دین ادا قصور ایلمش منده ماند بوده نماده معنی در
 دین ایلمشیک مابتنی فرق ایدر دکل مش تا وقتی که بر سر قوی رانج بوده نک معانی
 تا شوال زمانه دگ که اول اولر بر کون بر کردان با صغفه گمشیدی دین کاروان قیدر
 ظنیر تقدیر تنه از مردان واقع بدین و جنگ از موده را بغیرت دندار شعب جیل
 پنهان مشنر شبها نگاه که دزدان باز آمدند سقر کرده غارت آورده سلاح بکش دند
 و غنایم بنها دند تخمین و شمنی که بر سر این تاحت خواب چند انکه پاسی از شب
 بگذشت نند مراد شخصه در یافوت وحدت واقع دین ایلمش کوشش معنی در تنیه در
 بونک که اشک و محب امور که لدر رسال ایلمکه کمرک جنگ از موده مابتنه عطف تغییر
 کیسیده را ادا معقول از موده را را اسی دین دن حکم با زوب بونن حرف ایلمکه
 ایدی قاعا سچ دین خوب سولیمش زیر اسجه مافق دکل کمر بونک کبی زو ابرط
 اولک فقره نک اوندن باز سون و کرا کچی و او صبی و غیر نک نیایه اولک فقره نک افونج
 وقوع ارتقدر تقدیر با وف تا یکبار فرستادند فعل مافق جمع غایب در کوندر دبلو و یکبار رسال
 ایلمکه معنی تا وف تعلیل شعب شینک کسری و عینک مکرر لفظ ایلمکه اولان اولان بوله
 دیر لرحیل اصاح لامه در شعب جیلک معنای بیانند اولر کرا کامی اولان بولر دین
 کدرگاه ادا سنی بر نند ایدر معنی تقدیر بر سفر کرده و غارت آورده های رسیدن حرف
 ترتب و رسوا ایدوب و غارت کتوب و یکبار رسال صیقل کسر اید باران معنی در
 قلع و غریبسی که غنایم قنیمتک جمیدر طلوع معنی غنایم قنیمتک یا بر سبب و بون تا یکبار
 ایلمه اولک و یکبار زراحتت نونک و خانک صحنه لریله و سینگ مکرر لفظ اول یکبار دین

در شعی
 در شعی
 در شعی

در سوز

در کاف

یا وف تیک

یا وف تیک و یافوت وحدت بر حرف استغلا سر تخمین لفظ ایلمکه در تحت فعل ماضی مفرد غایب
 جابر برین ایلمکه ایلمدی خواب بونن او بقعه معنی در پاس ایلمش معنی در یافوت وحدت
 محصور مرکب واقع کورمش و جنگ صحنه مشن اولر دن بر نیجه شخص رسال ایلمکه تا کم اوله قوری
 طایع بونن پنهان اولر یکبار کچه که حواله مکرر و کلمه بر رسوا ایدوب غارت کتوب بر افونج بلر دن
 ایدر یکبار جودیلر و طلوع بلقی خودیلر اولک دشمنی که او زلزمیه ایلمکه ایلمدی او بقعه ایدی بقعه نور دن
 کلوب او بودیلر اولقدر که کچه دن بر مقدار کجی بیت قرض خورشید در سیامی رفت
 بونش اندر دکان ماضی رفت قرض خورشید دن بونن مراد کوشش جودیلر بر بون
 شمنی سیامی ماضی مصدر لری قرا کلمی رفت کندی و یکبار بقعه شمنه رفت یرینه شد
 واقع در معنی در بونش بقعه بونش معنی علام اندر ادا صله ماضی ایلمه اصلیه ایلمه
 بالی و یکبار اصاح لامه در میتن ادا تئیه خیمه در محصور رس دزدانم خوابه طالوی کانه قوی
 خورشید لکمانه کندی حضرت بونش علام السلام دکان ماضیه کندی او بقعه زیاده طالوب
 شمنی اولر کون کنایه حاصیه مشن خوابدن تعبیر در سر دانه دلاوران از کین بر کجند
 دوست معنی را یکان یکان بر کشف بستند کین کاف عربک قتی و یک کسر لری بصوبه در لری
 در بار صله ایلمه طش و یکبار جسته فعل ماضی جمع غایب صیحو ایدر یکبار دست همه لامه و ادا
 تخصیص بکان بانک قتی و کسر لری و کاف عجله بر بر و یکبار عربید احاط و دیر لم منونک غیله
 بر بونن وف صله در کشف کاف عربیک قتی و بانک کسر و مکرر لفظ بونن معنی در غار نیجه
 شانه در لری بونن مراد در بستند فعل ماضی جمع غایب اردینه بفلدیله و یکبار محصور مرکب
 دزدان که قوی او بقعه طالوبلر بها در اولم بوسیدن طش صیحو ایدر و بر بر لری اردینه
 بفلدیله با مدادان ملک حاضر اور مده را بکشش اشارت مراد محصور مرکب ایرتسی
 بادشاه در کاهنه جیفه احضار ایلمکه جیلک قطنه اشارت پیور در اتفاق دران جان
 جوان بود که میده محفون مسابش نور سید و سینه کلستان غاراش نور سید
 اتفاق اصلن او اتفاق ایدی و او حرف در و حرف مجبوره دن و او حرف در و حرف مجبوره
 ینها تافو تبا عد اولر عین و او تبا به قلب ایدوب تبا تبا به ادغام ایلمکه اتفاق اولر
 والن و نون تویندن بدلر در دران میان اولر او را ده بقعه انلرک ارانسن جواد یا وف
 وحدت که حرف را بط صفت بیوم پیش و منزه اضافی چون کلش در معنویان اولر معنی
 شتاب کینک و یکبار و شین صغیر جواد را جودر نونونک فخله یکی و یکبار جودر معنی
 رسیدن ماضیدن قسم مفرد غایب ایر شمش بود لفظ مقدار در سینه سینگ میجی و صهای
 رسیده چون معنی اما صهای رسمنریش دگ معنی در کلستان و کلستانک عذاره
 اضافی لری لامه اولر عذار بونک که بر لره صقل بن بره دیر لم رسیدن ماضیدن قسم مفرد غایب

ون

در

بودن بخش دیگر که بود مقدار در خصوص توقع بین اتفاق اول و امیل را استخوان و ابریه
 انگ تازه یکبار میوه سی کی ابر شمش ایدی حاصله جو الکلنگ اولدی یعنی تازه جوان ایدی
 دخی غدار کشتنک سبزه سی کی بخشیدی یعنی خطی تازه کلمشیدی یکی ازوزرای بای تخت
 ملک بوسه داد و روی شفاعت بر زمین نهاد و گفت این بوسه میخان از باغ زندگانی بگریز
 و از ریاضات جوانی نفع نیافه توقع بکرم اخلاق خداوندی است که بخشیدن خون او بر بند منت
 نفع پای تختون مراد سبزه ایاغیر بوسه داد بحسب لغت بوسه دیدی دیگر اما ایدی معنی
 اوله مستعمل بوسه داد و دشنام داد که روی شفاعت ناسه در میخان انجلیس یعنی بولد استلری
 اولان و امیل کی الان معنی ده مستعمل جایزه که بوند الان معنی ده اوله باغ زندگانی بیایه
 زند ویری دیگر و الف و نون را بانداد است جمع مشکله اولدیچون های رسمی کاف عجیبه ابرال
 اولمش و یا خوف و جدت در زندگانی و زندگانه بر معنیه در دیگر بوند میوه در پیش
 معنیه ریعان را انگ فنی و بانگ سکونیده او را معنیه ریعان الشبایه دیرلم او را جوانه معنیه
 تمتع تغل بایدن مصدر در انتفاع معنیه یعنی فایده لنگ نیافه فعل لغی ماضی یعنی ماضی
 قسم مغر غایب بولماش دیگر توقع رجا دیگر امید معنیه بکرم با جوف مهاجرت و یا فو صله
 من معنایه متضمنه توقعه متعلق اخلاقه اضاقه لایه در خلقیک جمعیدر خاک منی و لایه صنی
 و سکونیده خداوند اصافی ناسه در توقع ابتدا او است خبر که وفی بیان بخشیدن با فو صله خود
 اصافه مصدر است مفعوله در او و صیغه نیه لایه در بوند تقدیری باین بوند در منت نمدست
 مفعولک میری و بخشیدن و بوند غیر میری مخصوص اکرک و زرادن برسی پادشاهک تختک
 ایاغی او بوی یعنی تعظیم و تخیل ایلدی و شفاعت بوزنی بره خودی و دیدی بواو غلان او را
 بولد استلری که و یا الان ویر لک باغند میوه بخشید یعنی حضور کنج یا شلید دخی جوانی اولن
 متبع او لما مشد حاصل یکبار کینه طوبیامش دخی کنجدر پادشاهک کرم اخلاقون امیدوار که
 بونک فانی بخشید یعنی بوند نگ او زینه منت قوی یعنی امیدوار که کرم عیلم بوند عفو
 ایلیمه بین بوند ریعان بر معنیه الوب حاصل دیگر تغییر ایدر خطا ایشلر توقع بکرم اخلاق
 خداوندی استک معنی خداوند منسوب اولان اخلاق جمید دخی کیم الله بهم امید و رجاء
 اولور و بین اخلاق جمید دخی کیم ایلد دیگر کنده ابرام ایشلر بخشیدن چون او معنی او را و ابرام
 قانی بخشید و بین بای صله معنایه بجز ایشلر ملک و از این سخن در هم کشید و موافق
 را بر بلندش نیاید و گفت روز در هم کشیدک مفایه بوزنی پورتاودی و بوزنردی
 دیگر موافق رای اصافه اسم فاعلک مفعوله در بوند اصافه ناسه در پیچ پادشاه و بزرگتر کرد
 کلاشدن بوزنی پورتاودی و رای بلندیه موافق کلری و بدی بعضی شمش و بلند بزمه ججهان
 بین دو شمش و موافق رای بلندش قوی به مابین که قوی به مقام تعظیم در دین و او عاظمک

رو سوز و شمش
 و کاف
 روشی
 روشی

و کاف

و بوند

وجودینه ملتفت اولماش مقدر بیت بر تو نیکان کیم در صحر بیا دخی بدست تربیت
 تا اهل را چون کردگان بر کندست بر تو ضیا و اثر معنیه در نیکانه اصافه لایه در بوند و کیم
 فعل نفی مستقبل مغر غایب کیم بوندن طومار دیگر جبهه بدار صحر که اصلن صحر کیم و رسته که سابقا
 مفصل بیان اولدی نیا دنیا معنیه در بوند اصل و ندر مراد در شین صحر که به راجع در نا اهل را
 نوقف نفی اصافه نفی و سلب ایدر و اادات صله در با معنیه تا اصله دیگر یعنی ناضبه و با صله
 دیگر چون و او رسیده اادات تشبیه در کردگان اکثر انجام ایک کافی بیله عجمی اتودیل و او لکن مکور
 و بعضی تائیه غریبه و بعضی عکسجه قوز دیگر که غریبه جوز دیرلم صحر که بولم متغایر
 کاف عجینک صغیر قبه معنیه در و قویب ایدوب جند دیرلم صحر و بانگ صغیر لم به محصور
 ص ایلدیر تونی طومار یعنی قبول ایلر صحر که سرشت و خلقه یاره فدر صحر ایلدن نور
 و غرابوب شاعر اولر صحر که مصرع اولک تنویر و تو ضی اچون کلمشدر یعنی نا اهل و اجنبه
 تربیه ایلک قبه او زینه قوز قویب کیم در پیچ قبه او زره قوز قرار ایلد کیم بر اصله تربیه اثر
 ایلر نسل و تبار نیان منقطع کردن اولیرست و بیخ بنیاد ایتان بر آوردن بهتر که است
 کشتن و افکار کد استن و افی کشتن و کجه نگاه داشتند کار و خداوند است نسل
 مودف ترکیب دیرلم تبار تا یک متغی بوند قوم و قبیله مراد در ایتان اصافه لایه در این
 اسم اشارت قریب الف و نونه اادات جمودر ذوالعقولدن اولدیچون منقطع انفعال باینکه
 اسم فاعل فعل ثانیه مطا و عدد قطعه فاعل کسلای دیگر بونک کیم بر لره اسم فاعل
 اسم مفعول معنیه در کلمش دیگر کردن ایلک یعنی کلمش ایلک حاصله کلمک دیگر
 اولیر ایلک اادات تعظیمدن مرکب اسم را و لکیم بر بیدر که اصلن لاک متغیله در لای
 مکور و قویب و اب عجمی ندر پس بوند ترنگید اچون کلمشدر یعنی بی غریب کیم به
 کوکدر بینا اصل معنیه در ایتان اصافه لایه در حضرت شیخ نفی ایدوب قریب بوند
 انتقال بوردی بر آوردن بوند حقار مقدار قطع و تمع معنیه بیخ و بنیا مقدم مفعولیه رسته که
 نسل و تبار منقطع کیم در یک مقدم مفعولیه بر بیکر دیگر و کجه بر بین و تا مقدر در کوف
 تعلیل است نشاندن مقدم مفعولیه رفتن لفظ مشترک در است ایلد معنی اوله مودر
 معنیه در اما و خطه مستعمل اوله دیگر معنیه در غریبه غریب دیرلم عینک متغیله طامشه
 استعماله بولیدر اما انان اقداد و اجلاس معنیه و بیکر بر مصلحت او زره
 نصب ایلک دیرلم بعضی شراح اصلن نصب معنیه در و بوند الفا معنیه در و میمش
 و بعضی نصب معنیه اظفانک شایسته خداوند واضح دکر اما اجلاس معنیه شایسته
 واضح در و میمش ظاهر بود که معنی اسرار کن ایلک و آگاه اولمشد ز قنایم افکار کاف غریب
 متغیله کور دیگر قوز معنیه کد استن ترک ایلک و افی عینک متغیله بر بیدر ایلک طایفه دیرلم

رو سوز و شمش

اما بحکم کسر عینله او قورنه که سائر لفظی بولده ایدر کجای عربی فنی و جیم عجمیه بوری جوهره چو نزد
 ویر لمر کار و زندان لایمه رو متداوینست خبری مخصوصا مرکب بیت ساطعه بوترکیب مقبول مگر
 پیور که بوترکیب اصل و سینه منقطع الیک لا اقدر و بوترکیب کوکبی و دینی بزدن اوزوب جفا و
 یک که زیر اثنی سویدرب قورنی الما قویوب اعمال الیک و لایه الاورب یورین اولدیر
 صقلی و بسک عاقل اینست و کله بعضی نسخه ده فاشدن برینه کشتن باز که لفظ متکرر
 اولدیر مکه اثنی سویدرب مکینین با دشت یور دینک حاصه و نه نتیجه سی بود که جمیع قتل
 ایدوب هیچ برینی ترک الیک کمر معلوم اولد که اشدن حکم و افعیدن حکم را یا زنی و بچین
 حکم بر منزه ایله بین ضمیر زنی صحیح نسخه محال قدر است ابراکر اب زنی که باره حکم
 از شاخ سید بر کجوری ابر بولت زندک دیر مگر حیات معانه بارد فعل مضارع مفرد فاعله لازمه
 متعذر شین متکرر بوند متعذر یا غدر معانه مشاف و ال و بوداغ دیر مکرر بید اصابع لایمه
 بید بر مرکب کسر لیه سکوت افاجنه دیر لم یونع پیش معانه در کجور فعل مضارع مستقبل مفرد فاعله
 پیور سی دیر ابر متدا و جمله شرطی خبر و یار فعل شرط و اب زندک مقدم محفوف و فاعله تختن ابر
 راجع ضمیر و کجوری فوای شرط و بر محفوف صریحی و از شاخ غیر صریحی مخصوصا ببولت اگر اب حیات
 بغدر رسده هر کم سکوت و اندون یوم پیور پیش بوند بارد مجازا بارانده معانه در دین معنی
 اشدن لکن غافل پیش بعید و کله که دینله از ابراک زندک بار دین احتیاج ستر تکلف و روشنی و اصلن
 فعل لازمه یعنی معانه اما بوند بغدر معنی محاسبه مقصود در دین معانه اشدن لکن آگاه دگر پیش
 با فواید روزگار مبر کتبه یور یا شکر کجوری ابر و مصاحبت فردای لایحه اصل یعنی بر اصل جنس
 و بکر روزگار بون ازمان و اوقات معانه در میر فعل مضارع مفرد فاعله لایحه معنی روزگاریه
 و بکر که حرف تعلیل و قش بور بایه اصابع لایمه در بور یا بر دوریا حصار و قرقوشدن طوقوز
 اما طوبی و دیار عربی فقا استعمال ایدر نهامشهور و معروف چو در او جوز در شکر کجور یک
 معنوی صریحی و از شاخ غیر صریحی مخصوصا لایحه اصابع لایحه جنس کسبه روزگار الیتمه یعنی برینه
 اوقات و ایام صرف ایله و انکه روزگار کجور نهامشهور و معروف چو در او جوز در شکر کجور یک
 و کوشش صرف ایدوب اندون مساج و زشت توقع الیک همان ذبور یادن شکر تحسین و ایا الیک
 که در وزیر این سخن بنشیند طوقوز و کرها پسندید و جرحی رای ملک افین خواند و گفت ای خدایا
 دام ملک فرمود علی حقیقتست که اگر در سبک صحبت انم بدان تربیت یافته یکی از اینها شد
 اما بنده امیدوار است که بصحبت صالحان تربیت یزید و حی و خردندان کید که مغرور طاعت
 و سیرت بنی و عبادان کسره در نهاد و ستمکن شدن است طوقوز و کرها غیر لکه منصوب معرکه
 یعنی دیر دیر فارسیجه خواه و نا خواه دیر لم حاصط طاهره مقصود اولدی اما باطنی که کور در
 دام ملک معترضه علم بدیده ده دجای مشتمل جمله معترضه به مشولج دیر لم که حرف تعلیل مسک و برینه

رویدر و سید علی و کاج

رویدر و
روان سید علی

و دیر الینه

و دیری الینه ویر صحبت اضافتی ساه در بدان یاره فیر لم دیر مکرر یا فیه حکایت حال مافی بولیدر
 مشدین بولده در امیدوار امید دیر مکرر یا اذات نسبت که حرف بیان بصحبت یا فیه سبب یزید
 فعل مضارع مفرد غائب فاعله تختن علامه راجع ضمیر در کید فعل مضارع عذر سبب کبی که حرف تعلیل
 حضور الان دیر مکرر یعنی تعذر معانه در غنا و سر کنگ ان کسره و صحن مراد و زدن عذر نهاد
 نکور کلامی خلعت و طبیعت دیر مکرر متکی ثابت دیر مکرر مخصوصا مرکب و زیر چونکه یا دشت بدن نکور
 کلامی بشتی طاهره طاعت و باطنی که اهله کندی و پادشاه حکم حسن رای و تدبیر نه آفرین او و کور
 یعنی تحسین ایله در فنی دیدی او از آنکه پادشاه دانم اوسون یور در علی حقیقت در زنی
 اگر بولغان او از ابرام مرکب صاحب دیر یسند و اگر کمر صاف تربیت بولیدر یور دیر که اگر
 بری اولور در کاجین امیدوار که صلی مصاحبه سبیل تربیت قبول ایله و عطا خوبی طوطه زنی
 الان تازه او غنا ندر و اول و امیل بکونک یعنی و غنا و طریق و روشنی طبیعت ثابت اولوب
 قمار طوطه در بون طفل یور دنی مجاز طریقه در زنی یوقارده نوحه طوطه جوان یور مشرب سبب الیک کلام
 نوحه ایدر امدی طفل یور دنی تازه لکه تعبیر الیک کمر که تناقض اولیه کی از این شادی
 فقره سبک اولینه و او عطف ایدر الین شرطی فواید قوش و حقیقه منزه محبت الیه زنی
 اما ده خطا البس درین حقیقت دن صکره حرف تعلیل یعنی که حرفی مکرر ایدر مقصود و اول
 بولمندر و در حدیثست که مان مولودا و قد بولده خطرة الاسلام ثم ابواه یهودانه و
 یصرانه و یمجسانه و اودون حال و درون طرف حدیثست تقدیری و حدیث و اودون ثابت
 که حرف بیان و رود ما حرف نفی معروف صله برین متعلق دگر مولود اسم معنوی در طوطه
 معانه بوند و لمر در آلا و اف استنا و اودون حال معروف تحقیق بولده فعل مضارع
 مفرد مکرر غائب مینه للمعول ع حرف جو بولده متعلق فطره مجرور در علی ایله معانه خلقت در
 اسلام اصابع لایمه در ثم حرف عطف ابواه ثنبه اب در تعلیل طریقه یعنی ای امه تعلیل
 الیمش لفظا منوع متدا ضمیر مجرور محلا مضاف الیه مولوده راجع یهودانه مولوده راجع
 ضمیر فعل مضارع ثنبه مکرر غائب مینه للفاعل تعلیل با بنون الف ضمیر ابوانه راجع یهودانه
 ایدر و یصرانه یهودانه کیسیر مکرر خصوص نصران ایدر لم دیر مکرر نصران شایع بر کویک اسبدر
 بودین او را او کویک خاقندن ظاهر الیه کی چون اکا شنب ایدوب نصران دیر لم و یجسانه
 مسافه کیسیر بایده و صیغه ده مجوسی است طینه دیر لم فارسیجه کبر دیر لم کاف عجمی فحیده یعنی
 مجوسی ایدر لم دیر مکرر مخصوصا مضاف الیه یهودان بر مولود طوطه غار الا خلفت الاسلام اوزرینه
 یعنی دین اسلام قابل و ایمانه مستعد خلق اولور شود که کید حجاج اوزرینه مالموب خلاف دین
 اسلام بر کسبه به مقارن اولور نه مؤمن موحدا قالور پس بایا و اناسی ایدر لم دیر لم
 یهودانه و نصران ایدر لم نصران یسره و مجوسی ایدر لم مجوسی سیرا و یک بر حدیثست فو قندن

روان سید علی و کاج

فهم اولنور که مذکور پسر طفل اوله لیکن حکایه نک اوله جو انکے کو ستر علی کل حال حکایه تعارف
سالم اولنر الا بخوزه ارشکایه معلوم اوله که وزیر کلامنی حدیث شریفه تأیید ایلد که بویاکی
یتیمه تأیید ایدر فصله بایران یارکشت مسمر لوطه خاندان بنوتش کم شد با یوسف صله
و یوسف مصاحبت بدان بدک حمیدر بارانولر دیکدر باربولد ایشکشت فعلی ماضی مفرد غائب
اولدی دیکدر مسمر بوند باشندش دیکدر حضرت لوطه علیه السلام خاتونه مراد اولور خاندان
اهل بیت معینه در بنوته اصحابی لاهه در بین ضمیم حضرت لوطه راجعدر یعنی حضرت لوطک
علیه السلام مسمر لک خاندان و اهل بیت کم شد کاف عجبده یعنی ضلالت و دوشدی مخصوص اسب
حضرت لوطک هم خاتونه یاره فرله یا خود یاره فرله یا اولدی یعنی یاره فرله له فو شلخو چون
حضرت لوطک هم اهل بیت اولدی یعنی ضایع اولد حضرت شیخ دیکد استر که مذکوره خاتون
حضرت لوطک علیه السلام مسمر بکن و هم بنوت اولمشیکن یعنی منبع هدایت اولان بنوته
اضافه شرف بولش خاندان عظیم الشان ایکن ضلالت اهلینه فو شلخه ضایع اولد و غرض
یاره فرله مصاحبت ایدوب بدکار لر له یا اولمک طبیعت انسانیه ده قوت تأثیرین بیاندر
بنوتش ضمیمه مسمره ارجاع ایدوب معاینه اول خاتونک بنوت خاندان ضایع اولدر
دیین خاتونه بنوت اثبات ایش بو خود جائز دکل مسک اصحاب کهن روزر چند
پد بینکان کمرت مردم مشهور مسک منک فنی و کاف عجیله کلب دیکدر یعنی ایت اصحابه اصحاب
لا میده در و کشفه کاکر مغاریه کهن دیر لر اصحاب کهنه اصحابی ادخ طایفه ایله در و بنجه یلر
اندر با توب اندکم اولد قلیچو نذر روزر با یوسف و جدت چند جیم عجمک نتجیله بنجه دیکدر بوند
ای عجمک نتجیله اینر دارد معاصرت در بینکانه اصحابی لایم در بینکان نوک کسر یله و کاف عجیله
بنجک حمیدر ایلور دیکدر کمرت فعلی ماضی مفرد غائب طو ندر دیکدر فاعلی مختص ضمیر که راجعدر
مردم بوند ان در دیکدر مخصوص اسب اصحاب کهنک مسک بنجه کون ایلل ایزین وار دین فو
یعنی اییلل ایدر و مردم یعنی ان مرتبه منه و اصل اولدیکه ان ایله به جنته کمر کمرتنکه
مشکوه انوارده بیور که عجل ابراهیم و کبش السامیل و آناه صانع و قیوم مونس و حوت پوشی
و حار و غریز و غله سلیمان و عهد هد بلقیس و کلب اصحاب کهنه و آناه محمد صلوات الله
علیهم اجمعین بونلر جمیعاً قیوم صورتنده جنته داخل اولور لر ایسی بوند مسک قیامتند ادم
صورتنه متمثل اولوب جنته کمر کمر دین غندر سولیش مردم بوند مفرد در مردم معینه
دیین مردمی بلزمت حضرت لوطک علیه السلام روجه بیه حکایه سی و اصحاب کهنه قصه سی
کبت تفاسیرده و شروح احادیث شریفه ده مفصل یار دینچون بوند بیان ترک اولنلر
این بکفت و طایفه ازندای ملک با او شفاعت یار شرنزاملک از سر خون اودر گذشت
و کفت بخشیدم اگر چه مصلحت ندیدم این بکفتک فاعلی و ماضی و وزیر شیع در طایفه با یوسف و جدت

و منزه عرف توسل ندان ظاهر بود که بودند در ماه صاحب معصنه اوله اما لغتند بوجه بولند
بلکه ندیم باده مصاحبه و پیشرو وجه تمام کلو کسر فوله و پیشتر ملکه اصابع لایه با وف و صحبت
او وزیره راجد در شفاعت با وف ظرف ابرو لاش بودند قریب مراد در آواز و تعلیل
سرخون اوسا بقا تحقیق بیان اولدی بجه قاضی هو و سودا سندن در عرف یکبدر گذشت
یکدی بخشیدم غلغله متکلم و حسن بختلدم و یکدی محصور کسب وزیر شیع بوجدین سندی
و بویا یک بینه اتودی و پادشاه مصاحبه سندن بر طائفه انکله شفاعتند یار اولدی تا کم
پادشاه او غلامک قاضی دو ملک هو امنون دخی کیدی و قاضی سکا بختلدم اگر چه که
لایق و مناسب کوردم راجی و ای که چه گفت زال با رستم کرد و دشمن نتوان حقیر
و بیچاره شمرده و ای فعل مضارع مفود مخی بطدر استغهای متضمن که وف بیان زالد
بوند رستم دستا یک بابا یس مراد در کمر دکانف عجم ضمیمه بها در یکدی اصابع
دشمن شمرده که مغول او را حقیقه مغول را بنی بیچاره حقیقه معطوف شمره بودند مصدر معصنه در
زیر اتوان و راجه استقبابت ملحوظه صاحبی دیگر دیدیم یس اب زهر چشمه خور
چون بیشتر ابرو شمره و ابرو سر چشمه بجار ابی یکدی نوز خانک صنی و رانک سکونله اون
دیگر از اوج معصنه شمرده و ابرو یو کدر حمل معصنه کسب حایله محصور راجی خطاب عام
طریقله بیور بهور یس و سنگ بابا یس زال پهلوان و بهادر رستم نه ایدر بوند نضک اوج
مضارع مغول از در بینه دشمنی حقیقه و بیچاره صاحبی اوله حایله زبون اعتقاد ایک و اولمز
بوسیت مقام تعلیلده در زیر اوج کورده که اوج و از اوج بجار باشند صو چون که
زیاده کلری دوه یو یکله کورده بینه کاه اولور که دشمن قوتلر و اذن سمر دیگک ایشل
ظهور ایدر راجی برینه قطع با نزل بزمش رستم کرد کاف عربله و پندده خطا ایشل لری الخله
وزیر بهر راجانه بر و بنا و نعمت بهر و راسدا و ادیب بتر بلیست مذهب کمر تا حسن
خطاب و رد جواب و سایر ادب ملوکش بیاموختند در نظر حکمان پسندید امدادر
وزیر از شمایل اخلاق او در حضرت ملک ستمه میکشت که قربیت دروی اثر کرده است
و چهل قدیم از جبلت او بدر برده ملک را ازین سخن بستم امدو گفت عاقبت
کرزاده کمر کشود که چه با دی بزرگ شموده فی الجملة حاصل کلام بعضی نسخه استاد
و ادیب و او عطفه و اتعذر فی الحقیقه بیاموختند و عاقلان کلمه لرنید مناسب بود و بسج
بوند اقتضایه و قائل بهر و ردک و نصب کردک فاعل وزیر مذکور در کمر و نذا نزل فاعل خطه
سنی ایشل لری و سجده عاقل اولمش را ادیب فعیل بعضی ناملر ادب تعلیم ایدر کی که
ادیب دن حکم را با نزل نسخه مره مخالف با نزل تا حرف تعلیل حسن خطاب بینه حرکت
لطف و احسان ایدر حکم خطاب ایک و رد جواب بینه رد جواب حسن و عطفه حاصل وجه معنوله

ردای سدر علی
ردای سدر علی و سوری

آرکھوری خوشی
آرکھوری خوشی

و ضمیری زمین شوره را جعفر تخم عمل ساسه کردن فعل نمی مفرد فاعل طلب ایلمه دیگر تخم عمل
 مفوز اولی و ضایع مفوز ثانی محصور است چون بر هرگز سبیل بر میز پس زمین شوره ده تخم
 عملک ضایع ایلمه یعنی سبیل بتور میگویند اکاسی و کوشش ایلمه که فایده در تخم عمل عبارتین از عطفه
 ایلمه ایراد اینست معنایه و اصل اوله مشاء میگوید بایدان کردن چنانست که بد کردن بجای یک مردان
 نکوی با وف مصدر ایک دیگر بایدان با وف صله کردنگ نکوی مفوز صریح و بایدان غیر صریح و بجای
 غیر صریح جای عهد و صومعه اوله با وف طرف اول و اما تخم اوله با وف صله در واصل لاهدر
 یک مرد ترکیبی صریح در اصله مرکب اضافی ایدی یعنی مردنیک صک اصاحه سنج ایدوب
 ترکیب صریح ایلمه با قافیه بود در مردان الف و نون ادات جعفر محصور است یا نه مرله ایک
 ایک یا نه مرلی ایک کیدر یعنی یا نه مر در صله یا نه مرله رعایت و تعظیم ایک ایلمه
 اصاحه و تحقیق ایک کیدر نامعقول لاهدر یا خود مراد بود که یا نه مرله رعایت عوضی است
 و ایلمه اصاحه عوضی رعایت در برابر دین بد کلو و نقد که ایک ایک و نیکون نیک
 صر نقد یا نه مرلی ایک و الله اعلم حکایت سر صنگ زاده را بر در سرای اعلمش
 دیدم که عقل و کجاستی و فهم و فراستی زایه الوصف داشت هم از عهد خودی آثار بزرگ
 و زنا هیئت او پیدا سر صنگ چاوش و چوی باشی لغزده بود یک کسبه تعیین ایلمش پس
 نیچه کسبه تعیین ایلمش یا نندون تعیین ایلمش زاده ده یا وف و صحت و منزه و وف توسل
 و ادات مفوز بر ظرفیت افاده ایراد در سرای اصاحه لایه در و اعلمش اضافیه بود در
 اعلمش منزه نیک و لاک صنی و نیک سکون و میک کسبه چنگیز خان شدن بر او شک
 اسیدر پس یکی صله ایلمه دینیلو ایلمش که وف را بر صفت کجاست زیر کلک
 و یا وف شکیر است عطف تعبیری یکی در و یا وف شکیر زایه الوصف و صفون بزرگ
 عهد خودی لایه عهد زمان و فرد او ایلمش کوجک مراد در و یا وف مصدر در آثار
 اثر که جعفر بودند نشان مراد در بزرگ کسبه اصاحه لاهدر و یا وف مصدر ناصبه لغت الی
 او زدن اولان صیغه ویر لم اما بودند الی مراد در یعنی پست فی بی الا و اصاحه دیگر محصور
 مرکب سلطان اعلمش قیومند بر سر صنگ زاده کوردم که عطف و زیر کلک و فهم و فراستی
 و صفون زاده ایدی یعنی با و صاف تقریر و تعبیر و وصف و بیایدن بیرون ایدی
 او اقلی زمانند ذی الولی و دولت و سعادت نشانی الشده ظاهر بود
 و با هم و نمایان ایدی یعنی عظیم الشان او یعنی کوچک کنند معلوم ایدی بیت بلای سرش
 زهوشمندی می یافت سناره بلندی بالا بودند اوست معانه در عرجه فون در لر
 سره اصاحه لاهدر در زمین ضمیری سر صنگ زاده می را جعفر زروف ابتدا هوش او صور
 یعنی عقل شد ادات نسبت با وف مصدر می یافت حکایت حال ماضی بلدر ایدی یعنی تابان و در

زده و کجاست

ایک کسبه

زده و کجاست

اولوردی

اولوردی دیگر زهوشمندی بو فاعله متعلقه در سناره فاعله متعلقه در بندیه اصاحی ساسه در بند
 بوجه دیگر رفت معانه محصور است سر صنگ زاده نیک باشی او زده او صلی لغزده رفت
 کوجکی تابان و در حشای ایدی یعنی کوچک کنند صاحب عز و سعادت او نجفیه سیاه دالت
 ایدر اصاحه جیتند آثار سعادت و دولت بجای لامع و رخشان ایدی بالای سرش بودند و تقدیر
 ایدوب در بالای سرش بین فارس بزمش زهوشمندی سناره بیان در زمین ایلمش
 ایلمش فی الجملة مقبول نظر سلطان امجد جلال و صورت و کمال یعنی داشت که وف تعلیل
 جلال کوز لکدر حسن که صورت مراد منکر یعنی نور و معادن اخلاق و اطوار یعنی امور باطن
 داشت لغزده طوئری دیگر اما استعماله و ارتقون عبارتند محصور است کسب حاصل کلام
 مذکور جوان نظر سلطان مقبوله کدی یعنی پادشاه صک مقبوله کدی یعنی اولدی زبانش کلک
 و صورتی کوز و کمال اخلاق و اطواری ایدی اصاحه ظاهر و باطن معور ایدی زبانش حسن
 صورت و هم کمال سیره تا کیدری و حکما گفته اند توانگری بزمست نه جلال و بزرگ با عظمت
 نه بسا تواند مطلق قدر و کرم کاف عمل نتیجه کار در محقق ادات فاعله صریح معانه
 توانگر ترکیب اوله لغزده معانی افاده ایدر که ترکیب بای ویر لم و یا وف مصدر در و یا وف صحت
 و صر صفت و صنعت مهارت در امر اما استعماله عیب مقابلدر که عر صفت ویر لم یک و نیک
 و با نیک نخه لایه مقابل شلیت در عیب معانه بزرگ و لوم و یا وف مصدر اولدی دیگر بر عطف
 و بنا صحت شان مراد در محصور ترکیب و صک و عقلا دیشدر که غنی و باطنی صر ایلمه
 یعنی موفت کماله در مال و اسباب دینوبه ایلمه دکلدر و اولدی و سیکلک عقلا در سبیل
 و کل یعنی سس و سلاله و چویش با مثله و کل یعنی عقلا نظر در عاقل و کامل جوان نادان پیر سال
 خورده دن مغز و مکر در حاصیل عقل و کمال او یعنی چویش با مثله فایده ایدر دیگر انبانی
 او بر وجه بردن و بجای نیتی متهم کردند و در کشتن اوسسی بی فایده نمودند انبانی جسدن
 مراد سبیل چاوش زاده لرد و یا وف مصاحبت حیانت موف و یا وف وحدت یا شر ایدر
 جمیع نسخه لره مخالف یا زدن کشتن او مصدر که معنایه اضافیه محصور ترکیب اولر صنگ
 زاده نیک انبانی جنبه اکاحه ایدر یعنی پادشاه صک منظور و منظور مقبول خاطر اولدی
 فسقند بر وجه خیانت که از متهم ایدر و بی فایده سس کوسه دیر اما کار گیر اولدی مصراع
 دشمن چه کند چو مهران باشند دوست صر محبت و بان ادات فاعله صریح معانه محصور
 مصراع دشمن ایلمه تا در در چونکه دوست اصاحه محبت و شفقت اوله یعنی برکس که برکس
 دوست و یا ایدر دشمن یک در لو افوا ایدر سه و سس لوی بوزنر ملک بر سید که موجب
 خصمی ایشان در صحن توصیت گفت در سایه دولت خداوندی ممکنه افاده کردم
 مکر صودر که راهی نمی شود الا بزوال نعمت من که وف بیان موجب بودند سب معانه در

در این سطر

در کاف

در سرور و کاف

دوسروں کو بھی سکھانے

ردسودس

اداسی سد/علی و سروری
رواسی سد/علی و سروری

کیس
کیس

اوراجیہ

۱۱۱

رشد

انکر فخر

روسی

یعنی فعل منفی غایب نبودن اوله و بکدر اسمی مختص به یکایه راجع ضمیر و خبری خلقه بکوش بیکایه
 مبتدا و مابعدی خبری محصور است خلقه بکوش تو لکی یعنی بمهرملو لکی اگر او خن فرسک یعنی غایت
 الیمیوب جفا ایدرسک بیکدن کیدر یعنی جفا فرار ایدر حاصی جوره نخل ایدر بیوب سنی ترک ایدر ب
 کیدر پس امدی لطف الیه یعنی تعظیم و تخیل الیه که بیکایه خلقه بکوشک اوله حاصی الیک اوزده اوله
 که هر کس بیکایه اوله حضرت شیخ محمد بن عبدالعزیز صنعتی رعایت الیمش تا مودر روزی در مجلس
 او کتاب شاه می خواندند در زوال مملکت صفحا که عهد فرمودن روزی با وف و وحدت و غیره
 پادشاه می نکرده راجع بودند کتاب شاه می نکرده ملاحظه فرمودی شاه شاه می اوله زیر ابوالسکه
 مشهور اوله انکی چون اضافت ذکر ایلدی می خواندند تا تو دبلدی حکایت طریقه در حرف طوف
 رده از مصدر در خطاب و زنی اوزده فال برادران یعنی مخرم بیک اجوف و او بسند مملکت
 اضافت مصدر که فاعله در صفحا که اضافت لامه در صفحا که فاعله در صفحا که فاعله در صفحا
 بیان اولدی محصور مرکب بر کون مذکور پادشاه یک مجلسند شاه شاه که کتابی او فو نودی صفحا که
 مملکت زوال خصوصیت یعنی آنکه قهرا و قوتی پادشاه یک مملکت و سلطنته زوال آنچه کلمه فرمود
 بر نیم بی کسی شاه شاه الیک نه و جمله پادشاه اولدی دیوش شاه نام یک پورایع او فو نودی
 و زیر ملک را بر سید که فرمودن کینه و شکم داشت بر و پادشاه می چه کون متور شد
 چشم جانک و شنگ متحه لم به خدام معاند را اما بودند امام نودی شرح مسلم حدیثند بیو
 مراد در چشم الرجل من تعصب له و خدمه من یخذه و تعصب له یعنی کشتیک چشمی شوی که در
 کشیه تعصب الیه و او از تعصب خدمت الیه او کشیه خدمت الیه و کشیه تعصب الیه
 پس بودند فرمودن صفحا که چشم بیک که صفحا که تعصب ایلدی و فرمودن خدمت ایلدی صفحا که
 خدمت الیه و صفحا که تعصب ایلدی زیرا صفحا که موزن بن یکی بیاید یعنی سنی بر یک چون
 کونده الیک که صفحا که ایدر دی اوله حضرت هم کس حرف ایدر مملکت فرار ایدر دی و فرمود
 بن ابی بنی قولتین صفور لردی صفحا که عدوا و لوردی بوجعند جمع عقیر جمع اولدی و جمعا
 صفحا که دشمن اولد بر پس بر کون علی الففلة البغار ایدر بوجوب باشن کیدر و فرمود
 تحت کجوب پادشاه اولدی مذکور تواریخ باریک محلی در تفصیل مراد ایدر بن جود
 مستوفی نحو تاریخ و شاه نامه فرود سید مباحث الیمون محفل کلام و زبری پادشاه می
 ظالمه سوال ایلدی که فرمودن بر نیم و بی کسی شاه شاه ایدر فو نیه و ملک و چشمی و حرامی
 بوی ایدر اوزرینه پادشاه خلق نیجه مقرر شد و صفحا که بی صاحب عظمت و قدرت پادشاه
 نه و جمله ظفر بولدی گفت انچنان که مشیدی خلقه بر و تعصب کیدر ایدر و تعویب کیدر
 پادشاه می ایست خلق با وف و وحدت نوعیه در بر بلوک خلق و بکدر حرف استغنا و ضمیر فرمود
 راجع در با وف مصاحب تعصب و وف کیدر ایدر کاف و تخمین کیدر جمع ایلدی و بکدر تعویب

وزیر

تغییل اینک

تغویب تغیل ایندن ناقص و او بسند مصدر در قوت و یرک می کشد پادشاه می با وف مصدر
 محصور مرکب پادشاه دیدن انچنان که بیکدن بوجوب ایشک و یا بودند غیری پرده ایشک
 و بیک اوله بلوک خلق انک اوزرینه تعصب طریقه جمع اولدی و تعویب ایلدی پس پادشاه می
 بولدی حاصی بود و جمله پادشاه اولدی پادشاه انچنان که مشیدی عبا زدن مفهوم اولان
 اولد که وزیر کونال حاصی طریقه اوله امل تدر و وزیر گفت چون کیدر امدن خلق موجب
 پادشاه صبت تو خلقی را چو ایدر پادشاه می کشد مکرر پادشاه می نداری چون ادات تعلیل کرد
 امدن الیک سکونیک جمع اولدی مکرر از خلقه اصحاب لامه در موجب پادشاه می اسم فاعل مفعول
 اضافت تدر و با وف مصدر خلق را ادات مفعول خلق می کشد مفعول اوله و برین مفعول
 ثانیه و می کشد فعل مضارع مفعول مخاطب در مکرر کون کانه معینه در سر سودا و هوس و ازار و
 معینه اسد را پادشاه خلق بایک بوقدر دین خطا الیمش نداری فعل نفی مستقبل
 مفعول مخاطب طو تمارس یعنی سنگ بوقدر بکدر محصور مرکب پادشاه وزیر و بری چون که
 خلق جمع اولایع پادشاه خلقه و سلطنته سیدرس خلق بیخون پادشاه ایدرس مکرر
 پادشاه می سودا که بوقدر یعنی اگر سندن سلطنت هوس اوله ظلم و جور خلق او کیدر
 مملکتند فاجور مرکب بیت همان به که لشکر بجان پروری که سلطان بشک کند
 سروری پروری فعل مضارع مفعول مخاطب لشکر مفعول صریح و بجان غیر صریح که وف تعلیل سلطان
 مبتدا و مابعدی خبری سروری با وف مصدر محصور است هم اولد که لشکر جاتله بسیه
 یعنی کار را عاتله تربیه این سن زیر پادشاه لشکر سرورک و پادشاه می ایدرس چون که
 بقای سلطنت اجتماع عسکر و اتفاق رعایا بیلد در انری جان و کولدن رعایت اوزر طو توب
 ممکن اولدی و کلا حمت و عزت الیک کرک گفت کیدر امدن سپاه و رعیت جیت پادشاه
 وزیر ویدی که سپاه و رعیتک جمعه سبب ذکر گفت پادشاه را عدا باید ایدر و کیدر و حمت
 قادر سبب دولتش این نشیند و ترا این هر دو نیست محصور مرکب وزیر ویدی که پادشاه
 عدا و کرک کرک تا کم اوزرینه عسکر و رعیت جمع اولد و رحمت و شفقت کرک تا کم سبب دولتش
 امین و اسوده اولوب با غم و غصه مملکت قرار ایدر بوجوب حضور ایدر مفعول ایدر مذکور که
 الیک به یون پس سندن سلطنت نیجه فرار ایدر بوجوب عالم حاصی سنگ جور و ظلم بر حده
 و ارشد که سلطنت الدن کنگه قریب اولمش و مشغول نکند جور پیشه سلطان که بیلد
 ترک چوبانی نمکند فعل نفی مستقبل مفعول غایب جور پیشه و صف ترکیب اسم نمکند جور
 پیشه جور صفی معنی لایزال ظالمه سلطان با وف مصدر و سلطان خبر نمکند ذکر وف
 تعلیل نیاید فعل نفی مستقبل کلمه و بکدر کرک الیک کاف عجله تورد و بکدر چوبان جیم و بای
 عجیله ترکیب جیم عجم بای عربیله چوبان دید کلام پر عریجه رای دیرلم و با وف مصدر چوبان

رودسوری

دیگر محصور است چو پیشه اولان که پادشاه این ایالت را پادشاه علی بن مرزبان آوردن چو
 کلهر حاکم که پادشاه این توردک چو باقی کیدر زیر اوردک میون برآمده اختیار یوزار
 کز لک مالک رعیت انجمن اختاری بون بعضی شراج گندی شده و چوری اکا اسم و پیشه
 سلطان افاضه اکا خبر و سلطانیک باینه حرف وحدت طووب تصویر موده یعنی چو
 پیشه سلطان نشود و بدش حکم کنا سمت و فیه تکلف استعمال کنده می شود مجازادیش
 او مولود که کند چو پادشاه سلطان با حرف وحدت اولی اعتبار یزد و معنی پادشاه یزد
 بر پادشاه چو پیشه ایلمر دیش حکم و بخوران بغال دیوب اعراب ایوب دیر که چو پیشه
 وصف ترکیب در کنده فایده و سلطان بای مصدریه ایلمر معنای سلطنت ایلمر
 اولر که صانع چو اولر دیش بونک کی ترز یغان صواب ایراد ایلمر ایلمر لیکن احوال
 خطاب و تفاوت اذعان و مراتب اذغان بیان ایلمر ایچون ذکر اولندی پادشاه
 طرح انگیز پای دیوار ملک خویش کند پادشاه با حرف وحدت که حرف رابطه صفت
 طرح بوند قانون و اساس معنای در پس ظلمه اصحاب ساسه اولور انگیز فعل ماضی مؤنث
 فاعل مذکور پادشاه و طرح ظلم مقدم معنای پای بوند اساس معنای در که ترکیب عمل دیر
 دیواره اصحاب لاسه در و ملکه اصحاب ساسه و خوبه لاسه کند پای تا کیدر ایلمر ماضی مؤنث غایب
 قازدی و توپاردی یعنی قطع و تمع ایلمر حلقه بقدری و خراب ایلمر دیگر پادشاه متدا
 و بکنز خبری و پای کندک مقدم معنای بر پادشاه که ظلم اسم و قانونی خلق
 غایب صاله یعنی مملکت خلقه ظلمی عادت ایلمر کنده مملکتی و یا سلطنت دیوار لک اساس
 و تمیلین خواب ایلمر زیر اظلمه سلطنت ثابت و قائم اولور بعضی شراج طرح عوارض
 و صالقی معنای در و اصحاب ساسه در دیش بعضی توضیح ایوب ساسه اولی
 لازم دیگر دیوب معنای ظلمی خلق عالم طرح ایلمر دیش بوند اولر طرح رسم و اساس
 دیش در پس بویا کلامی بنیند تعارض واقع اولی زیر اظلمه خلقی عالم طرح ایلمر
 مصدر معنای سیدر پس مصدر مفعول اصحاب قبیلند در اولور معنای اولر که معنای
 بر پادشاه که ظلم عملی بر تندی یعنی ظلمه بنیاد ایلمر دین بنیاد ایلمر معنای
 تا نینک حقیقت اولر پادشاه کند و سلطنت دیوار لک ایلمر قندی و دیگر کند بنیاد
 دیش ملک را پند و زیر نام موافق طبع بنیاد بنیاد و بنیاد فرستاد یعنی وزیر
 صحت معنای پندی پادشاه ظلم طبعه موافق و مطابق مملکتی زیر اظلمه و چو اولور
 مخلوق ایلمر پس وزیر کلامی رای باطله موافق کلمه کنده بچگونگی اولدی و یا چو
 وزیر بویله سخت و درشت سوبلا کنده بچگونگی اولر زیر اکا هر کس که کلی نازک اولغدر
 پس وزیر قید و بنیاد و اولر دندانه کوندردی یعنی ایلمر پس بنیاد که بنیاد سلطان

رداس سر علی

دکائی

بمنازعت

بنامت برخاسته و بمنازعت لشکرا راستند و ملک پدر خواستند پس چو بنیاد بون چو
 کجری یعنی چو زمان مرور ایلمر که حرف بیان بنیاد صانع بنین ایلمر اولور دیگر کنون افاضت
 بسبیل او شدی نینک عمه و عیال سلطنت اصحاب لاسه در و بمنازعت با حرف مهاجرت
 برخاستن متعلق منازعت مفاعله بنین مصدر در برخاستند حرف تا کیدر و مختار فعل
 ماضی جمع غایب فاعل بدله بمنازعت با حرف صله اراستن متعلق مفاعله مصدر در مقابل و متانکه
 معنای اراستنک معنای غیر صریح و لشکر صریح اراستن فعل ماضی جمع غایب در بینه دیر یعنی
 حاضر و مهیا ایلمر ملک پدر لاسه خواستند مقدم معنای در استند و دیر دیگر محصور
 مرکب و زیر جستن حکم چو زمان کجری که پادشاه جابر علی اولی شازنده و
 نزاع فاعل بدله پادشاه جابنیک مفاعله و مقابله بچگونگی لشکر ایلمر بدله حاضر و مهیا ایلمر
 و اندون با لری لک مملکتی طلب ایلمر قوی که از دست نظام او بجان امده بودند و پادشاه
 شده برایشان کورده اند و تقویت کردند مالک از تهرنش بدر رفت قوی با حرف
 وحدت که حرف رابطه صفت دست نظام او ساسه بجان امده جانند نیز ارا و لشکر دیر ایشان
 مراد بنی عم در تقویت مصدر در تفعلیل با بنین توت و یک معنای با حرف تعلیل
 محصور مرکب بر قوم که پادشاه جابر ظلم و تعدی بنین الذن جانند نیز ارا و لوب غربت
 اختیار را بشکریدی و هر طرفه طاغوت شدیدی بنی عم او زبینه جمع اولدی و اکا حضرت
 و قوت و بر دیوار حلقه اکا معین و ظلمه ایلمر مالک و سلطنت مفعولند چقدری یعنی
 مملکتی الذن الدیر و بر ایشان مقرر شد و معنی زاده لم او زره مقرر اولدی
 پادشاه می کورده ارا در دست بر زیر دست دوست دارش روز سخته دشمن زور او را
 کورده صانع که او ایلمر که حرف رابطه صفت و او ضعیفی غایب پادشاه راجع روار لک
 تقبله جائز معنای در دست سبک کسریه ظلم دیگر زیر دست و صف ترکیب در کشنک
 اما التند اولر دیر لرغایا و خدام کی دستدارده و صف ترکیب در معنای بنین
 ضعیفه اصحاب اسم فاعل مفعول اصحاب قبیلند در روز سخته اصحاب فی معنای با حرف مصدر
 شدت کونند دیگر دشمن زور او را ترکیب توضیح و زور او و صف ترکیب او بر بوند
 زور کتوری یعنی قوی و غالب دیگر محصور است بر پادشاه که اما التند اولان لمه ظلمی
 جائز کوره انگ می شدت اضطراب کونند قور و غالب دشمن یعنی اکا دوش شدت
 و ضرورت حالتند محکم و شدید خصم عدو شدید راجع هوا دار و مجبوری دشمنه اولور
 با رعیت صلح کن و ز جنگ خصم ایلمر بنین زن که سنا هشتاد عا دار رعیت
 لشکر است با حرف مهاجرت جنگ خصم اصحاب مصدر فاعله و یا مفعول در ایلمر کسری
 معنای ایلمر پروا امین معنای مستعد زان ادا ت تعلیل در لاجل معنای که حرف بیان

ادرسو در شیعی و کفانی

زرد سروی

روزنامه

261

دفع این مدبر پادشاه حکم و کدوری منقضی اوله چاره ده برهنه دیار و ب وحدت ایچون طوقا نلر نلر
 یازمشد و نلر سولمشد حکیم و ان کتیه بود گفت اگر فرمای من او را خاموش کنم پادشاه
 گفت این غایت لطف باشد حکیم ایوف وحدت مراد یا اصل حکمت اوله و با عاقل و دانا
 برکه ثابت لطف لایحه کمال لطف و بیکار حاصله کشید بد به حکیم و از بری پادشاه ایدی اگر
 بیورسک بن انی خاموش ایچین قی کریم و زاریش و اضطرار بی قرار لغت دفع ابدی
 پادشاه دید که غایت لطف حکیم فرمود تا غلام را بدینا لکشتن او بخت چون بر آمد بکوشه
 نشست و قرار یافت تا قوف تعلیل غلام را ادات مغول انرا اختدک مغول صریحی و بدو با غیر
 صریحی و با قوف صله باری ایوف وحدت چند نیجه و یکدر غوطه غشک فحله صوبه طالی معانه
 خور و بون ایچدی معانه در غوطه اسنادی مجازیدر زیر ایچد که دکر صوبیدر قی همر غوطه
 ایچد که بو غزیه دکر صوبی کدی بر اول اعتبار و غوطه ایچدی دیر حاصله سیه است و مجاز و بر
 قیله ندر مویش بکشتند او غلک صاحب طوقا نلر مهر و دست ایچد الیه نه و بیکار در بون
 قوف صله با معانه و نلر بون کی و و منیر بعضی سنجه و نلر برینه سکان و شمش غان
 و زنی او زره او من معانه بعضی مشداح جمع سکان و دیش غلام کیده سکان اولنلر او در
 اگر بویله خطای فاضل ایچین نلر او بخت بونک کی برلره پاشدی و یکدر او بخت فعل
 ماضی مجرور او دیش این سیدی عا و سروری اقره ایوب فعل ماضی معلوم و بلی دیش
 و بو جمله توفض ایچش لیکن ایکی به اصابت ایچمش زیرا او بخت بون پاشدی
 معانه در اصلدی معانه و کمال قاطر بر آمد چقدی یعنی کی او زینه بکوشه با قوف ظرف و کوشه
 بوجی و یا قوف وحدت و منره قوف توسل محصور مرک حکیم بیوردی تا کم غلامی در یا یا تا بلی
 بر نیجه غوطه ایچدی یعنی بر نیجه کره در یا یا طالوی و چقدی پس صاحب طوقا نلر و کی جانب
 یعنی یانه کتور دیر ایچد الیه و من پاشدی چون که کینک او سنجه چقدی بکوشه ده او توردی
 مشکین و قمر بولری حاصله اولکه کریم و زاریش و فر یا و قفا فی منقضی اولدی ملک را
 پسندید آمد گفت درین چه حکمتست یعنی پادشاه حکیم وضع عاقلانه و تنبیه حکمانه
 مقبول کلدی و حکیمه سوال ایچد که بون دیر کن حکمت ندر دیور گفت اول محنت غرق شده
 بختید بود قدر سلامت یعنی دانست همچنین قدر عافیت که دانکه بحصیت گرفتار
 قدر سلامت لایحه درو یا قوف تکیم بعضی سنجه و سلامت کشدی و اقدر همچنین کزک بیکار
 یعنی غلام کی قدر عافیت لایحه بون عافیتد محنت مراد در کس ایوف وحدت که قوف با بول صفت
 ایوف صله مصیبت اسم فاعلی مغرور و خوش غایبه در افعال بیدن اما بونک کی برلره روزگار
 ابریش محنت و بلایه و برلر بعضی سنجه کرده بحصیت باری وحدت و اقدر محصور مرک حکیم دلی
 او را یعنی غرق اولدی محنت طاعت مشدی پس محنت قدرین بمردی شد که غرق اولدی لذتی

برای آنرا متوجه شد، ای عزیز غلطی را در پیش نگرفتید

روسی

طاعتی و الوهین خلاص بولای کید صحت و عاقبت او تودخی عظیم نعمت بلدی کنه بوجلی
 سلامت و عاقبت قدری برکه بود که بر صیبه گرفتار او لش اول بعضی شرع مجتبی عبادتی
 ما بعدیه تخصیص ابدیه قصه دن حصه اعتباری لیکن تمه قور حکیم اولی بنسبت مجتبی قدر
 عاقبت کس دانند قولی ای من یوف قدر العاقبه دیو تفسیر ایلی نقشه ایش شجر
 ای سیر ترانان چوی خوش نمایا معشوق منست ان که نزدیک توست شست ای حرف
 نرا خادی مخوف در تقدیری ای شخص سیر و بگرد سیرینک کسری وای مجهول ابد طوق دیکر
 که عریجه شمعان دیر لم عجم لغت و آو و یا مودف و مجهول اعتبار اول نور مودف اولد که و او
 ساکنک ما قبلین اولان صفت وای ساکنک ما قبلین اولان کس تمام اشیاع الیه سیر
 و مجهول اولد که تمام اشیاع الیه سیر ترا سکا دیکر نای جوین ساسه در جو چیک فتحه ابد
 عریجه شجر دیر لم شینک قتی و عینک کسریه و با خوف منست و نون خوف تا کید ابد و بیکر
 نمایا مغل ای مستقبل نمایان کور نر دیکر معشوق منست اصحاب لاسه در ان که تقدیر
 ان کس که در نته که ماریان اولدی زشت زانک کسری ایلد و کین دیکر صیغ مودف محصور
 س ای سول که که طوسه یقینیم کبی ای دکل سن سکا ابد ای خوش کور نر یقین طوق لنگ
 ابد ای نیک بکنرسن لیکن بنم معشوق و مجهول اولد که سنگ شینک دیکر یقین سکا خوش
 کلین بکا خوش کلور حاصیل سکا ابد ای طوق لنگ مودف دیکر امان که ای و محتاج بنم
 مسلمدر حوران بهشتی را دوزخ بود اعراف از دوزخان برس که اعراف بهشت
 حوران حاکم ضمیمه احوک و حورانک جیدر جمهر و حورانک جم اولدی که آما عجم مود
 مقاضیه استعمال ابدی ادا جم اذخا ابدی حوران و دیکر بهشتی به اصحاب ساسه در
 با خوف نیت در ادا ادا صله دوزخ داک صی و زانک محمله طامودر یقین عجم اعراف قبله
 جهنم ارا سنده بر دیوارک ایدر دوزخان دوزخی نک جمهر اهل دوزخ مودف و برس
 مغل امر مودف محط سوا ابد دیکر که خوف بیان اعراف بهشت بنده او صخر محصور
 جنت حور بر نیه اعراف که قبله جهنم بنید در دوزخ در یقین اهل جنت نسبت اعراف دوزخ
 اما اهل دوزخ سوا ابد که اعراف جنت حاصیل احوال عالم جمیع امور اضا فیدر مثا ادم و ان
 طاوون اتنی بکنسوب بلدی و کور حی انن استرا ادم و ارد که کا و اقی بانند
 قوزی اتیدر بسده سائر نند بو کا نیت در بیت فرقت میان ان که بارش
 در بر با ان که دو چشم انتظارش بر در فرقت مقدم خبر میان مودف مبتدا ان مودف
 اله در لایه ایلد که خوف رابط صفت بارش ضمیرانه راجد در خوف طرف و بران محله
 یقین عجمه اولی احتمال و در با نره معلق در ان که اصدان ان کس ایبری در چشم
 انتظار ساسه شین ضمیرانک مثا الیه اولان که راجد در خوف استعدا در قی در باب

معانه محصور است فروع و تفاوت و ارد و او کس یک ارا سنده که یا بود لارا ایند بلکه بنسبت
 اولد او کس ایلد که ایکی چشم انتظار قیوده در که جان کلور ص کلیم یقین وصال اولان
 کس ایلد محض شجران اولان کس بنید فروع عظیم و ارد در زیر اول جنت وصال و بنسبت
 مجراند و حوران در حکایت صخره تاجدارا گفتند و زیران پدر راجه خطا دیدی که
 بنو فرمودی صخره حاکم و بیک صخره لیه و رانک سکونیه نوشروان عادیگ او غلیدر
 تاجدار دید که انکیچو نر که مرقع النون باقی اول اول کیدی نه که خلفای عباسیه منقصه الیه
 او کیدی و انن اولد بنید کیدی محصور ابرک صخره تاجداره سوا ابد ایلد با یک و در ان
 نه خطا سینه کور که جین یوردک مرکز تخت سلطنت جلوس اید که بابا سینه وزیر لرین
 جین ایش ایش گفت خطای معلوم نکردم و لیکن دیدم که مهبت من در ایش ان
 با کراست و بر عهد من اعتماد کلا ندر خطای با وف و حدت و با نیکر مهبت میک محله
 بنم خوف معانه در کمران کاف مرکب محله حد و عاقبت دیکر بعد لفظ مشترک در بیان و در ان
 بنید محصور ابرک صخره جواب و یروپ دید که بنم در خطا معلوم ایلد اما کوردم که
 بنم خوف کور کلا ندر حد و عاقبت و بنم ساسه کلا اعتماد لری یوقدر ترسیدم که از بیم نر خوف
 قصد صلاک من کند پس قور حکما را کا رستم که گفته اند که خوف بیان بیم قور فیدر خوف
 معانه کنه کاف عجم ضمیمه ضرر معانه در اصحاب لاسه در قصد صلاک مصدر مودف اضا
 و منه لاسه در حکما را ادا ادا تخصیص محصور ابرک صخره دیکر که بنم بویه اولد و ندر
 مودف رم که کند بیک ضرر لری خوف نر بنم صلاک قصد نیه الیه لری حکما ک قولی ایش
 بقدم یقین قول لیه عمل ایلد که دیکر در خطه ازان کنه ترسید ترس ای حکیم و کور
 با چو اصد برای بچنگ ازان یقین ازان کس دیکر کنه خوف رابط صفت ترسید و بیک
 صخره لیه و رانک سکونیه مغل مضارع مودف غائب در غایب تختد انک مثا رالیه اولان که
 راجد ترسید انک محله مغل امر مودف محط و کور و کور دن مخفدر با خوف صاحب
 جوارات نشیه او ضمیرانک مثا رالیه اولان که راجد در صدد یوز در چو او عبادت فیدر
 بقضرا احتمال بعد لری برای فعله قید طومر بر خوف تا کید اید مغل مضارع مودف محط برای
 بنم چفتد مسک معانه در بچنگ با خوف صله و با خوف طرف محصور ابرک که دن که
 اول سندن قور قارین سندن خوف و حشیت ایدن که دن قور و کور یوز انک
 کبیله جنگد چفتد مسک یقین یوز انک کبیله جنگ ایلد که در یک حاصیل صوا شند یوز
 انک کبیله به غایب ایلد سندن خوف ایدن خوف ایلد زما جانی در که نور ایلد
 و قوت ایلد سکا نظر بویوب صیلد و کلا اید لفظ بول مضارع او کس معانه اگر یوز انجیلن ایلد
 جنگد یوقاری کلور سک یقین یوقاری کلا محض و قرض یوز انجیلن که ایلد جنگد غالب

اول در سکه و این از بجه کشتن نه بین که چون عا ج شود برادر بچنگال چشم بنگ نه بین
 فعل نقل استعاره نمودن طبع استقامت انگار می متضی میشدند مشتق کور فریبس و بیکدر که خوف بیان
 چون وف تعلیل که به جنگ که عربی هر و سوز دیر لم یغه کوی مبتدا و شود فعل مضارع مفود غایب
 اسمی تختن که به به راجع ضمیر و عا ج ضری و جمله فعلیه خبر مبتدا و در اول فعل مضارع مفود غایب
 فاعله که که به به راجع تختن ضمیر چهار در بیکدر با وف مصاحبت چنگال جیم عجب محمله بر تخی جواب انگ
 قایقی یغه پنجه سی چشم بنگ لاسه در و برادر که مفعول امری و بچنگال غیر صریح و جمله فعلیه
 جواب تعلیل در تمبر محصور است کور فریبس چون که که به عا ج اوله و خلاص اوله محال بولیه
 چشم بنگ پنجه سید افواج ایدر حاق جان تور تر میه جغن پنجه بنگ هر قدر که کندیه غالب
 ایسه ده بور نه و صورت نه با پیشور ازان مادر پای را می اند که تر سر سرش را که بود بنگ
 ازان ادا ت تعلیل لاجل معینه مادر بیان بر بون وف صله در پای را می لاسه در را می قیچ باندن
 اسم فاعله یغه رمی بر بیدن ناقص باندن جواب و بیکدر زنده لغت و او در بیکدر ایا بون مراد
 لافدر یغه صوفی که وف بیان ازان در سرش را ادا ت مفعول که بود کاف مرکب صریح و بنگ
 محمله کو بیدن پای عربیه دو لک معینه بونک کی بر لوده ازنگ مراد در فعل استقبال مفود غایب
 از در بیکدر با وف مصاحبت سرش که بود مقدم مفعول امری و بنگ غیر صریح محصور است
 انگچون یان جواب بنگ ایغن صوفای یغن ایغن انگچون ابهر که تور که با یغن طاشله اوره
 دیو یغن جواب بنگ طاشله باشن او را جغن بلور اول جغن ایغن صوفای صاف اول نبی
 حلاک ایلر دن اول بی ان حلاک ایدیم دیو ایغن ایهر هر هر بولیه در جائز در که و در ا
 بنون تور قدر دنون حلاک قصد ایلر بر بن ایلر خود حلاک ایلر معینه بونک کی بونک کی بونک
 کونانی دن اخذ ایلر غلط ایلر حلاک است یکی از ملوک عرب که بخور بود در حال پیری
 و امید از زندگانی قطع کرده بعضی نسخه عرب برینه عجم و اقتدر بخور را نگ محله مرینی معینه
 مستعد او غلا بخورده کثیف ایدوب رنجل و بکلری بونر دنر زندگانی سابقا بوبادتی بیان
 ایلر بیدر دیر لک مراد در حیات معینه محصور است عرب پا دشت حلاک دن بر یس مرینی
 اولمشیدی پیر لک حالتدن یغن پیر لک و قشند و حیاتدن انیدنی قطع ایلر بیدر حلاک
 اوله که کین بلمشیدی که بر بود مقدر در کرده دن صکر ناگاه سواری از در در ایدوب دن
 و ادر که فلان قلعه را بدولت خداوندی کش ویم و دشمنان اسیر شدند و سپاه و رعیت
 ان طرف بیکر مطیع فرمان کشتند سواری با وف و حرارت پش رت بنگ کمر بونک و صلیب
 اسمیدر که خوف بیان بیکر جمعا و بیکدر محصور است کس پا دشت حلاک مذکور حلاک و اشتداد مرینی
 و قشند ناگاه بپودن بر اتی کلدی و مرده کتوردی که فلان قلعه را بپش بنگ و قشند قیچ ایلر که
 و دشمنان اسیر او لدر و اول جانیک سپاه و رفیق جمعا مطیع و فرمان ایدر لدر پیری چون

در این سر و کار و سوز و کلاه

این سخن بلمشیدی سر در آورد و گفت این مرده مرا نیست و دشمنانم راست یغن و ارمات
 مملکت بعضی نسخه دشمنانم راست برینه دشمنان مراست یغن بر در دشمنان بیکدر و بیکدر
 زهر اسب و تا ادا ت خبر در ایکی ادا ده بله محصور است کس چون که پا دشت کلن سوار ک مرده سنی
 و کلان و کلدی بر صوف نفس کتوردی یغن بر اه سر د ایلدی و ویدی بو مرده بکا و کل و کل
 یغن مملکت و سلطنت و از لرنه در که نیم اولدوم و بیکدر که پا دشت حلاک ایلر که دیو قشند
 درین امید بیدر شد و یغن عمر عزیز که آنچه در دست از درم فراز ایدر با سیر با وف صله و سر
 نهایت و غایت معینه عمر عزیز موصوفک صفتنه اضافتیدر بهر حال ساه در که وف بیان
 در دست در خوف طرف دست دلدن در از درم در بقی ویم مفاده فراهه مقید در
 فرازم ایدر تقدیر دن در یغن بکا حاصل و بیدر اولد بیکدر فراز قیدیه قیوم معینه مستعد در
 اما بونن حصول معینه در محصور است بو امید یغن مصراع ثانی بیان ایلر که امیدن نه
 و غایت و ادری حیف و در یغن عمر عزیز یغن عمرم بو از زو و هو سدر اخذ اولدی حیف
 و در یغن که اول از زو و رجا که کو کلر در فیدن ایچری کلر یغن حاصل و بیدر اولد حلاک
 کو کلر دیکر حاصل اولم امیدن عمرم و کندی بونن شدی صیور و بچون یغن اولدی
 معینه طومان خطا ایلش و بیدر شدک معینه تمام شدک بیان ایلر رو ایدن مرود
 و بو عبارتی نم دیکله تفسیر ایلر تا تمام در تمام شدک تفسیر ایلر کلا سدر استدر اک
 و ادر یغن سس سدر کدر و عمر عزیز اصلا موصوفک صفتنه در ساه و کلدی و یغن با وجه
 سولیش امید بیدر بر ایدر و با چه فایده زانک امید نیست که عمر گذشت باز ایدر امید بیدر
 ساه در بر ایدر حاصل اولدی ولی ادا ت استدر اک زانک کافک سکون ادا ت تعلیل در که
 عمر گذشت ساه باز ایدر عودت ایلر و بیکدر محصور است کو کلر یغن اولان امید حاصل
 اولوب وجود بولدی یغن پنجه یلر در رجا و از و ایلر کم مراد ادا ت حصول بولدی اما نه فایده
 حصول بولر سندر انگچون رجا و امید یقودر که کچن عمر عودت ایلر یغن مراد ادا ت و آرزو لم
 صب حاصل اولدی لیکن کچن عمر عودت ایدوب حاصل اولماز حلاک کچن عمر تحصیل
 ایلر که جاره بو قدر قطعه کوس رحلت بکوفت دست اجل امر و چشم دواع
 سر بکیند کوس رحلت ساه در و بالابته مجازا کوس طبل باز مشکند بر سار در که وب
 و قشند و بیدر ملوده و اسیر عظیمه چال نور ایری اولور شو یلر که ایغ اوزره طور رکن و دود
 او از زل چال نور کوفت فعل ماضی مفود غایب لغت و کلدی و بیکدر عامر و چال لدر
 دست اجل اضافتیدر مذکور کیدر دواع و اوک محله تودیع معینه اسیر سلام تسلیم
 و کلام تکلم معینه اسم اولدی که سدر اصلا مصدر ک مفعولنه اضافتیدر بکیند با وف بکیند
 کیند فعل امر جمع مخاطب و دواع مقدم مفعولیدر محصور است اوزن کوسه چالدی اجل یغن یغن اولم

در سوز و کلاه و سوز و کلاه
در سوز و کلاه
در سوز و کلاه

و قتی کلدی افروزه سترالیک لازم کلدی زیرا اول زمانه که کوچک و قندک کوس جلا بزمی و اما بر زمانه
 حضور جلا بزم پس زمان سابق عادت اشانه ندر نه که بر زمان جوس یعنی جاک جلا بزمی خواهد
 حافظ بود غنی کی مصرع جوس فریاد میدارد که بر بندید مهملها حاصه ایکی کوزم با شیمه و داع ایلیک
 زیرا خاک که بر لب بری بر یکون جدا اولی سر سزاده می شنیدن بری بر یکون و داع ایلیک ایکن
 دست و ساد و بازو هم تو دبع یک دگر بکیند کن الکر بر بند و تا با نه دیر لکف پای کین دست
 اصالحه لامه در مراد پنجه ساد عینک کسر به بلکه دیر لم بازو بر سکون بقا و اموزه دگر قمر به
 دیر لم تو دبع یک دگر مصدر رک مفعول اضافیدر و بکیند مقدم مفعولیدر محصور است اسرال
 ایسی و ای ساد و ای بازو جیعک بری بر یکون تو دبع ایلیک زیرا خاک التند بری بر یکون و
 ایرلوب چور رسکرا مدی شنیدن بری بر یکون و داع ایلیک برم افتاده و شمن کام افوی
 و ستان گذر بکیند بر وف استقلالک افتاده به اصالحه ماسه در او افتاده و اول لغز افتاده
 که دشمن کام وصف ترکیبی است مندر دشمن مراد دیر لکف یعنی دشمنک مراد پنجه حاصه
 دشمنک دیر لکف که دشمنک دیر لکف خود موت و فوت در افوا رسین تقریر و تکیده افاده
 ایدرا پنجه نه که خواهد حافظک بوی نامه کافو بیک شرجند منصل ذکر ایدوب تحقیق بیشتر
 مراد ایدر اول اسامه مراجعت ایستاد گذر اسم مصدر در گذر بزندن کچه و او غم معانه گذر
 بکیند مفعول صریح و بر من غیر صریح تقریر بری برم گذر بکیند در محصور است دشمنک مراد پنجه
 بن افتاده نگ او زرنه یعنی دشمنک استند و دیر لکف که بن و دشمنک او زرنه البته
 ای و دست گذر ایلیک بوقیارت ایکی معنیه متخلف یعنی نبی عباده ایلیک و یاقری زیارت
 ایلیک دیک اول بعضی نسخه به بینک مصرع اولین بر من افتاده مرک دشمنی کام باز ش
 و این سیدی علی برم بازو غم که باز ش ایکی معنیه تحقیق ایلیک محض و سانی ترکیب
 خطا ایلیک کلدی کی معناده ده خطا ایلیک شریک مخصوص کالی اول لغز با ده لم سو پیشی که
 استماع صدا و کل جنون ایرات ایدر روز کارم بشد نادانی من نگردم شما حذر کنید
 روز کار زمان و ایام معانه درگاه اولور که غمردن کنایت ایدر لم بوند ده بویله در مبتدا و بشد
 خبری بشد بر منت معانه در نادانی بشد متعلق آجوف مصاحبت نادان جاحل و با تو
 مصدر مبتدا نکرده فعل نهی ماضی متکلم و حمل مفعول بر مقرر حذر در که مذکور حذران بیان و غیر
 ایلیک جمله فعلیه خبر مبتدا در مذکور حذر مفعول بکیند در محصور است بنی ایام عمر و او حاجت حیات
 جمله و نادان قلله کلدی یعنی عمری هو او و سوله و از روی نفعله کچوردم یعنی غدا و غدا
 افروزه حذر ایدوب زاده افروزه تقید ایلیک بوب غفلت ایلم اندری سزده نصیحت اولسونکه
 اول باقی ایچون بوغاشین زاده اعمال حاکم کب ایلیک که غفلت و احتمال نداشت و شرفند
 لک و بر حکایت سیاه بر بالین تربت کچه سحر علیه السلام معترف بودم در جامع دمشق

رشد حیا

سالم ایوف و حشر بر وف استقلالک و بالش یخذه دیر لکف عرب و ساد ویر او کس کسر به
 تربت و ن مراد قبر شد بغیر بر مراد باشد او جیدر با اینک تربت به و تربت یکجایه اضافی لامه
 معترف لازم معترف در بودم فعل اولی و لکرم دیکر و ادات اولی ایدم و دیکر اولور جامع
 و مشق اصالحه لامه در که مراد جامع نبی میده در و و مشق اصالحه و الکر کسری و دیکر
 محمله در اما شربت ایلیک کسر به در محصور است بر میل شادن نبی ایلیک جامع معترف
 یجای پیغمبر علیه السلام مقبره سینک باشد او جند معترف اولدم و یا معترف ایدم بر ترکیب تمام
 سن معترف اولدم غنی و بر مراد نبی سنین دن بر سنه معترف ایچون انجام شد و یا بر مراد نبی
 ایلیک تربت اصالحه مشبه یک مشبه اصالحه قیلند ندر دینی معلوم در که تربت بالینه تشبیه ایچون
 لیکن مراد ساد بقا مذکور اولور و لاند بود کلدی کجای سحر علیه السلام تربت سینه یخذه دیر لکف و دیر لکف
 ساد بقا کلدی که تشبیه ایچون ایچون لیکن مراد در بوده جائز در که سمرقند مشهور بود
 اولان حجره ادعای ایلیک الطلاق ایدوب بطریق الاستعاره قیر ایچون بالین اثبات ایدوب
 باشد او جند دیک مراد اوله بوده معلوم اوله که قبر شد بغیر لکف باشد و یا باغی او جند حجره
 بو قدر همان شویله ستم بر قبر در بشیل صوف اید مسطور و بعضی دیر لکف بالش و بالین جاحل
 عتبه بایه الطلاق اولور که قیونک است مراد در بو تقدیر به تربت دن مراد قبر شد نبی خوی اولان
 محوط و بنه نخل ثور بعضی باطل در زیرا قبر شد بغیر لکف اولور زمانه کتده ایچون پنجه حاصه
 او زنا سند اطراف ایچون بر قبر ایچون و الرقمان بکل کیدلندن لطفه نام بر بکل کی که شادن
 متونی اولوب دگر حاصه قبرندن مدفوندر مستبولدن سروا ناجی کتودب او زرنی بر متعلق
 بر مقصود ایچون معلوم اوله که دما کو یک سباحتی زمانه بو قدر مقبور که زیارت ایلم حذر یک
 قبر شد بغیر لکف بکیند قبر کوردم بنده کلا التاسد انهم قاتلین بوک کلدی که از ملوک
 عرب که بی انصافی موصوف بود اتفاقا بنیادی اید و نماز کرد و حاجت خاک که وف
 رابطه صفت بنیادی اید و موصوف صل و نماز کرد یعنی نماز قلدی محصور است عرب یا دش پازنه
 بری که انصاف سرنیکله موصوف ایدری زیارت کلدی و نماز ایدلدی و حاجت دیر لکف
 نه که زیارت مقبور عادت در بیست و رویش و غنی بنده این خاک درنده
 و انان که غنی ترند محتاج ترند بنده نگ این لفظیه اصالحه لامه در خاک دره ده بویله در
 نون و اولاد حذر و نادان اصالحه اناندر الت معدود یله و صله مزمه ساد اولش در
 که وف رابطه صفت و با جوف باین مراد ات تقصیل و نون و اولاد جمع یعنی سب و ناکه مذکور
 ادات خبر بدایک مجیدر محصور است تقریر و غنی انبیا و اولیا قیل طیر انبیک مطیع و متقاد
 بنده لم بدرو انکره غنی و قدر یعنی حاجت جاه و شهیدر بو خاک دره و تقصیل اولان در زیرا
 انکر نیچو دور لم نرادان و از ولری و از خاک دردن مراد اول خاک دره و نون اولور که

رکافی
 رکافی

محتاج و قدر صح

محل اراده حال قبیلند ز نهائی خاک در سپور دغی تاوب طریقیله در خاک مراد اول بابک
خوشکار لر برد و بکله نظر و ار آنکه روی بر من کرد و گفت از اینجا که منت درویش و صدق
معامله ایشان خاطر می همراه من کنید آنکه آنجا خردن محقق در اندن صکر دیگر دغی نماز
قلوب و دما ایلوب و حاجت دیگر کردن صکر روی تقریری رویش در قرینه تمام اول
شبن حریف اولندی بن باوق صلح بوزین بکا ایلدی یغنه بکا توجه ایلدی دیگر از اینجا
اول مقام مرتبه در دیگر زبر اجا بونک کبی بر لوده محل و مکان معانه در سمت هانک
فتحی و کسر یله لغتدر تمام معانه رویش آنه اصلا ماسه در صلا معانه یعنی معامله صادق
که اندر ربا و سعه اولیه دیگر خدا یله معامله لری مراد در خاطر ی باوق وحدت و باوق نیکه
همراه بولداش زبر اعم اوست جعفر معانه خافه دش و عجزه عجزه دش دیگر بونک زین
معانه در پس منه اصلا اسم فاعلک معنونه در کیند فعل امر جمع فاعلک ایکن دیگر تعظیم
طریقیلدر در همراه مقدم معنولدر محصور مرکب ملک با انصاف نماز قلوب و دما ایلوب
و حاجت دیگر کردن صکر دیدی اول مقام دن که درویش مرکب معنی معنولدر یغنه اهل الک
بر مرتبه سی و ادر اول مرتبه دن صحره که ممت ایلید باذن اله محصور بولور صدق معامله
بو معنایه در یغنه خدا یله معامله صادق لری و ادر که اول معامله صادق مرتبه سندن صحره که مراد
ادینور لرسه الک امیر یله ظهوره کلور حاصیل و اصل الاله اولند هر نه که مراد ایدر لرسه
میسر اولور نهائی اراده لری خدا نیک اراده دن موقوف در پس نیکور مرتبه دن بکا خاطر
توجهی همراه ایلیم یغنه کو کلون چقا رده حاصیل و ادر او نتمه دیگر از اینجا نیک معنایه ادر
دل و جان و بین عندی سولیش زبر اوجبار رندن مستفاد اولماز بعضی ویش که بو تقدیر
خاطر ی قیدی مستدرک اولور بولیمه دین مستدرک سولیش زبر خاطر دن مراد توجه خاطر ادر
حاصیل طلب دعا در بعضی ویش که مراد فیض و فضل خدا ایدر امتدای خدا ادر
کنیدر کلدر بو معنایه که صبح در ایا بوجبار رندن مستفاد کلدر ز فاعل بعضی از ان روی اونا
سبب و از ان جهت معانه در دیش بولیمه بوجبارت دن مستفاد اولماز که از دشمن
صعب اندیشناک که خوف تعلیل دشمن صعب ماسه اندیشناک اک بونک کبی بر لوده منت نهائی
افاده ایدر غضبناک و ترسناک و بر شاس کبی بونک ترسناک معانه در انا لغتدر که معنه
حاصیل سندن ممت دیکلم ایکیچونکه که حرب دشمن خوف و بیم او ز بیم کفر بر بیت ضعیف
رحمت کن تا از دشمن قوی رحمت نه بینی رحمت ضعیف ماسه رحمت کن فعل نیک
مقدم معنولدر کن کافک جمله فعل امر مخی طبر کیندن ایلد دیگر خوف تعلیل دشمن قوی
ماسه رحمت نه بینی مقدم معنولدر یغنه فعل نفی استقبال معنولدر فاعلک در پیشدن دن
کور به سید دیگر محصور مرکب حضرت شیخ سپور و تمام ملک با انصاف بونک معنایه

روای سید علی
ز سید علی
رو کافی

نچون

در

ایلد به بن اکا ایدم ضعیف رحمت اله تا کم قوی دشمندن رحمت کور به سید یغنه رحمایا
اسر که اله لشی اسر که سید و دشمندن امین و سالم ایسون و رحمت بکنس خطور نظم
بازوان توانا و نوت سدر است خطاست نچو مسکین تا توان بشکست بازوان باوق
محتاجت بشکست متعلق ازمان بازونک جمیع و قول مراد در توانایه اصلا ماسه در قوت بازوان
مخطوف در سهر اصلا و سکر سسته لایمه لمر در بونک سدر سندن نچو مراد در خطاست مقدم
خبر نچو نیک مسکینه اصلا ماسه در و تا توانه ماسه نچو شکست مقدم معنولدر بشکست بونک
معانه در اول جندن فاعل استمر و شد او لفظ تا بکدر محصور است زور بازوان نچو قوتیه مسکین
تا توانک نچو یغنه صبی خطا در یغنه سلطنت زور و قهر یله اول مسکین نچو سید بونک یغنه
جور و جفا و ظلم الیک خطا در ترسدان که بر افتاد کان نچو یاید که کز پای در اید کش
نیکر دست ترسد فعل امر مفرد غایب فعل مضارع مفرد غایب مشترک در نشیه لوده بولیمه در
جعله پس فعل مضارع در امر معانه ویندر مشترک صیغه اولانی بولیمه پیش ان که تقدیری
ان کس که در نه که مکرر بیان اولندی بر وف استغلا افتاد کان مسکین و ضعیفا نچو یاید
فعل نفی مستقبل بحث ایدندن اسر که دیگر که حرف بیان و باوق تعلیل زبای در این
متعلق در که فعل شرط در کس متدا نیکر فعل نفی مستقبل مفرد غایب طو نماز دیگر خبر
متدا در جمله اسمیه فاعل شرط و اقدر تقدیری کس دشمن نیکر در محصور است قوتیه
شور که که ضعیفا و مسکینه رحم ایلمر یغنه فقرایه ظلم ایسون خوف ایسون که ایقون و شوب
و نه و لغزش واقع اولور یغنه روزگار دن با شینه بر مصیبت کلور که الی طو نماز
حاصیل که اکاد مستیکر و معی و ظهور اولور پس قوتیه فقرایه ظلم ایسون بعضی
نچو لوده ترسد و اقدر فعل نفی مستقبل استغلام منضم قوتیه یغنه الیه قوتیه
کرک دیگر صراحت که نچو بوی گشت و چشم نیک داشت دماغ سید بخت و خیال باطل
بست نچو بوی ماسه تخم معروف برابر با ز باوق مصور باره نعلی نچو بکدر گشت فعل
ماضی مفرد غایب کشی دن اکدی دیگر و او حرف عطف چشم نیک لایمه در چشم بونک
رجا معانه در نیک باوق مصور الیک دیگر داشت فعل ماضی مفرد غایب طو نماز دیگر
دماغ و لک کسر یله ترکیب دماغ دید بکدر بونک فکر مراد در که محل اراده حالدر سید و یغنه
به فایده و باطل معانه در خیال باطل ماسه در دماغ نچو معنولدر و خیال مستک محصور
ممت صراحت که که باره نعلی نچو اکدی و الیک امیدنی طو نماز یغنه فقر او مسکینه
ظلم ایدوب و فلاح الیک مکافات رجایا لمر فکر ماسه بشدی و تصور باطل بکدر
زیرا سنیانه حسنات جزا اولر بلکه سنیانه سنیات و حسنات حسنات در گشت فعلی کاشفی دن
افدا ایسون غفلت ایلمش غر کاشفی یغنه افتادن دین تحطبه و تعصب ایلمش زبر

رو سید علی

روای سید علی

رو سید علی

مرادی تصویر معنی در بیان تراویف دیگر را زکوشی نبه برون ارد و از خلق بن و کوشی
 نمی داد و زادی صحت کوشی کاف عجیب صلیه قولی دیگر پنه بای اول عجیدر
 حركات ثلاثه الجمع معانه برزطاشره دیگر را فعل امر منو و مخاطب کتور دیگر را بیدون
 که محقق اور بیدون کجب لغت طاشره دیگر را مراد چقا دیگر را و بیدون السور عدل
 معانه خلقه اصاح مصدرک مفعوله در بره باوف تا کیده و دالک کسم به و حار اصله ایل
 ویر دیگر در هید بیدون لیکن مصدره و مضارع و اسم فاعله و دالک نتی مشهور در داد
 بدعک مقدم مفعولید می ندی تقدیری نمیدی در ضرورت و ریخون نون تأخیر اولی اگر می
 ویر فرسک دیگر فعل مضارع مخاطب در داد مفعولید در معانه روز دای لاسه در باوف
 وحدت و باوف تکلیف محصور است ملک به انصاف و یا هر ظالمه خطاب بیور و فو لکن غفلت
 پنه بیه چقا و خلقک عدل انصافی ویر یعنی الک التذو اولئو عدالت الیه و انصاف کوسر
 و اگر می داد و عدل ویر فرسک یعنی عدل و انصاف الیترسک عدل کونه و ارد که انی هر کس
 بلکه هر جوانک انتقامی الوب انتقام ایدر هر حاصیل دنیاده ظلم ایدر ک افتخار و کس
 کورسی میدی ده می و ریخون تقدیم اولئو و بین حو ادایه ایلمش نون تأخیر اولی
 و ریخون دیک که کوی بو تفکیم اولئو رباعی بازنوا فام نظمی عربی بلور می اگر نوی
 نه صید دادیر نه دان یا زوب امر در ادانق و دین ایک و جمله خطایلمش تقدیر
 و روز دای بر نه روز دای دیک اگر بر روی مصدر مصدره داخل اولئو کور می
 و اشتد لمش دکل مشوی سینه ادم اعضای یکدیگرند که در آخر میشی دیک که هر نه
 سینه اصلند بنین ایدی اضافتک نون سا قدا اولئو را د بدن مراد حضرت ادم علیه السلام
 اعضا عضوک جمیدر یکدیگر اصاح لاسه در و نون و دال ادات جمع خبر در کوف تعلیل
 افریش اسم مصدر در افریشیدون یراد لمش معانه عربی خلقت و فطرت دیر کوه هر
 کاف عجم فحیده موقوف قریب ایدوب جوهر دیر لوم و دالینه ادات جمع خبر محصور
 بیت حضرت ادم علیه السلام او غلای بری برنیک اعضا سیدر یعنی برنیک جسدی
 حکمند در زیر اخلاق و فطرت بر کوه در دور لم یعنی جمله بر امان و دیر نادین که
 حضرت ادم و حواد علیهما السلام بعضی نسخه ده مصراع ثانی که در اصل فطرت زیک
 جوهر نرو اقدرو بعضی مشراج بوشن اختیار ایلمش و بعضی بوشن اختیار ایلمش
 تعصب طریقه ایلمش لیکن اعترافه موجه دیگر بعضی مشراج جوهر در مراد
 نطقه حضرت ادم و علیهما السلام دیشی بویه اوله بعد دیگر مجازا نطقه جوهر دیشی
 اولور بعضی در حل ایلمش که نطقه جوهر دیک هیچ دیگر دیو لیکن در حل و در حل و
 عضو بر داور در روز کار و کر عضوها را نماید قرار اجزای آن تعلیل عضو باوف وحدت

ردای سدر علی
 ردای سدر علی
 ردای سدر علی
 ردای سدر علی
 ردای سدر علی

ردای سدر علی
 ردای سدر علی

بر دایوف صله زو داغریه دیر لمر کجه الم دیر لمر پس درده مرض دین لغت معانه سولیش
 روز کار اور دکل فاعله در و عضو مفعول صریح و بیدر غیر صریحی عضوها ادات جمع در اوف
 تخصیص نماید ایک نونک محله نفی مستقبل مفعول غایب در بیدون قالماز دیگر قرار قاع
 ارام و سکون دیگر محصور است چون که روز کار بر عضوی و جمع و جمعه یعنی الم کتور حاصی
 دردناک ایلمه غیر اعضا یک ارام و قدراری قالمز قاع اول در دناک عضوک ایلمی سایر
 اعضا به تأثیر ایدر پس چون که نبی ادم بر جوهر دن خلق اولوب بری برنیک اقربا به
 حکمند اولوب بر نه الم و جفا و بلا کلیلک جمیع مقام و شاعر اولوب کرک بیدر ک اینه
 خوف زاید دین زاید سولیش نوکر محنت دیکران به غی ثانی که امت خندادی
 کر اصلند که از ایدی که خوف بیان محنت دیکران لاسه بای بطینه غنی یا ضمیر خطاب نشاید
 فعل نفی مستقبل مفعول غایب لایق دکل دیگر که خوف بیان است یا ضمیر خطاب ادک
 دیگر نه فعل مضارع جمع غایب نمیدون تور لور دیگر ادمی یا بیلان معانه در
 محصور است س که غیر بر مختندن به غم سیم یعنی سایر قراش کرک الم و بایلمش در پروا
 حاصی انکر در دندن به در دو غم سیم و انری ایماز س لایق دکلر که ادی اولی
 یعنی سکان دیک لایق دکل زیر ان بیت و مرد ملک بلا و الم کرفار لری قیروپ
 انلیکون غم و غصه چکدر حکایت درویش مستجاب الدعوة در بغداد بیدامد
 درویش باوف وحدت مستجاب اسم مفعول و استفعال بانبون مفعول معانه دعوت اصاح
 قائم مقام فاعله اضافت در دعوت بون دعای معانه در تیغه دعای مفعول دیگر در بغداد
 عرب دال زانی بی محو او تور بر اسماء روزا در دیک صی و واک سکونیه سلامه و بی لمر
 پدید نصیای فیم بای عجمه او نور لمر اما رو بیل بای عربیه انکاره معانه محصور کرک بیلان
 دعای مفعول بر درویش ظاهر اولی پدید آمدنک معانه ظاهر اولی دیگر حجاج بوش
 بخواندیش و گفت دعای خبر بر من کن گفت خدا یا جانش بستان حجاج لقصه
 مبالغه تحلیلی اما بون بر شخصک اسد که ظلمت نامدار در عدالت نوشروان نامدار اولی
 کی معاویه نسندن مردان بن حکمک او غیا که عبد الملک ایدی انک خانه و بکر کیس معانه
 بر ظالمی حضرت کعبه مشرفا الله بنحصر کوروب بقیدی و کنه یا پدی الان اولان انکر
 قصه لری به حدود نهاده در بری بود که حکومت زمانه بیک النی بوزکر بیک یعنی بیک
 کره بیک و النی بوزکر بیک مسلمان قتل ایلمش و جلوسنده اولان سکر بیک مسلمان حاکم
 اولمش چهار سدی کیده تر سنی از دروب مجوسه ایچر مش و تمام خلافت و حکومتی
 دورت بیل برای ایلمش که انی تاریخ اختلاف با مبیک السی بوش ایلمش تقدیر کلام حجاج
 یوسف در بری ایلمش واقع اولان انی حذف ایلمک داب انجا ماز بجز اندیش آوف تا کیده و

نیز سیم

و ولایتی

برفته در قفسه نیک ابودنی بکدر یعنی ابوشی اولی بکدر زیر ابوشی قفسه او باران لغت و ارد
 او بشد پس بوطالی خواب المش و الیمش اولی بکدر حاصی خوابین اولی محض خیره آن که
 خوابش بهتر از بیداریست - اینجا بزرنگان مرده به آن که یعنی آن کس که حرف را به طاعت
 و خواب مبتدا و شین صغیر انگ مشا را لیس اولان که راجع در و بهتر خبر مبتدا ازین تفصیل می کند
 بیدار او یا نوع دیگر در صفت مشبه در عریجه بفظان در لمر یا حرف مصدر و سین و تا ادات خبر اینجا
 ان اسم اشارت چنان ادات تشبیه بزرنگان و صفت ترکیب یاره فریدر لیک بکدر کاف عجمی
 های رسیده بدلدرو الف و نون مشدودا داخل المش در زیر از نون و نون گانه یای مصدریه
 ابیه بر معنای در مرده تقدیری مرده شدن یعنی مرده اولی بکدر محصور است اولی که او یقوسی
 بیدار لکن بکدر یعنی ابوما لیس او یا نقل کنند بکدر پس اینجا بزرنگان یعنی یاره فریدر لیک
 که مرده اولی بکدر حاصی حمانه حیانتون بکدر اینجا بزرنگان یا فرودنا معقول در لکن اولی
 بکدر دین غندی سوبیش حکایت بکرا از ملک شنیدم که شبی در عشرت روز کرده بود
 و در پایان مستی میگفت که قوف میان بنی یا حرف وحدت در حرف طرف عشرت لغت
 اختلاط معنای اسم را با بوند زوق و صفاد عبارت در کرده بود ما چندون سمر را می شوی
 دیگر جعل و تصویر معنای متضمن اولی عجمی لیک معقول الورا و لیک شب و ثانی روز در
 پایان بای عجمی که غایت و نهایت دیگر معنی به اضافی لایه در حکمت حکایت حال ماضی
 سوبیدی دیگر محصور است بکدر هلدن بر بستی این شدم که کجه عشرت و صفاده
 کوندره ابوشیدی یعنی صبا حدک باده زوقه مشغول اولوب ابوما مشیدی کجه کون
 ایک ابوما مقدون کنایت در یعنی ایکن احیای لیل ابوشیدی و مستک افزه سوبیدی
 یعنی بویی او توردی بیت ما اینجا خبر ازین یکدم نیست مگر نیک و بزرگ
 از کس غم نیست ما را را حرف هله و یا حرف تخصیص خبر و یا بزم دیگر اینجا حرف
 ظرف از حرف ابتدا این اسم اشارت در بر مقدم دم لفظیه و یا مذکور یکدم و چون صکره
 مردم تقدیر اولوب مبتدا قلنه و نیست خبری که اصلان که انایدی که حرف تکرار نیک ابی
 و بدیده مزایه بوند غم و غصه و خوف و الم و شوش معنای در محصور است بزم و یا بزم
 جهانند بوبر مدون خوشی و بیکر مردم بوقدر زیر ابیدن ویره مردن پروا و غم و غصه
 و خوف بوقدر یعنی کیفیت باده ایله بر حانته و او مشر که دنیا و ما فیه کوزیمه چو کوزیمه
 حاصی باده گنیشک بر حال و اردم که لایه بکدر ایدر زنده که شام سوبیدی بر عالمه
 و در پیش در در باب خوابات بکدوشن ذمی کوزیمه و اولی کرامات اندیشه نیک و بزرگ
 و صفت ترکیب اعتباریادوب زیر ابوفکر لیدن و یا بزم که دن غم بوقدر دین بکدر و بزرگ
 ترکیب لذتی طامش درویش بر معنای بیرون بسرا خفته بود گفت درویش یا حرف وحدت

روشی

روشی

برهنه بک نخی و ضعیف و هاک سکونیه چنان قدر عریان معنای بیرون طشره ده دیگر ظروف و کادر
 بسرا با حرف طرف سرما صوب دیگر سبک نخی و رانک سکونیه خفته بوند یا شمس حاسه در
 بود ادات زمانه در ایدی معنای محصور است بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر
 طاشره ده صوبه یا توردی بیت استید بکد ویدی او سر ما مع صوغه و مع زمانه در دین
 اقتراب المش زمانه زمستان در لمر بیت ای آنکه باقیال توردی عالم نیست بکرم که غمت نیست
 غم ما مع نیست ای آنکه ای آن کس که تقدیر بوند در باقیال با حرف تخصیص اقبال دولت معنای
 توبه اضافی لایه در بکرم فعل مضارع مشکلم و حد کیر بوندن طوبایم یعنی فرض و قیاس ای مع
 که حرف بیان غمت نیست کند بکرم محصور است بکرم بوقدر غم ما اضافی لایه در بای بطنیک کنه
 تخصیص افتاده ایدرم بوند عطف و جمعیت معنای افتاده ایدر استفهام انکاریله محصور است
 ای عشرت و ذوق این بکدر که سنگ دولت و اقبال کلامه یاره فریدر یعنی سن و اصل
 اولدنگ ذوق و صفایه که واصل دکل فرض ای مع که کند بکرم محصور است بکرم بوقدر بکرم محصور
 غم بوقدی یعنی فقر و سبک غم چکرم سن حاصی بزم ای چون غم چکرم کس کس زیر افوق
 سلاطیندن رعایا و فقر و سبک ای احوال فقر و طبع نقیض شخصی اولی که کس مصرع
 نایک معنای ما دام که غم بوقدر بوند بوقدر دین اگر چه بوعبارت بوضایه متحدر
 اما مقام بومعنا و کل اباید رقابل بونید غم و مع لظنون خالی دکل زیر امریه مهم
 شدله غم معنای در محکوم اولی که بویک بیتک اجتماعند بر رباعی حاصی اولی ملک را
 این کلام خوشی ایدر دینار از دوزن بیرون داشت و گفت ای درویش دانی
 بدار گفت دانه از کجا ارم که حایه ندارم ملک را بکدر بکدر کلامدن مراد او دنی
 صره ها در صحنی و رای شدله کجه معنای در هزاره اضافی لایه در دوزن بوند بکرم
 معنای در حایه ندارم جام بوند دیگر محصور است بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بیت
 خوش کلدی یعنی خط ایلی یک التون صره بکجه دن طشره طوتوی ویدی امر درویش
 انگ طوت یعنی انگ ای درویش دیدی که آنکی قاندر کسور بوند که ققناغ بوند بقی ققناغ
 اولی کرم که دانی اولی بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر
 کرد و بیرون فرستاد بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر
 اضافی بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر
 بران اولی بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر
 مفود غایب فرستادن بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر
 درویشک ضعف حاله رحمت زیاده اولی و اولی بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر بکدر
 ارسال ایلی درویش ان تقدیر با نیک مدت بخورد و تلف کرد و با زامد محصور است بکدر

روشی

نپس سیکله با بزرگ اولی لغت
 رد سرور

در پیش سره هزار دنیای از ارجح زمانه میری و تلف ابدی و کبر و پادشاه حضور نه کلامی
 بیست قرار بر کف از دکان کبر و مال نه صبر در دل عاشق نه آب در غزال قرار شد از دکانه
 مراد شود و نیاید مقید و لیا ندر نگیرد فعل نفی مستقبل طو نماز و یکبار مال را نایز کفند اکتا متعلق در جمله
 فعلیه خبر خبر در غزال غنیمت کسریه ترکیب قلم و یکبار در بعضی از آن مکتوب و کتبش بدید
 و بعضی حرف اول غنیمت دلیل بود قدر بدید علی کل حال اکتیس کند و دلیل بود یکی و ترفقه حکم
 اولی که کیده انگلیچون موضوع اولش لغظ بود لیس لازم کلور بویاب خلاف تناسل
 پس عدم ترفقه حکم قیاسی و ترفقه حکم محصور است حضرت شیخ مذکور در پیش کس از دکانه
 خصوصه سیور در دنیا بود بدید مقید و لیا ندر فقر او چند مال قرار طو نماز یعنی کسب مقید
 اولی قدری کبی حفظیله ده مقید اینم کز لنگ عاشق کو کندن صبر و قرار اینم یعنی عاشق به صبر
 و بقرار اولور صوره غزاله قرار اینم حاصل اصل قیاسی مال و دل عاشق صبر و غزاله اب
 کیدر قرار طو نمازده حاصل میری الزوال و تیر کز اندر بونگر جمعی در حاله که ملک را بر دای
 او بنود در حاله باز این متعلق در حاصل در پیش بر حاله کلید که پادشاه یک انگله مقید
 او بچی بر دایه بود ابدی یعنی اکتا التفات زمانی و کل ابدی بلکه فکری امور سلطنته و
 مهمات عالمه مصروف ابدی اول ملاقات اولان رزق و شوق و جو رسور بود ابدی
 حالش بکشد هم بر آمد و روی از وی در هم کشید حالش غیر درویش را جعفر هم بر آمد
 پادشاه منقبض و منفعل اولی بی وقت کلد کچون و روی از وی در هم کشید ذی پناه
 یورینی آمدن بود شد روی یعنی بود تاروی حاصل درویشک حاله پادشاه اعلام ایلد
 پادشاه صله قمر شورش اولی یعنی منقبض و منفعل اولی و اما انجند کندن یورین
 بود شد روی حاصل جو سس الوجه اولی و اینجا گفتند اصحاب فطنت و خبرت که از حدت
 و سورت پادشاهان بر حذر باید بود که غالب ممت ایشان بر معضلات امور مملکت متعلق
 باشد و محل از دحام عوام نکند از اینجا از بند یکی اعتبار و ادبی از خوف ابتدا و این امر را
 جالظیله و جادون مراد محل و مقام اوله برید از این ادات تشبیه اولی نه که بویاب و اعتبار
 از این صوره عابد فریبی بونک کبی بر هم پاره و یکبار متاعل پس بوند بو مقادیر و بایونک
 کبی مقادیر و یکبار اصحاب فطنت لایه فطنت فانک کسری و طایف که در بعضی در دهنم
 و زیر کلک معانه بولفت یکی باین مستعد رفر و علم با بندن خبرت خبر با بندن کسریه
 مصدر در خبر خبر خیر خایله و خبر کسریه پس خبرت خایلی معنی و کسریه دین خیر باین
 سوبلش و خبرت خبرت معنی در دین اصل لغز اینگاه و کل اینش خبرت خبرت خبرت
 و امتحان معنی در که حرف رابط معقول و قول در حد حاکم کسری و دالک نشد بدید کسرتک
 بوند یا اولی مراد در سورت مینک فنی و سکون و اولی هم خشم و غضب معنی در پادشاهان

ردای سدی علی کاف

ردای سدی علی کاف

افضاتی لایه در حذرهای مهملک و زلالی نیک فخر لایه علم باینده مصدر در صفتی معانه باید
 فعل مضارع منفرد غایب در باینده که ک اولی معنی بود بوند بودن معنی در زیر امضا ده
 متاعل در اینجا چون فاعل انقضای اینم که حرف تعلیل غالب تقدیری غالب اوقات در ممت ایشان
 لایه در پادشاه یک ممتی و یکبار بمفصلات با حرف صله مفصلات و زدن و معاد مشکلات کیدر
 امور و اضافی و امور مملکت لایه لایه بوند امور احوال معنی در متعلق بمفصلات کسریه
 غایب متاعل و ممت ثانی و متعلق با خبر ثانی و ثانی خبریه خبر او و محل متعلقه معطوف و پادشاه
 اضافی مصدر که معنوله در عوامه اضافت لایه در محل خبری و نکند خبری محصور کسریه بوند
 و یا بوند و مقام کیدن یعنی سلاطین مختلف الاحوال او متاعل الاطوار اولی و لایه بوند اصحاب
 فطنت و خبرت سوبلش که پادشاه یک حدت و سورت بوند یعنی غضب و خشمند حذر او زدن
 اولی کسریه غایب و اکثر اوقات انک ممتی و متعلق مشکلات امور مملکت متعلق اولی و لایه
 عوام محلی اینم حاصل تا سگ غلوسندن مضطرب اولور شورش عوامش بود نعمت پادشاه
 که هنگام فرصت نذر اند نگاه و عاشقش چنین خبر معنی ثانی اولی و لایه بوند که را جعفر اضافت
 قبل از آنکه طریقه تقدیری انگلیس که در بود بانک ضعیف و تشبیه و دالک فحله فعل مضارع در بود
 کینوت معنی اولی و یکبار بوند اشتقاق الیین غلط اینش نعمت پادشاه لایه در
 که حرف رابط صفت هنگام وقت معنی در فرصت اضافی لایه در تار و فعل نفی استقبال
 منفرد غایب طو نماز و یکبار نگاه بوند حفظ معنی در معلوم اولی که نگاه لغظ داشتن و دایره بوند
 مصدریه و مشتق از متعلق اولی حفظ معنی در اما کیدر و کیدن مصدریه و مشتق از متعلق
 اولی نظر معنی در یعنی با قیاس محصور است او را که پادشاه یک نفع عوام در دایه عوام اولور و یا
 عوام اولسون که زمان فرصت رعایت و صیانت اجمیه یعنی احوال خبر او اولی و بوند خبر زمانه
 بر بیلد محال سخن تا نبیند زبانش به بیهوده گفتی به قدر حوریش محال بوند محال معنی در
 سخته اضافی لایه در تا حرف توقیر مادام معنی نبیند فعل نفی مستقبل منفرد مخاطب در بوند
 مادام که کوریه معنی و یکبار زبانش نبیند متعلق در بیهوده به تعلیل الیین غلطی عاشق
 اینش با حرف مصاحبت معنی متضمن گفتن مصدریه متعلق و بیهوده زایل و باطل معنی در
 مبرمیک و بانک فخر لایه فعل نفی منفرد مخاطب در بوند بوند و بیلد خبرش ایلد و یکبار
 محصور است سوز محلیه مادام که سوز بوند او را کوریه معنی یعنی قبل انکام سوز که فرستی و کلام
 محلیه کوریک سوز بوند و باطل سوز بوند کلامی مقدار که ضایع ایلد و هر که نقصان
 و مرده زبانه محلی سوز بوند که سوز بوند گفت بر ایند این کلامی سوز بوند که چندین
 نعمت بانک حدت بر انداخت ندان که فوئیه بیت الما لایه سا کینست نه طوع احوال این
 بر آید فعل امر جمع مخاطب در را بندن سوز کیدر را بندن اشتقاق الیین غلط اینش

ردای سدی علی کاف

ردای سدی علی کاف

ردای سدی علی کاف

ردای سدی علی کاف

روزگار و سیدی علی و سوری
روشنی
روشنی و کافی
روزگار و روشن و کافی

مجلس در احوال ضابط

مختارین سیدی علی و معوض سروری
و معاون مختار کافی

مفتی راجہ سعید علی
مفتی رضا سیدواری

توابع سیدی علی
چرخچی

کرد ترکیب فتح معنای در پیچ اچون کرد بوند کردن معنای در توان کرد اکثر بر کرده علم احکام
 کنایه را با بوند علم جوارن عبارت در چو ادا ت تعلیل باز شد اچون دیوگر بنای معنای معنای
 در شتی با سینی شخصی خوف مصاحبت درشت و الگ و رانگ صفت لری و دیوگر که عریض
 دیوگر صفت مشبه در مقابل زرد و یا خوف مصدر در فرزانگی نخی و کسر به بوند بند و اخلاق معنای
 نتوان کرد ایند ساین کبیر محمول بیت کشته کنی بوزینه یعنی کندنه اطعام تبیسی یعنی خلق کننیک
 لطف و احسانه طبعه و در شکر مایه اچان کرک حاکم خلقه کننیک جو و کرک طعکار
 ایلمک اما جو که اب اطعام مفتوح اولای یعنی جو که خلقه کننیک سخا و کرک طمع و امیدوار
 ایلمی خوشنوت و خفا ایلم اول اب سدا ایلم جایزه و کلدر حاکم خلقه اولان لطف و احسانه
 معنای و امیدوار ایلم کرک اما ایلم کننیک زرد و متعلقه خست خاطر و پریشان درو ایلمک
 کرک باز ایلمی مصراع مفتوح معنای در یکدن نظر و در فرازی که باید تحفص ایدوب ایلمی
 معنای کلور بری بوکسک و بری بوش معنای و کاه اولور انکلا معنای و انکلا دن کنایت اولور
 کسریه تحفص و بوکسک و یکدن و معنای کنایت در و یمه لرنه افرا ایلمی و مصراع اولک
 معنای کننیک و بوز که امیدوار ایدوب سینی کو حله اچون مکی و کلدر یعنی سندن بلا رضا برشته الی
 مکی و کلدر مکرر احسان ایدوب سن دین بر بیلان بول معنای بیندن ایران کنش فرازون
 بت و متعلق معنای در دین متعلق سوبیش نتوان کرد عبارت انکلا محال بود در مکی و کلدر
 و یکدن و دین مکی سوبیش در نتوان کرد عبارت این سیدی علی مبالغه و ایدوب سوبی
 معنای مبالغه بی انکار ایلمش انکاری منکر و تحفص کسی نه بیند که تشنگان بجایه ایلم
 اب شود کرد اندک خوف بیان جوارن مراد مکه و ج اوله یا بگذرند که بونکاید پیچیده ایکندن
 حجاز که تغییر سوبیش با خوف صله لب بوند کنار معنای در اب اطعام لایحه در و شوره بیایه
 شورون بوند طوز و کرک مراد در کرک کافک عجم کسر به و رانک سکونیه لغت و کرک و
 معنای در و بعضی تفنگ ترکیب جمعیت معنای ده کلور شکار ایدوب جمع اولدر
 معنای در و کرده ویرم جمع اولور معنای در محمول بیت که کورن که حجاز نشسته لری یعنی کعبه
 بوینک صور لری اچ صو کنایه جمع اولور یعنی شور صو کنایه جمع اولور کنایه که کور مشدر
 صر نفدر که نشسته و متعش اولور لایحه ده صر کجا چشیده بود شیرین مرم و مرم و مرم که داند
 چشمه بجای معنای در و یا خوف وحدت و مرمه خوف توسل بود فعل مضارع معنای غایب اولور
 و یکدن شیرین طالع و یکدن مرمه که محمول بیت هر برده که طالع بکار اولور و زینه مردم و مرم
 و مرم جمع اولور حضرت شیخ و زید جاننده پادشاه خطاب سوز که پادشاه مرم سوز و مرم
 و چشمه شیرین حکمده مرم لایه اولان اولور که احسان و کرک نشسته دل فقر اب جو کردن
 و سحاب لطف کن سیراب اولوب برتری مظهر معنای و انچه اولیه بلکه مرم کس طر حال سحاب

و شتی با سینی شخصی
 و شتی با سینی شخصی
 و شتی با سینی شخصی

و شتی با سینی شخصی
 و شتی با سینی شخصی
 و شتی با سینی شخصی

کر کردن فیض باب اول بیت مرغ جایی پر که چینه بوده نه بجای رود که چه نبوده بعضی
 پر در برینه رود و اقدار جایی یا خوف وحدت پر بای عجم و رانک فتح لریه فعل مضارع معنای
 غایب او چار و یکدن مرغ جدا و پر و خبری که خوف بیان و یا رابط صفت چینه عجم عجم کسر به
 خوش بینه در لرنه خوف تنی معنای در و ده مقید در زرد و تقدیر بن فعل تنی غایب کننیک و یکدن
 بجای یا خوف صله خروده متعلق و یا خوف وحدت که ساین کبیر چه عجم صدرت و زینچون مرم
 مقدار مرم اولور که تلفظ مرم یا متولد اولور که مصرع اولی چینه بودله تحفص مرم اولور مرم کور بای
 کنایه انبات ایدوب چی باز نلر خرایر شود و پیچرا عجم محمول بیت مرغ پرده او چار که اندک
 می اوله یعنی دیر جک دانه اوله بریره کننیک که عجم نشسته اولیه یعنی چینه اولیان برده پرده اچوب کننیک
 جی لفظ چه کنی معنای در دین ظاهر که باید و یا سرفعت طو تار بوش بوند صکر افون
 با ضرورت و زینچون اشیاع انکلا حاصل اولور و مکه نوعا تناقض مشکلی در معنای چی
 معنای در باید دین مرادف شکل اعتبار در سهوا ایلمش حکایت که از پادشاهان
 پیشین در رعایت مملکت سینه کردی و لشکر سینی دانسته چون دشمن صعب او کرمود معنای
 پشت برداند پادشاهان پیشین اضافی بیایه در پیش اوک و یا خوف نبت و نون اف
 تا کبر نبت و راد که و یکدن رعایت مملکت مصدر که معنای اضافی در مضاف تقدیر ایدوب مملکت
 و یکدن سینه سست مبین اولک صنی و یا نینگ سکونیه لغت و کوشک معنای در اما بونک که بر لره
 اما و تفاضل کنایه و یا سینه خوف مصدر در کردی یا خوف حکایت لشکر در رعایت معطوف در بعضی
 نشسته و لشکر و صکر بر را با زرش علامت معنای سینی یا خوف مصاحبت دانسته و متعلق سخت
 سینی تنی و خانک سکونیه تنی معنای در و یا خوف مصدر دانسته یا خوف حکایه طو تاردی و یکدن چون
 ادا ت تعلیل دشمن صعب بیایه او کرمود که مقدم معنای در معنای ادا ت تا کبر در عجم جمع کبی
 پشت بای عجم صمیمه ارفه و یکدن پادشاه مقدم معنای لایحه و بر دیوگر محمول بیت حضرت
 شیخ سوز که بیم شد یکی زمانه پادشاه کلون اولور پادشاه اها مملکت رعایتند تقصیر
 و تفاضل و اما لایحه و دشمنی شدت و خشک طو تاردی یعنی علوه لری و یلقا لری و سایر
 رسوم و لوازمی و بر مرمی حاکم ذلیل و بوند طو تاردی پس چونکه صرب دشمن بود کظاهر
 و هویدا اولوب بوز کوستری یعنی بونکله جنگ ایلمک کلای جمیع عسکر ارفه و بروب بوند اعراض
 ایلمی سلاطین عثمانیه دن بلورم خان با بوند اعراض ایلمک کلای که سزا حک بریس کی لفظ
 مندا و پادشاهان اکابیان و پیشین عبارت تنی صفت پادشاهان طوب خبر مندا ذکر بی اما
 ایلمش ظاهر که خبری سینه کردید در رعایت مملکت اوله که خوفی کنایت ایلمی عجم
 معنای ملا حظه ایلمی کرد در عبارت جنگ معنای ایلمی و داسینیک طو تاردی وینلر بای حکایه معنای
 رعایت ایلمش بیت چون و از نیک از سبای در مرغ ایدوب دست بردن به تیغ

و شتی با سینی شخصی

و شتی با سینی شخصی

و شتی با سینی شخصی

و شتی با سینی شخصی

و شتی با سینی شخصی

در اندک غایب سلاطین و حکام در آن روز مالد در قریب معینه کفر در پنج بون اسر ملک و قنصل متوجه
 در پنج تا حیف معینه در ایدش شین صیرر با چه راجع در دست بردن مقدم مقبوله ایلان
 مراد صومعه و او را تمیز در بیخ با وف صلح محصور است چون که سلاطین و حکام سپاه و لشکر
 قریبه و ما اسر که لر بیه اساک ایدوب و عاقلیدن تقصیر ایدر لم سپاه و عسکره ده لازم کلر کن
 قلیج ال اور مع بیه جنگ ایلک حیف و در پنج کلور ایکی در بیخ بیه حیف معینه طو ناظر غلط ایلان
 اولی در بیخ بیه شرح ایدر ده معای مطابقه شرح ایلش لر یکی از انا که عذر که در با منش
 دو سه بود یکی را اوف تحفه صیرر رای ترک ایدر به وجه ترک ایلش انا که حج آن در که اسم
 اثارت در که وف رابط صفت عذر غین بیه نک نفی و رانک مکتوبه ترک و فام معینه در
 با وف مصاحبت منش شین صیرر یکا به راجع در دست با وف محصور ترکیب اول ترک و فام
 ایدر در برینک که بنده و دستنی و ایدر ملا منش کرم و کفتم دوست و ناسپاس و سفل
 و حق ناسپاس که بانک تغییر حال از محروم قدیم خود هر کرد و حقون نعمت سالیان در نور
 ملا منش صیرر یکا به راجع در بعضی نسخه ده صیرر بولندی اوله مع اولاد او را ایشام اولی لوم
 سوزش ایدم دو پنج ایچ معینه در قریبه باره فرس ضد و نون و بین ایچ تا جیش ناسپاس
 کفران نعمت معینه در سفل صغ اید و کس سینه ایچ در در معینه حق ناسپاس و ناهق
 شناس طو ایلک حقیق بیه کفران نعمت معینه حقیق مذکور الفاظ متعارف المعاینه که
 اصلده انا که در که وف رابط صفت بانک با سینه متضمن وف مصاحبت هر کرد و شعلی
 تغییر حال لایه بعضی نسخه ده بانک مایه تغییر ایچ تغییر مایه ماده و سرمایه معینه در از محروم
 قدیم هر کرده متعلق بیانه در هر کرد و دو پنج بون چوره حاقه اعراض ایلیه تفسیر ایلین
 بو کلمه نک معینه بیه منش حقون نعمت لایه در سالیان اخلافت بولدر با وف نسبت
 و الف و نون ادا جمعه رشتوز طریقیه در وف نایک نور در بونک نفی و حق و او که دال
 او لایک فتحه لم بیه فعل مضارع معینه غایب مایه هر کرد و کلر بونک یکا به راجع صیرر در محصور
 ترکیب بنده و دستنی اولان محصک برین لوم و سوزش ایدم و دیرم ایچله و دنا و کفران
 نعمت و طو ایلک بیه رشتا که در او را که از ایچ سرمایه تغییر حال سبیله کنر عدم قدیم
 رو که دانه اولوب اندن اعراض ایلیه و بیه یلوق حقون نعمت علی ایدوب ضایع ایلیه و کفران
 نعمت طریقیه ذاهب و سیک اوله کفتم اگر کیم معینه در اری لوم ایلد کم سپاس ویدی
 اکم بوقضیه نک اصلیه بیان و ترک و فام ایچ عیان ایدر لم بی معزور طوب الله لوم
 ایلر سن شاید که اسب بیه بود و عذر دین در کور و سلاطین که نزد با سپاس بیه کند
 با او بجان جوان مردی نتوان کرد سنا بیه فعل مضارع معینه غایب درش بیدن استقام
 انکاری طریقیه لایقیدر دیکر فام ایچ حال راجع محقق صیرر که وف بیان اسب قیع منزه

و کما فی
 و شرح جمیع

و در هر روز

و در شین

و سکون سینه و بای عریله ات و بیکر فرس معینه جو حیک فتحه اید و بیکر نذیرن لایه و در مد مطلقا
 کچه بیه در و زین رانک کسر لیه اگر معینه در که عریجه سرج ویر لمر نذیرن مراد اکم کچه سیدر که زمان سنا
 نکلج اولر مش بلک بر کچه قست قست ایدوب اگر الله نکلجی برینه نور لار مش و منزه و ارجحه الوب
 کلیم و زما برینه الله و در لمر پیش پس سپاس دیر که ناسپاس ایدر کچه کسی که التوبه و در شور دم
 اولر که وف شک کسر در رانک فتحه و عذر که وف رابط صفت بزر با وف طرف زبیرنک کبی
 براده مطلقا ایچ معینه در با وف صلح سپاس اوف نسبت عسکر دیکر ایچ با وف مصدر کند
 فعل مضارع شود غایب بون ایلیه و بیکر با وف صلح و او صیرر سلطان راجع در جوامع و لفظ مش
 بهادر له سخی و کرم شین و با وف مصدر در پس بهادر معینه اولور سه در بجانک بیه وف
 مصاحبت اولور اما جود و سخی معینه اولور سه وف صلح در و کلر وجه نتوان کرد ایلک اولر
 و بیکر علم جواز دن کنایت و در محصور ترکیب مهور که بیه بیور لایقیدر که اتم ایدر سوز و او تسر لوج
 ایچ و ذیل و زبون اوله و التوبه و دشمنی اکم کچه سیه بهادر دین ایچون مریون و با دشت هک
 قریبه و مال خصوصت عسکر بیلد اساک ایدوب و طبعه لرین و بخش لرین و سایر لرین
 و لوار منی محقق و برجه اکا جان و دله بهادر لک و خدا بیلک ایلک اولما زانک بولیه جان
 بهادر خدا ایلک اولما زحایه انک او غریبه جان و باش و برک جانیر و کل نذیرن اضافتکه
 اگر کچه سیدر و انک سکونیه نکلجی معینه در دین لر لفظ و معاده خطا ایلش لر ایدر که اسم
 بیه جود جمیع کلام اخباریه جنل ایدوب احتمالات بعدله تأویل ایدوب انکا دکانم و اطناب حال
 ایدر ایچ و کوی اولاد غنن بولدیغ سولر شین بیت زبیرن عریه سپاسی رانا سر بنده
 و کرس سر ندس سر نند در عالم ناز و بونک کیه بر لره القیه و التوبه مشا طر سکه ا اولد لری
 تقدیر به با وف نایک و ده و انک کسر لیه فعل امر مفرد مخاطب در ویر و بیکر و جیدون و اندون
 و کل زرتیک معینه و ده و مرده معینه نایب ایدر بیکر بهادر معینه ترکیب ده کاه بهادر
 ایدر لر حق ایلر ایلر دیر لمر بهادر لک معینه سپاهیه اضافت بیانه در و ده اات معقول
 وف تعلیل سر بنده مقدم مقبوله رو کرسش در ضرورت و پنجون تخفیف قلندر شین
 مرد سپاهیه راجع در زرتیک مقدم مقبوله زوسی فعل نفی استقبال مفرد مخاطب در سر
 بنده مقدم صریح و در عالم غیر صریح در وف صلح در محصور بیت بهادر سپاهیه التوبه و ایچ
 و مار و صایب و ات و حق طو ویر حاقه التفات و دعایت ایلد نام سکا شقا و مطیع اولوب
 نیک بیکه لازم کلجیک بولکه و او نکر جان و باش نوا ایلیه حاقه رعایت ایلد که سکا مخصوص
 اولد اگر مرد سپاهیه مال و اسباب ویر فرسک فیک بیکر و معینه قیوب باشن الوب ترک دیر
 ایدر و بیکر و زرتیک سر و در عالم نند دیر لمر باشن الوب کندی و سر در عالم بنده باشن الوب
 کیدر و بیکر بیه حاقه ترک دیر ایلان کنایت در بنده برینه با ایل نند زانم نوا ایله عجب طبع متهم

و شرح جمیع

و کما فی

و در هر روز

اصابت اینهمش مذکور بیشک معانی مطابقه مذکور مسطورا و اندر پس بخواند بدک معانی
 دعاء علیه حمل ایدوب کور مسون دین کرم مالایم بیورمش میانی نشخه منی اختیار ایدوب
 جعت دخل و توفی ایدوب کزمر مدحوا و منعه ضرره که آسان کزید خوشتر راه زن و فرزند
 بکند و بسختی با تن اسان و صف ترکیب صاحب حضور و راحت دیگر و با یوف مصدر کزید کاف غمک
 ضعیله کزیدیدن فعل مضارع مؤذ غایب اختیار ایدوب کزیدیدن دین اصابت اینهمش خوشتر
 و اورسمی و دوم ضمه ایدوب کزید و راداد مؤفول کزیدیک تن اسان مؤفول اول و خوشتر
 مؤفول ثانیه بکند و دخل مضارع مؤذ غایب مؤذ کید و دیگر زن و فرزند مؤفول صریح و بسختی
 غیر صریح و با یوف ظرف و با یوف الصاق و با یوف مصدر محصور است کور اول با یازام دی
 و با یوف مصدر کزید که کزید نفسه حضور و راحت اختیار ایدوب و عورت و او غلانی شدت و نور
 و فاده نور یعنی کندی باشن الوب ترک دیار ایدوب و اصل و عباله با و محنت فلان کن نور
 کیدر حاصه کزید طالب حضور و صف اولوب کیدر و اولاد و اسان فقر و فاقه ده نور بیت ثانی
 بیت اول مقام تعلیل و واقع اولش در فاعل و در علم محاسبه چنان که معلومست چیز دامن
 یعنی دینی علم محاسبه ده انجلی که معلوم کزید بر شنه بوزم یعنی علم و قدر و فو ارقام
 و اسلوب کتابین معلوم کزید که بر مقدار و قوف و اردر اگر بجا نشما جتن معین کزید که بوج
 جمیع خاطر باشد بقیه عمر از عمر من شکران نتوانم بیرون ایدوب اگر فخر و با یوف
 مصاحبت سبب متضمن جاده قدر و منصب و شتر انشایه اضافی لایه در جمیع با یوف و حدت
 کزید فعل مضارع مؤذ غایب اوله دیگر و صیرورت معینه که فوف رابط صفت موجب
 جمعیت اسم فاعلک مؤفول و اضافی کزید و جمیع خاطر مصدر فاعله در بمش دخل مضارع
 مؤذ غایب اوله دیگر و صیرورت معینه بقیه عمر لایه در جمیع شکر حق شکر دیگر ان تنظیم
 اضافی مصدرک مؤفول در بیرون طشره محصور ترکیب اگر سزدر دولت و سعادت کزید سبیل
 بر جعت معین اوله که موجب جمیع خاطر اوله عمر بقیه من انک شکر حقن طشره جفته
 تا در کلم یعنی اگر سزدر قدر و مرتبه کزید سبیل جمیع خاطر اوله جوج بر خدمت و قدر
 و محاسبه به متعلق بر جعت تعیین بیور لورسه اولیچ اول اصانکر شکرین ادا ایلمکه قادر
 اولما زین گفتیم عمل با پادشاه و دو طرف دارد ایدوبان و بیم جان و خلاف را فرود خدا
 نست بین امید و رانییم افاد محصور ترکیب زقیه دیم امر و عمل با پادشاه علیه
 ایک جانبی و ارباب انک ایدوب یعنی نعمت دنیا و بر سر جان نور و نوسنی یعنی غضب و قهر
 سلطان مظهر و شمشک و عقلا را و نور و نوریک خلا فیدر بونصب و ایدوب ایدوب جان
 نور و سببه و دشمنک یعنی ورطه هلاک و خطر جان پاک و دشمنک طشره کسی نباید بجانه
 درویش که فوج و زمین باغ بن با یوف صله خانه و پیش لایه در که فوف بیان فوج زمین

زرد سر و زرد کانی
 زرد سر و زرد
 زرد سر و زرد

امیر

لایه بد فعل امر مؤذ مخاطب در و بر دیگر محصور است در و بدک خانه سه کلمه که بر و با فک
 فوج و بر دیو حاصه برک مقاطعه منی و از شک فوج و عیش و باغ و باغیک حضرت حق
 در و بدیدن که استمر زرد اول بون مالک اوله یوف مالک اوله اندر استمر در
 با یوش و غقه راضی شوی با جکرید پیش راضی شوی با جکرید در که فوف ایدوب اوله عیدین
 اما که کزید ایدوب و با یوف راضی اوله یعنی با یوش و غقه فقر و فاقه به راضی و انک فاقه
 اول و با یوف حذمتی اختیار ایدوب قبل مؤذ ایدوب لایه کبی راضی و زنی طوطی ایدوب و با یوف
 عطف اوله با بعدینی فوج عطف ایدوب انتب بویله و مقدر جکرید بویله در بر ایدوب کزید
 کاف غمک ضعیله و عریجه کلید ویرلر کاف عریجه ضم و لامک سکونید محصور است خانه ایدوب
 که کلید که نشویش و غقه به راضی اول یعنی ایدوب دنیا کی غم و غقه جکرید بویله به صابر ایدوب
 راضی اول با جکرید لکی راضی او کینه تو بکرید راضی او کینه قوم محنت و بلیه دنیایی جکرید عباد
 حاصه در و بد و نادرک دنیا خانه سه اوله فی تقدر ججه کزید بویله او کینه کلوب عوارض
 و کور کبی و عرب انچه سن تقاضی الیوب انواع عقوبات و اصفان بیات تکلیف
 اینر اما اصل صیغه و عقار دایما محنت و با جکرید نشویش و غقه و اللان خانه و کل و طو
 بعد از انکه بیز حاصه و پیش بون کور ایدوب مکلف و کل بویله و راضی مخاطب طوطی
 با فقر و فاقه یعنی فقر جکرید نشویش و غقه به راضی اول و با کزید خاطر و هم ملکه به القا
 ایدوب مؤفول بل دینار رفیع تحقیق بلا محضص ایدوب کلون سباده و سباده ملایم
 و کل فاعل گفت این سخن موافق حاله تکلف و جواب سؤال فریاد و ردی نشین که
 گفته اند هر که نجات و رز و دستش از حساب برزد موافق حال اسم فاعلک مؤفول
 و کزید و منه اضافی لایه در جواب سؤال بویله در و ز دخل مضارع و عذر و زیدون
 برنت اعتبار ایدوب سنی و کوشش ایلمکه دیرلر برزد با یوف تاکید کزید دخل مضارع مؤذ
 غایب محصور ترکیب راضی و دیرلر برزد بریم حاله موافق سوبلرک و بزم سؤال جواب
 مطابق و مناسب کزید در این مکان از استقامت ایدوب و راضی بی اهل خیانت
 عقوبت و تحریف و تحذیر ایدوب اینی شد منشی من بوضرب شای که هر کسی که خیانت
 ایدوب احب بدن در تر یعنی خیانت و سفاقت ظهور ایدوب و جکرید انی راضی طوطی بیت
 راضی موجب رضائی خداست و کس ندیدم که کم شد از ره راست و راست با یوف مصدر
 موجب رضائی اسم فاعلک مؤفول و اضافی ایدوب و خدا به اضافی لایه در کس ندیدم مقدم مؤفول
 محصور است استقامت خدا انک رضائی موجب کزید کور مردم که طوطی بولون ضایع و هلاک
 اوله در یعنی طوطی مستقیم ساکن اوله کور مردم که کور مردم که کزید معانی کزید و با کزید
 و کزید و کزید بر ضل ضعیله ایدوب از مشر و حکما گفته اند چهار کس از چهار کس بر بخند

بچه

زرد سر و زرد کانی

و در این سبیل علی کسود

کلیا نفع وقع ایدوب افواج الیه سبب عقلا و حکما بود شد در جیت بدایا در مضاع با شمارست تا
اگر خواهی سلامت در کنارست بدایا با حرف ظرف در یاد کرد در این متضمن اولی فی ظرفیت معنی تا بیک
ابر مضاع جمع منفعت نواید و یک در بد شمار با حساب معنی در خواص فعل مضاع مفرد فاعل فعل
شروط و یک سرگ کنارست جزا شرط محصوریت در با ده مضاع و نواید جذبه شمار در اما اگر
سلامت و عافیت استمرک کنارده در بعضی سلاطین خدمتی در یا سفریه بکارم نفع جلیل و هم خط
عظیم وارد در حله در دین مضایده اصل و کلمش و باز اید در دین کذلک رفیع این سخن بشنید
هم برآمد و در در هم کشید و سخنها ی بخشش امیر گفتن گرفت که این عقل و کفا نیست و فهم و
درایت و قوا (حکما) درست آمد که گفته اند دوستان در زندان بکار اید که بر سوره معده دشمنان دوست
نمایند بعضی سخن در رفیع چون این سخن بشنید و اندر این سخن مراد و باه فضا مسید
ان یقله بله بهم برآمد منقبض اولی و یک در و در در هم کشید و فی یوزینی بود تارادی یعنی عیوس
الوجه اولی حاصی غصبه کلدی و سخنها ی بخشش امیر باینه در بخشش امیر وصف ترکبیر بخشش
قد شد ریج یعنی در دو عالم و میری گفتن گرفت سوبیک طوندر یعنی سوبیکه با مشکلی که حرف با بط
مقوله و قول کفایت عقل عطف تفسیر واقع او کلمش نه که خواجه حافظ کفا بقله عقل نه
تعبیر بخشش مصراع جانا کدام سنگ دل با کفا نیست با عقل و ادراک و یک در پس خواجه که
بوشنید عی کفایتیه اضافت الیه ی بخشش جیت من و انکار شرط این چه حکایت
باشد غالب این قدر عقل و کفایت یا شد ما درایت ادراک معنی در درست دانک و دانک و دانک
فضله که به و مسکوئ سینه لفظ مشتهر که در هر جمله بتون بشنید بوند که یک و یک در هیچ معنی اگر چه
عرب بتونده صحیح و بر دوستان در زندان بکار اید نقد بر دوستان انا الله که در زندان بکار اید
که حرف تعلیل بر حرف استعلا سفره معروف همه جمله و یک در محصور ترکبیر رفیع جزا که بدن
نکر و کلامی استماع ایلدی منقبض و یک در اولی و یوزینی بود شد در ی یعنی عیوس الوجه اولی
و فی خاطر بر نش و بخشش امیر کلمات سوبیکه باشد که بوند عقل و ادراک در نه فهم طر مستدر
و حکما و عقلا تو با هر یک کلمش در که در مشتهر دوست اندر که در بسته زندان ی بولنه لریج بود
دشمن و ملاکت زمانه و دو سپی و جلیل و کوشش ایلل حاصی دوست اولی که گفتن
باشند بخشش دوست که او بسته دونه زیرا سفره و نعمت او مستدر و منصب و دولت و قتل
جمع و در مشتهر دوست مشکله کورینور و محبت و موت اظها را بدوب تقوب کور ستر از مصلحه
دوست آن که در نعمت زندان لاف بازی و برادر خوا اند که شمار اعلی نه مفرد فاعل مضاع معنی صایه یعنی
عد الیه شمار بدون شمر دونه و کلی دوست معصرا و او با برادر تقدیر یله معصرا انانیسه انرا تقدیر
که حرف رابط صفت در نعمت زندان مصراع باینه هم مراد از فعل مضاع معنی غایب در زندان
لاف یا در باینه و با حرف مصدر برادر یا ریه معطوف برادر خوا اند که روز قره لرون قرانی و ششمی

موسسه در کاف عجمی حارر سجدن بدله مخصوصیت دوست عبدالمکرم که خوان و نعمت و جاه
 و دولت زمانه و مستحق و یارلی لائق قدراش او شمع چکه نه آورده بینه سنگه قدراش او شمع
 و قدراش حکم و دیولاف آورده اند که چگون دوست بله دوست آن دائم که کرد دوست دوست
 در پریشانه حال و در مانده اند و نام فعل مضارع نمودن و اینند بلوم و یک در دوست معقول
 اول و آن بر اندر بر بله معقول ثانیست که حرف بیان کرد فعل مضارع نمود غایب در طوطه دیگر
 است معقول دوست اضافی لایه در حرف طرف کیده معقول پریشان حال وصف ترکیب
 و با حرف مصدر و او حرف عطف در مانده عاقل و یک در کاف عجمی حارر سجدن بدله و با حرف
 مصدر مخصوصیت که چگون ضایع دوست اول که بلوم که پریشان حال و بیچاره لوح و
 اضطراب زمانه دوست یار و یار و اولوب دستگیر اوله دیدم که متغیر میشود و بصیحت
 من بغرض میشود نزدیک صاحب دیوان رفتم بقیه موفقی که بیان ما بود صورت
 حالش بکفتم تا بکار مختصرش نصب کردند می شود فعل مضارع نمود غایب اشیدر
 دیگر در شنویدن با حرف صله نزدیک گفت معتمد در عینه یک در صاحب اضافی لایه در
 و صاحب دیوانه ده بویه در صاحب دیوان و زیر مراد در بقیه با حرف سبب رفتم
 فعله متعلق تقدیری رفتم سبب موفقی سابقه در مضارع تقدیر به صکره حذف
 ایدوب شلیله بیان ایدوب بقیه به منزه اضافی چون کلمه که لایه در معرفتی با یسه
 حرف وحدت که حرف رابط صفت بیان لایه صورت حال لایه و شین رفقه راجع در
 حرف تعلیل بکار در با حرف صله و با حرف وحدت مختصر بودند خود و یک در مخصوص ترکیب
 کوردم که رفیق سوز من متغیر و بجز و اولور و بنم اگافیتی و پندی کوش رضایه
 استماع ایدوب غرضه ایدوب بالقر و روز پر پائنه واردم به امثالی سبیل که ما پیشتر ده
 و ایدی جواب سؤال مقدر در سؤال کلام که اهل اهل دنیا پائنه و ارفان و کلام را بین چون
 و اردک جواب با بقیه الی و زیره صورت حال و خصوص امانی تقویر ایدوم و قابلیت
 و اصلیت بیان ایدوم تا آن بر فردر ایش و خدمه نصب و تعیین ایدوب صاحب بنم شفاعت
 و شهادت سبیل و زیر آن حقیقه حسن اعتقاد ایدوب بر مختصر مصلحت اوزرینه اند
 منصب ایدوب چند روز برین بر آمد لطف و طبعش را بدیدند و حسن تدبیرش بیندود
 کادش از آن در گذشت و بمرتبه برتر از آن ممکن گشت و همچنین بنم و سعادتش در
 ترقی بود تا با وج ارادت رسید و مقرب حضرت سلطان شد و مشایه بالبنان و معتمد
 علیه عند الاعیان بر سلامت حالش می ماند که دم و گفتم مخصوص ترکیب بنم کون
 بو حال او زره حکم و بجز در بنم مذکور کار مختصر خدمت بنم کون کون در و ایدوب لطف طبع
 و لیاقت و استعدادی کور و یار و حسن تدبیرش ایدوب لایه ایش بقیه حال و شافی

و منصب و جامی اولی مرتبه در کدی و او که مرتبه در یو جده یک مرتبه به مشک و ثبات اولی و بخت
 بنم سعادت مرتبه اولی تا کم اوج ارادت بنم استیوب دیکم مرتبه که علامه و کویا و کویا
 صاحبک عنایت و نهایت ایدوب و پادشاهک مقرب و مقربا اولور و رفی من رایبه بالبنان
 اولور بنم بر مقله کوسر لور اولور حاکم انکشت نام عالم اولور بنان ذکر ایدوب انکشت اراده
 ایک مجاز مرسل قبیلند در بنم ذکر خود و اراده کل طریقله زیر انبان بار مع او جده در لم رفی
 رفیق اکابر و اعیان ناسی قشده معتمد علیه اولور بنم ارکان و دولت و اعیان سلطنت
 مایند موثوق به و مرجع الیه اولور بنان و اعیان صکره بر شد تقدیر اولوب ککر قضا طر
 بویه اولوب سلامت حاله مشا دمانی ایدوم و دیدم بیت ذکار بسته بندیش در انکشته
مرازه که اب چشمه حیوان در و تار کیست کار بسته بیا نیه بندیش فعل می شود مخاطب
 اندیش و غم چکه یک در و در تقدیری دلت را در شکسته صنوع دیک در و در فعل می شود
 مخاطب طوطه دیک در و در معقول اوله و شکسته ثانیست که حرف تعلیل اب چشمه لایه در و حیوانه
 اضافت بیان در یک سکون ضرورت و زینچون در و ن ایچ و ایچ و دیک و زبانه اضافه
 لایه در تار یک قرا کو و یاله قرا کون دیک در بنم با حرف مصدر در و بین و اادات خبر مختصرا
 بیت بنم انش ای شدن بجز و اولوب غم چکه بنم حضور امک در کون عقده نایره و کویا
 بر زمان روز کاران و بر میوب صعوبت حال و عکس رجا و مال کو سر و ب غم چکه و کویا
 شکسته طوطه حاکم مشکس ابدال اوله زیر اب چشمه حیوان قرا کون ایچده در بنم حضرت
 حضرت قرا کون زحمت و مشقت بلکه ظلمت ک اولان حوقی چکینجه اب حیوانت نصب اولور
 مشد امر رفیق روز کارک بر مقدار شدت فقر و ماقده سن چکاک عنایت دولت عظیم و نعمت
 جسمه و اصل اولور مذکور بنم عموم حرف ایدوب قابل در بیت الا لا تخون اخا الیله
فلله حان الطاف حقیقه الا حرف استعجاب و با حرف تلبیه لا و ف نه لا تخون فعل می شود مخاطب
 بالبنون الثقيله در علم بنیدن التبه مخوف و معنوم اوله دیک در اخا السدرا الهی است و دن
 مضارع اولور قد نصیحه الله اولور بنم مشا در مضارع و اقدیر یا خا الیله بانک صنی و لایک
 کسر لایه لایه معتمد در اخا الیله صاحب یله دیک در حاکم لایه لازم و ملائیس دیک در تکه که
 جنگه عمارت اوله اخو الحرب ویر لایه و اطلعه بویه در لایه ابدال اخبار ویر لایه و ف تعلیل
 و لام او با حرف جر فعل عامه متعلق و لام ثانیه کوف تعویف در که منزه به و صلاست و اولور
 بونیک کبی بر لایه در همانند مراد خدا در و بوضعت خدا و ن غریبه اطلاق اولور لایه حاکم جار
 مع الجور و ایدوب محلا مرفوع مقدم خبر و الطاف لطفک جموع لطف مرفوع مؤخر مبتدا خفته صفت
 الطاف در ضرورت و زینچون افراس کون اولوب اعراب تقدیر اولور معلوم اوله که کتب تعلیمین
 ارحام الله بالکون ککر مخصوصیت بونیک معنونه بیت س بانک معنونه غایت و ملائیس بوزر که

کلی

امر با توفیق یغنی با وجوه روزگار و جهلک البتة مخزون اوله زیر اخلاک مخفی لطف و عیان
 وار و برین سزید ملک بر یوزون بیت سعادت و دولت فتح اولور حاکم جفا به جبر ایدن ایر
 صفایه بیت مشین ترش از کوشش ایام که صبر و تحسنت و یکی بر شیرین دارد
 مشین فعل نه خود مخاطب نشیندن نشین و کار ترش تا یک و رانک جمله که ایستد و یک
 رانک سکونیده لغت تقدیم ترش زور در ضرورت و زین چون خلاف اولند کردش کاف و یک
 فحش و رانک سکونیده اسم مصدر در کرد و بدندن و نشین و یک در معلوم اوله که اسم مصدر شینک
 مایه مکتور اولور جمیع زمانه ایامه اضافی لایه در که حرف تعلیل صبر بانک سکونیده ابتدا و مخرج
 ثانیه مر و ندر معنی تحلیله بون ایام طریقله مذکور در زیر بانک کسریده صبر و یک کلمه اوله
 کامر بینه ساکن ایدلر تخت جزمته در بر یوزون بیوع در پیش معنی شیرینه اضافی بیایدن
 دار فعل مضارع غائب طواریع بر شیرینی دارد یک در فاعل صبره راجع صبر در محمول
 بیت کردش ایام و قصه ریف روزگار و تعالیب احوال در ترش رو و عجوس الوجدان و توت
 یغنی و در و سیر فلک کج رفتار و منقبض و منفعل اوله صابر اوله زیر که محنت و شدت روز
 کاره صبر ایام که صبر و دشوار در و یکی افوا لامر فاعل نه ظاهر و غیره معنی لایه اوله
 سوره و عموم و عموم و سوره و جوره بدل اوله معنیه در نه که مذکور بابت راتن ایدلر اما
 منفع چون ایدلر ایدلر کلر مرد و احسنه علاج پذیر اولور بویک مضنون تینی ساقیه
 مناسب و ملایم در دوران مدت مرا بایچه یاران اتفاق سوز که اتفاقا چون از زیارت که باز
 ایدم و در منزل استقبال کرد ظاهر حالش را دیدم برین و در میان در وین کفتم حال چیست
 گفت چنانکه جو کف طائفه حد بر دزد و بختانم منسوب کردند ملک در کشف حقیقت ان استقصا
 نه فرمود و یاران قدیم و دوستان و جمیع از کلمه حق خاموش شدند و صحت برینه فراموش
 کردند و ران مدت یغنی رفیق مرتبه علیایه و اصل اوله فی مدت مرا بجا و یک در با مع معنی
 جمیع یاران لایه اتفاق سکون قاف ایدلر اتفاقا معنی سوز که لایه اتفاقا و دوشتر یغنی واقع
 اوله و منزل استقبال کردیم معنی استقبال معنیه در جبهات بون صورت معنی در
 طایفه ایون وحدت و معنیه حرف توسل طایفه ابتدا حد بر دزد خبر حد ایملر ایدلر
 و یک در بختان با حرف صلیم معنیه منسوب معنیه در کشف حقیقت مصدر که معنونه
 اضافی در و لایه اشارت در بختان منسوب یغنی نیست خیانتک حقیقت کشف
 خصوصه استقصا بر نه حقیقت تفتیش ایوب بلکه در نه فرمود و برین تینی حقیقت
 تفتیش ایدلر یاران قدیم بیایدن در دوستان و جمیع ده بویله در بعضی نسخده و جمیع برینه جمیع
 و با تعذر کلمه حقان مراد حق سوز در محبت برینه بیایدن فراموش کردند و تیدلر محمول ترکیب
 اوله زمانه اول رفیق یغنی علیایه و اصل اوله بر بویک یاران اتفاقا کلمه معنیه واقع اوله و هر که

زبانه کن کلام ایکی منزل مقدار برین ترشیدی ظاهر حاله برین و فقر شکنند و در وین
 صورتند کوردم ایدم که حال دزد و صورت کمرنگ سیه خردید گرس و دیو ملک کی بر بویک
 اصحاب مسدود باب غرض بجا حد ایوب خصوصه ایملر و تینی خیانتک معنی ایدلر و بایچه
 دنی اوله خصوصه و کشف حقیقت تفتیش و تحسنت میور ما در تانک اوله مستقام ایدم معلوم
 اویدر دنی نیمه زمانه بری یاران مشغول و دهران کچن اصحاب حقیقت حاله واقف ایکی حق
 سوز سوزیکدن خاموش اولوب سکوت ایدلر و اسکیت صحبت و اخلاک علی فراموش ایدلر
 قطع بصورت خود چون که اتفاقا همه عالمش بای بر سر منده با و در حاجت معنی خدا لایه
 امر خدا یک در چون ایدلر تعلیل کس با حرف وحدت اتفاقا و اوله دوشتر برینه متصدین و دوشتر
 دوشتر حاکم دوشتر و با و دوشتر و یک در عالمش خبر کس به راجع دوشتر فعل مضارع جمیع غایب
 قدرم و یک در بر مشغول صبری و بر سر غیر صبری محمول بیت الله امر یک که بر که دوشتر و متصدین
 دوشتر جمیع عالم ایغنی بایغنی اوزره قور حرکت ایدلر حاکم هر کس قور اوله دنی و کلا با بال ایدلر
 قدیم نسخده بویک بیت بویله و یکی اکثر ترش بویله یارمنش بیت نه تینی پیش خداوند جاه
 متاثر کنان دست بر نهند یغنی فعل تینی استقبال معنیه مخاطب استقام ایدلر در مضارع کورنم
 یغنی کورنم که حرف بیان پیش خداوند جاه اضافی لایه در منصب حاکم ایدلر و یک در
 متاثر کنان اسم مصدر در متاثر کنان اوکشن یک در کنان الی و تون جایزه در که ایدلر جمیع اوله یغنی
 ستایش کن وصف تیریگی اوله و ستایش کنان جمیع و جایزه در که ایدلر صف اوله متاثر کنان
 معنی است متاثر کنان صبری و بر غیر صبری اوله بر و استقام و تینی سینه معنی در محمول بیت
 کورنم و یک که خداوند جاه و منصب ایدلر ستایش ایدلر و با متاثر کنان ایدلر که کورنم اوزره
 قورم حاکم خلق عالم با یک الله دیه که فرمودند ایغنی اوزره طوبی الی کورنم قورم ایدلر
 بیند کاتال دستش گرفت و ستایش کنان دست بر نهند و ایدلر تعلیل بیند فعل مضارع
 جمیع غایب بیندندن که حرف بیان ایدلر دولت و یک در مبتدا و ایدلر دستش گرفت مقدم معنونه
 و جزمته در مشین کس به راجع در محمول بیت چون که کورنم که دولت و اقبال و بخت و سعادت
 اکامقین با و اوله یغنی متاثر کنان کورنم که جاه و منصب و غیرت و رفعت صاحب اوله متاثر کنان
 الی سینه لایه اوزره قورم بویک مذکور نسخده بویله و ایدلر بیت و کورنم کارش در ایدلر
 زبانه همه عالمش بای بر سر منده روزگار و تینی خبر خداوند جاه و راجع در ایدلر در و حرف
 تا کیدلر فعل مضارع معنونه غایب در ایدلر محقق که اویدلر کورنم و یک در با بال ایدلر
 ایدلر کورنم مراد تحسنت و تیدلر محمول بیت و اگر خداوند جاهی بوزگار ایدلر بختار سینه یغنی
 متصدین و دوشتر و تیدلر خبر ایدلر جمیع عالم تحسنت بیت ایدلر قورم یغنی با بال ایدلر فی الجمله
 با نواع معنونه کورنم ایدلر درین صفت که مرده سلامت عیال بر سید از تیدلر ایدلر خلاصی کردند

محمود

در

i

که حرف بین تعلیل و با حرف را به صفت جرم بیشتر مقدم منقول بر دانی میدارد که منقول بر یکی
 و برقرار غیر صریحی محصول است غفلت و کبر یا ولطف و عطا خدا به ستمداریه ای که مخصوص صدر از اجای دیگر
 صدم و صر ساحت نچه دور خطایا و جرمی کور و بلور کن تان و غفلتی برقرار و ثابت علی
 الدوام طوئاری که کتاب اول و دوم و طیفه روزی بخطای منکر بر دیو مشیدی پس شرط و ت
 و مقتضای علو همت اول و کز او بملک و انابت دعوا سن برون صاحب سعاد و غلظت
 با خلاص اله ایله عمل ایوب تهرادر و درین ملک مقتضای بشریت او زره واقع اولان تغییرات
 و زرات سبب اعراض و باعث عدم التفات اولیوب صراحتی حسیه در اوله و یا دسمه
 ایچون اولینه حاکم راین سخن پسندید اند و اسباب معاش یاران فرمود تا بهر حال
 ماضی مهیا دارند و مونت ایام تعطیل و فاکتد اسباب معاش یاران اضافی را بهر
 حرف تعلیل مهیا اسم منقول از تعلیل یا بدین حاضر نشی و یا غفلت دیگر در مونت
 زحمت و مشقت و یک در ایام اضافی و ایام تعطیل را بهر از مخصوص ترکیب بویا یکیت متوال
 کلدر و فقرات اسباب معاش یاران و در هر مورد که درین تعیین ایوب بیور در نام او که ایوب
 و قاعده او زره حاضر و مهیا اید و در ایام تعطیل زحمت و مشقت و فایده ای که بهر کون قطع
 اولان و طیفه لرین بله ویره لر اسرار لغت بکفتم در زمین خدمت پوسیدم و عذر جرت بخواهم
 و در حالت بیرون آمدن این سخن بکفتم شکر نعمت معذرت که منقول از اضافی و بکفتم متوال
 تو لیدر زمین خدمت بیایید در پوسیدم یک مقدم منقول و عذر جرت ایوب جارت جیم
 عمر بیک تحلیله جرات معانیه در ترکیب اضافی بخواهست که مقدم منقول حالت بیرون آمدن
 بیایید مخصوص ترکیب نعمته شکر دیدم یعنی ممنون اولوب حاله شکر و ثنا ایلام و تواضع ایوب
 زمین خدمتی بوس ایلام حاصلا مسکت اظهار ایلام و بهادر و کسای خلق ایلام که کلوب
 مبارک یا شکر ای اغرنود و بیور ایلام و چیتوب کتیا اولدند بوسودر سولیم یعنی بطلوب
 اقدام قسط چو کعبه قبله حاجت شد از دیار بعید و روز خلق بهر ایش از پس فرست
 کعبه مکه شهر زمین اولان بیت الله در قبله حاجت لایه از پس معانیه حرف ایوب در یاد رفتن
 و از ک جمعیدر اولم دیگر را با ملک معانیه مستعمل در بعید اضافی بیایید در اراد و بعید
 معراج نایه مریون روز و فعل مضارع جمع غایب در زحمت و کدرا در یک در خلق فاعل با او
 صل ویدار اصلند وصف ترکیبیدر دیگر توبی یعنی کوره حنکه پیورده و زیاده استعمال ایلام
 نه که بونابن یک معایه بله کلور انش الله که بونوع زیادت معانیه در پس با صلیله ایله
 چون دیگر بسیار معانیه فرستگ فارسیدر غیر می فرسخدر او ای یک یک ادم به دیلم
 مخصوص بیت چو نکه کعبه قبله حاجت اولوب و عالم خوال اول جمعی مقام اولای خلق عالم
 بعید و یارون نچه فرسخ بولورون قطع مسافت ایوب زحمت و مشقت چکوب زیارت کعبه لر نظر

در صدر

دیدار دیدن مشتق اسم مصدر در بدن معانیه رفتار و رفتن معانیه اولدنی کعبه دیدن دیدی
 بود و نشی نه رفتاری زیر الیکسید اصلند وصف ترکیبیدر نهانی ترکیبیدر حقیقه در تر اخیل
 اشغال یا بیاید که یک میج کس نزد بر و زحمت بهر سنگ ترا سکا و یک در تحلیله اضافی مصدر که منقول
 اضافی و مایه اضافی بیایید در بیاید فعل مستقبل معنای غایب که یک در کد مصدر میانه در زره
 مضارع معانیه که حرف تعلیل میج کس میج یک یک در نزد فعل نفی مستقبل به حرف سلب بریش
 میوه معانیه مخصوص است سکا امر حاجب دولت لایق و نه او را اولد که نرم که فقر او را است حاجک
 تصدیق در غلظت ایله سن و حصول امر اولیچون واقع اولان کس خانه الحی و ابراهیم معنای
 زیر امیوه نزد زحمت میج که طارش اناز یعنی لطف و جو کزده افتاد لر اوله سره بود زحمت و زره
 پس و بلیک و مرد ملک نشانی اولد که فقراتک حاجاتن دو کوره سن بیت کرم نیک کعبه سنی
 التفاتک بولورون الکلون کلدر با خبر درین اند که الکلون حکایت ملک زاده که فرادان از پدر
 میراث یافت است کرم برکت و واد سخاوت و داد و نعمت باقیاس بر سپاه و رحمت بخت زاده
 ایوب و وحدت و مریه حرف توسل مریه حرف وحدت در بدین غلط سویش کعبه بونوع غنیه معنای
 فرادان فانک کس یک حرف و یک در اضافی بیایید در زره فقرای از پدرش در غنیه قائم اولد چون غیر
 حذف اولد مرایت فعل ماضی معنای غایب بولدی و یکدر فاعل مختص ملک زاده به راجع ضمیر در و منوال
 اولد که بیایید میراث غیر صریحی از پدر او و جمله فعلیه خبر خبر اید که ملک زاده در دست کرم بیایید در و بر
 کت در مقدم منقول به حرف تاکید و کت فعل ماضی معنای غایب اچدی و یکدر فاعل مختص ملک
 زاده به راجع و جمله فعلیه شرط محذوف جواب در فقرای واد سخاوت لایه براد و حرف تاکید داد و پردی
 یعنی سخاوت عدالت و پردی حاصلا ایوب سخی و کرمی عدل ایلمدی واد سخاوت برادر مقدم منقول
 و فاعل سبب کس و ایگ داد و بیستد بختی نام صنیع و انقدر دست کرم برکت واد سخاوت برادر او
 عاظمه سز موزون بر معراج اولور بکبر منصرف فاعل نعمت باقیاس بیایید در او را انش نعمت و یک در
 بر بخت ایوب تاکید بخت فعل ماضی معنای غایب و کدرا و یک در فاعل سبب کس و منوال صریحی نعمت
 و غیر صریحی بر سپاه و رحمت در و جمله فعلیه ماضی که جمله به معطوف در محکم ترکیب بر پادشاه بیایید
 بیایید برانند چون غنیه بولدی یعنی با سندن ارث طریقه کندی چون مال قلدری پس بولدی اوچون
 سخی و کرم ایچدی یعنی جوهر دگر ایلمدی و سخاوت و کرمه عدالت و پردی یعنی غلو بخش و کعبه
 عطا اولوب انش ایلمدی بلکه جوهر کرمی عین ایلمدی و سپاه و رحمت او زنده او را انش نعمت
 و مال دگر یعنی بولدی و انش انعام و احث ایلمدی نرم زما نمره سلطان بن سلطان مراد ایلام
 کعبه بیت نیاس بدشام از طبله عود برانش نکه چون غیر بیاید نیاس به فعل نفی
 و استقبال معنای غایب اسبابش ایند زحمت اولد که یک در بونوع محکم و منجر اولد یک در اسباب
 مستفاد اسودن و کل شام فاعل کاکزده قوتی الان بهر لر یعنی قوت نشانه موضعی طبله عود و انش

دی

زحمت

نزد

در این سید اعجاز و سوری

میں نے ایک نئی چیز یاد کر لی

بر فتنه دینک در محراب آیت بخت عاقلانک و با تخیل آنک هر زدن برادر به مقدار کشتن الوه جمع المیزان
 نام هر کون سکا بر فتنه جمع اوله یعنی باز و سوز و جود ایلمدن هم سکا خرد و ترب او کور و هم المیزان اوله قدر
 مستقیم اوله لیکن هر رتبه بر سطح تعلیل تعیین ایدوب سن اندون جلب ایلمک هم المیزان جود
 ضرر اوله از و هم سکا نفع عظیم و یک فتنه حاصل اوله بعضی شرح از هر یک عبارتین رعایایک
 هر زدن دیو نفس المیزان و تعقیب آنرا از ایدوب و مخلص رعایایه تخصیصک و هر توبه ایلمک
 رعایایه و سپاهیک جمله سندن دینک در مقدمه بر سپاه و رعیت بر بخت دیدن اکا کاشا هر در بخش
 سخن دکلدر که سپاه اولان باز و جود محل اعتراض اولان اسرافند دکلدر سپاه صانع حالوب
 از بدون جلب مازایلمک جمع زمانه جایز کور کشت در سون کلامک دخی اوله مخایه ساعده که توبه
 جزا است از اولک کلامی صحیح در عجب که شرح معروض ساقا مکر اولان بر سپاه و رعیت عبار
 عموم است از ایدوب و تعامل بر رعایان بخش عبارتیک مخصوص عوام دالالتن و غفلت
 ایلمش از قضا معلوم اوله که توفیق و انعام اولان الفاظک حرف اخیر اصلیه سنه و در اصطلاح
 ایدولم و ما قبلین حرف صحیح سکنه حرف قید اوله اوله اون حرفه مخصوصه که بر سه توبه پس
 مدام که حرف و سکن در تیدک ما قبلین اولان کونک اختلاص جایز دکلدر اما در حرف و فعل
 کلامک سید متحرک اوله اختلاص جایز در نه که کلام صفتیک بود با عینده و اقتدار با عی
 که سوز توام بکفایت است شود از و دلم راه نفس بسته شود و درین از آن اب وین هم که دایم
 تا هر چه نه نقش است از و شسته شود و در وید متصل اولان حرف و فعل و در بر با عین صابر
 که توبه بر پس بر عین نقطه قافیه اوله مکر اولان قافیه در ایدوب و مخلص یک کونقیده حاصل
 اولان طوطی سید عیدون سلام اوله در دین حق قافیه به مطلع و کلام بخش ملک زاده و در ازین
 سخن درم کشید که موافق را پیش نیاید و گفت خدام غمزد جل مرا یک این مملکت که دایم است
 تا بخورم و بخشیم نه با سپاهم که نگه دارم درم کشید هباتیک مناسه مکر بیان اوله که حرف تعلیل و توفیق
 طبع اسم فاعل مفعول انضا قید برین ملک زاده به را جود بعضی نسخه موافق را پیش و اقتدار
 مرانی و یکدرا مالک این مملکت اسم فاعل مفعول انضا قید بر ایندین ایلمش و یکدرا که دیند الف
 و نون اذات تعدیه در حرف تعلیل با بیان سبب سکونیه عین معانی در حرف بیان نگه دارم
 صغیر یعنی حفظ ایدم ساقا نگاه نقطه استعلاء مفعول بیان اوله در خصوص از یک ملک زاده
 جیس با تیدیر که سوزندن یعنی بند و غفلت بویون پوتار در حاکم جیس و اوله از و از و نجات
 تا سر و طبع موافق کلام دخی ویدر لکه که به مملکت مالک و با و شاد ایلمش تا نام اس که ایلمش
 کلام یم و خلقه نازل انعام ایلم با بیان دکلدر که بیسبب و ایچسبب و کسه به ویدر بیسبب کلام
 او شده و توبه صافیم موافق طبعش نیایدون حکم مراد از و فرمود یازن جمیع نسخه که مخالف
 بازمش بیت قانون حکاک شد که چهل خانه کنه داشت با نوبتین روان نموده نام نگه داشت

شرح از ایدوب

شرح معروض

کلام هم خانه

در کانی

قانون حضرت موسایک عیسی او علیهم السلام و خرد داشتن طواری بعضی تغییر کرده تصحیح مفسر در در
 شرح بر مقدار این باز شد در مراد ایدین اکا مراجعت ایلمش که حرف علت چهلیم عجب و حاکم
 کسه هر یک قرون دینک در ایدوبین معنی کاه اوله که معانی خلاف ایدوب چهلیم عجب کسه
 خانه او در بیت معانی کنه توفیق مال معانی در داشت بونک که برادره بداشت تقدیر زن در یعنی
 حکایت حال مافی طواری یعنی آنک و ایدوب حکومت اوله که قانون حضرت موسایک علیه السلام
 عیسی او علیهم السلام و خرد داشتن ایدوب و خرد داشتن خداوند موسی علیه السلام نورانی النون صوبیه
 از ویدر حضرت موسی علیه السلام ایدوبی یارب بن فقیرم التوفیق قتل بولایم که انکه سنک
 کتابیک بازم پس آنک اکا عالم کیمیای تعلیم توفیق قانون اوله زمان غایت تغییر ایدوب و اصل عبار و زبان
 عبادت لازم و کونجی نام و کوندر صایم ایدوب پس موسی اکا حاکم حضرت ایدوب علم کیمیای تعلیم ایدوب
 حجه بوطریقیه جوی مال مالک اوله شود که قوتی لرینک مقتضایه یوزدود و چکری و بر و ازین بخش
 دود عبادت ایدوب که هر صفا حک و زنده بر درم ایدوب و بر و ازین نصف درم و هر صفا جلد بخش
 توبه ایدوب پس قضا قانون مالک جمعه ششوا اوله به نوافل و عبادت کلامیک ایدوب ازین
 حکم اوله که موسی علیه السلام یوردی اندون مالک زکاتیه استه و در در عبادون مالیک زکاتیه
 حساب ایدوبی کور و یکدرا حق چون مالکیک لازم کلامیک زکاتیه و ایدوبی و کوندر یکدرا قول
 و یکدرا جادیه التوفیق جیسبب اگر کور و زخیری النون ایدوب و با سلی کونک و قضا یکدرا
 علیه السلام زکاتیه ویر منی الحاج و ایدوب علیه السلام ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب
 مشاطره و مباحثه ایدوب اگر بخت و حجه من بکا غالب اوله کونک مالک زکاتیه و برهیم و آلا
 و برهیم ایدوب و او وقت بنی اسرائیل را سندن زباده کوندر ازین عورت و ایدوب قانون آن
 جادوب و اکا ویدر ازین بنی اسرائیل جمع ایلمش کور اگر موسی به علیه السلام من صفا شهادت
 ایدوب بکا و ایدوب و بن اندون بکلیم ویدر سکا بوتر مال و برهیم ویدر پس عورت موزین
 توبه ایدوب ایلمش ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب
 اندون حکم حضرت موسی ام دعوت ایدوب موسی علیه السلام ده کلامی اندون حکم بنی اسرائیل
 ایدوب موسی زده و غط ایدوب حضرت موسی علیه السلام و غط شرح ایدوب انشاء کلام یوردی بر که
 مال حقوقی سر قده ایلمش که کسم و بر که که یوا کسب قطاع طریق اوله با شین کسم و بر که که
 زنا ایلمش ان طاشک ویدر کسم ویدر بکره قانون ایلمش کوندر ویدر بکره کلامیک ایدوب
 سنک او زده و یکدرا حکم نچیه جادوب ویدر حضرت موسی علیه السلام یوردی اگر کور ایدوبی ان کلام نیم او زده
 حکم نوزندن ایدوبی کیدر اندون حکم قانون ویدر من بکا عورت زنا ایلمش من و اقتدار ایدوب که
 سندن بکلیم و ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب ایدوب
 غلبه حرف و حقیقت و و شاد و کسه که کوندر صفا و دیند موسی علیه السلام مالک مالک

کتاب قانون

رواجہ اسماعیل خاں

پروا بجای سید علی و سید درویش

بودن کوزین ادوب و جود و با حدیث و مال احسان ادوب از ادب الیدی و دیگر که با پیش
 سمان اول گفته ده اللک عون و غایتیله شفا خانه خداون صحت بولوب و مرض
 حالیدن خلاص ادوب کور و ممشی که اولدر بعضی شراح از خون بیکنا می ریختن تقدیر
 کلام اور بختن خون بیکنا خیر ایش و بعضی ادوب بو تقدیر مر پسند ایش و لیکن
 پسند الیمه سے پسند در قطعه همچنان و دیگران یتیم که گفت و پیلایه بر لب دریای
 نیل و همچنان بون الان معانسه در یعنی هنوز فکران لایمه در که خوف را با صفت
 پیلایان نیکی و یک در زوایل قبل در یعنی اندون معبر و بان ادات فاعل در می معانسه
 لب بون کنار معانسه در دریایه الصانع لایمه در و نیله بایه نیل را معانسه در یا اطلاق آنچو
 که دیار عرب اندون عظیم صوفی قدر و الا حقیقت تو یا ایزد مانی اندون اعظم از لیکن
 عربستان اولمغله کج دیگر مخصوصیت در یا زنگ کنازن در نیکی سولوا که بیت
 هنوز خاطر ند در که هرگز فکریدن گشت در ادایت بو قطعه یک بیت تا بسید ریخ
 زیر بیت کز ندانه حال موزه همچو حال شست زیر با بر پیل زیر با بر لایمه و اضمیر خطاب
 خطاب عام طریقله ندانه فعل مستقبل مفرد مخاطب شکل شرط اگر بزرگ و یکدر
 حال موده لایمه در و نداننگ معنوی و زیر بیت طرف مکانی همچو ادات تشبیه حالت
 لایمه در در زیر با بر پیل یکی اضافت بله لایمه در در مخصوصیت ایا ننگ التند قرینگی حال
 معلوم که کلایه و بیک استر یک سمان سنگ جا که کسید زنگ ایا نخی التند یعنی
 کند که ننگ ایا نخی التند فرض الیک نه حال اولاجنگ معلوم در اندر نور ضعیفیک
 حال سنگ ایا ننگ التند چون او یله در اندر ضعیفیک و محبت ایله تو یا ایا نخی التند و
 پا یا احوادث اولیا سین پیلایه و سکینه و در با و غیره و وصف ترکیب دینار و صف
 ترکیبیدن آگاه و کلایه ایش و بان ادات نسبت در دین ادات فاعل ادات نسبت
 فروغ ایش و سین پیلایه بر لب و در با بر معانسه بر نیکی نیا در یا سنگ کنا تر قند دین
 داده قصور ایش قائل حکایه یک از بنو کان عمرو لیث که بخت بود کن
 در عقبش رفتند و باز اور دند و زیر با بر غرض بود انشاست بختن او کرد و اندک
 بنو کان چنین حرکت کنند بن پیش عمرو و سر بر دین نهاد و گفت و عمرو لیث
 تقدیر عمرو بن لیث در علین پیش واقع اولان ابن لطفی حذف الیک بود و در شایه
 که بخت بود پیش ایدر کن جمع کس در عقب عینک و خاک فتنه لرلید ارمعانه در و زرا
 را ادات تخصیص و دیگر که یک در با جوف صله در ضمیر غایب بن به راجع غرضی با جوف وحدت
 با جوف صله گشتن او مخدر که معنونه اضافت قدر خوف تعلیل مخصوص ترکیب عمرو بن لیث
 و دیگر که با دست حک بر نو و چشید بر چرخ که در بخت کیدوب طوب که و کند و دیگر که

منقذ ارجی صدر علی
نواب سید سید

روڈ آف سید علی دستگرد
دستگرد
پشاور

اگر فرضی داد بر دست خدا قتل بلکه القاء و شهادت ایلم از یک سائرین که موجب عبرت
 اولوب انکرون بر لبه بویه افشایسته حاکمی بخیر البیبه اولین مستند بچاره وزیر
 کدر حقدن باره نه قصدین کورجک پادشاه او کفن بره باش قیوب دبیر بیت
 هر چه رود بر سوم چون تو پسندم رواست نه بدید چه دعوی کند حکم خداوند راست
 هر کس از ادای معاضه در چه نه دیگر استیادن عبارت در هر شکی دیگر استیاد و تقدیر بود
 فعل مضارع منفرد غایب کیدر یعنی دیگر در حرف استیاد و ده معلق چون ادات تعلیل است
 شرط کمل پسندم بای عجب فحله فعل مضارع منفرد مخاطب کیدر و این کور در سن دیگر
 روا جایز دیگر در دیگر و سین و تا ادات خبر و مجموع مرکب خبر استیاد در نه مبتدا چه
 کند که معقول او و دعوی معقول نیست و جمله خبر مبتدا حکم سکون مبتدا و خداوند اندر
 دیگر در و ادات تخصیص و سین و تا ادات خبر و مجموع مرکب خبر مبتدا در تقدیر کلام
 خداوند است ایام دین تا علی فرسند اگاه دکل امیش مخصوص است بدین عمر و خطاب
 ایدوب دیر صحنه حال هر سر گذشت و عقوبت که با شهادت کچر چه که سن از مستحق جانیر
 کور در سن لایق و سزاوار در و هیچ بر کنه نک چون و چه ای و عیال الله قدر و اما که یوتداز
 بنی نه دعوی اید و نه سوز و ترقی نه تا در در و نه مالک در حکم پادشاه هکله هر دیر
 ان اید و نه که امر اید که معارضه و شافیه به قدر و مالک دیگر شرا حکم بری خداوند
 راستک تقدیر بخداوند معوضت دیگر دیمش و بر شاد و دیش که خداوند راست
 خبر در تقدیر احتیاجی یوتداز و بر شاد و تقدیر احتیاج و اید و یوتداز ادات خبرین
 مشاد و نه معارض اولش و زباده نطوبی کلام و الخطاب قال امیش که ذکر صراح ایرت
 ایدر اما حق بود که معارضه به پیوده در سوزش و نه نیکو راه اما موجب آن که پرورده
 لغت این خانانم بخوانم که در خجاست بخون من گرفتارای اگر این نبین بخوانم گشت
 با در تباویل شرح بخش تداویات مواخذت نه با و فو مصاحبت موجب چیک فحله
 بون سبب معاضه در انداخته لایم در که حرف بیان پرورده لغت اسم معوضت قائم تمام
 تا علة اضافی و این اضافی لایم در و خداوند من الله بخوانم فعل توی استیاد استیاد چون
 که حرف بیان با و فو مصاحبت سبب متضمن خون من لایم گرفتار بون مواخذت معارضه
 این فعل مضارع منفرد مخاطب گرفتار کله سن یعنی مواخذت اول سن دیگر بخوانم فعل مضارع منفرد
 مخاطب فعل شرط کشت بون کشتن معاضه در بار بای اصله اید ادات توسل در او و او
 اختیار معاضه نه که خواسته سلیمان پیور بیت اگر اگر بکشد باز کار بایر و در کس یار
 کزین چه تو بایر بای با و فو مصاحبت تباویل شرح لایم بخش فعل مضارع مخاطب دیر که
 دیگر تا و فو تعلیل مواخذت علی باین اسم معوضت در معارضه معاضه به معارضه

در شعی
 نایع مقدار با بایر
 و شایع در سوز
 و شایع صحرایی

مواخذت یک اشتداد که با چون طوفان در محصور از کتب بن کربن بیتی او و ندان صحرایی
 است در اک طریقه بوزر با دست چه خبر که با ایسک قادر سن و کس که نه مخصوص قیل
 و قال مجای بون اما به خدا ناک نمیشد مریا اولوب و نه نعمت اولین سبیل استیاد که قیاس بنم
 قانیچون معذب و معاقب اول سن یعنی با حق بر طایفه قائم دو ملک سبیل روز و زاده معارضه
 اولدنگ لایق کور در نه از ابابت علی شرا عا موجب فعل و کله بعض شرا بخون من بای فو صله
 اعتبار ایدوب و فو مصاحبت و سبب معارضه طوفان از اعراض امیش لیکن با و در دیگر
 گفت تا و فو صله کور که گفت اجازت فرما تا من وزیر را بکشم انکه بقصاص او مرا بفرمایم
 کشتن با حق کشته بای ملک بخندید و وزیر را گفت چه مصاحبت می بینی گفت امر خداوند است
 کور در برت این حرام زاده را از ادکن تا مرا هم در بایست کند که از دست که خوا حکم را معتبر
 نداشت که گفته اند محصور از کتب پادشاه دیر بچه تا و فو لایق بن و نه و جمله صورت شریعه
 تو بون بن دیر اجازت پیور نام بن وزیر قتل این بن اندن صحرایی انکه تصاحبه بنم
 قتل حکم پیور نام شریعه قتل امیش اول سن و و بالکن سلالم اول سن پادشاه به سوز
 خوش کله و با اختیار کله و وزیر و دیر و سوز و نه در سن و نه معوضت که در سن و نه
 و عواده جواب که در سن و نه فو صله عمل ایلم می دیو لطیفه ایلم و وزیر و دیر و پادشاه
 بایک قهر صحنه سینه یعنی بایک رو چوچون بوجرام زاده از ادایه نام خید بایه و سوز و نه
 صوح بنند که عقلا سوزیله عمل ایلم که بویله عبار حرام زاده لازم دکل لیکن کند و نه حاکم پرو
 باش و نه با کتوره یازدم زباده عقلا و پیشتر قطعه چو کور و با کلوخ انداز بیکاره سر و در
 بناد و نه شکسته چو ادات تعلیل که در فعل مضارع مخاطب ایلم دیگر با و فو مصاحبت
 کلوخ کاف عربک ضمیمه که در بعض فتح کاف عربک ایدر کلوخ و وصف بیکسید از ادایه و نه
 کس که شایع بیکر تیر انداز که حاصل بونر شول و نه استعمال ایدر که اندنی به و و ششمیه
 بیکر تیر شایع فحی و کاف عربک صوان دیر و فو و جنگ معاضه و بعضی بای عربک کسر
 و کاف عجله او دیر سر و لایم در بایر بطیله و ادات تخصیص با و فو مصاحبت تادان
 حاصل و با و فو مصدر زاده انقله یعنی با انقله شکسته فعل مضارع مخاطب صحرایی دیگر محصور
 بیت چو که استاد ما هر کلوخ انداز و سنک انداز و جنگ و عرب ایلم شک بون که جهات
 و تا و انقله کند بایک صحرایی بون فو صله ما هر در هر تیر یک استر و نه در چون لفظیه ادات
 شرا طمع سن و بون و فو معارضه بونیمش چو تیر انداخته پرور و دشمن صحرایی کانداز
 او با جش نشسته چو ادات تعلیل در سابقا اولان که انداخته فعل مضارع مخاطب
 انکه و یک در تیر معوضت او و در و و نه بای و و فو صله در معاضه و ششمیه اضافی لایم
 خداوند حذر لایم یعنی حاکم که حرف تعلیل انداز ادات شرطه او با و نه بیک ضمیمه او

رو کانی

رو سوز

و کلام الله تبارک و تعالی سوره نوری است که از غنای طایفه ایله یعنی مایه الیوم رب ربی
ایله تا کم جملگی بگویم و در بیان اولیای سوره خاصه مودتیک بگویم بقدر اختیار و بقدار همان
نه ایبارک ایله انگه دارا و در اول معلوم اوله که بویکی بیت اصل حکایه به چو کجی
و کلام مصرع اوله معانی یعنی سخن تو را خود به من موزی کنز و بین شایع اگر
مرا در سخن تو دن سنگ سوزد که سوزاید نه که بعضی شرایع بگویم تو چه ندان یعنی نه
سوزد که افرو مودتیک دهانه و اصل او نور و میشت بوتر زینتی محض در بونی که چینه
دیوانه سوزد و اگر مراد سخن تو دن سکا الله سوز سوزاید یک شبه شایع موقوف و موجه
بو کلامی اگلیوب به تقریب و دخل ایست که بعضی شایع یعنی حقیق سوز از غرض کلام
بهر ایلم که قادر در سوزده اغرض جار و او را و بویضا مصرع تا نیک معانی مناسبت و میشت
لیکن زیاده ما ضایع سوزید و بعضی شایع در میشت که افرو مودتیک سوز سکا دهی و سید
سید که از ایلم سکا از ایلم اغرض چنان سوزاید در سبب ایضا ایله و کلام بوده اغرض
چنان سوزید معانی یعنی میشت و بعضی سوز به تغیر موز و در زبانک دهانه دیوانه ایله
غیر کنز کلامی بوقدر میشت بوده تر زین سوزید سبب ایضا و ایلمش عفا الله عنهم آنچه
مضمون خطاب ملک بود از عهد یعنی بیرون آمد و بقیه در زندان ماند آنچه مقبول
شد که دیگر مضمون بونی معانی و بیک از خطاب اضاقه ایله در خطاب بونی مراد امر در
ملکه اضاقه ایله در عهد معانی یعنی معانی و در عهد اضاقه ایلمش بونی کلک در بعضی ده با قوف
تکلیف در از عهد یعنی بیرون آمد متعلق در بعضی بیک حقدون کلک طایفه کلک
مراد ادا ایلم که در جمله فعلیه خبر مقبول در بعضی با قوف سبب و با قوف تکلیف مخصوص یک غرور
خواجه امر ملک مقتضای سخن معانی و در مطالبه اولان ملک بر مقدار این مدارک ایدوب
تسلیم ایلم و باقی قلم بر مقدار اگر دانسته عافو قلوب عهد کنند کلک بچون
زندان محبوس قالدی که از ملک ان نواحی در خفیه بیامش فرستاده ملک
ان طرف قدر چنان در کوار زندانستند و به عزم کردند نواحی تا چند جمعی طرف
معانی خفیه خاک خفیه خاک سکونیک کنز لیل و یک در بیام و بیام و بیام خفیه معانی در
فرستاده فعل ماضی غایب کنز در دیکل و قایل خفیه ایلم که از ملک راجع خفیه در کوف
بیان ملک ان طرف ایله و بتدایر چنان ایله بزرگوار بزرگ ملک و از ملک خفیه لریله
و از ملک و کافک سکونیک او نور عظیم معانی و در نسبت و تخصیص معانی از داده ایله
عظیم الی و بنیه القدر و بیکل و با قوف و حدت ندانستند فعل ماضی جمع غایب بیکل
و بیکل قدر چنان مقدم معانی و جمله فعلیه خبر مقبول و به غرض که در زندان متعلق و جمله فعلیه
ندانستن معطوف محمول یکب خواجه زندان ایلم اول طایفه اولان سلاطینک بری

نسخه اول از این سید علی
دست آید موقوف در
دست آید موقوف کافی
در دست در
در دست کافی

مختصر خبر کنز و یک اول جانیک سلاطینک کی واجب الاجرام و جلیل القدر صاحب دولتک
تدربنی بیکل و در مشرک و غرض سرنک ایلم که اگر خاطر غرض فلان احسن الله عواقب بجانب
التفات کند در رعایت خاطرش هر چه تمام تر سعی کرده شود که اعیان این مملکت بریدار او
مقتضی جواب مکتوب را منتظر خاطر غرض بایند و فلان اضاقه ایله احسن الله عواقب جمله
و عاقبه معروضه واقع اولش ابرارن می آید و عواقب عاقبتک جمعی که بر شهرت جمعی که در
نواحی و در از خواجه به و عاقبه در آنکه عاقبتین کو یک ایلمش یعنی عاقبتین
خیر ایلمش با قوف صلا جانب مایه التفات کند معقول صریح و بجانب غیر صریح رعایت
خاطر مصدر که معنایه اضافی خبر چه تمام تر هر چند که تمام و کمال مرتبه در سعی اوله که در قوف
تعلیل اعیان این لایه و شدت مملکت مثالیله با قوف جمله مقتضی متعلق دیدار لفظ مشرک
یوز که در ملک بنیل بونی ایلم و چه به جایز در مقتضی اسم فاعل افعال بیدین و تون و دالز
ادات جمعی که از او مقتضی خبر مقبول در جواب مکتوب لایه و در آقوف تخصیص منتظر
جواب مقبول در محمول یکب اگر فلان ک خاطر غرض یعنی خواجه مذکور که الله عاقبتین
خیر ایلمش بزم جانبزه التفات ایلم یعنی بود یا در قدم شریف ایلمه حاجت نه
کلور خاطر بنی رعایت ایلم و عزت و حرمت معنی که اتم و او ضرر رعایت در آنکه خصوص
سعد اقدام اوله نوزد با بوملک اکابر و اعیان دیدار نه مقتضی و حال ایلم که کور ملک مقتضی
و جواب مکتوب منتظر در مذکور مکتوب خواجه غایب بینه تنزیل ایلم که در بعضی شرایع
مکتوب بالذات خواجه ایلمش و بعضی بود از لریله اول دیونیم ایلمش لیکن و هم ایلمش
زیرا اکابر و اعیان نام تفصیل تصور اولند غایب سرنک تنزیل ایلم خواجه برین و قوف
باقت و از خط اندیشید خواجه مختصر چنان که مصلحت دیدار ظاهر و روح نوشت و روان کرد
کے از متعلقان ملک برین و آنچه مطلع شد و ملک را اعلام کرد و گفت فلان که حبس نموده
با ملک نواحی مرا سست و در برین اخبارت در مضمون مکتوبه خط بونی ضرورت و
معانی در اندیشید فعل ماضی غایب نوزد در بیکل خواجه با قوف و حدت مختصر صفت
جو ابر چنان انجلیک دیکل که قوف را بط صفت دیکل مصلحت مقدم معانی بر قوف و استعلا
ظاهر و روح لایه مکتوب از دینه بیکل نوزد شک معقول غیر صریح و جواب صریح چنانکه
مصلحت که دید معروضه روان کرد مقدم معقول در متعلقان جمع متعلق ملک اضاقه ایله
ملک خواستند برین دیکل برین و آنچه یعنی مکتوب قصه سینه مطلع طایف شد بیکل افعال
بیدین اسم فاعل اکابر اول از فلان الفاظ گایه و در و آدات معقول که قوف را بط
با قوف صاحب ملک نواحی لایه مرا سست متعلق بیدین مصدر در مکتوب یکب
معانی محمول یکب خواجه مضمون مکتوبه و قوف بولدر یعنی مکتوب در قصه ایدو

نسخه کافی

روزگاری

رواجی سید علی
میسوری

اول مسیله او نور در بخش کم نوجیه دکل اکثر استغفار لکنیه مطابق اوله بهم بریکن تا توانی دما
که اسی جحانی بهم برکنده بهم بریکن تر شمشوش ایله دیکلار تنه بجحضور و پریشان ایله دما
باخوف و حدت که خوف تعلیل اسی باخوف و حدت و جحانی باخوف تنگه برکنده شمشوش
ایدارینه زیر و زبر ایدار محصور بیت مادامکه قادر سن بر کوکلی پریشان و بجحضور و برنجین ایله
یعنی کوکلی یقیمه زیر انظار ملک بر اسی جحانی بری برینه اور تیغه عالی خراب ایدار حاکمه
بناج کجسور و نا نوشته بود کجسور و سیا و ملک با سید انقیصا شت ها مرده مسطور و مذکور
نوشته بود باز نشیدی بازین بو قطعه در قطعه چه سالهای نمرادان و عمر حار و رازها
که خلق بر سرما بر زمین بجا اهد زنت چه بونگ کی پرده مبالغه افاده ایزارنه که خواجه
حافظ بخون افتاد در درهما بیورش یعنی مبالغه بخون و دیکلار سالها نمرادان بیابنه در
فراوان چون دیکلار عمر حای درازده بولیه در عمر بونگ کی پرده زمان و مدت مغانه
نضایان علنور که خوف بیان خلق مبتدا بر خوف استغفار سرما لایه بر خوف استغفار زمین پرور
ارض مغانه بخو اهد فعل مضارع مفرد غایب زنت بونق زعتن مغانه در زیر مضاعفه
مقارن در بر سرما و بر زمین بخو اهد زنت مشغول در و جمله فعلیه خبر مبتدا محصور بیت نه چون
تیکر نه اوزون و متکثر و زمانه که خلق عالم پرور زنت بهم با ششم اوزده کجوب کت که مرکز
یعنی بر کوکوب و مقبوضه نری با صوب چکنه مرکز بونق چه جذان مغانه در دنیایا رنج
جذان بکر که بخش چنانکه دست بدست امدت ملک با بادسته های و کرمچینیت بخو اهد
زنت چنان انجلیکن و دیکلار که خوف بیان دست بدست الدن الله و دیکلار عمر یکچه برابید
و بر امدت امدت امدت امدت است ایدی خدو ایضا که امدت اولدر ضرورت و در چون
ملک بملک ضمیمه ملک و سلطنت مغانه در با باخوف حله امدت استک عاج و با مقول
در حای باخوف حله و دستهای و کرمیانه و یا لایه ایکی اعتبار که غیر از الزمه و با غیر ملک لکنیه
چنین بونجین و دیکلار بخو اهد زنت که زعتن و دیکلار محصور بیت و سلطنت
بجه که الدن الله بزه کلدیه یعنی ملوک ساله و سالجین با ضمیمه دن نیجه که سلطنت بزه
انتقال ایدوب حکمت در غیر بزرگ لکنیه بونجین کت مرکز یعنی دولت کت به باقی و دکل
و الا بوزمان با دست حلی دولت و سلطنت قدس بولور لیدر محصور بو قطعه دن بود که
حاکم رایده مغانه و عدم تعارضه ملاحظه اید لکن چو ملوک راغب و دنیا نیک مال و ملکنه طالب
اولدر حاکمه که بر ضعف کتت سر امدت بود سید و ضمت بند خا و درین علم دانسته
و نظر لایه بوی کتت کز قی ضمت کتت بیابنه کتت ای اعلیه ایله کورنش مغانه در بر
امدت حله و نمایه کلش یعنی سر امدت و نظیر اشدی سید امدت بوز دیکلار و اود خوف عطف
منصت الشمس و دیکلار مسیله در لغت بند خا و بیابنه بند بر عجب تجید اولر ضمتک صبر و دینه

آراء جید علی احمد

بنو فیل

نبرد بر کار خود مراد مقبول و دیگر در این علم یعنی درین صفت و دیگر دانسته حکایت
حال ماضی در بخوردی و دیگر با خوف و حاجت نوعی با خوف و جدت گفته گویش کنشی با خوف
حکایت طواری در دیگر و محض ترکیب بر این گویش صفتند صفا غایبه این شمشیدی یعنی اول فاعل ماضی
و سر آمد و بنظر او کشیدی اوج یوز القش مقبول و مقبول و یوز بخوردی و صفتند هر کس
بر دور او و یوز که گویش طواری حاصی بر سه ده هر کس گویش طواری و هر کس گویش را
فنی هر کس گویش مکه قادر و هر کس گویش طواری و غنچه بر غیری صفت عرض اینکه مالک ایدر دیگر
هر کس گویش خاطرش با جمال یک ازین گران میل داشت سبب و بچاه و نه بدش در اوج
هر یک بنده در تعلیم آن دفع انداخته هر یک که برارده گانه و اتفاق میباشد در گوشه لغت
بوجه خدا اما بنویس که برارده همان خاطر کنده مراد را صفت بیایه طریقه با خوف صفت
جمال که لامیه از خوف بیان شد که موقوف و الف و نون ادوات جمده صیغ با خوف تکبیر داشت
طواری یعنی آیدر اینجا با هر یک تخمیده و سکون نوبه الای دیگر در نوک ضعی و حای اصلیه ایله
طواری دیگر حاصی الای طواری دیگر بنشین ضعی می که در راجع از خوف با کید اوج
نعل ماضی مفرد غایب لازمه تعدیل چنین مشرک در چند مصدر و اتعاده فاعل مختلف او شده
راجع ضعی در مصدر سبب معطوفه و نه بنشین در ادوات استثنایک بنشین که خوف
را با صفت در خوف طرف تعلیم آن مصدر که معطوفه اضافی در دفع مصدر در کید ماضی
انداخته انداخت لغت اندر دیگر اما بنویس که برارده ایله معناه تضییع و انهدار و با خوف
حکایت در بعضی نسخه و تمام کردن و اتعاده ایله اعمال از ادب تکامل ایدر دیگر محصل
ترکیب اتفاقا مذکور گفته که هر کس که خاطری گوشه نشین که در کردن برینک جالنه میل طواری
یعنی تأیید اولی حاصی محبت الی و اکتافیه و تعلیم و تربیه غیر کردن زیاده اولی
اوج یوز الای طواری بنشین اما تعلیم الی حاصی بلا که بنشین برین او که نملی
غیر برینی جمعا او که بنشین برینک تعلیمند اما او که بنشین از تعلیم دفع ایدر در او که
حاصی او یوز او که بنشین لغت و نه بنشین در زیر بخوردی با نشسته کلک اوجت برینه
اموزانیدن یا زوب آموزانیدن تعدیل دیوب اما آموزید آموزید بنشین لا زور اوجت
که دینیک و افتن لغت او که تکلیف که غلط سلیقه که لیس در صنعت و قوت لیس را در
و که را با او امکا چیت بنشین با جگر که پیش سلطان استاد را فضیله که بر صنعت
از او سر برنگ و حجت بنشینت و الا بقوت از او که بنشینت و بصفت با او بر ابرم بگردن
مراد گویش که در لیس را در حق و غایبه کلدر یعنی صنعت و قوت کماله این شوب که را در
اقران اولی که با خوف و جدت و ادوات تخصص با خوف و حاجت او ضعی برینه را با
امکان معادمت مصدر که معطوفه اضافی در قاع و مت یوز ترش قو معادمت بنشین بود که

منزوی

[illegible]

که تر شود و ب طور شندی تا انتهای غایتی بزرگجای باخوف صله و باخوف وحدت که خوف
بیان پیش سلطان لایمه گفت پس دیدی استاد را را آخوف تخصیصی فضیلت زیاده نگ
و باخوف وحدت که خوف را باط صفت روی بزرگ لایمه و حق تربیت کند بویله والا ادرات
استثنای بقوت باخوف ظرف و باخوف مصاحبت انوار استاد در کمتر از یک گره و انوری
بصفت بقوت که در باخوف مصاحبت او استاد را جعدا محمول ترکیب پس صفت
و قوت در حدوغایه ایرشده یعنی نشاند و زورده کامل و سرمد اول و در هیچ ملک انکله
مغایله و ترشده تو مانده امکان و مجالی بویله در حاصه غایب الاقتران و غالب الاغفال اول و در
بر حدی که بر کون پادشاه او کنگه دعوی مرد و تفرقی الفف ابدوب دیدی و استاد نگ
نیم آوزریمه فضیلت و رجحان و مزین اول و لویج یونزدن و استاد ام اولوب بکافن کشته
تعلیم ایلد که جهنم در حاصه او ستمه حق تعلیمی اول و غنذر و الاقتران انون انک
و کلم و صفت انکله برابریم یعنی بونقل هنر که اول بوزنه بنج بلورم و انکله طوشمغه
ما درم ملک را این تر که ادب از وی پسندید نیامد نفوذ تا مصارعت کنند تعالی مسیح
معاین کردند ارکان دولت و اعیان حضرت حاضر شد پس چون دست در آمد بدین که اگر
کوه احضین بودی از جای برگزینی استاد دانست که جوان ازو بقوت برترست بدان بعد
غرب که از وی نشان دانسته بود با و در او بخت جوان دفع ان دانست استاد
بدو دست از زمین داشت و بر بالا سر در زمین از غیر او از خط بر حاست ملک را
را ادرات صله تر که ادب مصدر که مفعول از افتاد از وی یعنی پسندید بقوت باخوف
تعلیل مصارعت مغایله با بدین مصدر از کور انکله مغایله تعالی باخوف وحدت مسیح
اسم فاعله افعال با بدین و اسبع و یکدر یعنی گلش بر معین بونق مصدر میمید تعیین
مغایله چون ادرات تشبیه پل مست بیایه باخوف مصاحبت صدمت لغت کوه ایلد
و جسد در بنده به طقو مقدار اما بونق حبیب و جلالت و عظمت مراد در باخوف وحدت
که خوف را باط صفت کوه احضین بیایه در اهن و در باخوف نسبت و نون خوف
تا کید و در مغلوب یعنی در ان طایع بر کندر بر خوف تا کید و کندر کاف و یکد تجله و یای
حکا به ایلد تو با پردی و یکدر نیز غریب بیایه که خوف را باط صفت نمکان کنر و یکدر باخوف
صله و در سره را جعدا او بخت یا بر شمر و یکدر نه که غلام عجبی قصه ستم بدو دست در گاه
گشته در او بخت و یکد کند یا بر شمری و یکدر بونق ده ایلد در شباس بدو دستش ایدی
مشین ضمیر به لیکن اکثر لشحن ضمیر نه و اقدر اقدر دفع ان مصدر که مفعول از افتاد
جوان بندان دانست خبری دفع ان مفعول محمول ترکیب یا دشت به پسردن مذکور تر که
ادب مقبول و مطوع ملک حاصه او استاد حقن مذکور مدعیان بکندر پادشاه بیوردی

کوششیں

کور شد و یکنه امر ایلمدار است و دوشا که کورش طرقت کر بر بویک میدان و بدو اسع نکات تعینت ایلمدار
 ارکان دولت و اعیان حضرت ملک حاضر و لوک کلام او غلام مست غیل که میدان کردی
 بر مهابت که اگر در مدرن طالع اوله برندن تو با بر دی استاد بلبر که جوان تو غن انون اعلا در
 اول ند غیر یلین و غن عجیبه که پسرون که کورش یغی آنون اولر بندی همان طوماری او غلامه اولر
 نبد که پارتی جمان اولر بندی دفع ایلیک بلری و رفعته مالک اولدی استاد کسیر بر یکی ایلیک
 یردن قالدردی و یاشی او زرنیه ایلمدی و یرده او ردی خلقتان غریب و فریاد و فغان قالدرد
 نند که عادتده ملک فرمود تا استاد را خلعت و نعمت دادند و پسر را زجر و عتاب کرد که با بر و رده
 خوشین دعوی مقاومت کردی و پسر ندی گفت از خداوند استاد بدو در قوت بر من دست
 نیافت بلکه در علم کشفه دقیقه مانده بود که از من درین صحن داشت امر و بران دقیقه بر من
 دست یافت استاد گفت از بهر چنین روزی که می داشتم که حکما گفته اند دوست با چندان
 قوت مدد که اگر دشمنی کند نتواند از چوین قاتل و از ادا من معاضه از با خوف مصاحبت پدید
 الهم قالدردی معاضه خوشین اضافی لایه در دعوی مقاومت مصدرک معضله اضافی
 پسر ندی با شانه ایلمد که بر من دست نیافت نیم او زرنیه غالب اولدی دیگر دقیقه ان مراد
 بر او یون و بر ندر درین صحن داشت اسر کردی و مصنفردی و دیگر در دست با اادات معمول
 چندان او قلدرد دیگر مدد که دست معضله اولدی و قوت معضله ازینیه که خوف بیان دشمنی یا خوف
 مصدر تواند فعل مضارع معضله غالب فاعلی مختص راجع ضمیر در خصوص اکسب بدش میورد که
 خلعت و نعمت و یردی و پسر زجر و عتاب ایلمد که استاد کرد و نند که دعوی مقاومت
 و معاضه ایلمد و با شانه چقدر مدد و سوز که افشانه تا در او ملکر دیو پسر ندی ای خلاوند استاد
 زور له و قوت که بجا غالب اولوب او زرنیه ال بولدی بلکه علم کشید بر دقیقه فاشیدی یغی بوقدن
 بر او یون فاشیدی که همیشه از بدون درین طوماری بون اولر دقیقه ایلمد بجا غالب اولدی
 و ظفر بولدی استاد و بدی اولر دقیقه بوجیلین بر کون ایچون صاف دارم که حکما و عقلا و بشرد که
 دوستله او قلدرد قوت و یر که اگر دشمنی ایلمد او لوک کسیران نعمت مسکنه مسالک او کور
 مسکال ظفر بولنده تا در او لایه عداوته فرصت بولدی نه قصد عداوت ایدر است نشیند که حکمت
 ان که از بر و رده خود چندان تهنه خواست و در در که امید مشربین که نه دیر او که کندی
 بسکه مندن جفا و جور کور در یغی بسکه مندن ایچینن نه دیر که اشتد کی یغی بوقدن
 خواست اشتد کی قطع با خود و بنور در عالم حاکم کس درین زمانه کرد و پانزد
 ابتدا رکلامه واقع اولان ابا معاضه از خود او رسیده اسرار ادا تا نکید بنشیند مشرک
 بون ادا و در هر چه نگذرد کسیر معاضه اسم اولمده قالدرد بود اولدی و بولدر معاضه
 یا عطف بر کانه معاضه و ادا تا نکید اولمده فنی قالدرد و اشتد ایچون ان معاضه اولمده

موز

وہ

رفت و بخت حواسست که روز شب بخدمت سلطان مشغول و بخدمتش امیدوار و از
عقوبتش ترسان ذو النون بگفت از من از خدا سرگشته چنین نریستی
تو از سلطان از جمله حدیقات بودی پیش بونقت معاشه در ذو النون
و بیکله دنیا ده ای که مشهور در برین انبیاءند که حضرت یونس معمر علیه السلام در پی
او نبیاءند که ذو النون مصر محقر کرد و ذو النون مشایخ مذکور طبعه اولاده
بازار و اسم شریفی نو باند و گشت ابو الفیض و لقب ذو النون و ذو النون لقب
او گشتند و وجه تشبیه حنا جدر اینچون ترک ایلیک نرسیدن می و بوده می بالمر حکایت
ایچون در محصور ترکب و نیر کردن برین ذو النون مصر نیک بایته و اردی و بخت
دیده که کج و کوفه از پاوش ملک خرمینه مشغول و دینی خیر حساسته امیدوارم بخت
امیدیم و عقوبت و غذا بنون تور قمر ویدی ذو النون بوسور بر ایندیچک انگلی
و ویدی اگر الهیاد تور نیکد س که بختا حدیق تور قمر س حدیقا که برین اولورم قطع
که بودی امیدارحت و بخت پای در ویش بزمک بودی نبودی فعلی ماف و با حرف
حکایه امیدارحت اخلاق حدیقا که مشغول در بخت راحه معطوف در مضاف تعدی که بخت
هم بخت پای در ویش لایم ویش دن برادر با حدیقا در حرف استعلا نیک معروف بودی
فعلی ماضی حکایه حال محصور است اگر راحه و نعمت ایدی اولیا بیدی بخت جنتان راحه
و حضور ایدی اولییدی و جنتک غدا ب و عذاب تور س اولییدی بخت اگر عباد تور
صدق بیت و خلوص طومر مجرد خدا نیک عبادت و طاعت استخا نچون و ذات نیک فطیم
و تجیل و جلال اینچون عبادت ایله در ویشک ابائی ملک اوزره اولور دی بخت مذکور
شهر طه عباد اوزره عبادت و طاعت ایله لم ملا نیک مقربین که عرش عظیم کبر
ایدارم حاصا مقبول خدا اولور لری بخت مراتب عالییه و اصل اولور لری و وزیر از خدا
بر سیدی و همچنان که ملک بودی و راحه و اگر ایادی حدیقا و نچون تحقیق قلندی
تبر سیدی با حرف حکایه توریدی و یکدر مصرع اول ثانیه مرهون از همچنان انگلی
و یکدر که ملک اصلا از ملک در حدیقا و نچون تحقیق قلندی ملک بودی ملک اولور لری
بخت ملک که مکرم و مغر از اولور دی زیرا ملا نیک خدا دن زیاده تور تار که و انجا نظرن و حضور دن
و اگر وزیر پادشاهان تور قلندی که خدا دن تور قیدی ملک که مغر و مکرم اولور در حاصا
حضرت علی که عواین و علایق دنا دن پاک مجرد اولوب ملک عروج ایدوب ملک مرتبه سن
بولور دی در برینه که با نکر شرط شرط عطف ملا حظ من ایلمن که بعضی شرح بونیک مصرع
نیمه که جو ملک بزمک بودی با نوب لاک کسر لیه اولکید و فحله ناین و اگر تاقیه عایتی
اولییدر اینچنین کسر لاک و جهی و اردی و بخت و اگر چه نسخه کرده مذکور مصرع ملک بدلا همچنان

روایت سید علی و محمد در روشنی
و کفانی

روزنامه کیهان

که ملک ملک بودی اول ملک گری و ثانیا ملک فحشه و عیش و شرب و بازی و اولاد ترک ایدوب غیر ضروری
 باز ما سه غریبانه را بویک صحیح بلوب انکا اعتراف ایدارن حکمه حکما به با و نمای بکشیدن بی گناهی
 فرمان داد گفت ای ملک بنویس خشمی که بر منست از از خود بخوی گفت چه گونه گفت این
 عقوبت بیک نفس بر من براید و بره ان بر تو جاوید ماند با و تاهمی با و توف و حرات بکشیدن
 با و توف حله و گناه خاقتی لامید در بر خاف تقدیر بیک شنجی بی گناه و دیگر حاصل مصداک معنونه
 اضافیدر او با و توف و حرات فرمان داد فرمان و برودی بیع پیوری گفت بی گناه و بدوی
 ای پادشاه با و توف صاحب سوچین فتح جیم و کسری جیدن جائز در تحلیله مقتضا معانیه و کسر له
 مسب معانیه تنبیر خشمه اضافی لامید در و با و توف و حرات که توف را بطا صفت ترا سنگ
 دیگر از از خود مصداک معنونه اضافیدر بخور عسل نهی مخاطب جو بدین و بیله دیگر چه گونه
 نه و جهله و تنگ که دیگر عقوبت بوند عذاب معانیه در بیک با و توف طرف نفس کنیز معانیه
 و ساعت معانیه اولی جائز بر اید حاصل او بود دیگر بیع نیز که بر و نه و بیله این اضافی لامید در
 نه و بیله بای غریبیک فحشه گناه معانیه در جاوید ابدی حاصل باقی و داریم با و توف حاصل مضارع مفرد
 غایب فالور دیگر مانده نوزن مستقلا مانده نوزن دینار طلا ایست که محصور کسب بر پادشاه بر بی
 گناه و مظلومی قتل پیوری او را مظلوم دیدی امر پادشاه نیم او را زید اولان خشم و غضبک سیله
 و مقتضا سیله حاصل نهی قتل ایست که کند که انجذاب از او را بیله زیر احرات نفس مقتضا سیله نهی
 هلاک ایدارن لیکن کس نوزن زیاده زحمت و خیر جاکس با و پادشاه دیدی سه قتل ایست که
 بن نه و جهله مضمر او را و مظلوم دیدی بجای این جنگ عذاب و عقوبت نیم او را و مظلوم
 و بر نفس تمام او را و بیع بر نفس انگ المذنب خود نرم آمانک گناهی ایدارن با و سنگ او را
 فالور زید اقله مستوجب دکلم که نهی قتل ایست که سن او توف معذب او کما سین رباعی دوران
 بقا جو با و صحرا بگذشت با و توف و خوشی و زشت و زیبا بگذشت و دوران بقا لامیه زمان بقا
 دیگر بیع زمان حیات زید ایدارن مراد حیات در جودات تشبیه در بان صحرا لامیه حکما به
 تخصیص ضرورت وزن و فاقیه ایچون در و الا با و مطلقا سیر المرو در صحرا به و عذر اندیشه
 برابر در بگذشت با و توف ایست که گذشت فعل ماضی مفرد غایب کچر و دیگر بونک که بر سر راه
 او چنی اولکس بر نیه تنزیل ایدوب ماضی غایب تعبیر ایدارن که قرآن شریفین مواضع عذرا
 خصوصاً قیامت احوال الذن و اتعلا پس بوند در بگزادی معانیه و بیروب بنو معنونه
 مواضع معانیه مضمر معتبر دیگر ایدو بچدر و بشیر و دخل ایدر با و وجه سویش با و توف
 مصداک خشمید بوند در براد خوشیون که تدارکست چو کین زید اقله یا مستقلا مانده نوزن
 خشم معانیه در ضرورت وزن فاقیه ایچون زیبا و پیش محصور است زمان حیات
 بنیابت با و صحرا که بر سر غله کچر بیع باقی قلم حاصل عمر حظه تدارک ملود و مطول است

روزگار سدا را میگوید

سرخانی

و در کتب معتبره در پس بخش حکمت در رسد و دنیا و لذت و لذت شرک و کفر و در این
صورت این کجای کندی باقی مالدی ای مصدر یل ضرورت و نوبت در و الا زشت و زیبا به
نسبت بالاندام و کلام این آجی و یل و چو کین و کوز و زیادت کجوب کندی باقی مالدی
پنداشت ستم که ستم بر ما کن و در کردن او بماند و بر ما بگذشت و پنداشت ظن ایلدی ستم
ستم ظلم و کم کاف بچک فحشه کاردن محقق ادات فاعل راجی مضانه ستمی یعنی ظلم یعنی ستم
که خوف بیات بر خوف حله کردن بون ضمیر و اضافی لایمه در بماند فعل ماضی مالدی و یکبار
بر ما زما و یکبار محمول است ظالم ظن ایلدی که نره ظلم ایلدی یعنی خیال ایلدی که جور و خجایی
نره ایدوب کندی حضور و صفا سوردی و تبک خبری یون که نردن بر این کجوب کندی
و نمانه و مطلقه است ایدی کندی بونستن مالدی زیرا و زیاده بنام اولوب اقون عذاب
چکر العباد باله من غضب الله ملک را بخت او سوزند اید و از سر خون او در گذشت
و عذر خواست و پادشاه و کنا حک نفع و پندی فایده مالدی یعنی تاثیر ایلدی
و انک قیل بودا سندن کجور یعنی تشکون عفو ایلدی و عذر ایلدی که مننه حاجی به قتل ایدوب
او کو کنا هه از کتاب ایدوب یوردم که افوه تم او نبی بجا یوردم زیرا قتل نفس بغیر
حق ایدوب یوردم دیدی حاصله کلف و احسانه خاطر نبی ایلدی حکایه
و زرای نوشیروان در مهمی از مصاحبه مملکت اندیشه میکرد و بهر کجا بروی دانش
خود را می می زد ملک نیز همچنین اندیشه میکرد و در چهارم را رأی ملک اختیار افتاد و در
در سر گفتندش رأی ملک را چه مرتب دیدی بر فکر چنین حکیم گفت بموجب آن که
انجام کار معلوم نیست و از سر ممکن و در مشیت خداست که صواب اید یا خطا پس
موافقت را از ملک اولیست تا اگر خلاف صواب اید ابلت متابعت او از متابعت
او این با ششم مهم بودند ضرور معنای در و با خوف و حدت مصاحبه مصلحتک جمیع مملکت
اضافتی لایمه در اندیشه نکرد معنای در میکرد حکایت حال ماضی را ایدوب دیدی و یکبار و فوج
مصدر در موافق معنای دانسته اضافه و خوده لایمه در رأی با خوف و حدت میر فعل
حکایت ماضی او ز روی و یکبار نیز فوجی معنای در همچنین و ز را که و یکبار و یکبار حکایت ماضی
ایدوب و یکبار فاعل ملک در نیز چهارم را ادات حله را از ملک لایمه در افتاد و دوشدی
یعنی واقع اولی معنای فعل ماضی غرایب در معلوم اوله می اید مصدر فعل ماضی
حکایت حال ماضیه دلالت ایدوب پس بونکره ماضی خالص معنای و نیز بکرمی و نیک معنای
ضایع اینست و نیز ابتدا در سر یعنی خفیه گفتندش ضمیر بر چهارم را راجع و فعلک فاعلی
و ز را و جمله فعلیه خبر مبتدا در رأی ملک را را ادات مخصوص ملک را بینیک و یکبار مرتب
میکند فحی و ز انک کسری و بای مشدود نیک فحیه فضیلت یعنی ارتقاء معنای در بونکره

کہ قطع ہو قدر

که فیصله بوقرار یغی مستعمل دکلر اگشت بر وجهی دیدی با خوف مصاحبت موجب چیک کسر باید سبب دیگر
و تخفیف مقتضا معائنات در آن غلطیه اضافی لامیه که خوف بیان انجام او و صورت معائنات در کاره اضافی
لامیه در انجام مبتدا نیست خبری و رأی مبتدا و ممکن است اضافی لامیه ممکن است همانک مخفی و مبهم
سکونی و مخفی چینگ کسر باید جمع معائنات السهرا مشیت ارادت معائنات مصدر در این مصدر میسر
خدا به اضافی لامیه در جمله نظریه خبر مبتدا که خوف بیان جواب طوعی و خطا اگر سبب شریک
جوانمده و داخل اولان فامعنه در موافقت رأی ملک لامیه کرد در مبتدای کلام او بترت خبری
با خوف تعلیل خلاف صواب مصدر که معنای اضافی را با خوف مصاحبت علت متابعت لامیه
معایت او مصدر که فاعله اضافی را این منزله و یک کسر باید و از الزوم سکونی باید این
معائنات در آتش فعل مضارع محکم مع الفیدر باشد بنون او لاورد دیگر محمول بر کسب توبیخ
و انک وزیر کمری امور ملک و مصالح دولت خصوصیت برهم آمده و ضروری حالتی تدبیر
و مشورت ایثار کردی و ضروری کند که اوزره برداری و تدبیر برداری با دشاهن بونکر براری
و تدبیر برداری و بر وجهی که دشاهن را و تدبیری مختار واقع اولدی بجه انگ رأی ترجیح ایلی
سایه وزیر ملک را و تدبیر نه وزیر بر وجهی خفی و بدیدر دوشاه رأی و تدبیر نیک فیضیت
و مرتبگی کورد که بوقرار حکیم فکر تدبیری اوزره بر وجهی دیدی اول سید ترجیح ایلی
فکر نیک که اینک صواب معلوم دکلر و جمع فکر تدبیری الکیم ارادت مشتبه در که صواب
کله و با خطای بجه جمع و تدبیر و تصرف خدایک ارادت معنای صواب مصدر خطا میدر
اندون خبری که سبب بر پس با دشاهن رأی و تدبیر نه موافقت اینک او لاورد اگر راه صواب
مخالف کلور سبب متابعت سبب معایت بنون و ختم و غضب بنون این او لاورد مشونی
خلاف رأی سلطان رأی جشن با چون خویش با شد است شدن خلاف رأی
سلطان اضافی نظری لامیه کرد در رأی جشن مصدر نیک مقدم معنای بخون با خوف مصاحبت
بخون خویش لامیه و مشتبه مصدر نیک معنای غیر صریح و دست صریح محمول سبب
با دشاهن رأی و تدبیر نه مخالف تدبیر است که بجه انگ ایله تدبیر مخالف تدبیر و طالب
اولی کندی فانیله ال بوقرار بجه با دشاهن مخالف ایلی کندی جائز و با دشاهن
چیکر وزیر اولو الامر و اطاعت لازمده اگر خود روز را کوید شست این بهاید گفتی
اینگ ماه و پروین خود اوقات تا کید روز را ادرات معنای کوبیک معنای او و شست
ثانی و این اسم اشارت در بیاید با خوف استقبال باید فعل مضارع مفرد غایب
مکرر دیگر با بید بنون با بید بنون و بیدر خطا اینک است شده دیگر پروین او مکرر
بلد و نه در لم محمول سبب اگر با دشاهن فرها روز و شسته بویکی در کوندر دکلر
دیر سبب موافقت ایروب کلامی تصدیق و تأیید ایروب که چیکر سورد عکر

روان سید علی احمدی

حقیقت حال شده ای ایشته اولی که کور بنور آشکاره طور و یک اگر که ظاهر بود که خبرت
 شجک بود و غیظ و غم و جور و شعل و سوز و اندوهی برده در او الاظلمه شعل و سوز و غم و جور
 ظلم و جبر و استکبار و ستم و کینه و بغض و نفرت که من علویم و با قافله حجاز بشهر و راه که
 از چ می ایام و تصدیق پیش ملک بود که من گفته ام بوقت گفتش داد که ام که در دوازده
 به گران فرمود که بکنی زیاده ایلیک زانکه سولیمش که به پیش خود بود موجود و کل یک از دوی
 ملک در آن سال از سفر آمد بود و گفت من او را در عید انجی در بهر و دیدم حاجی چه گونه باشد
 و دیگری گفت پدرش شخصی بود در ملاطبه علوی چه گونه باشد و گفتش در دیوان
 انوری با قتل ملک فرمود تا بر نرسد و غنی گفت که چندین دروغ چرا گفته گفت ای خداوند
 روز زمین سخن دیگر گویم اگر راست نباشد بهر عقوبت که فرمای سزاوارم گفت
 آن چیز چیست گفت ستم و سبک و ستم و سبک از ای مضامنه از آنکه که بستاند سوزش
 بیت کمره بر سر نزار احسان نمون که این از آن و کشید است و آن کار و نون قصه خوانده
 شهادت و بر سر سبب بود و طغیان که در آن و عجب مستعدا و دیو بخیل تو بیان ظاهر بود که ستمی
 یکنه محمل قوما زدی و غیره و دخل انبازی مشاب و کذاب مضامنه در اما بون کس در طریف
 مضامنه در دین بختن اقرار پیش کیس و صاج بگو که ترافت او روی دیگر امیر صاحبانی
 او را که که که حرف بیان علوی با حرف نسبت علی به منسوب دیگر حاصه امام علی او لاده
 علوی دیگر قصص با حرف وحدت و منزه خوف تو سطر پیش بون گفت مضامنه در عید
 اضحی قریب بر امینه و بر ملاطبه سوا سون که بولند بر شمر که امیر انوری شمر
 مستعدین بر شهور و زلی شاعر که غلجیدر اول و گفته دیوانی ولالت ایدر محصور از کرب
 بر شهادت و شکار نشی امیر که که بن علویم یقین امیرم دیو و حجاز تا ناله سینه شمر که دی
 جردن کلورم دیو و پادشاه بهر تصدیق صوم و که بن سولیم و دیو اتفاقا اول
 افتاده پادشاه که نماندن بر سر یقین مصاحبه نین بر سر او بریل سفران گفتند که
 دید که بن بود شادی قریب صحرانند بهر شمر که کوردم حاجی نیچ او و یور و حجاز
 بد شمر که مکه نیچیه است او و یور و بر مصاحبه دخی دید که ملاطبه شمر که با سر بر خانی
 ایدر یقین بر شمر انشک او و علیدر پس علوی نیچ او و یور و حقد شرف نیچیه است او و یور
 و صومندی دیوانی انوری بولیدر حاصه او و جردن که بنی ظاهر اولان پادشاه
 یور دیگر ای او را که و شمر دن سوره که نو قور یانی نیچون سولیدر دیو شهادت دید که
 امر بر یوزنیک پادشاه بر سوز دخی سولیدر اگر که یک او و یور بهر عقوبت و حجاز
 یور رسن لاجن شمر او ام پادشاه یور دی او و سوز بر شهادت دید که
 غریبی گزشت ماست پیش او و داد و پیمان است و یک چچه دوع غریبی یور و حجاز

رو سوزی

رو سوزی

رو سوزی

او و یور

کرت تا خیر خطاب ماست سبت و نامک سکونید بوغرت دیگر پیمان او و یک چچه نیچ
 چچه دید کلای در که یور ایدر استعلا ایدر که چچه دینید اقرار ایدر محصور بیت بر یوزن
 بر و غریب اگر حضور که و قتل بوغرت کتور رسه ایک پیمان سه صوم و چچه س ایدر یوزن
 کتور دیک بوغرت فرورد صانی بوغرت و کلر حاصه کتور دیک نقصد صومله ایدر یوزن
 بوغرت کتور دم دیو کذب ایشش او و یور یا یوزن که عا و اما کاز و عتاب و عقوبت او و یور
 و یور او و یور که از آنکه لغو سندی سرخ جهان دین بسیار کوبید و دوع لغو لاک نیچی
 و سکون غلبه کلام باطله دیر و با خوف وحدت هر فعل نی مغر و حجاز طبر و یوزن
 انجند دیکر فعل از آنکه جهان دین و وصف ترکیب در سیاح مضامنه دوع کذب مضامنه در
 محصور بیت با پست هم بوغرت کتور دیک کزیدن انجند ترس پس بون دیک ده
 بر ما معقول فعل و بر بهمان قول مضامنه کتب بختور او و یور بکا عتاب و عقاب المیموب
 معذور یوزن ایدر جهان دین و هر زره که و هر جایی ولان که چون کذب ایدر ایدر
 انکا اعتبار ایدر بخت و جور ایدر که کز ملک بختید و گفت ازین راست سخن
 در عید و گفته فرمود تا انچه تا کول است مینا و از آنکه عید و لایمده گفته ده با ضمیر
 خطاب و منزه خوف تو سطر منزه خطاب ایچون در دین خطابه قابل کلر ایش کاف
 تعلیل مامور اسم مغر و در نصران ایدر ایشش دیکر یقین امیر ایدر که شهادت مینا حاضر
 دیکر دازد فعل مضارع جمع غایب طو تا یقین ایلمه لم محصور بیت پادشاه بوا یکی
 بینک مضمونه کولای نو ویدی بوزن که چکار سوز تمام عمر که دیش سن پس
 پادشاه یور دی تا هر که امیر ایدر یقین انون و طو و نون و انچه و انون حاصه
 اصنوب دیکر که ناله انچه حاضر ایدر بخت و یور و حجاز شمر دیکر نام خوشش در اول
 حکمای او و ده انکه که از او را بر یوزن دستان رحمت او روی و صلاح ممکن است
 حین اتفاقا خطاب ملک که قشار ایدر ممکن و در موجب استخلاص او کسی که در دوز و کلان
 برو و در معاقبتش ملاطفت کرد و نوری و جزو کان دیگر در سیرت او و پادشاه گفتند
 تا ملک از سر خطای او در گذشت صاحب و در برین حال اطلاع یافت و گفت او را اند
 روایت ایلمه که روایت او و یوزن بر دست و وصف ترکیب و الف و نون ادات
 جردن یقین و یور و فقر او و ان التذ ان لان که کور دی با خوف حکایه صلاح ممکن
 لایمده جمیع ملک ایلمه و فایده یقین دیکر حین که با خوف حکایت استودی موجب کسر
 جمیع سبب دیکر استخلاص اضافی اسم فاعل ملک مغر و اضافی و ضمیر اضافی
 مصدر که مغر و در موکلان کائنات قیل و کلک جمیع اسم مغر و در تفصیل بوزن و ان
 و نون ادات جمیع معاقبت مضامنه بوزن مصدر در بون که یور و ده ملک و عقوبت

روایت سبب عل و سوز و کلان

رو سوزی

مکرار شرح اینگونه دخل اولین به وجه دخل اینمش زیرا انکار حسن در قلمبه نه مردست
ان بنودیک خود شده که بایک و مان بیکار جویده پیل و مان بیانه در مان و پیلدن صفت
مشبهه در کورمش باور نمیش و یکد جویدون استنک معانسه و کلدر بلکه ایک معانسه در
زیر اپیکار جو و جنگ جو صواش ارنه بینه بهادره ویرلم پس بیکار جوید صواش و جنگه
قادرا و اولور و یکدر حاصه قوت و قدرت و ن کنایت در امدر جنگ ایک استه به دین
مکرار اصطلاحی بخرمش محصور است بمافل قتلند ارد کلدر اولر که که کورمش نیلکه جنگ
ایکله قادرا و لرنه شویله بهادر اولر که نیلکه جنگ ایکله مالک اولر که محصور جو که فیکل
خشمی و غضب و قتلند به مردان کسر است از روی تحقیق که چون خشم یا دشمن کلر
مکوبده محصور است به تحقیق یوزدن مراد اولر که چون خشم و غضب کلر باطل و لغو
کلمات ایله حاصه پیل و مان و پیر بیان ایله جنگ و صواش مالک اولوب انکر
حقن کلک بینه انزه غالب اولوب چندان ضرر و کل علقا قتلند بلکه کمال ضرر زیاده
اراک اولر که خشم و غضب کلدر که جیند باطل و بیخوده سوز و سوزیمه مشور به رازیت
خوبی داود و شتام و تحکیم و کشت از نیک فرجام و زشت خوی و صف ترکیبی و یا
و حارت برای اصلیه و یا بر مصدریه در دین معلوم در که بوییک معانسه و اصل اولمش
نیک فرجام و صف ترکیب از روی و عاقبت خبر ما معانسه فرجام معانسه عاقبت اولر
انکار ایدن زاید انکار اینمش محصور است برینه بریاده ضرر و چو کین خوبی بر که
و شتام و پردی بینه شتم ایله حاصه سوکری اولر سوکلن کسه ده شتمه تحکیم ایله
و دیدی امر از روی و عاقبت خبر ما کس نیک فرجام و صف ترکیبی اولر از نفس بینه شتمه
بخرمش بترانم که خوا می گفتن انکه که دانه عیب من چون من ندانی به لفظ قتلند
بعضیل تفصیل ایدوب و بدزدن محقق در دیدیلر و بعضیل دیدیلر که محقق و کلدر بلکه اولر
معنیه بر کلدر و الله اعلم ترانم اصلند از انم در که خوف بیان خواص فعل مضارع منفرد
مخاطب این ان اسم اشارت و یا ضمیه خطاب که خوف تعلیل عیب من لایحه چون
اوقات تشبیه دران فعل مضارع منفرد مخاطب بخرمش و یکدر محصور است بن اندن
ترم که سن بکا اولسون و بیچیک سن حاصه ضرر و نجات که بکا اسناد ایدوب اولسون
و بیچیک سن بن اندن ترم بینه و بیچیکدن ترم زیرا ابودم که عیبی نبودن ای بخرمش
حاصه بن کما ینفعی سوکلی استر سک عیبی نبودن او کورن انون صکره مراد جو سوک
حکایه باطایفه بزرگان در کشته بودم نورنی در بی ماعرفی مشرود و برادر در
کردای افتادند یک از بزرگان علاج را گفت بکیران ضرر و برادر از تر اصد و دنیا بدیم
علاج نایک را خلاص کرد و دیگری حکاکر شر کفتم بقیت عمرش نماند بود از ان سبب

بروسرووی

زرق و برق

100

روزنامه‌ریزی

آرشیو

روایت سید علی

دراکیز فتنه او

در کز نون او تا جبر افتاد ملاح بخندید و گفت آنچه تو گفتی نیست و دیگر خاطر من بر جانیدن
این بیشتر بود سبب آن که وقتی در بیابان ماندم بودم این مراد بیشتر نشاند و از دست
آن دیگر نازمانه خورده بودم در طغی گفتم صدق الله العظیم که من غل صالحی مختلف و من اسما
فعلیهما با جوف مضاجع طایفه بزرگان اخلاق نیانیده زور و زانگ و زانگ فقه ارباب و سکون
دوار فضا را غسانه در دیافوف وحدت در پی مالامیه کرد اب کاف غمگ کسری و سکون رایده
صو چو یک عریخه کا در دور و بر ایا دالک ضمه ارباب پی صو چکر بن بر کاندن غم او موح
خونی اوله ملاح لغت کشتیبا ندر تیغ کچی ایا بونک کی براره را ایس مراد در کی صاحب دین
غلام سویش کین فعل امر مفرد غلط بر کیر بدندن کز فتندن و نیندر غلط سوید بدندن و غلط
صد و بار نور التون و یکدر هر بری ایچون نور التون و دین غندی سویش با جوف تعلیل
خاطر من لایه با جوف صلوات هانیدن مصدر در توتار من مفسد الف و نون ادا در تعدیه
زیرا اصلا جید ندر اشتراک منونک و مانک ضمی و شینگ سکونیه دویه دیر منونک خندیده
لغز اشتراک دیر شینگ و مانک ضمه ارباب نشاند فعل فاعل مفرد غایب بوند بگردی و یکدر
نازانه زانک کسریه تیغی و یکدر طغی با جوف مصدر او غلام بختی و یکدر من اسم موصول
محکم مرفوع مبتدا علم فعل فاعل مفرد نکر غایب فاعل مختص منه راجع ضمیر در صالحی غلام منصوب
مفعول بر جمله فعلیه اعراض منتهی بون صلوات سید اسم موصولک تلفظ منه فاعلی طریقی
منضم اولان اسم موصولک خبریه داخل اولک ازیرا صلوات جمله فعلیه در لام فاعل
مقدار کانه و با کانه تعلیل نفس روح و جان و جسم دیر بون ذات مراد در ضمیر محکم
مجرور مضایف الیه جمله ظرفیه محکم مرفوع خبر مبتدا در جمله اسمیه بونک کی براره مقول فاعل
خدا در و من سابق کی مبتدا اسم فاعل فاعل مفرد نکر غایب در افعال بایز ان اصلا سوء
ایدر اعراض سببیه اساء اولدی و زنی افعال در اساء تعیض احسن در باره مرفوع و یکدر
فانکه سابق کی در و ضمیر مؤنث نموده را جدر جار مجرور و یله سابق کی فاعله یا اسم فاعله
متعلق در و خبر مبتدا در محصور ترکیب یعنی هر کس نه این سره کندیه در اگر خبر و اگر سر
حاصل عمل صالح این سره ده کندیه در عمل فاسد این سره ده کندیه محصور ترکیب
حکایه حضرت یعنی سباع عالم الیکن کورما و قایم و حوا و ذن و برنی ایراد ایدوب بیور
اکابر سببیه بر کین ایدم نرم ادر خورده بر صندل غم اولدی و اول زود فعل اولان خنک
اراستن ایا قدراش بر گردابه و سدید و تشکیلدن بریس رئیس و دیر ادر ایا قدراش
طوت یعنی خلاص ایلما سکا پوز التون و پره بن ملاح ایا قدراشک برین خلاص ایلما
اول بریس حکاک اولدی یعنی غم اولای شیخ دیر که تاحه دیدم تبعه عمری فالکدر او کرسدن
انما تحلیصون یعنی تاجرو تقصیر واقع اولای یعنی بونی خلاص ایلما یکله مقید اولک و انما احوال

ادشوری
رذاب مسدی بیج و سوار
ادشوری

شود که بریده قوی اول و برانگیخته اول و خلجی بولوب قویون بخیر اولوب دوشنگ
احتمال اول و دینج بوجا کورم اگر نایبی طریق سلامت دلالت ایلیوب اعمار
ایروب طناسم کنا حدار کنا حدار اولورم ویر آ اولر حیدر سکوت تلف نف سبب اولور
قصه دن حقه بود که اگر سنگ را بر ویدیده خطا کنا حدار سم البه سولورم سکوت
ایلمزد و بیکر احکامیه هارون الرشید را چون ملک مصر مسلم شد گفت بخلاف
ان طایفی که بنور ملک مصر دعوت خدای بیستم این مملکت را که بکترین بندگان
بخلاف باجوف حله خلاف بویله بر کرده زخم و کور ملک معانه در ان طایفه اضافی لایله
طایفی از غون و بیکر که خوف رابطه صفت باجوف مصاحبت غور ملک لایله در مصره
اضافه بیانیه و یا لایله در دعوت خدای مصر که معانه اضافی و باجوف مصر در
دعوت مصره اضافی چون درین عشر سولوش زرا حدار اضافت مصره اقتصاد ایلمز
مگر که کلید یک افروز هارسی اولر اند ده مصره عین تبراش کلید با زیلوب من
من او قنور بون خود با یک کسره او قنور لیکن گاه اولور که ضرورت در نیچون با نظر
بازین بای سکن او قیوب اضافی چون بر با دخی اثبات ایدار بر بخلیون دعوی
خدای شلانه که باب نایب کلور بیت در اری شب از فرقان من پرس
که یکدم خواب در چشم گشتن بیستم نعلنی مستقبل تکلم و حد بشلیم و بیکر
مکادات استنار در الامعانه باجوف حله کترین ترادات تفصیل باجوف شیدار
و نون حرف تا یکد بند گانه اضافی لایله در محصور از کرب چونکه هارون الرشید
ملک مصر مسلم اولدی یعنی خلافت و سلطنته داخل اولدی و بیکه اولر از غونک
یعنی فرعونیک زعمه و کور گنه که مصر سلطنته و غور سبیل نکلج و عوانه ایدار
مملکت مصری بشلیم انا اولر ملک نایب و نین یعنی کچنه سیاسی داشت
کون نام او حصیب ملک مصر را بوی ازانی داشت سیاسی باجوف وحدت
داشت طوئار در یعنی کندیک و ایدر کور کور کاف عرب و دالک تحه لریه لغت
عربین سمرانته ویرل تشیه و استعاره طر بیکه اجموع کسه به کورن ویرل نام او
لایله حصیب خانک ضم و حدار ک فحیل صورت تصفیه بوی باجوف حله ازانی
لایله داشت طوئار یعنی کور در محصور از کرب هارونیک بر قره عرب و ایدر یک ایدر
حصیب ایدر مملکت مصری اکا لایله کور دی حاکمکنه اکا ویردی کونید عقل
و کفایت او بیکدی بود که طایفه حرات مصر شکایت او در دنگه غلبه کاشته بودیم
بر کنا نیل با ازانی وقت ایدر دنگه شد گفت بستم بایسته کاشته صاحب
و بشید و گفت عقل و کبایت عطف تفسیر شکایت بعضی کاشته کبایت برینه

در شعی

کبایت

کبایت دوشش زیر ملک معانه بیکر باجوف طرف و باجوف وحدت که خوف بیان کبایت
حرات اضافی بیانیه در مصره اضافی چون کلمش و بیکر اولدی بیکر کفر خطا کنا حدار و ایدر
اولر حرات جمع حرات نصار روزی او زره انجیل و بیکر از ایدر ویرل مصره اضافی لایله
که خوف بیان غلبه باجوف ایدر کبایت و سکون نایله باجوف معانه در کاشته بودیم
اکتیدیک و بیکر کاشتن مصدر نون مشتوق بر جوف استعلا کنا حدار معروف و اضافی لایله
نیل مصره مانعی بازان بی وقت ایدر تلف شد طاهر بون مراد نیک طایفه نیدر و ایدر
اولر غیور نیکار که ایدر انفا الیه بستم باجوف تحیل و سکون مشیل بود که ویرل بایسته
باجوف حکامیه بایستن کرک اولدی کاشتن ملک محصور از کرب ایدر ایدر که عقل
و کفایت و فهم و فراست بر حده و بر مرتبه ایدر که معنی بر طبقه ناقص العقل و نادان و اجموع
ایدر که مصره انجیل طایفه سه شکایت کتور ایدر که نیک کنا حدار باجوف اکتیدیک غیور و قنور
کلمه یعنی نیک و قنور طایفه و نین تر قاسد و نایله اولوب حب تلف اولدی بوشکایتین
مراد کور بیکر ایدر سما و نین نقصان و خسران کور کور بویله نون نین جنتون عشر
و فراج طلب ایدر و بیکر حصیب ویدی بیکر ملک کبایت غیور ضرر ایلیوب زیان
کور معیدیک یعنی شویله اجموع و نادان ایدر که بیکر نین کبایت اکل و محمل ضار ویدی پس
بر صاحب بوسو دینی شیدوب دیدی جائیز که صاحب دلون حضرت کشیم کور مراد
علاوه ابشتم ایدر ایدر طر بیکه اولر مشوی اگر از ایدر دانش و قنور دی با
زندان تنگ نوزی تر بودی روزی باجوف اصلیه ایدر نون معانه در باجوف مصاحبت
و دانش اسم مصدر در علم بنیدن معانه ترکیب بستم و بیکر باجوف تا یکد فرودی حکایت
حالاتی ایدر ایدر و بیکر تنگ اختراع کار و بیکر اما بونک کبایت مرده نکلون عبادت
ترادات تفصیل در معاده تنگ معید در تنگ و بیکر نون باجوف حکامیه در محصور بیت
اکر از ایدر و اموال و حاده و جلال عقل و دانش مقدار نین ایدر بایسته اولدی یعنی هر کس
از قی عقل و فهم کوره اولدی باجوف صلح از قی و جلال از قی و طوئار که اولر کوری
یعنی جمله فقر ناسدن اولور دی و لیکن ارادت خدایله بویله و کلمه که خدایه نایله
چنان روز رس نایله که صد انا در حیران بایله باجوف حله نادان الف و نون ادا
جمع در رس نایله نون ادا تدبیر در ایدر بیکر اصلین و سدا ایدر ایدر
معانه که خوف بیان و انا صفت مشیل در علم معانه در ان یعنی از ایدر ایدر
صد انا متبدا و ایدر خیران ابتدای نایله باجوف معانه در معانه نایله حلقه حیرانه
راجع ضمیر جمله فعلیه خبر حیرانه و جمله اسمیه خبر صدر و جمله ضمیر و کبایت ایدر ایدر
محل بون جمله ابتدای محصور بیت و ایدر خدایه انجیل از قی و جلال ویرل کبایت نون

در شعی

مستند
روکاسی

ملکست مراد در کتب فعلی و غیره فاعل محلی که حرف تعلیل ملوک پیشین بیانیه خبر غیر متعارف در اجوف
مصابحت نیلویی یا حرف مصدر مخصوص ترکیب اسکندر و میسر و دیدار که مشرق و غرب و بیابان نه و جهل
ضبط اید و بخت خبر که کتب مستخر طارک اید که با دشما هر که فرزند لری و سلطنت و بصر
و لشکری شدن از یاد اید و حال بود که بوقیع و شجر میسر اولد که سکا میسر اولد و اسکندر
دید که خدایک موبله هر ملک که فتح و شجر اید و رعیت اختیار و نام سلطان ما ضینه
ایلد و غیره اید که همه جمیع خبر که ذکر اید که الله تعالی جمیع اعدا اید که بی اعطا اید
بیت خبر که شش بخوانند اصل خبر که نام بزرگان برشته بزرگوارش شش اخبار
قبول الذکر طریق علیه مصرع ثانی که اولین آن که راجع از خبری است که شش را که در بخوانند و خود را
یعنی خبر که بخوانند فعلی اصل خبر که استناد ما محله طریق علیه از خبر که هر خود لایه و غیره بخوانند
که حرف رابط صفت نام بزرگان لایه از اید بطریق بزرگان بوقیع اید که هر مراد در اجوف
مصابحت برشته یا حرف مصدر از خبر که کتب و دیگر در فعل مضارع مفرغ غایب در بریدن
بریدن و کل مخصوص بیت اصل فعل و فرست است و اگر که بزرگ و کیر اید و فرست اید اید که
و بزرگ که اید بزرگ مانع زشت که اگر راجع اید بزرگ است چون کتب که ذکر اید فی عظام از اید
نامیدن عدا اید از هر قسطه این همه بچست چون می بگذرد بخت و بخت اید و بی
و کیر و دار این همه خبر و مصرع ثانی که استناد ما محله اخبارات در بچست خبر خبر اید و حرف
تعلیل می حرف تاکید زیر می حال و با استعجال دالت اید و اید استعجال مقایده
بگذرد از فعل مستقبل مفرغ غایب و فاعل این همه راجع ضمیر و ضمیر مصرع ثانی که مفرغ
او لایه و عدا دیدی لیکن غیبه نظر که در اید و در اید و عدا اید که به صوابش معنی
مستعمل که کیر بیدن و در اید از بیدن مستعمل که بیدن و در اید بیدن و بیدن احوال
استناد بیدن کلیات فاعل پیشین خبر مخصوص است جمیع امور دنیا یعنی بخت و بخت
و دولت و سلطنت و امر و نهی و حکم و حکومت و عسکر و جویب و اور و مملکت و مملکت
چیز است و کلد چون که افوی غامی و کلد از حکم عدل در پس فاعل اید و بزرگ و کلد
فعلی بعضی مشاعر کیر و در اید بطریق و مملکت و عدا اید و بزرگ و کلد
بود و غفلت او انجیه و میسر معلوم اولد که کندی و استعجال بیدن کلیات فاعل پیشین خبر و نام نیک
ز قتلان ضایع کن و با باند نام نیکت با باند نام نیکت سانه و ز قتلان و ضایع لایه
نام نیکت کتب مخصوص اید و ضایع نام نیکت و حرف تعلیل باند مملکت ضایع مفرغ غایب و دیگر
و با باند فاعل با باند و صفت کیر بیدن و در اید بیدن و بیدن و بیدن و بیدن و بیدن
خبری و اید و کتب مخصوص است کتب که بیدن و بیدن و بیدن و بیدن و بیدن و بیدن
خبر که ذکر اید و کیر و مملکت با باند فاعل استعجال اید و کتب و با باند و بیدن و بیدن

روسی

رکابی

در شمع

عزیز

فصل پنجم نام سند محققه روزگار در خبریه مذکور اوله من باب دوم در اخلاف
اولیایان یکی از بزرگان پارس بی رافت که چه گوئی در حق فلان عابد که دیگران در حق او بطعنه
سخنهای گفته اند گفت در ظاهرش عیب نمی بینم و در باطنش عیب نمی دانم دوم دانگ و او که
ضمیمه انجلی دیگر اخلاص خلعتیک جعید را مضمون و لام مضمون و ساکن اولی جایزه در درویشانه
اصناف لایمیه در درویشان مراد اهل سکره صوفیاد را پارسایان عجمیه عابد ذرا حدیث بدیم
و با خوف و حرمت و ارادت متعول که خوف بیان فلان الفاظ گناهیه اند که خوف تعلیل با خوف صاحب
طعنه صاحب خرافات انجیل اندر از اینو یک اصحاب طعن از طاعت کجی و عینک سکونیه مصدر در ضرر
باینده مصدری طعنان کلا طاعتیک عجمیه گفت سوار عه اولان پارسا ویدی در خوف طرف در
ایچه پرده بل باطن و ظاهر عالم را محصور از کسب اکابران بریس بر اهل حدیث صور دیگره فلان
عابد که حقیقت نه ویرسن زیرا اسندن غیر یارانک حقیقت طعنه سوز سوزیش که زجر و صلاح
مسانی ایشانری و در درویش پس سن نه ویرسن آنک حقیقت پارسا جواب ویردیکه طاعت
عیب کورم و باطن عیب بپیم یعنی ظاهر و باطن در تصور و نقصان و مطلع دگم زیرا
مؤمنه لایح اولان بود که ظاهر حال نه باظر اولوب احوال درونی صلاح حدیث اولوب
سوز ظن اوزره اولیه قطع هر که را جامه پارسا پیش پارسا دان و نیک مراد انکار
هر که را هر که دیگر که خوف باط صفت ضرورت و زینچون کتور ممش جامه پارسا و پارسا
جامه و صفت ترکیب افسانند از راه و عابد لباس دیگره بینیک هر که مفعول اولی جامه
پارسا بنام پارسا دانک مقدم مفعول نیک مراد ترکیب فرجیاد اصلند مراد نیک ایدر
افسانه ضرورت و زینچون و برج ایدر انکار که مقدم مفعول انکار از علم امر و غیرا محاط
افسانه اوله بنظر اید و دیگره مخصوص بیت هر که که عابد ذرا اهد لباس کوره سن انی نماید
عابد بل وای اوله فلن اید یعنی انی صالح بل وای که در دیوانه اعتقاد اید حاصله صلی
پاسند اولان مادام که شریعت مطهره مخالف بر حال معلوم اولیه حسن ظن لازم از هر
اولک معنائی هر یک که پارسا جامه سید کوره حسن و بین اراده تصور البش تمام هر که راستی
لام چاره مناسبه طوایف فلان البش جامه اصلند جامه ایدی منفرد اضافله صکره منفرد
و زینچون ساقط اوله دین بینک مضموننگ تیه اوغرامش و انکار ناشستن و انکار بدادن
امر در دیوب و با انکار بدندن مستند دینیه اقتراض ایدن کند معترض مانع اولمش جامه
پارسا خود سر ایدر و سید اخلاص اولان منفرد و در دین بومیدانک خارج
دکل که مضمونه و اصل اوله منه سند جامه پارسا جامه پارسا اعتبارن در دین
بومیدانک خارج بدندن و کلا در زمانی که در نهادش چیست محضب را درون خانه
چه کار اوست اصلند و اگر در دین معترضی مستبک که خوف بیان در خوف طرف نهادن

در شیخ و کافی

روسی

سے

66.

نظم

تسليم كيداني با جوف نسبت كيدانه كاف بچنگ كسر يه ملكت اسبدر اصله كيدان دوت در مختبر
اولان رشت ولا هجانه عبدالقادر كيدان رشتند نراش پنج عظام و اوليايي كرامت منافيت
سخت و كرامات عليا صانع بر بخت در اوليا ارامنه زباده شيرازي وارد روم كعبه لايه حصا
حاجر مهلكه نيك تخيله جمع حصا دور كه كعبه حرمه دو كلن خوده چنگل طاشكردا بيارام كنند نزن
مناده آمار لار و طاشكردا خدای خدام كعبه جمع ايدوب حرمه دو كلن نهاده عارف تر بنز و ايدوب
ديكر بو حمار شرخند يا زيبان مغار تر تزيين بلمر مشع يا زوب قوشن عمارنه و زين كنند
پنج اسم خوار كمر مغر و مخاطب اسير كه ديكر ناميها كوف نني مستوجب عقوبت اسبها ملك
منقولند اضا فقير الايي عقوبت ديكر ناميها كوف نني يعني كوفه توصيف نني بيا صفت مشبهه
ناميها اعني ديكر به كوف ناميكه ديكر فعل ام مغر و مخاطب در انگيزه بدت انگيزت دن و كلن كوف
تعليم او زنگار دن مراد نظر و مواجهه نيك اندر شرم اديك سكونيك صفت مشبهه در حمار مشبهه
شوم فعل نني استقبال اوليايم ديكر مخصوص از كيب عبدالقادر كيدان حرم كعبه ده يوزنج طاشكردا
دو كلن اسب اوزره قيوب سويدي يعني مناجات ابدريه يا رب رحمت و عفو اليه اكم غدا يا ايي
و مستحي ايسم يعني عقوبت مقرر ايسه بار تيا خند نه اعني حشاميه تا كم مقبول تو لرك نظرنه
و مواجهه مشع خجل و شرم را وليم قطعه روز بزرخاك عجز يه گويم هر سحر كه با دمي
روم مقدار نهاده نك مقدم منقول لار و روز خاك عجز نهاده ميگويم در مخصوص است بوزم خاك
و نهاده قيوب سويديم هر سحر و قنده كه با دسمر گاه عيوب ايكه يعني اسب اسير كه هرگز
فراموش نكنم و صيحت از نبد يا دمي ايدار كوف يا اضا در محذوف تقدير اسبها اندر
كه كوف را بط صفت فراموش اهل فراموشند او ضرورت و پنجون حذف اولدم بودله ضاير
ما قبله منقوع اولمي قابله اوليچون نام خطا بك ما قبله منقوع قلندر حركت فتح اخف اوليچون
دينگر قلندر سويش صيحت يا ضهير خطاب تقدير يه هيچ ترا در ايدار اكلندار مخصوص است
ميگويم منقول لار يعني اسبها جان كه بن سحر كمر فراموش ايدوب او تنم يعني مچ يا عدت
كنم تر سن عجا بونبد دن سكا هر كز يا دمي لگي كلور يه يعني عجا سنده بنده كه مچ با دايه
اكا ريسن حاص بن سنگ مچ خاطر كه كلور يه با دسحر دن مراد با دصبا در زير اعشاي
دلكا ك خبر و پايه و سلام و كلامني ايصال و اظهار شوق و غرائف جانان قنده ياد
اليمين اولار انكيچون اكا بر يد عاشقان و پيك مشتاقان دير لرم ياد صبا ده دير تر نامل
حكايه دزد در خانه يارس يي در اندر چندان كه طلب كرد چيز نداشت دستك
شد يارس را خبر شد كليبر كه بران خفته بود در دره كزار در انداخت محروم نكرد
دزد در جوف وحدت در جوف صله خانه يارس لايه و يا جوف وحدت در اندر كيدوي ديكر
دلتنگ و تنگ را و صفت بريدار بچسور و فاسه يارس را را اداات منقول كليچ يا جوف

و حدت که خوف را بطرف صفت خفته یا تمشیر او پیش و بیکداده گذرانگ و هائیک سگونی
و کاف عجب ضمیمه بخت بدیده دیرتر کتب نه چیدار انداخت آندی و بیکداده خوف تعلیم کرد و
اولیه و یادونه محصور از کتب بر او غری بر عابد خانه سینه کیدی بر نشاند او غریب چون
او اندک که او را بچنین بر بلبلت انداخت ارادی بود که بچشور او از راه غایت خبر او را بدی
او بدید او غری کید که معلومی او را بر کلیم که او از آن بآتمشیدی و دور و ک که بدید آندی
تا که محروم اولیه و دومیه قطعه مستندم که مردان راه خدا را در دشمنان نگردند
شک مردان راه خدا لایمه برادر دشمنان ده بود که در و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
تا نیس محصور بیت ایشانم که خدا باینک بر دلری و در جلال الله یعنی مردان طریق حق
دشمنان بد و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
ایلدی که ترا میسر شود این مقام با که بدوستانت خلافت و جنگ ترا بکار
دیکداده بچین و بیکداده مقدون سوار او که خوف بیان محصور بیت سکاچین میسر او او
بو مقام یعنی دشمنانک خاطر این رعایت اینک مقامی که در ستر کله جنگ و جدال
و تراع و خصوصت ایستادن یعنی سن که در ستر کله بر معاش و در ستر کله سن
پس و دشمنانک بچین حسن نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
اهل صفای در او هر چه در تقاضا نه چنانکه از بیت عیب کید و پوشیت بچیند
مودت محبت معاشه در اهل اضافت و اهل صفای لایمه بر در نه چنان اید و کلار
که خوف بیان پس ارد معاشه در او از بون ادا ت طرف او در بیت تقدیرین کید و نگر
ظرف مکان و عیب منفرد کید و نگر مضارع جمع غایب کید و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
او که وقت معاشه در او تا که خطا بچین در میزد و نگر مضارع جمع غایب میزد و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
محصور از کتب اهل صفای و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
و ارد که در ابر در متفاوت و کلار از نگر حال اید و کلار که ارد که و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
و نقصانک طو نام و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
دعوات این امر خاص حضور کن و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
کو سقندر سلیم با در تقاضا میجو که هر دم حواری که سقندر تیون کید که مردم حواری
اضافه ساه در مردم حواری و صف ترکیب ادم بی بی معاشه محصور عیب یعنی اهل
صفایک تقیضی برای کید و حضور کن تیون کید سلیم و حلیم کو ستر در کید بی بی
اگر ارد که و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
صفای و اصحاب و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر
و طاهر حضور کن بی بی و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر و نگر

بلکه از دکن و او گلنگ برادر است. بیست هرگز غیب و دیگران پیش تو اور و دشمن و یاسکان عیب
تو پیش و گران خواهر بر او عیب و گران لایه و او درک و شمر و مقدم منقول و پیش
تو لایه و ایکس یک طرف مکانی عیب تو لایه و منقول خواهر و پیش و گران لایه و طرف
مکانی برادر و معاشه در محصور است هرگز که غیر از یک غیوب و مثالین سنگ حضور اگر گویا
تعداد اید یعنی بر سر سوله یک شک و در یک سنگ دخی غیوب و تقایف غیره تقاریر
سوله که هر حال به پاره هرگز دم و درج اید و برادر یک احسان ایسک
فایده آنرا برادر نهاد و در ایک بنر بلکه فائده با برادر و حکایه سنج چند از او مکان
منقول سیاحت بود و در شریک و پنج و راحت خواستم که مراقت کنم مواقت
نکر و در حق با خوف و درت و در کان و درون یک جعفر در سیاحت و دیگر و منقول سیاحت
اسم فاعل منقول اضافی در سیاحت سنگ کسر به مصدر در ضرب با نیدن میر و نژد
یو ریوب کنگه ویران شریک و پنج اصنافی معاشه تقدیری شریک و در پنج در بخند و لایه
شریک و دیگر و راحت و بجه معطوف کنه بود و در مقدار و مراقت معاشه با نیدن مصدر
یو لداشلی مواقت معاشه با نیدن مصدر و او بمون معاشه محصور از کسب سیاحت
بر پنج که سیاحت منقول اید بر پنج سیاحت ایسک اتنا و اتنا شریک و در پنج و راحت
شریک و لداشلی و در کار کرم و سرین و راحت و در دین به حکم دیو و در
و قرار ایسک شریک و در دیله دم که بود که یو لداشلی ایدم معنی و نیایی که نکر
مراد ایدم لیکن به خصوص بجا مواقت ایسک معنی یو لداشلی قبلا ایدم کفتم
از کرم و اخلاق بزرگان بدیعت و در از معاشه سکینان کاقتن و نالک و در
داشتن که من در نفس خویش این قدر اتوت و قدرت بدشنام که در خدمت
مردان یا در شایسته به بار خاطر اخلاق بزرگان لایه و بعضی نکر که کرم
اخلاقه مضایق و اقدار بدیع عجیب و غریب معاشه و در بوند بعد و جو معاشه و در معاشه
سکینان مصدر و منقول اضافی قدر مواقت اشد و در یک و بونک معاشه و در اما
بونک که برادره اید افاض معاشه و در فایده داشتک منقول آن و در پنج نایس که خوف تعلیل
نفس خویش لایه خویش و او رسیده کند معاشه و در بدشنام فعل مضارع تکلم و در
اکلام و دیگر که خوف بیان خدمت مردان لایه یا در شایسته یا در بونک اشد و در
ایا غنه چو یک خدمتکار بار خاطر لایه محصور است حضرت شیخ بیور و درون لری بر
قبول ایلمینی و دیدم که اولی که کرم مله نون و اخلاق جمیع کرم نون زیاده بعد و در سکین
تقدیر که معاشه جسته اند افاض ایسک و اکثر فایده و در پنج طوئی زیر این کسر و در
و عقیده بود مقدار اتوت و قدرت ادراک و احساس این دم که با رنگ خدمتند

۵۰

اما بنوع وقت مراد در ترک صحبت معذور که نموده اخلاقی اعتبار کفایت معارف متکلم مع الخیر
یعنی با رابطه اتفاق ایلاک و سوسلشک و دیگر طریق غفلت لایه و بیابانیه که خوف تبدیل
اسلامه زیرا سلامت و حضور فی الوقت تمام القدر و دیگر اکتفا در دیگر محصور ترکیب
اولی که در پیشگاه نظر من غایب اولی یعنی همان که حضور از من و نظر من است
اولی بر وجه چندی و بر جواهر حق من او غرض معلوم اولی که درج که چه جواهر حق
و دیگر و خاتمه ترک نیست اسباب نه کافه طوف اولان شده بدیده و دیگر که در من اکتفا بر
و بیو اطلاق ایلاک که چه بعضی که چه بود ان معاشقه ده استعمال ایلاک یعنی
قوت و جنبه طور اوج بر کمر که قوتی اولسون که که حقه لیکن بوند اما از زره
نادر در این چنین نه و از ایلاک معلوم و فکر بوند غریب قصه در که حصاره نیچه کردی
و حقه طور دخی بری نیچه بلدی بوکناک بوقفاقی تر و دن خالی و دگر و زور و شش او نیچه
یعنی صیاح او نیچه او زوره که کلل خلیع بوکناک شیدی یعنی خلیع مسافله ایلیشیدی و دیگر
یوللا شکر کلام حال از من غافل یا شکر کردی ایله سه جیفه فکله ایلیشیدی و زنده حبس
ایلاک از زنده مانده بری برک ایله صحبت اولوب اختلاط سنون که که هیچ
که ایله الفت و مراقت ایلیم و بیو قوا و قرار ایلاک و خاتمه انقطاع و غفلت
طریق طوفی زیرا سلامت و خاتمه در این خاتمه شایسته و الف قطع ایلاک حضور
صفا سید را حاصه خاتمه اشالی با شش غرض سید را حاصه جواز قوی کی بی انست
که را نه که را منت ملت مانده نه در را قوی با خوف و حرمت و خوف سبب دانش
اسم معذور در علم بنیون معاشقه بشک و دیگر و با خوف معذور و دانش با و انی و دیگر
که کاف عریک کسری و حای صلیه ایلی کی و دیگر و دیگر کسری و حای صلیه ایله اولو
معاشقه در و الم اداست معقول منت ملت بوند قلا و مرتبه دیگر که و معاشقه معقول اولو المری
و منت ملت مانده محصور است چونکه بوند بر سر نادان و حاکم ایلیه حاصه
مانست ایلیش اشلیه او از قوی که که کیرت حومت و رعایت فالورنه صغیر نه یعنی
برینک کنایه جیفه سید است ایلاک که تعیین او را در حکایه سند سابق اولوی
نی یعنی که کلام در علف دار با بیاید همه کافان ده و انی یعنی معقولی استقبال
مفرد مخاطب استقامتی متضمن کور من نیست و دیگر که خوف بیان کاف و کاف و کاف
صغیر دیگر نه جیفه بوند و با خوف و حرمت علف کلور او نیلیا جیفه نشه زار او را در
مذخور لیکن و غیر نه افاده ایلاک کلر او و الا که کلک و الا که کلک و دیگر بوند علف
زار او لیکن و جابر نه دیر لم علف با لا یصل معارض معذور غایب بوند و دیگر
معاضه مطایفه بود در معارض از این ایلاک و دیگر معادلات تا کیر کافان الف و کون

ادامه معذور

ادامه معذور و حاصه اخلاق لایه در ایله و بیابانی لیکن یا غیر اشالی زیاده در اصلین کور کسری
در اداست تخصیص محصور است استقامت طریقیه بود کور من نیست که برک و لیکن و با جابر نه
کویک جمیع کاف و لری الوده ایلاک یا حقیقت الوده ایلاک و نه جوی یک سید یا جابر الو
ایلاک یعنی او را برک و زین ایلاک یا جیبی کویک برک و با قور کسری که نیچه کسری معاشقه او را در
حاصه ایلاک یعنی برک ایلاک و اول سید غیر باره جفا و با ایلاک قصه دن حصه بود کیرم او را در
برک تباحت ایلاک جمیع زنده نیچه عذاب و عقاب چکر که که کسری معاشقه در بلکه انون
مستفاد این فقه که کسری ایلاک یا زنده من مستفاد و بیلاک او را اشتقاق فقه کیر و نه
هر معاشقه در بلکه انون معذور و برین سابق کویک ایلاک و جیفه کسری ایلاک یا علف
زاری تا زلیه تخصیص ایلاک تخصیص ایلاک اسم کافانی سائر اسم کافانه قیاس
ایلاک معلف دین یا زنده سوسلشک بر ایلاک اسم کافانه علف کلور یک کسریه و جیفه
سکونی و ناگه فقی ایلاک از ایلاک کلور حاصه ارادی در قور خورده انرا و کون کسری
باشنه بیلاک و علف و حمانی و برک ایلاک ایلاک بر علف دار معاشقه و کور و کون ایلاک
کی بو نیچون این سید بر علف زاری معاشقه تعبیر ایلاک یا لایه معاشقه
ترکیب بوند ایلاک و یوب معاشقه لازمه ادا و جفا ایلاک و بیله تعرض ایلاک کسری معرض در
زیر اتمام لزوم و مطایفه انعدا که کسری معاشقه کسری ایلاک و جیفه کسری ایلاک و بیله
محرورم نامدم اگر چه از صحبت ایلاک و جیفه شدم و بیله حکایت مستفاد کسری و انقال
مراد معاشقه بر این صحبت بکار ایلاک که خوف را بط صفت و با خوف بیان فواید ایلاک و دیگر
جیفه در و بیله نه اخلاق لایه در صحبت ایلاک معاشقه و جیفه کسری و دیگر زنده معاشقه
بعضی نتجده و جیفه بوند و کسری مستفاد اسم کافانه استقال یا بیله کسری و دیگر
اشالی شک جمیع کسری و دیگر معاشقه لایه در اداست تخصیص نیم کی سید کسری
سید اداست تا کیر کسری تا کیر ایلاک با خوف صله اشالی ایلاک معقول صریح و جابر غیر صریح
و در معاشقه طرف زمان محصور است کسری او را در و بیله کسری بوسه ایلاک و بیله کسری
الله که در و بیله کسری ملاقات بر کسری معاشقه کسری کسری کسری کسری کسری کسری
اولوم اگر چه کسری معاشقه کسری و سعادت و مراقت کسری کسری کسری کسری کسری
سکله صاحب و موافق اولوم اما کسری معاشقه اولوم حاصه بو اشده کسری کسری
بجا چون فایده حاصه کسری و بیله کسری تمام کسری کسری کسری کسری کسری
بو نیچو ایلاک کسری معاشقه اولوم و بیله حکایت اولوم و او بیله اما یازن
جمیع کسری معاشقه کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری
بس یک با خوف معاشقه کسری معاشقه کسری کسری کسری کسری کسری کسری کسری

ادامه معذور
ادامه معذور
ادامه معذور
ادامه معذور

ادامه معذور
ادامه معذور

بودند و دیگر حاصی نام از نامها در کتابت در مجلس بایست خوف و حرمت در برقرار بود
 تا نگردد بجز فعل مضارع مؤنث غائب بوند فعل لازم از نامها معتد به کلمه و از آنجا بودند انداخت
 لایمه در عاقلان و دیگر اسم با بر اصلیه الیه چون دیگر محصور بیت بر مجلس بوند و
 نامها را که سبب عاقلان و نشانک کو ظلمی چو ریختن اولوب خاطر لری زیاده پنهان
 اولوب بے لفظ بودند انداختند این بپوشش ایشان را که بر کفر از کتاب
 بے دروی افتد کند منجلا بپوشش و از آنکس سکونیه کوله در بر و غیره حوض
 و ظاهر در اسم بایوف و حرمت وی ضمیر را بر که به را جدر کلام بر اولوب اعتبار الیه
 افتاد مضارع شرطی متضمن فعل مضارع مضارع غائب فاعل محذوف سکون راجع ضمیر را که
 فعل مضارع مضارع غائب کنیزدن مشق فاعل محذوف سکون راجع ضمیر را که فعل مضارع
 کردیدند و بین غریب خطا ایشان منجلا بپوشش و از آنکس سکونیه کوله در بر و غیره
 و با پاک صوبه در محصور بیت اگر بر حوضی کلام بوند بر ایست بر بابت ایچنه و شمره
 مرزا را بر قصد و ن قصه بود که بر باره فرجه بپوشش و از آنکس سکونیه کوله در بر و غیره
 اولان منزه و حرمت ایچنه در بین اسم خطا بے او دره مهر اولمش حکایه
 از اصدای مهمان پادشاهی بود چون بر سنون بنشیند کمتر از آن خود که ارادت او
 بود و چون بنماز خاص بنشیند بیشتر از آن که ارادت او بود تا طعن صلاحیت در حق
 او زیادت کنند از اصدای خوف و حرمت مهمان بیک کسی و همانکس سکونیه کوله در بر و غیره
 مضامنه در پادشاه حاصی لایمه در بایوف و حرمت بود اوقات زمانیه و یا فصل
 ماضی چون خوف تعلیل بر وقت استقامت او مستند یک بدکاری نشسته بنشیند
 بایوف تا نگردد بنشیند فعل ماضی جمع غائب او نور دیگر دیگر که یک کس تو اوقات تغضیل
 اس که یک کس خور و فعل ماضی مضارع غائب یا دیگر که خوف بیان ارادت افعال ایشان
 مصدر در دیگر معانیه او ضمیر نه اضافت لایمه در بود اوقات زمانیه بایوف و حرمت
 بر خاسته فاعل بر خاسته سنون مشتق از و و طور معانیه پیش بایوف و حرمت
 کسریکه زیاده و دیگر اوقات تغضیل زیاده و دیگر که خوف بیان عادت اولایمه
 تا خوف تعلیل طعن صلاحیت بایست مختصرا صاحب مصدر که معنونه در بایست مشد
 یازن خفت ایشان چون اولایمه زیادت بوند که تا بر عید کرد و زیاده را باجم ازون
 تا با زیاده محصور از کتب بر از اصدای پادشاه حک توئی ایدر و یا توئی اولدی چونکه
 صفیه به او نور و پادشاه استقامت اولوب غنی و کج بپوشش استماع کج بپوشش استماع کج
 اس که یک کس خور و فعل ماضی مضارع غائب یا دیگر که خوف بیان ارادت افعال ایشان
 زیاده و کلام معنی معاد اولان و طینه سنون زیاده و دیگر بپوشش و یا بی خلق انگ

در سر و کوشش

در سر و کوشش

در شمع

در شمع

حقت

حقت از بعد و سلام و با صفت و بهیتر اعتقاد بنی زیاده الیه زیاده الیه بایست حرم
 ترس بکجه امر اعرابی کهین ره که تو میروی بر کستان است تا ترس فعل مضارع شکم در
 ترسیدن نور قمرم دیگر ترس فعل مضارع منع معنی نفی مستقبل خوف جمله خبره خدا اعراب
 صحرالرده و تر و بیانت تو نور کو هر جگانه در حاصی اسم جند در بر یک جمع و کلام بایست خوف
 بنشیند کهین که خوف تعلیل و این اسم اسارت در ره که خوف بیان میروی فعل مضارع منور
 مخاطب کید اسم دیگر با خوف جمله ترستان محبت ابر مغذات اکا رسته ترستان دیر
 محصور بیت اسم امر ای تو قرین که کعبه مقصوده و اصدای اولیه سن حاصی کلام مراد که کعبه
 و صواب بود پس بر ابواب که سن کید اسم سن ترستان ایدر معنی مراد که سن ایدر ایدر
 حاصی را اصدای و ریایه حقه و اصدای اولیه بلکه کج بپوشش و از آنکس سکونیه کوله در بر و غیره
 ایچنه بے خطب و دوزخ اولور ایدر که ریایه سببیه چون بنام خوابش با زاده سفره خواست
 تا تا و از کید بپوشش داشت صاحب فرست گفت اسر در دعوت سلطان چیزی بخوری
 گفت در نظر ایشان چیزی بخورم که بخار ایدر گفت تا زار ام قضا کن که چیزی بخوری که بخار
 ایدر تا خوف تعلیل تا و از اکل طعام معانیه اولیه بایوف و حرمت صاحب فرست اسم
 تا عاقل معنونه اخلاقیه فرست بوند زکاوت و طینت معانیه در دعوت سلطان
 مضارع آن عاقله اخلاقیه چیزی بایوف و حرمت بخور می فعل مضارع مضارع مخاطب معنی استقامی
 متضمن بیکدی دیگر نظر ایشان لایمه که خوف بیان گفت پس دیدی محصور از کتب چونکه
 را اصدای دعوت سلطان کن که کید تر خاسته کلامی سفره دیکدی که طعام اکل الیه صاحب
 فرست و زکاوت فرزند و از ایدر و بدی اسر در پادشاه ضیا قند بر نشسته بیکدی ایدر
 و دیگر انگ نظر بر نشسته بیکدی کتابت الیه حاصی اکا بر و ایمان ارا سنون طوینجه
 نشسته بیدم بلکه اچ تا لدم پس دیدی که نمازین قضا الیه زیر ایدر که کفر نه کلام معنی
 ظاهر بود که اکل طعام الیه لک ربایی ارا صلح ده ده ایشان سن ایدر
 قضا ایدر که اندک الیه لک ربایه قلزنگ نماز حقه یا ره فقر قطع ایدر صحرانما و بر کف
 بر کف دست عیبها بر گرفته زیر لعل ای خوف نماز ایدر معنی صغر صغر و صغر
 بهار نه و بر حاصی شخص معنونه ایشان نشسته بر بین معتبت دیر و اوقات جعفرانما و
 حای رسی بوند که بر پرده خوف ترتب اولور معانیه قیوب و دیگر کف دست لایمه در انگ
 ایدر بے دیگر صحرانما و یک معنونه صحرایی و بر کف غیر صحرایی عیبها بر گرفته یک معنونه و وی
 زیر لعل لایم قولنوع از عید ایدر دیر لمره لک و با لک کسره لریه سکون بایله ده لقا
 محصور بیت اسر خور که انگ ایدر نشسته قیوب عیبها بر گرفته لک الوب که لک که کفر
 خادی ایدر معنی ای صحرایی ایدر و بپوشش و ستر ایدر که تا با جوی خدی ایدر

[illegible]

پیر نظر حضرت شیخ صدر سلطان العارفتین شیخ روزبهانست گویند پیر حضرت شیخ صدر
 یعنی شیخ عبداله خادم حضرت شیخ بوده است و چون حضرت شیخ صدر متولد شدن بخدمت
 شیخ آورده و خط نظر فرموده اند و فرموده اند که عشق را بخش کردیم بدو هم نصیب دادیم اما
 مرشد او شیخ شهاب الدین سهروردیست قدس الله ارواحهم و کجی تمام صباحه و گریه
 بود و او بگویند بوزیر کور مردم و مصحف شریفی المکن فمیسوب تلاوت اید مردم صاحب
 صباحه و گریه اید و بر بوی گل طایفه یعنی او جماعتی اظهار نموده خواب غفلتند یا توب
 او بود و در برده و دیدم بفرمودن پیر بانشین خال را فرمود که ای رکعت نماز را ایلیه شوی یا او
 مشک که گو یا او مشک را یعنی خواب غفلتند شوی مستغرق در که گو یا توب در بر نهی بوسه
 ابشید یک اید از خان پلاسند او بویایک چون یکدی که غفلت غیبت و مسا پس
 ایلیه پس یعنی غفلت معایب و مثالین سو یکدن او مانگ یکدی زیرا انرا اگر چه خواب
 غفلت مستغرق در و عبادت مقصود در لیکن او از چند کس معصیتن خا و س کلام
 اما سن اگر چه عبادت و طاعت سن لیکن غیبت و مسا در سبیل ضایع بره رحمت
 جگر سن که بویک سبیل غفلت بود و در کل قطع نمیند مدعی غر خوش تن و اما که دارد
 پیر و بنوا در پیش نمیند عملی مستقبل منفرد غایب مدعی اتعالم بایندن اسم نا عا عا
 پیر پند و عوا این بود مرا خود بین و خود پسند و غیری خوش تن خاده روم
 کسر اید و او در سبیل کلام و یکبار و ادا دات منفرد که خوف تکلیف پیر و بنوا سانه بنوا
 فعل معانه در محصور است خود بین مدعی دنیا ده کندین غیری کور مر یعنی همان کلام
 طاعت و عبادت کور را بجای زیرا او کند زعم و پندار و عجب و شکبار پیرده ک غیر پیر
 کور که مانده و حال نه اطلای واقع و کمرش چشم خدا یعنی بخشند نمیند هیچ کس عا فر
 از خویش کمرش کمر خوف شرط و ضمیمه راجع چشم خدا این سانه خدا این وصف
 ترکیب از خداون غیر یعنی فانی مطلق کورن کور و یکبار و باوق مصدر بخشند عمل مستقبل
 جع غایب بخشید و یکبار نمیند عملی مستقبل منفرد غایب کور و یکبار هیچ کس منفرد او
 صریح عا فر منفرد غایب صریح از خویش منفرد غیر صریح محصور است اگر مدعی غایب
 کبر یادن غایت و عبادت اولوب چشم خدا این عطا ایلیه ارحامین اشیای گماهی
 کور که و یکبار مونی اولوب طاعت عا کور کندین عا فر و کس حیرت کج هر که کور مردم و کند
 حالت بویک امانیت و وجودن لاف و مردم صاحب زبان برین خال و مردم و هیچ
 کس به نظر و تصرف اید و بوسیدن نمی غفلتند لیکن اید نسخه یا بغیر در حکایه
 زیرا که او در محض می شود و در او صف جلیش مبالغه می نمودند بر او را و گفت
 من انم که من دانم بزرگ باوق و صلات و ادا دات منفرد غفلت اسم نا عا جمیع معانه زیرا

11/11/11

46

[illegible]

26/11

در منع و مکار

پیشہ

یعنی جمله ستم در حال غلبه ایلم که آنکه نه فریاد و فغان و صای و هوید بشکله در دواخانه نگار گوی
سبحان الله ایدم نه غریب حاله که مسافر بعلیه ده اولوب عارف بالله و خیر ادا و اگاه اولند
جکلسد حاضر که اولایک حقیقت حاضر اولاو قریب مجلس و داخل صحبت اولان با فہم
و با ادراک ظاهر و در حاضر ایکن معنی عالمان غائب و دور و جہا امجد اولالمر اصلا متاثر و محبوب
لہم تملوب لایقہون بہا فہوا سند ماصدق اولالمر قطعہ فہم سخن چون کند مستمع با قوت
طبع از شکم بجوی فہم سخن مصدر که معنولہ اضافتہ چون ادات تعلیل مستمع اسم ماعل
قوت طبع مصدر که ماعلہ اضافتہ مجوزی مفرد مخاطب جویدون جستن و دینار خطا ایلم
مخصوصا مخاطب سماع متکلم سوزنی فہم و از عان ایلمیچہ متکلم قوت طبع و شوق
و تاثیر توقع ایلمیچہ مستمع کہ سوزنی اکلمیہ سوزہ طالع اولمر و سوز سوزیلچی کلمہ حاصلہ حسن
تغیر و مضاحت بیانہ مالک اولمر فصاحت لیدان ارادت پیادہ تا نیز در سخن کوی
کوی فصاحت و مست کہ مصدر در میدان اصاح مصدر معنولہ اضافتہ ارادت اصاح بیانہ در
بیان فعل امر مفرد مخاطب اریدون کہ متعقد اریدون اور دینان فعل امر و بین خطا ایلم سخت
بیاد کہ مقدم معنولہ قوت تعلیل نزد فعل مضارع مفرد غائب اورہ و دیگر ایلمیچہ چالہ مرد سخن کوی
بیانہ سخن کوی و صف ترکیبہ کویدون گفتون دن و دیگر خطا ایلم کوی کوی کاف مجمل غنیلہ
طوب دیگر از بزرگ مقدم معنولہ و مرد سخن کوی فاعلی مخصوص ارادت میدانہ و مست
کتور ایلم میدان ارادتی و اسع ایلمیچہ ارادتی چون و یوک ایلمیچہ سوز سوزیلچی مرد کوی سخن
مرد اورہ و ایلمیچہ ایلمیچہ کوی بطل کلامہ قادر اولہ حاصلہ سن ارادتی و اسع ایلمیچہ متکلم
فصاحت و بلاغہ تکلم و اسع ایلمیچہ حکایہ شے در بیان مکہ از غایت بیجا بی پای
از قلم نامہ سر نهاد و شتران را قلم دست از من بدار شے با قوت حدت از قوت طرف بیان
مکہ یعنی بر یک لایمہ غایت بیجا ایلمیچہ زیادہ اویتو شتران دن و دیگر با شتران بیانہ کنگ یعنی
یوریک یاغی دیگر نامہ شتران فاعلی مفرد غائب عالم دیگر مجنون کثایت در سر نهاد مکہ مقدم
معنولہ با شتران مقدم یعنی بر مقدار استراحت چون با شتران برہ قودم شتران شتر معنولہ مذنبہ
و در دو بان ارادت فاعلی دوہی دیگر ارادات معنولہ کثایت مقدم معنولہ دست بدار کہ
مقدم معنولہ صریحی و از من غیر صریح دیگر الکن ندن طوب یعنی فوینی بر مقدار دون او یو یاچم محصور
مرکب بر کوی مکہ فوینی و بیابانہ حاصلہ بر پند زیادہ اویتو شتران حرکتہ و یوریکہ عالم
عالم یعنی کنگ یاچم کلامی کلام مجنون کثایت در و آرا کنگ ایلمیچہ اولمر تکلم مجازہ یویلہ
یویلہ اولنجہ یا شتران برہ قودم و در وہ چہ ویدم الکن ندن چک بر پارہ استراحت ایلم بن
قطعہ با مرکب پیادہ چند اولمر تکلم مستوفہ شد بختی با مرکب پیادہ اصلان
با پیادہ مرکب ایلمیچہ در دات و اینچون صف معنولہ و درہ تقدیم ابد و با مرکب

ادراج کلام علی حدیث

_____

66

710

اساس بنایک حالتی و کرمی چهاروب یا پلریه سوزن را بر شش کی حالان میباید و اثر
دارد نه اساس سوزن و لیکن عالمی نشاندن عبرت الهی است این نوار اجانبه که از الیوب
کود سوزن که اول مشهور که در ملکیت نیجه خراب و بیابان و کور و توار پس حضرت سیدک بود و می گویند
معنوا یکدیگر که انون حضرت مکینه او از زمان مستقل محل جعفر مشهور بود و باندن معنوا و ش
و میبندن جعفر می گویند و از احوال دیگر میباید که اولی از شتر و دیگر از احوال صفت شتر
صالحین و دیگر از احوال صفت کرب با شتر و با باغی چینی بر بیاید و کوفه شتران
تا فک حجابله ظاهر چندی و در یک میباید اولی صالحان کبیر و دی و بویستار
او تودر نظم نه بر شتر بسوارم نیجه استر زبر بارم نه خداوند رعیت نه غلام
شهر بارم با هر طرف استعلا بسوارم با طرف کبیر سوار استر و بیای متعاب و خوف شب
استر و نه نیک و نیک سکونیه قمر دیگر و عرجه نعل و در یک نیک و عینک سکونیه
بعضی نسخه ده استر و نه استر و شمشیر ظاهر تصحیف طریقه سکونیه بود و از زیر بار لایحه
یوک التقد و دیگر از غلام شهر و لایحه شهر بار و ای او یک سکونیه با دشت و دیگر محصور
کب نه دوه و از نه سوارم یعنی را یک دکم نه استر که یوک التقدیم یعنی را یک و کل
ایسم یوک یوک یعنی کس نه یک یوک التقد و دکم و عینک اندر سیم و دکم یعنی
صاحب رعیت دکم یا دشت تو کبید و دکم حاصه نه دکم و نه محکوم بلکه دنیا نیک
جمع انون در سلم و ازاده نم عم موجود و پرشانی معروم در ارم نفس میزیم
اسوده و غیر بسوارم غم موجود و نه و یا لایحه بالفعل موجودیم و یا بالفعل
موجود و غمی پرشانی معروم ده نایه و یا لایحه در ارم ای ترکیب اضافیه
معروفه نفس یا خوف و حرارت و یا خوف تنگی میزیم و از ارم اسوده راحت
و حضور غم یا خوف و حرارت و یا تنگی بسوارم حله سر بود نه نایت و پایان
معاشنه از ارم فعل مضارع شکم و حن عمر معقول صریح و بسوزن صریح محصور است
غم موجود و پرشانی معروم بود و یعنی معر که هیچ بود و نه غم بود و اسوده
حاکم و غمره البال نفس و ارم یعنی اسود لنگه و راحت لنگه کچورم حاصه او قش
و اما غم حضور که کچور بود و نه ایله پایانه عمر ایله ارم یعنی عمری صفا و حضور
کچورم حاصه عمری نه نایت پایانه غم و غصه ایله ارم غم کور ای بیت کچور مل
مجنون اوق مشندار اما کچور که ارشاد اولیان بیت ایا نیک بیت خط ایرو
و پیش خشی و کلید که هم آغ شمشیر سکت و از ارم استعاره از ارم حضور
به سکت اوق نه خدا و اول رعیت او قنور و پیش حق بود که ظن
فاسد ایش بونون یوقار و از ارم معلوم او که بود و سیکر تقطینی بود

26,

او لور نه برشته فعلان بسوارم فعلان نه چرا برشته فعلان زبر بارم فعلان نه خداون
 فعلان در عیت فعلان نه حکمی فعلان شهیدم فعلان غم موجود فعلان دو پریش
 فعلان فی معدو فعلان بنیدارم فعلان نفس می فعلان نرم اسو فعلان ده و عمری
 فعلان بسرا را دم فعلان بیت او کنگ خنید ننگ واقع اولان الفافاسم تقطیع اول نور
 باقیه جیجا بخونند از تندر نفس غیرم اسوده و عمری بسرا دم بو صرا آید غم بیت
 لکن ایوب شر حنی استفادون حکره و بیش خمی اولمید که اگر چه بو بیشک خانی نه نظم
 سابقه موافقا اما بحر از تندر کلک و کلک اوار که بو کنگ نه وزن بلو مشع نه بحر و بحر کنگ
 معنائی نه نفس جردم اسوده و با قید اول لکنی بر عمر عداید دم و دیگر ادین معنائی یک
 عداید مشش پریش نین معره اخلاقیچه نزار دین قن پریش سوشش حاصی بو ابکی
 بیشک ترکیب جیج شرع ، موزون یاز و عدان ماعد معنائی نبی هب عطا و پریشک تا موزون
 و بعضی بر نظم رباعی و از تندر غم این میوب نظم یازده جی یرده رباعی یازده
 ارشته سوار از نقش امر در و بیشک یکا میروی باز کرد که بسنجی بردی نشید و قدم در بیابان
 نهاد و بر رفت چون بختله محمد در سیدیم تو انگر را اجل قرار اسید و در و بیشک با بیشش
 بیابان گفت ما بسنجی نردیم و تو بر بختی بردم ارشته سوار وصف ترکیبیدار و ده یه نیچی
 معانه و یا خوف و حلاوت باز کرد و دیگر فعلانم معر و خانی کجرا که نیندن دون و دیگر که خوف
 تحلیل بسنجی با خوف مصاحبت و یا خوف خوف و یا خوف صدار شد که و یا شتر و دیگر
 نهاد فعلان معر غایب تودی و دیگر اقدام مقدم معنای صبی و در بیابان یه صبی چون
 ادات تحلیل با خوف صله تله محو کوفه شهزادان او صبی خو تعلقه مین زر خانک مینعی نیغ
 باش اولان یکا مسجد که زین خانون نین بر مسجد و بر عالم خان با پیش راه اعلام بر کمر
 و خوشتر با ایلسد حاج اند اوج کون او توری ایادوب حضور و صفا ایادار رسیدم فعل
 ماضی شکلم مع غیر ای شد یکا تو انگر غن و یکا امر اند کور ارشته سوار در ادات معنول
 فرادات تا کید با خوف صله باین بعدن و شین ضمیری تو انگر را جدر بختی با یک ضرر خانک
 سکونید بسیر کرد و به درم حضور اگر کنگ مذکور در و بیش بر ارشته سوار ادین امر در و بیش
 قند کید رسن استیلا عتک بو نیکی نه سیدون بوز حجت اختیار ایادرسن مکان خود فرض
 و کار کردون که با و شد تله او کور رسن حاصی بو مبارک بول باغریو لار بختل این میوب
 معالک او کور رسن در و بیش سوزین و کلید یوب بیابان نه قدم تو یوب الدی یو در و بر ای چونکه
 تله محو راه ایادار که ارشته سوار اهل از ارشته اولاری او بیشک بعد نقد تیغ با شخ آه
 کلک و دیار بر تیرنگ و بیای قلی رحمت و مستقبله او کنگ رسن بیکر ده انداز و حضور
 راضی این او کنگ بیت شنجی مده شب بر سر یار کر است چون اندازد او بر

265

ادرسد و کلام در شرح
ادرسد جیبی

6

1931

ابن جوزی صفت بزرگ با جوف صله ترک سماع محمد را منقوله اضافی در سماع بزرگ که برادره ساز
او از تبه و خوانند و گویند او از تبه در آن تبه که حرکت سیم بر ستان میور است نه مطرب که او از
سم سوزده سماعت اکثرین دارد از تبه تا پیدا اده معلوم که بون او از جنبه سماع بیور شد
عالم پس سماع و منی الطفت خطی بر ترقی معانی سماع این رم دنیا معلوم او که یک سماع بون
صدفیدار که رقص معانه اخذ اید از همیشه بعد معلوم در که نفعی لا با را که او توز در در پی عقد نیک
مرا دیند و اصل او که همیشه عنوان او را معانه شهاب کینک او را دیگر در مرا بجای باب کلور در
با جوف حکایه که با جوف و جوف خلاف با جوف صله خلاف را بر ترقی لایبه در رمی السهم فاعل در
تعیل با نیدن تربیه اید یکی دیگر در ادب خود در خیر اید از ترقی اید درم با جوف حکایه بی الطفت
مرا و خلایق اختلاط در جوف نیک که ترقی طو تا درم با جوف حکایه مخصوص کرکب او اندر که
شیخ اعظم بن خود در خیر یکی با سماع نیکینی بیور روی و منی خلوت و غزله اشارت
اید درم خود اختلاط او که معانه که غالب کلور دی و هواد و هوام منتضات ترنس او ان احوال
و از او خاطر غالب کلور دی با جوف و جوف در تینک را نر خلایق خلوت و غزله که اید درم و منی
سماع و اختلاط خلوت خطا او درم چون که شیخ نفع و نفع و نفع کلور در رقی چون که نفعی انکار درم
و درم درم انکار اختلاط او درم او ان با جوف حکایه که نیک که معانه اشارت او اندر است
قافیه او را با شید درم است را با محتسب کر می خود معذور در ادب است را با بویست
کنع بیور در خلوت معذور او را که درم منتضات او نر خلایق خلوت و غزله که اید درم و منی
را جوف معذور او را که درم او اندر که خوانند و گویند و سار نیچال اصول طو تا درم او را که کلور
و نیکر خلایق این که مخصوص است قافیه نیکر او را که معانه خلوت و غزله که اید درم و منی
مجلسه او را که درم او را که معانه نیکر او را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور
طو تا درم او را که نیکر او را که معانه خلایق خلوت و غزله که اید درم و منی
تکلیف و تمییز و افتاد معانه خلوت این جو را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور
کو درم او را که معانه خلوت او را که نیکر او را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور
و از اید اید او را که معانه خلوت او را که نیکر او را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور
با جوف نیکر او را که معانه خلوت او را که نیکر او را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور
سماع اید درم او را که معانه خلوت او را که نیکر او را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور
صوبه شید درم محتسب نیکر او را که معانه خلوت او را که نیکر او را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور
ما انتباه و نیچال او را که معانه خلوت او را که نیکر او را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور
و خلوت محتسب او را که معانه خلوت او را که نیکر او را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور
معانه او را که نیکر او را که معانه خلوت او را که نیکر او را که درم محتسب که با جوف و نیکر معذور

روشنی و مکانی

در مورد اشیاء و مکانی

روشنی و خانہ
روشنی و خانہ

۱۰۰

بیت گوی یک جان یک کلام زخمه سازش تا تا خوشتر از او آرد که هر دو از شش ها
گویی فعل مضارع منفرد مخاطب ویرای یک و یا ویدیک و یکداری یعنی حاضر اولوب استبداد یک ویرای یک
رک را یک نتیجی و کاف عجبیه طر معانه در عربین حرف ویرایر خانه اضافه لایم در و ما سانه
یک کلامی بدین حرف ناکند و افعدا که کاف عجبی ضمی گویم و یک و سیک نتیجی و کسریه که سیدین
مصدر شدن فعل مضارع منفرد مخاطب او ز و قمر و یکداری مثلا ایوب و یا ایوب بیستی قطع دیو تغییر
اینکه خطا ایله بدین زخمه س از خانه تلمی ایچ و یا یک کلام بیست و پاره سه که س از آن از خانه تا زیاده
ویرایر س از خانه اضافه لایم در شش پن ضمی طر بر را جسد اادات توصیف نفی خوش و او سیک
ای و یکداری و اادات تعضیل را خوشتر و یکداری او آرد که هر دو از شش ها یکدیگر را ویرایر یکدیگر
دیو و خوشتر و ویرایر یک جدا سانه او را طر یک جدا سانه جان که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
و الا نیجه که اخاف و او آرد که ایبا سیک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
بیو او که هر دو از شش ها ویرایر یک جدا سانه او آرد که ایبا سیک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
زخمه س شمرده مرتبه مرجع و مومل ایو او از شش ها ویرایر یک جدا سانه او آرد که ایبا سیک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
حاصل س از آن کلامی و کسریه که ایبا سیک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
باز نکره نغمه ایله که ایبا سیک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
نکره طر یک زخمه س از آن و ما س از او از شش ها ویرایر یک جدا سانه او آرد که ایبا سیک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
ایو و کلامی حاضر شش او و بیو سیدین ایو حاصی سکوت ایو دیو اشارت ایو لایم در شش
بیان الی صوت یعنی الاغانی لطیفه طوات منقذ کن سکت تطیب بیجا فعل مضارع ضمی
لکن بعد از حرف بانی ضرب باندن مصدر بیجا کلامی و یک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
از حرف و بیجا و یک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
و سکون و او آرد که ایبا سیک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
متریک ضمی و یک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
ویرایر و اغنیه غما معانه او کسریه فین و الف محدود ایو معانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
حرف تعلیل بیجا فعل مضارع ضمی و یک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
حرف عازات ضمی و یک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
خبر متباد الام الفاعل علامه س قضا و کلام در آن حرف شرط سکت فعل شرط تطیب فعل مضارع
منفرد مخاطب جز از شرط جمله شرطیه اعلام بدین مکارم معنی صفت منفیه بعضی شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
او شش پن نون متکلمه و بعضی بدین بلجیب با یک عجبیه کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر
محصور است معنی صوته میل و رغبت او او را لطیفه ایو لایم در شش پن لطیفه و خوب او لایم در شش
تقدیر چه روح احواله فاعل و راغب او او را حال او که س از آن معنی سن اگر سکت و یک کلامی خبریه شمرده کانه که هر دو از شش ها ویرایر یکدیگر

رسالة

در شیخ و کان

رویداد در زمان

طیب حاجه سکوت آنک سکوت موسیقی بریند کبریا خوا سکوت ابلیسک بنیر طیب ابوب
 خوش حال او را با خود سکوت طیب او را با خود بیت نیند که در ساعت خوشی
 مکر و رفت رفتی که دم در کشی و نیند معارفی مستقبل مغرب غایب که در روز دیگر که با جوف
 و حرات سماعت تا صغیر خطاب سماج که نغمه و صوت معارف خوشی خاده در دم صغیر ایل
 و او در سبیل و یا بر صغیر ایل ابلیسک دیگر در کار ادات استنا وقت رفتن لایحه کنگ و قتی
 و دیگر در دم نفس در جوف تا کنگ کشی فعل مضارع مغرب فحاطب محصور است که سنگ سماج کن
 ابلیسک که در مغرب سنگ ساز او را کن بر زدن بود که اند که صغیر ابلیسک مکر کنگ
 و قتی که لنگ چک من یعنی سکوت ابلیسک من حاجه جلیک من که در ب سکوت ابلیسک
 سین هر کس سرور او را در ب استک ما بر اس از کن و اس ساز او را کن خلاص
 او را در ب سکوت سماج صوت و او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 رقیع معارف و استماع انک معارف او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 کشید تا نیند او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 اخذ ابلیسک بیک معارف صوت ابلیسک بیک و نیند و نیند او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 غیر صوت و مغرب او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 چون او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 با معارف بر بیک سوار و صغیر بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 ابلیسک بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 ضعیف او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 محصور است چون او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 ابلیسک بیک او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 تا بر ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 با جوف فعل مضارع در دم در قتی و بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 با جوف فعل مضارع در دم در قتی و بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 تا بر ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 کبر بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 استینه بیک او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 پس خاطر بیک او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 خاطر او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 محصور است خاطر او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت

در سطح و کانی
 در سطح و کانی

نعت ایل

درخت و شمشیر که در کوزم یعنی صبا و صبا در دم قطع مرفون بانگ بی انجام بود است
 نمی و انک که چنانکه شمشیر که در کوزم صبا و صبا در دم قطع مرفون بانگ بی انجام بود است
 یعنی او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 کجی و نیند او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 خواب او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 قریه و بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 حاطب صغیر او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 سب کجی و نیند او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 با جوف فعل مضارع در دم در قتی و بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 حاطب صغیر او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 منق نیند او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 عادت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 در او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 و با جوف فعل مضارع در دم در قتی و بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 منق نیند او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 پس بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 چنانکه در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 جمیع شمشیر او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 مذکور او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 خلاص او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 انرا در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 خود او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 با جوف فعل مضارع در دم در قتی و بیک سوار او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 حاطب صغیر او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت
 او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت او را در ب سکوت

روید و در

در سطح و کانی
 در سطح و کانی

در سطح و کانی
 در سطح و کانی

ان لفظه اضافی مصدر که غایب در کتب بیان بارها صحت ادوات جمع را که دیگران بگویند تا کید
 ترک سماع مصدر که غایب در کتب بیان بارها صحت ادوات جمع را که دیگران بگویند تا کید
 میباید و غلط می باشد و ادوات جمع بلیغ اضافی بیانیه گفته شده بود و او حرف حال در وقت
 سماع قبول باشد و منه اضافی لامیه طالع میمون بیانیه مبارک طالع دیگر او حرف عطف تحت
 میایون عطف قسری با حرف جمله تبعه بانگ ضعیف قافیه سکونیه بآیه ارض میماند در این
 یزید بر آیه یزید مراد کلامی که جمع اول و ثانی خانه در هر صبر و صفت ترکیب اول و ثانی
 و او حرف مصدر اول و ثانی و دیگران حرف تحلیل با حرف طرف دست این لامیه مطرب است و آیه که
 حرف تحلیل و کلام بر آیه که دخی دیگران کلام لامیه که کلام عطف سکون و سکون و آیه که دخی
 و اطراف میماند در این طاعت میماند و این مصدر در اختلاف میماند که مردم کاف عظیمه نفی
 استقبال تکلم و حال که در یزید و دیگران که در تکلم میماند که مصدر مرکب متعوضه دیدیم
 شخصیت اول و کلام و بلیگی کلامه ایلیه سنی تیغ دخل و طعن و این بیان چنانکه در زبان بکار
 که این کلام صوابی پس از جفتن بود که بوقار تعظیم ایلام متعوضه میماند که بزرگترین
 مطاع ایله یعنی بیوردنگ احوالی بکار اکلان تا که جمیع بود که تقریب کلامه و بزرگین صواب
 اولان مطایبه و لطیفه است استغفار این کلام دیدیم که اول جمله که بکار میماند که سماعی ترک بکار
 بیور شدی و مبالغه ایله نصیحت میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 تو نام و قبول ایلام بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 بوی مطربک انون تو به ایلام تا که بوی سماع اطراف قند اختلاف چهره شن چنانکه تیغ
 نه سماع و کلیم و نه کلام ایله اختلاف ایلام فطحه او از خوش از کلام و دهان و
 لب شیرین تا که تیغ کند و کند در لغت بید او از خوش بیانیه که او از دیگران کاف عربیه
 و مانع و انحراف بوی لب شیرین نامه او چینه بله قید اول و ثانی تا که بکار میماند که بکار میماند که
 و او که در محقق در مقدم منقول بید بید که او که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 چکه دن و طالع انون و طالع طوطی قند که کلام تیغ ایلمون که کلام ایلمون که کلام ایلمون
 میل تار این او از کلام اول و ثانی صکره نه تار تار که کلام بید ایلام و بید بید بید
 صفا صان و حجاب دست او از حیره مطرب کرده بید معلوم او که کلام عشان و از حیره
 را منک غیر طریقه بعضی اهل فن فرموده بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 اصول ایله نکر اصل را بید ایلام و بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 حضرت شمع او چینه بله بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 ایلمون اول و حیره و حیره حاکم تیغ حاکم طوطی قند بید بید بید بید بید بید بید
 بیانیه بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید

کلام

صدا و اولان او از بید در ان اکثر شایان و صفا صان و حجاب دست او از حیره مطرب کرده بید معلوم او که کلام عشان و از حیره
 حاکم شایان و حیره و حیره حاکم تیغ حاکم طوطی قند بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 کلام از بی ادیان صرحه از بی ادیان در نظم نامی است و از اولان بید بید بید بید بید بید بید بید
 لقمان عابدی که دیباچه در ذکر او اندر که بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 او که در ذکر بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 صرحه از بی ادیان صرحه از بی ادیان در نظم نامی است و از اولان بید بید بید بید بید بید بید بید
 است و از اولان بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 چه بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 کلام او که در ذکر بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 چه بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید بید
 مستقبل جمع غایب بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 عیدین ایلام شمر بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 مذکور که کلامه و اصحاب انامل سر بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 میماند پس از بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 بید و فعل نفی مستقبل بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 صاحب بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 غیر از این فعل انرا و جمع چینه ده التفات ایلمون شمر بوی که بکار میماند که بکار میماند که
 و بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 طریقه بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 است و بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 متعوضه بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 و او بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 بید حکمت بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 جمع غایب بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 کلام بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 اگر بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 الوب متعوضه بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 حاکم بوی که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که بکار میماند که
 صفا صان و حجاب دست او از حیره مطرب کرده بید معلوم او که کلام عشان و از حیره

و از حیره مطرب

و از حیره مطرب

و از حیره مطرب

و از حیره مطرب

در اادات معنوی که خوف بیان نیست با خوف حدت تقدیری صریحاً از انتمایز غایتی چون خجسته
 با خوف حدت بر خجسته دیگر اگر دی با خوف حکایه نیمه ان لایه و با خوف حدت بر اتمکلی نصف دیگر
 بخور در با خوف حکایه بسبب دیگر و بخجسته او و بوی بی از ان تیجی او و تبس طعام بیوب بخورده
 بر خجسته ایکنان فاضل تر و ایلرک دیگر و محصور رکب بر عبادی حکایت ایلرک که بخورده او و
 تبس مقداری طعام و دی و خجسته و رکب بر خجسته تا از تکو در بر خجسته و در اادات استی
 و دی اگر بر اتمکلی نصف بیاید و او بوی بی چون مرتبه انون خبر لیر و و او بوی بی او و او
 زیر اصرار که و ارب اچکده در قسطه انرون از طعام خالی دارد تا در نو و معرفت
 بین با انرون مراد شکم در اادات بوش دیگر با خوف تعلیل و اصرار در او و مره
 ضرورت و بر خجسته س قسط اولش اصرار انرون را جعلا نور معرفت عامه و بیستیک عدم
 معنوی و بیستی طعام مضاعف نور مخاطب بین انون که در صحن دیگر و محصور است اچکده
 طعام در بوش طوط یعنی کنه اچکده طوط تا که در در کن معرفت نور بی کور و صحن خاص
 تا که سکا معرفت اله میسر اولد تا می از خجسته بعثت ان تا که بی از طعام تا بین تمی جای دیگر
 حکایت نایس خطا بر با خوف مصاحبت عفت ان لایه که خوف تعلیل بر با خجسته خطا بر با طوط
 دیگر تا انتهای غایتی چون بین با اصرار ایلرک بون و دیگر اگر عرب انف در محصور است
 و او اگر عفت و او اگر سبیل حکمت و معرفت و کمال ان خالی و عاریس که بود که در طعام
 معلوم بین در و نیک طعام در طوط ایلرک سبیل نور معرفت و حکمت ان بی بی
 زیر از طرف که بر نشه دن معلوم اولد ان غیر نشه صغیر حکایه بخت نشه ان که نشه
 راه در انهای چراغ توفیق قراره داشت تا بکده اهل تحقیق در اادات بین صحبت
 در ویش ان و صدق نفس ایشان زحایم اخلاقیس بجای دیگر گشت و دست از اها
 و صولس کنه که در زبان طاعتان در حقی او و در اادات همچنان بر طاعت او کس و در اادات
 صلاح حسن معقول بخت یکس اسم صدر از بخت بیندن بخجسته و نیک خطا ایلرک
 دانش و انستون مشق اولدی که دید کارین خاص در زیر دانش انستون مشق
 دانشدن و کمال الهیه اصاح مانده در و با خوف نشه اله صفت بخت پیش بین
 خطا صبر بود که اخلاقیه قابل و کمال که کافی عجز خجسته دیگر ابع ضایع مشق با خوف حدت
 و منزه خوف توسل منزه خوف حدت از بین زاید سو بیش اادات تحقیق کم نشه نیک
 دیگر در انهای طرف کم نشه در انهای منتهی دیگر که اسم معنوی او می که چراغ
 توفیق مانده خجسته نیک محله اادات صله در باب مقیم دانش که چراغ توفیق معنوی او می
 و قراره معنوی نایس فرا بون خوف معنوی در تحت قابل و نیک خوف و خجسته و زور
 بالای خوف ایلرک که بیش و فرابون قریب معنوی در بین اولد که در انکه گشت

در اادات معنوی که خوف بیان نیست
 در اادات معنوی که خوف بیان نیست
 در اادات معنوی که خوف بیان نیست
 در اادات معنوی که خوف بیان نیست

توفیق تعلیل

توفیق تعلیل با خوف حدت حکایت قبی و انکلسو بیلا ان و ایلرک نشه استیلا و انکلسو بیلا ان
 بون و مراد بک در مراد زور و در بین حلقه نیک معنای بون و نشه ایلرک اصاح و ایلرک تحقیق لایه
 با خوف مصاحبت سبب تحقیق بین با نیک ضعی و نیک سکو بیک برکت معنای در میان کلب دیگر
 صحیح اصاح و صحیح ویش نه لایه که از صدق نفس ایشان ان لایه که از نفس یکی تحقیق
 بون و بون و صدق در بین انکلسو حکایت طبع لیر و نایم زبیده نیک جعلا نور معرفت معنای خطای
 منزه با خوف صله جاید جید نیک جعلا نور معرفت معنای خطای خطای معنوی او و مره
 تحقیق انستون زحایم اخلاقیه صفت تحقیق در صفت اها قید اها پاره ده بوی دیگر تقدیر او و کنور
 دست که در معنوی اول صریح و کوتا نایس زار اها غیر صریح زبان طاعتان لایه در
 خوف طرف حق اول لایه در از تقدیری در از نشه با در از گشت در که خوف بین همچنان اچکده
 دیگر در خوف مستطاعه علم اول لایه در با خوف نصف نفی معنوی سبب معنوی تعلیل انستون
 اعتماد و منزه دیگر در معنوی دین خطا ایلرک نشه برای انستون و انستون معنوی در نشه
 داخل و انستون محصور رکب خجسته نایس در صحن و اعات طرف ضایع صحن که اولش
 بین ضایع اولش که نیک بون توفیق و حدایت چراغی انستون بین طوط سبیله دالات
 ایلرک انصاف و بوی که جیبی ضایع و معنوی انستون و استیلا ایلرک که اهل تحقیق
 محله داخل اولدی و در ویش که تحقیق به کتب و انکلسو انکلسو انکلسو خطای خطای خطای
 اخلاقی جید و معنوی اولد و انستون هواد و انستون که نایم ایلرک بین جیب نفی از زور و انستون
 کچک ترا اهل طوط حصور که زباید لیر انکلسو در اادات و ایلرک بین نایم در اادات
 بین اولدی که انستون هواد و انستون که نایم ایلرک بین جیب نفی از زور و انستون
 و خلاص بی اعتبار و بی اعتماد در و بیلر بیت بعد از توبه توان جیب از غراب خدای
 و نیک می توان از زبان مردم رست با خوف مصاحبت معنوی توبه لایه غراب خدای لایه
 می توان تقدیر برای نمی توان از حدت و بر خجسته تقدیر و نایم خجسته زباید مردم لایه رست
 بون و رست معنای زباید انستون بون و رست و در در محصور است توبه و کمال سبیله خدای
 خطا انستون خلاص بون و کمال انستون زباید خطا انستون خلاص بون و کمال خطای خطای
 هر کسی اعتیاب ایلرک که اوده و در باب و در باب خطا صحن بون و کمال انستون خطای
 اولدی ممکن و کمال خطاقت جوز با نایم و در و شکایت پیش بر طوط بر ایلرک که رست
 و کشت مشاکر بین نعمت چه کمال کداری که سبب از انی که نشه انستون خطاقت جوز با نایم
 لایه در ایلرک پیش بر طوط تحقیق خطاقت در با خوف نایم که رست کاف عجز و انکلسو انستون
 دیگر انستون که انستون معنوی خطاقت انستون انستون کاف خطاقت خطاقت خطاقت خطاقت
 ادا ایلرک انستون دیگر انستون خطاقت خطاقت خطاقت خطاقت خطاقت خطاقت خطاقت خطاقت

در اادات معنوی که خوف بیان نیست

در اادات معنوی که خوف بیان نیست

در اادات معنوی که خوف بیان نیست
 در اادات معنوی که خوف بیان نیست
 در اادات معنوی که خوف بیان نیست

تجربہ فیض اولیٰ نہ نماید کہ غایب علیجی المذکر فی دانشکارہ اشکری علیجی راجع الی جامع برتہ
 مذکور یون حب اشکارہ در یکہ کزنی دیدیم کہ نزد کورہ در عالم الغیب کزمر صواعقہ حضور از زمین
 مفسدین کزمر بلور ازینجی حکمایہ کلہ کردم پیش کز از منہ اشخ کہ علامہ در حق من کوا سی رہ
 وادہ برف اگنت بصلہ عشق جگر کن کلہ کاف عجبک کسریہ شکایت ویکدہ از خوف بیان
 کورہ کاف عجبک غیبک شہدایکدہ طانی معانہ ویا خوف مصداقش ویا خوف صلا بصلہ عشق
 با خوف مصداقش بصلہ نقیض فساد در حجب صفت مشہدہ او تا نقیض معانہ محصور کز
 مش بخون برینک قتل شکایت ایلام کہ علامہ کہ نیم صحت فسادہ شہادت و شہاد
 ویکہ صلا حلہ انی شرمین الیہ تیغ صلا کوزرہ او را کج کلن فاسد سوز سو یکہ عاود اولیہ
 نظم تونیکو روشن باقی بر سکاں منتقص تو کفن نیاید بجای تونیکو روشن صفت
 ترکیبیداری یوریش معانہ روشن اسم مصداق یوریش معانہ باقی فعل امر نور و عباد
 او را یکدہ با شہیدن با خوف تعلیل بر سکاں از صفت ترکیبیداری سکاں یوریش سبک نشی کسریہ
 صانع معانہ بر سکاں بارہ نہ صانیجی دشمن معانہ با خوف صلا تعص مصداق نقصان
 معانہ توبہ اصحاب مصداق نہ شونہ او کشتن قدم معنوی نیاید فعلی مستقبل نایع
 تحتن بر سکاں ارج ضمیر و مجال معنوی محصور است سن ای یوریش او را کج برہ نہ
 صانیجی دشمن سنگ نقصانک سو یکہ مجال اولیہ تیغ سن صلا و تقو او زورہ او را کج
 با ندیش سنگ ذمکہ یکدہ ظفر یکدہ چو اہنگ بر بطور مستقیم و کج از دست مطرب
 خوراکو شمال کجادات تعلیل اشک از تیغ و ساز او ازہ سے بر بطور کجی ویکدہ
 خوراکو صناع نور غایب بر ویکدہ الکحل یا معانہ کوشمال از صفت ترکیبیداری او جی
 معانہ اما استعمال توئی بوری معانہ از صلا تا دیدن کتابت ایدار توئی بوری
 بوری معانہ او محصور است بوریہ سبقت تمام تعلیل از چونکہ تصور کوازی ووزہ
 مستقیم اولہ تیغ پردہ سے راست اولہ مطرب الی کج کوشمال تیغ سے ساز او تیغ مطرب
 بوریہ سن بوریہ بوریہ تیغ و باجی دیندار احوال او از انون جی خبر پیش محسوس
 کجا از منہ اشخ پر سید کہ حقیقت قصوف چیست گفت پیش ازین طایفہ
 بودند از جہان پراکنہ بصورت و بمنہ جمع امر و قوی اندکجا جبر جم و بیاطن پرش
 طایفہ با خوف و نہ خوف توکل نہ خوف و نہات دین غلط سو پیش پرکن
 کاف عجبک محکمہ طانی ویکدہ بصورت با خوف ظرافت تیغ با سبب بود کہ در امر و کوز
 ویکدہ قوی با خوف و نہات و انداز سنگ جمید از کجا هر و بیاطن بالبرین طرف ایچوندر
 پریشان پراکنہ کج طانی معانہ محصور کز منہ مشایخندون بر نہ شوال ایکدہ
 حقیقت قصوف برادر از انون او کج جہانہ و طایفہ را در پیش صورت پراکنہ و نہات جمع

میں نے

وہابیہ کے علمائے اہل حق و سداد

پیش

یعنی نظام صوری

[illegible]

پیشہ

۵۰

مختص

۱۰۰

بررسی

برسے

توالتی دیگر اصلند وصف ترکیب از این دست معانی که بی کتب بی تیغ طایع صکره
خودشکار جنبه اسم تکلف و نون اداست بعد از اکثر جوی جنبه اطلاق اید اگر گفته
او مع بیجی قبه سندن اید اگر آقا آنرا آوازی خوده خوده طو غر از صکره هوانه قیوب و دیگر
حقیقتن بوجس و لایان آتیه در بر بیان صومر شین ات جنبه دپاری سائر اید اگر
بیجی قبه سندن گفته شده و دیگر خیم گفته شده و دیگر کربن بجزش مخصوص اگر کتب جمیع اهل مجلس
در ویشک بیتن بکنند و او گفته صفره کتور و دیگر صاحب دعوت و دپاری یا بر زمان
تغیظ اید که توالتی کیم گفته بر بیان اید اگر در ویشک یا شین یا لایان و دپاری بیتن گفته
در صفره من کو مبایش گفته و انان می گفته است بیت او لایان گفته و کتور
گفته در و صراغ نام او لایان اسم مفعول و دو کلمش معنی سفره اید و لایان بکیش
که سندن که را اداست صله نام می بیاید می پوشش دیگر مراد تقشیر انگار قافیه و
گفته کتور گفته در محصور است گفته نیم سفره و او سندن می تیغ بجا گفته لازم
و کل زیر بوی گفته سندن تقشیر انگار گفته در حاصص اید اولان که استنگ شکرین
چیتورنگ بولسون حکایه مرید کتب بر راجه کیم که از خلائق بخت اندزم
از استیاری که بر باریتم می آیند و اوقات عزیز را از تراد ایش ن تشویش حاصل
میشود گفت هر چه در ویشک ایش اندامی بد و هر چه توالتی اندامی ایش ن
چیز نخواه که دیگر کتور نگردد با قوف طرف رحمت هیبتی و محتشم مع سندن
انرا با ناده اید که مختار طریقی کید اید بسیار با قوف صکره کوف بیان بر باریتم
با قوف صکره تراد ایش بکشد بکشد که سندن ایش نه اصاح صکره کوفی
اضافه صکره کتور بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد بکشد
استعمال انگار انگار انگار انگار انگار انگار انگار انگار انگار انگار انگار انگار
و دیگر کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
بر
چکون و اوقات عزیزه از کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
اوقایم مضبوط و کل بر دپاری او کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
اغنیای از اندون بر نده است که بر دپاری اید انگار کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
مدون و ادا و این انگار کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
لازم کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
بولور سندن بیت کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
چین کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور

در این سطر
در این سطر

اصاح لایم لور

اصاح لایم لور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
نصار مضامین غریب کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
فلک با سندن و این چنین سنجش مخصوص است اگر کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
و لایم و کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
و بیجی کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
اخذ از کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
و من ایش کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
در این سطر کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
و دیگر کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
و صفت ترکیب کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
مربک کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
مربک کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
اسم اید کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
ایر کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
سور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
بردم اموال کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
با قوف صکره کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
و دیگر کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
سندن و کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
چو کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
قول کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور
کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور کتور

در این سطر

در این سطر

در این سطر

در این سطر

در این سطر

نصیحی که تاثیر ایزد عالم انگشتر که بر کند نه بگوید چنانچه وجود کند مخصوص است عالم اول
که در آن به فرایش از شکیلیه عالم اول و کلام که خلقه سوبیه و کند سوبیه کنی حکومتی به کند
نصیحتی که صاحب اولیه صاحب عالم علمیه عالم اول و کلام که خلقه سوبیه و کند سوبیه کنی حکومتی به کند
و نسون انتم که بیست عالم که کائناتی و تن پرور کند او خویش تن گشت که در صبری
کند که خوف بیان کائنات وصف ترکیب را اندیندن را اندیندن و کل را و سوبیه و یکبار
و با خوف مصدر از تن پرور وصف ترکیب را پروریدند بدنی بسیجی و یکبار و با خوف مصدر
او عالم را بعد از خویش تن مبتدا گشت خبر که که السید که که خاکه و را ادا و منفور صبر
وصف ترکیب را پروریدند قول از معانی عریضه دلیل و مقادیر معانی در مخصوص است عالم که
کائنات و تن پرور که ایله حضور و صفات این و بدنی تربیه ایله مقید اوله
او که که ضال را تیغ تیش از ضایع اوله و ریش که که هدایت ایدر صاحب کند با بشنه
چاره که یون یا غیر بسنه نه چاره که اوله یا که گفت از سیر مجرای خیال باطل تشایر
او از تربیت با حجاب برافتن و راه بطالت که رفتن و علما را بضالت محسوب کردن
و در طلب عالم مقصود از فوائد علم محروم ماندن مثل همچنان با بینایی که شے در وصل
افتاد و گفت از مسلمانان جوانی فراراه من را از بر زنی تا چو به بشنید و گفت تو که
چو غایب نیستی چنانچه چنین مجلس غلط کلیده بر از انست اینجا تا نقد نزد می رضا
نشانی و اینجا تا از ادبی بنیاد سعادتی خبر خیال را با فکر باینه تربیت با حجاب مصدر
عالمه اضافت بر تفتن و در از ملک بعضی شخه که اندیندن و دشمنی ما در در طلب
عالم مصدر که مقوله اضافت بر مقصود اصحاب معانی در فوائد علم ایله در محروم مقوله به
منشاید تقدیر اوله و دنیا که در می پی و یکبار و با خوف وحدت و با تنگی که خوف را با وضعت
و حل و کونک و حاکم که در به صوبه بلخه و در هر فراخی با خوف وحدت بر او تنگ
که بر کرده با حمله معانی از فراتین و یکبار و دین زیاده بعید گشت از حق الامر را پر
نعل امر و چنانچه طلب طوئیر و یکبار زنی با خوف وحدت تا چو فاسقه و یکبار و چنین مجلس
و غلط بعضی شخه همین مجلس غلط بر مجلس غلطی و یکبار و کلیده کاف و عجب رضی
و الامک که نبله بودند و کان معانی در بر از ان نقطه اصحاب الامر در بر از مبالغه ایله
السمیاء و الف و نون ادا و جود از صا تجیل و یکبار اینجا تیغ کلیده بر از ان و با خوف
به تربیت تقدم با خوف وحدت و با تنگی بضاعت با سید بودله از نهی و رفتنی مثل
اینجا تیغ مجلس ملین با خوف تربیت ادا و انفعال اندیندن مصدر از از تنگ و طلب
معانی و با خوف تنگی سعادتی با سید خوف تنگی از نیار و نوری که که تعلقی مستبکر
مخصوص از کتب تعلیمک پذیر او علمندن به مقوله سوزا بشنید بجه و برای او غل مجرای خیال

166

[illegible]

نمبر
۱۲۳۴۵

برای

مباحثه ایله اسم مکان خانقاه محب خانقاه در صوفیای کبریه سیمون صوفی و صوفیای کبریه
و اهل طریقه اضافی قسری لایزال و اوقات مخصوص است بر صاحب دل
خانقاه همان مدرسه به کلمه یعنی خدا و شانزدن برین صوفیای طریقتی که ایدوب
علما طریقه داخل اولام بر علیه ایدوبه اهل طریقت که صوفیای کبریه یعنی اهل کمال و صفت
و هم جنس و هم پیشه اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
عابد چنانچه بود اما اختیار کردی از آن این صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
شیخ بنو زکریا صاحب دیله دیدیم عالمه عابدینند نرون نه ایدوب نام اول کانیه دن
مدرسه صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
کلیه صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
نویسه اصحاب لایزال و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
بریند میکنند و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
که و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
موجودان چنانچه صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
اینگه موجودان صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
دو زده صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
منع ایدوب از صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
حکایه پنج بر سر احوال صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
که اگر در احوال صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
که اما صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
معنا صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
رفته تقدیر بر ایدوب و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
اینگه صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
مرد و جواب شود که اما کانیه صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
عکس برین برین و صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
بر عابد اینگه صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
بدین صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه
کجه که تقدیر برین صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه و اولی صوفیای کبریه

2/6

[illegible]

روزنامہ

11/2/11

—

منہاج حبیب

۱۰۰

واینها هم

۴

[illegible]

دنیا بچیش از تو گنیم و بهیشت از تو خوشتر و هر یک بپار و بقیامت بهتر در آوف صلوات بر او باد
 در ویش نه اصالح نامه نظیر کردی یا وف حکایت را یافت و اکلاری و یکبار یا وف مضاجت و یا وف
 ظرف و جیش عسکر و بهیشت رسید بویله و هر یک بقیامت بویله در محصور رکب بر پا داشت
 کاینکه در ویش نه خمارت کوزله نظر ایدادی در ویش ترک برین خمارت که نظیرینی اکلاری و در ویش
 امر ملک بر بوجهاوند عسکر و یا عسکر خصوصه سنون اک کمره کوز و عیش و صفا ده
 سنون خوشتر و موند بر او بقیامت بیکر مشورت اگر کشور است بی کار نیست ما
 و کمر در ویش حاجت مند نیست که کشور است و صف ترکیبیدار مملکت ایچی و یکبار یا وف
 وحدت کشور کاف عربک کسور سکون شیع و فتح و اوله الکلیم معاشه از کلام انص و صف
 ترکیبیدار اندنن مراد سورچی و یکبار حاجت مند شد میک تحبیه ادا ت فاعلاری چی معاشه
 بی حاجت نامه از حیاتی اسم فاعلک معاشه از اضافتیدار محصور است بویست بیت ایتیه
 مراد و از اگر کشور است بی حاجت نامه از مملکت پا داشت کلام ان ایسه بی مراد نجه کچنور ایسه
 و اگر در ویش بیچاره نامه حاجت لیسه بی حاجت نامه ایسه و از ان ساعت که خواهد
 این وان مرد و بخوار احمد از جهان پیش از کفن بر او مژد و بن مصدر معاشه از از اخباره
 متاثر از برده مصدر معاشه از محصور است او را ساعت که در ویش پا داشت او را پسر در
 جها نون کنشون نواده شده ایلیمسیر از بی قبه ایلد جکار کفند از چو رخت از مملکت
 بر بست خواهی که از بی خوشتر است از پا داشت بی مملکت مراد جها نون بر و وف یاکو در
 بست بستن معاشه از بی حاجت نامه ای بی بر بست اید از خدرات و زن و قانیه ای چون
 بر اسلوب از کتاب ایلد از محصور است چونکه دنیا مکنون اسباب آخری بلیکسیر سن
 بیخه از و نه نقل ایلیک است به سن که ملک یکبار کلام پا داشت هفتاد از پا داشت حاکم نجه
 دوری سواد و جوابی و نجه دوری صبا و اولور اما کلام یکبار نجه نجه اولور کلام صرا و یلی
 جاده زن است و مو سروده و حقیقت آن در از زن است و نفس مرده زن زن را از
 بچله اسباب سن معاشه از سواد سواد مولانا سیر مولانا طبع شروان مولانا مصحح الدین
 لاد از مولانا صبوی بدخشی اصالح نامه ایلد از نجه بیخه ایلد از تقدیر از حاکم سواد
 دیوگون کلو ققان جابه و یکبار عیلا و یکبار کلام مثلاً اما شراج و صف ترکیب کلوب جابه
 ایلد از و بخوار کناست ایلد از محصور است در ویش کلام صرا از بی بیان تقاضا
 و یکبار کلام خوشتر جابه در اما حقیقت و می زن و نفس مرده اولور از قطعه نون که
 بر در و عو رسید از خلقی و اگر خلاف کندش بچینگ بر قیر دانده ان که شرب بدن
 مستشار از بیخه صرا در ویش مذکور از اولور بچینگ و کمر ایلد و کلام بر یونیک که بر از
 خرافیت معاشه از ان و اید از و عو سواد و عو قیبت و یکبار اسلوب عجم و عوین

[illegible]

۱۰۰

دستور

۱۰۰

وحدت

[illegible]

دوا بھائی صاحبی و سرور

[illegible]

برای

10

پیشہ

五

[illegible]

دولت اسلامی

دریغ
دریغ

اوزون بخاروب

[illegible]

ماہنامہ

۱۰

١٢

4

15

۱۰۰

56-111-10000

[illegible]

[illegible]

آبراهامس

[illegible]

62-11

山

میں نے

ن

[illegible]

والله اعلم

[illegible]

100

265

صلى

شعبه

[illegible]

6/2/2011

[illegible]

10

چرفوش

[illegible]

ہے

—

دانش از کشته جدا نمائید که چند چنان در شسته و در پشت بگردانید صحت این دوا را با او حاجت کنند
 و با جوش کشته مساحت نمایند چنان که او را در کوزه بپزند چنان که دیگر دواست جوان البته چه بپزد
 این دیگر با جوش کشته را با یک کسر یک پون حقول بپزد که بیان محض در این است و ملاکه اخلاص را
 لایحه در دست مبتدا و سپید خبری او را با حای بپزد و با جوش کشته که نیمه یک پیکره دیگر بی ادوات
 سبب بخا یا بخا یا بنیدن مصدر از اصل حای بپزد تا سبب بپزد و از راه حلق اولی در زیر شامه
 با مقصد آن بای جناب ایکه تا حد نمره در بینی بی پاک روی بپزد دیگر بی میل و بین بولفتن و دروغ
 ریغیش فرو بردن ادوات تا که از کوفت کاف مرکب خنجر که در کوزه بپزد و با جوش کشته بپزد
 جوش تحلیل شسته پشت با شنگ خنجر که از دیگر دوا با جوش کشته در محض و محض است و
 چنان علاج یک دیگر در شسته در پشت ابری دیگر در بچه خوش و دیگر خاک قحی و شنگ کسر یک
 و با جوش کشته در دوا از حای حلق که با او جوان که دیگر با جوش کشته حاجت اجرت کشته مصدر از ملاکه
 اخلاص را مساحت تا حد بنیدن مصدر از مقصد کشته در این است اسامی اما بنون سخا
 و جود رنگ مسکنه در این سخا چنان که در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 اجزا از این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 و بی بپزد و از دیگر دوا که در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 البته در کوزه که جوش کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 از کوزه مساحت این کوزه که در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 شکر بپزد که در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 جوش مسکنه که جوش تحلیل مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 از این کاف عرب که جوش مسکنه در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 یعنی شکر و جوش مسکنه در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 لطافت این شکر که در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 و بپزد و از دیگر دوا که در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 حضرت و از دیگر دوا که در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 بر مشق دیگر تیغ نیز مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 توانیک پی بوی کشته مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 خوشی با جوش کشته مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 موی با جوش کشته مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 و ملاکت و خوش کشته مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته
 بنهاد و از دیگر دوا که در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته در این مسکنه کشته

Figure 6

[Signature]

بغیر مافیہ

[illegible]

4

[illegible]CL
FF[illegible]

روٹھے

سہ

منہ

دانشگاه تهران

۲۶۵

انتخاب

[illegible]

۱۳۸۵

11

میں نے

مجلس

5/26/11

•

5

ادرسد

۱۱۵۲

۱۱۰۰/۱۱۰۱

[illegible]

دایره اوزان شعران عجب بیگانه از مثل چرخ برینش آمد و بخت شد مرا دم انیز و هر چه جز بود با
 بریش با جوف جمله جمله نگاریدارین صفت و بخت با بسین فاصله در شرافت مسکنه افشید
 کنگ مشهور و طبع او لغت و بیدار و لغت از هر الف بعد مسکنه ۵۰ ایراج اولی و دیگر مردم انیز وصف
 ترکیب انیز نوزده و سه ترشیچی او و ترشیغی ناسه مختلط او و هر چه در ده وصف ترکیب او هر یک که بیله
 محبت مسکنه در هر چه درین دهر طلب اید بیچی دیگر او و این هر که محبت مسکنه در این
 مهربان و شوق او و در محصور کتب امر داند او و این که ناکویدار او و هر که فاصله کلمه و در بگردان
 بیدار او و این که نوزده کین مردم آفرین خفا فاصله مختلط او و در شوق و مهربان او و ترشیغ هر که افکار
 محبت اید حکایه ۱۰ که با از افکار پس بداند که با باه ادبی و فطرت نشسته و در تفقاه فضا
 و نفس طالب و مشهور غالب چنان که عرب گوید التمرایع و از ان طوری غیر مانع چه درانی که محبت
 چه چیز کاری از ادب کلمات بازگشت اگر ماه در در خانه از بکوبان نماید مرقوم و باقی مانع خبری
 بیع پیش که نیکه بیع بشکله و در از نا طوری باغبان مسکنه در و بشا غیر مانع خبری محصور کس
 علامه در نیت صوری که بر آفرینی که نوزده در فطرت او و در شوق او و در قبولی او و در قبولی او و در قبولی او
 اید و اول و نفس طالب و مشهور غالب اوله تده که عرب در فراغ شمشین کمال او و شوق او
 باغبان ایست مانع و کل چه بود و حسن که چه چیز کاری علت و قبولی او و از راه او و این ساقله
 فالور و جواب دیدم در اگر ماه دیدن ساقله فالور سه با کوبان فالور بیت
 دان سالم لایق من سوزنده با من سوزنده ادبی ایست بیسم امان و شرط سالم فعل
 مانع مفرد ناکویدار علم با نیدن از ان نظار مروج مانع من بیسم ساقله سوزنده و در این ایله
 یه مر و دیگر نفع اصناف لایم در در جانی از اجدان من سوزنده ساقله و در ضرورت و در جانی
 بیسم لایم در در اول سوزنده ادبی ایست لایم بیسم جواب شرط در محصورات
 اگر ان یه فرغ نیدن سالم ادوب تو و نوزده سوزنده سوزنده سالم و کل و ترشیغ اندک
 و نیدن تو و نوزده بیت شایر پس کار خورشید بنشینان با نیدن نشان زبان مردم
 بیسم با نیدن سوزنده و یک او و پس کار خورشید نیدن لایم در زبان مردم لایم در محصور
 بیت ممکنه در یک جمیع منافع و شایر ایش لایم خارج ادوب کند ایش اید و در تو و
 بیسم ساقله کند خانه مشهور ایلی لیکن خفا فاصله و کوبی فایده مکان و کل زیر افلی هر
 غنیغ ایدر ایست حق انبیا و اولیا و کوبی خفا فاصله ایدر ایست حکایه طوطی با با با با
 در نفس که نوزده طوطی از ترشیغ مشایر اصناف او و مجاهد در و می گفت این چه حکمت مکر و صفت
 و حیات محبوت و نظر مکنون و شایر سوزنده با غراب البین ایست بیسم و نیدن بعد
 المشربین طوطی با نیدن حرف و در اوزان شعور و مرقوم و در دین مختلط
 سوزنده زیر ایدن مرقوم در اول و نوزده مرقوم هر که نوزده و در اوزان افکار با نیدن

شعبہ

ما بهنگ چوره شه نیند مش تینه اطرافه فرجه اوشمش مراد بوزینه ترجمه ایغنی خط کله کیده بخت
گفت ندانم چه بود رویم ما ما مگر بایتم چشم سیاه پوشیدست بابو بوزن فعل عیندست دوسته
رویم را از خوف صله در کنگره معانه در بایتم با خوف سب حنه اصابه لایحه در محصور است
بن جانانه مذکور استوائی این پنج خفت ایله دیدای بایتم اوله در دو پر کانه جسم غایب سینه سیاه کینه
نشد که ماتم زده برگ عادی که است اگر بر صحبت کونیزن حضرت شهنک مذکور چو اثره زده
بجستور لغی واقع اولش در که انگ خصمه صله بوقدره فیضات بیور در حکایه کچه را از متون
بعد از پرسیدند که معنوی المی گفت لاخیر نیم دام اهدم لطیفانچایش فاذا خشت
تیلک طفت تینه با خوب و لطیفه در شته کند چون درشت شته نرطون کند و دوست نماید
منسوب را انگ کسریه استغفال اینان اسم فاعله و متعرب دخی را انگ کسریه در شته نرطون
باینان اسم فاعله خاکی عرب اولیا کله دیمر ترکیجه کاله دیمر نیر اده اصابه لایحه در که خوف
بیان اسم استغفال معنوی صله مندر که محاط نه در سن دیگره خوف بر کسریه نرطون
مردمیک فی را انگ کسریه امر و ک جمید امر و ک جمع اولدغی کینه نیر نرطون اولیا نه دیمر
نشد که جو و ک جمید به شته نرطون اولیا نه دیمر اما بوننه مر آس در و و بالک بوزنی در
لام خوف فنی حکم جنب را خیرج او زده اسم مندر فیم جاور مجور و حلا منفع خبر ما خوف دام
مصدر به و ظرفیه ده دیمر دام فاعله انصار فاعله ان احد نظام منفع اسم هم ضمیر مرده و
لطیفان نظام منسوب خبر دام تینا کینه نیر نرطون معنوی صله مندر مذکور غایب خشت
ایدر اینه غلطت ایدر از اوشن خاکی فنی و شیک کسریه لری معانه در بوشن شایه فاذا
ادات شرط خشت حسن باینان معنوی صله مندر مذکور غایب تیلک طفت تینه علی باینان معنوی صله
مذکور غایب جمله افعلیه جواب شرط دام ما بعد به تمام تعلیل و واقع را محصور است بعد از
برینه صور دیله که امر و حننه نه در سن دیو دیمر امر و خبر بوننه زده اما دام که بریس المرون
خوب و لطیفه خشت و غلطت ایدر انا ایر بکونب معنوی صله نرطون طایمت ایدر و و شلی
کوسر و چون درشت شته نرطون کند و کله چنانکه بکار نیاید توانی از یاد ایدر و معنای
انجلی که پراشته بر امید لرغی دوسه کناره ایر میردین زبانه در افرایش اوشمش نظم
امر و انگ که خوب روز بود ما تین گفتار و خنده خبر بود ما خوب روز و صفت ترکیب و تین گفتار و
بولیه در ای سوزنی و یکله خنده خبر به بولیه در یا و زخوبی و یکله محصور است امر و ادوات که
خوب و دیمر اینه لطیف و خوب را حایه ما دام که دیمر در ای سوزنی و یا و زخوبی اولو اینه سرد
و سه برسا اولو بعضی شیده ده خوب و شتریت و اعتبار و شیک بریس ایجا زمش
و دیش که بعضی شیده ده خوب روز بود و شمش بو تقدیر چه قطعه و کله زبانی اولو و دیش
مسکین عمری فارسی تحصیل نرطون انما ایش فنی و بای بچینی او کوشمش در ننگ اولو و بای

己

برای

۱۰۰

محمد

بغداد و عرب و دار ایدوگن بلد گنک عشق از ملک رسم در اصف فی انجلون بلور دین کس مجزای
 دلاری که دار در درو بند و اگر چشم از صم غم و بند با بوییت حقیقه و مجازی حقیق در دارام
 وصف ترکیب دارا پندادن دکلنگ بینه راحت اولی و باوق و جدت که حق را با صفت
 دارام دارینک مقدم منور لور طوس رس و یکدار و از انون تعبیه در در بزرگ منور صریحی و درو غیر
 صریحی او صریحی و دارا در و اجید بند منور ام فرد خفا طرب و رنید بدنن و یکدار و دیگر و دیگر و چشم
 فرد بزرگ منور صریحی و از همه عالم غیر صریحی فرد بند بوم و یکدار محصور است بر دارا ملک که و از کوکلی
 اگا بنده بینه اگا تعلیق ایله و بی کوکلی جمیع عالم بوم تبیه انون غیریم الثقات ایله اگر طاهر
 دارا در و اگر باطن معصوم با نینک معصوم بیکرد و کلی عالم بون چشمه است ایله و دین معصوم
 تبه بد بعلمشن اگر بیله و مجنون زنن کشته با جدیت عشق انون اقر نوشته با قدر ان مراد
 کتاب کفایت اندر کشته و نوشته با لور صحت حکایه در محصور است اگر بیله ایله مجنون زنن او با لور
 تبیه صانع اوله که لور عشق و قدر بی کوکلی بدن با نور در تبیه صریحی حضرت شجک بدو سوز
 بشنجه با پند که عشق با پند باب ششم در صفت و پیری با طایفه دانشمند
 و جامع و عشق بچینه همی کردم نگاه از در جوانی در آمد و گفت در میان شما که هست که زبان
 فارسی و اندر اشارت بمن که در گذرتم خیرست گفت پیری صد و پنجاه ساله در حالت فرحت
 و زبان فارسی چیری می گوید و مفهوم مانمی کرد اگر بگویم قدم رنج طوی خود با پند که وضع
 کند چون بیالینش نوار اسیدم این می گفت با قوف مصاحبت طایفه دانشمندان سانه طایفه
 منور من خرف و حد در دین نعل ایلیش بچینه با قوف تنگ پیری با قوف و جدت صد و پنجاه ساله
 یوز الکی با بیله و یکدار حالت فرخ لایله با قوف مصاحبت زبان فارسی سانه چیری با قوف و جدت
 و او خرف حال مفهوم ما لایله می کرد اوله و یکدار نمی شود و معصوم بوم با قوف مصاحبت قدم شکر
 رنج الیه و جدت معصوم قدم رنجتد گیر اسک یکدار ایلی با لور ملک ان پند نور و یکدار
 و از آنکه سکونیه اجوت و کرد و یکدار اما بونک که پیر در ثواب معصوم در با بی عمل مضاعف
 مفرد و محاط و بیابیدن بولم معصوم با قوف و دین و یکدار خط ایله لایله با پند که اوله که بینه مراد که
 و یکدار و حقیقه با قوف و جدت و با قوف تنگ بیالینش با قوف صله بعد غنه و یکدار نور و قوف یکدار
 اسیدم عمل مضاعف محکم و حد ابر شدم و یکدار این می گفت بویاک بینه انور در محصور است
 دانشمند لایله سبیل بخت ایلام جامع و مشتق بینه جامع بینه ایله نگاه بچان اسیدم انور
 یکدار و دیدار شک از انور که بوم و از بعد از بچینه و بینه بلور ششم و یکدار بجا اشارت ایله بینه ایله بلور
 و دیدار بچینه خیره در جوان و دیدار نور الی با مشتق و پیر حالت فرخ در و فارسی و الیه پند
 سوز با لور که انکیز از اگر که قدم رنجتد اوله اسک بچینه رنجتد بکر اسک ثواب بلور رس مراد که
 برو حقیقت ایله مبادا فرات اوله چون که بعد غنه تبیه با بیله اوجیه ابر شدم بویاک بینه انور در قطع

رہے

دی چند گنم برارم بجام و درینگاه بگرفت راه نفس را دم نفس با وف وحدت چند نیم دیگر بجام ضرورت
و درینچون قدیم و تا جز نماند و نقد بر کشتم دی چند برارم چیتیم دیگر بجام با وف حله و با وف مصاحبت
کام و کمال دیگر بجام کاف عربی بوزن ارباب طریقه مذکور در اول و داغ بیند متاخر درینا و الی
کمره و در نقد العرف و ف نه ای و ف نه بگرفت لعل با ف نه و غایب بیند الی غول منته طوطی دیگر
راه نفس لایم محصور است دیدم که بر تاج نفس مراد می گنوم بینه چهرم با خود از غم گنوم کاف بر تاج زمانا
با شیب عزم گنوم و اینم و جفت که نفس بوی طوطی حقه بحال تکمیل حاصله از کلید از بند مرع
اول که معانی اندم که بر تاج مراد می گنوم و اینم از ای ای گنوم بیند و درینگاه بر خوان
الوان مراد می چند خوردم و گفتند بس بعضی شیخ دی خوردم و در نقد خوان الی ان عمره سار
محصول است چنانکه عمرک دوری دوری نمی منته شدن بینه انواع نیم عمره بر نیمه نفس بیک
و ایچیک و جریبیک دیدم حاصله نقد منقطع الی دیگر خوان بوند سوره معانی در بین بزمش
معنا از این سخن باشت میان بزم گنم نجیب که از انهم از او دانست خورون او بر جیات دنیا گنمش
چرا گنم در بین حالت گنم چه گنم محصور است بوسه ز نیمه برای یک معانی شام نموده بر یک
سوی گنم نجیب الی دیگر از انهم از او دانست خورون او بر جیات دنیا باشت و نقد بیکه بیه دیدم نیمه
بر خوان نقد از این نیمه قطعه نموده که چه سخن مع رسد یک که از دهانش باز میگذرد
و دانی با نموده استفاده امکار کرد و نمیشد دیگر که وف بیان یکس با وف حله و با وف وحدت
که وف رابطه صفت و صفت نون ضرورت و درینچون ساکن او نمیشد کوک بر طشره دیگر میگذرد
کاف معنوم انوینچ گنم معانی او بود از دیگر طشره ایدر دیگر چه معنوم عبارت
اما کاف معنوم انوینچ میگذرد تا با او دیگر علی کل حال چه معنوم کتاب در دانی با وف وحدت
محصور است که در نمیشد و الی ایر شود و یکس که و صفت نون بر دیش چو کو بینه
چو نیمه قدر الی دیگر نموده سه خطاب با یکدیگر از این با خطا بدین و همة نوسه الی آگاه کل
ایمنش با قیاس کن که چه حالت بود در ان عشق که از خود بر تیش بند او جانی جانش
صبر کریمه را جبر وجود و نماند و بین بند سابق که جانی با وف تکبیر محصور است قیاس
ایده که حال او در او عشق که وجود بر تیش جانی چه کین معراج تا بینک صراحتی الی
عزیز بر جان طشره کین و بین او که یک نمیشد انان بر تاج جان او نور مشی گنم تصور
مرکز از خیال بدکن و وجه را بر طبیعت مستعد که کرد انکه انیستو جان گفته انو فرام اگر چه میگویم
بود اعتماد بر انشاید و مرض اگر چه حایل بود الی الی که بر هلاک گنم اگر نه مای طبیع را
چو انیم تا معالی گنم که با شوا گنم چه با شوا گنم که در ان معنوم که احصاء مستعدی
غایب دیگر استغناء از بدن اسم تا عذر کردان معنوم از شایط الی دیگر الی و نون او است
نقد بر در کوف تحلیل فیلسوف تا که لا ینکتمه کریمه حکم معانی در که رابطه معنوم و نون غایب معنوم

五

برائے

شعبه

۱۰

اولا که جمیعاً عود تلر زینت آما که بر خایه زینت بر مملو در کرباکی بیت بوکنا بدن دکلر یکس
 جمله دخل ایلش ایلسون دیو یازدی حاکم بهر پیری بودم در دیار بکر که عاقلان
 و فرزندان خوب او داشتند حکایت کرد که مراد عمر خویش بجز این فرزند نبودست درختی درین
 واد را زیارت کا هت که مردمان بجا حجت خواستن آنجا روند شبها در پای آن درخت بخت
 نمایند ام نام این بخشید است شنیدم که پسربار بقان آنخته میگفت چه بود که من آن
 درخت را بداشتم که کجاست تا و کار کردی که پدرم میبرد میمان بر لامه و با وف و حدت بودم
 حکایت حال ماضی دیار بکر و دیار بر بیه بر بر بنده متعلی میگفت در دیار بکر که بخت آمد در کسب
 امار حقری که در کور امار شهر نذر و بر بیه تک بختی موصلا که این خیال موصلا که مراد شریفه
 معرب و اسباب نزل باز شد از آنکه در حرف را بط صفت عاقلان دانسانه فرزند چون بود
 شبی که وف و حدت حکایت کرد که یک حکایت ایلدر بوسوز اول منای کوسر که حضرت شیخ
 بر زمان بود یک میمانی ایلش که حرف را بط صفت معقول نزل را اادات تخصیص عمر خویش
 لایم کند عمر من و یکدیگر بخت با وف را نذر درخت مبتدا و با وف و حدت و او در دره زیارت
 کا هت خبری مبتدا یعنی مستجاب الدعوه بر مقام که حرف را بط صفت مردمان مبتدا و زنده
 خبری و بجا حجت خاستن خبره متعلی شبها بکچر مبتدا و نالیدم خبری و در بار آن درخت
 و بخت با حله ایلدر خبره متعلی تا حرف ایلش آنخته با بچه با بچه می گفت حکایت حال ماضی چه بود
 اداست بختی نه اولیاد و یکدیگر به استی حکایت حال ماضی بلیدم و یکدیگر کرده می در بویه در ایلیدم
 و یکدیگر محصور در کس حضرت شیخ بکر که سباجم زمانه دیار بکر و پر پیره قوتی اولدم که وافر
 مان و او را و کور از ادعای او و در دیار بکر حکایت ایلدر که بخت تمام عمر من بود و غلدر غیر او نیست
 بود و در زیارت کاه ایخ و او در که خلق حاجت و یکدیگر اند و او در بکر بکر اول بخت ایلدر
 حله ایلدر بخت که خدا را بجا بود و علی بخت که حضرت شیخ بکر که با بیه بوسوز
 سولیکان شنیدم که او غلدر بولد است و بختی سوز کرد که اولیاد اول بخت بلیدم قند
 و دعا ایلیدم تا بام اولیادی حکایت خواجده شادی که ناله فرزند عاقلست و او بر طعنه
 زمانه پدرم فرزند خواجده مبتدا شاد کن و صفت بکر که با وف و حدت و وف و حدت و وف و حدت
 ایلدر بخت شاد کن این کدر حله سوز کند خبر مبتدا واقع در که وف ایلش خبر زنده مبتدا عاقل
 خبری و بخت مبتدا و طعنه زمانه خبری که وف ایلش پدرم مبتدا و فرزند خبری محصور در کس
 خواجده شادی ایلدر که فرزند عاقل و بر طعنه او را غلدر که با بیه فرزند بختی بختی حله
 پدرم حله بویه و بکر حله بویه قسطه سالها تا تو بکر که کلا بختی سوز بخت بخت
 سالها مبتدا بکر که در سنگ او سنگین مرد و ایلدر بختی او در کون بختی مبتدا و در که وف بخت
 کلا ذال مجرایله و کاف بخت صلیله اسم مصدر در کچر و او غلدر معصنه معراج نالیدم فرزند بختی

نعلانی

کلی فعلی مستقبل مندرجی طب سوز تبت اصاح لایم و پدر که کلاک محصور است خطاب عام طریفه
 بیوز بکر که سنگ او در کون که با بیه بختی سوز کرد که اولیاد اول بخت بلیدم قند
 و دعا ایلیدم تا بام اولیادی حکایت خواجده شادی که ناله فرزند عاقلست و او بر طعنه
 زمانه پدرم فرزند خواجده مبتدا شاد کن و صفت بکر که با وف و حدت و وف و حدت و وف و حدت
 ایلدر بخت شاد کن این کدر حله سوز کند خبر مبتدا واقع در که وف ایلش خبر زنده مبتدا عاقل
 خبری و بخت مبتدا و طعنه زمانه خبری که وف ایلش پدرم مبتدا و فرزند خبری محصور در کس
 خواجده شادی ایلدر که فرزند عاقل و بر طعنه او را غلدر که با بیه فرزند بختی بختی حله
 پدرم حله بویه و بکر حله بویه قسطه سالها تا تو بکر که کلا بختی سوز بخت بخت
 سالها مبتدا بکر که در سنگ او سنگین مرد و ایلدر بختی او در کون بختی مبتدا و در که وف بخت
 کلا ذال مجرایله و کاف بخت صلیله اسم مصدر در کچر و او غلدر معصنه معراج نالیدم فرزند بختی

در شیخ

در و در شیخ

در شیخ

[illegible]

ایک ہی

[illegible]

4/11

[illegible]

[Signature]

دوستدار

گفته شدن اخذ ایدون احوال شفا دادن آگاه دکل امیش حاجی اصلند حاج دینغ نهرابنگ
مضا عضدن اسم نام علدا اجتماع ثقلین اولی پخون ثانی بایه قلب ایله لک تقصه البازی
حاجی اولدو که اصلند او ایدی که حرف را با صفت او ضمیر فایب حاجیه را جود حذف را ایصال
طریق قبله کو اولدی پو متین لغت کو کلامی فرود ویرا تا جم بودیه بر لور غیبت و س ویدن پوین
دی بکله کتابت ایدر ادا و اذ و جواد خلقه اصالحه لایمه در پو متین رینه استین بایز لور کو کتابت
بلد کارندن جمیع شخه مخالف باز مشر با جوف مصاحبت از ازاله حمد و الله اسم محدود از ایدر
اجتهد دیگر دی ورد فعل صناع نمود غایب فاعل تختند حاجیه راجع ضمیر در ایدن دلا مقوی
معکنه دالین توج و کسر جائیز در محصور است بندن حاجی مردم کو ایدر این مردم از ازاره سوله انجین
حاجی که غیبت و س ویر سید خلک عر صنف خرق و کسر ایدر این خلقی از ازاره حاجی نویسی
شترست از ازاره انک بیجا ره خارجو زرد واری بردا بر ازارات تعلیل در اجل کنه از ازار
انک مصالح نمایند مرهون دیر چاره بینه شتر بار بوند یوک معکنه در خارجو زردک و باری بر دکر
مقدم منقول لک در محصور است از مردم نرای سن دکل سن حاجی بلکه شتر در زیر ایجا ره شتر
خارج و بونک ایله رینه یوک چکر سن ایسه او رینه یوک مکنوب حصن ایدر سن نقطه بوم
ایهام بومش حکایه هندوی نقطه اندازی ای محضت خلیع کنش ترا که خانه نیست
باز نرا نیست هندوی با جوف وحدت نقطه انداز و صفت ترکیب انداز ایدر سن نقطه بونک
تجی و کسر یک و خانیک سکونیه نقطه با نکی شرواندن کلور و با جوف محدود مراد قبزه انجند که
حصار برون و یکیلان امار آخوت نعلان زرد حکایت حال با نکی اتمام ایدر او که نوردی
حکیمی با جوف وحدت خانه اضافت شتر در دیا جوف نسبت دنون علف با بکد نسبت با و نون
ایکیم به نسبت ایچوند و دیندر غبر کو پیش نبین نقطه ادرات خبرانه ترکیب با یکیم به نسبت
مجتبه ایله توسط ایندرا احوال بخیر کو پیش با نرا ایدر اوله معکنه در انداز اولان با خطاب ایچوند
دین فاعل خطاب و کلام پیش نه ادرات نفی این اسم اشارت در نقطه انداز اذله محمول
ترکیب بر هند و نقطه انداز این صفتی او که نرد در رینه شتره انجیلی نفی بر حکیم اکار ویدر سنک
خانیک بینه اوک نشند ایدر بونک بود کلار سن حکم ایسه خانه نبین اولدو که نشند با بکلور
و بریسه بود ایلی بکنیم سنک اوک نشند ایدر پیش حق الا نفی مال بر دیکدنکی فی انجند
بیت نامانی که سخن عین صوابت کلور با و ایچند دانی نه بیکت جوابت کلور
اادات توفیق بذاتی فعل نفی مستقبل فاعل طلب که حرف یا یا مکرر فعل نمر مفرد می طلب سوله
دیگر مصالح بیک تقدیری و ایچند دانی که نه بیکدست جوابت کلور محمول است با و ادم که بیکه سن که سوز
عین صواب در ادم سوله ادر سوز یکم بله سن که این دکلار اکار جواب سوله بینه معقول الکیان
سوز کربانیه مقید اوله بینه حکیم محدودیه سوله کی سوز عین صواب در مسئله بی جواب حاصله مقید الکیان عام

رسیدگی
و صدور

روابط و امور بین الملل

روسیہ کی حکومت

۲۲

[illegible]

رعایت اینک بطبع فرمایک اول که ملک طبعانی زیاده بود و نه شده فخران و نه صفات و کلام درین عجب کلمه
 جدال سعید را تعجبی در دنیا تو انگری و در دوش یک در صورت ادب است نه در سیرت
 ایشان در محض شسته بود و شسته در پیوسته و در شکایت باز کرده و درم تو انکاران آغاز سخن بدینجا
 رسانیدند که ادب از ادب قدرت است و تو انکار از ادب از ادب است شکسته محض شکایت بطلد
 و ما بعد از دیدم عبادتی زیاده از اینک در محض شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 تنگدوش و حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 محله احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 بر سر ادب در صورت نه اما انکار احباب و سب و تندی و دکل بر محله انور و در دوش شکایت
 شانه و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 با شکست و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 بغیر این شکسته به مالک و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 و محله انور و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 که بماند است اندر دوش شکسته به مالک و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 یعنی اندر دوش شکسته به مالک و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 جمعه در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 سر عاید گری بود آنچه مالک و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 حاجت که بماند است اندر دوش شکسته به مالک و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 یار تو انکاران و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 از بهر راحت دیگران دست بطاعت و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 با راجع و پیران و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 نعمت بزرگان لایحه کرد و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 سخنم سخت اندر دوش شکایت با و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 و آخر نشسته در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 مکان در ضرب بایستد و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 بودند ملکی و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 لایحه کرد و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 انکاران و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 یعنی صورت که در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در
 و در حدت احباب اینک در دوش شکایت با و در حدت شکست رسوایی و با و در

[illegible]

62

6/14/50

[illegible]

رستمی

رشیع

جنگل

خلق از ارم و مستند است باز بچنگ تخیله اید پسندید است در ظاهر رسیده و منزه مجتبه اید
 پس خرد است و در پیچ و یکس که بگذرد و تعلق پذیرد و در اندام ابریکس که بگذرد و تعلق پذیرد
 اید و بصل و صله اید و بصل و صله اید و بصل و صله اید و بصل و صله اید و بصل و صله اید
 لیکن ادات است که از آنکه من فعل نمی شود و مخاطب در نیز مدون و بیکبار و پیش بوند یا در خلق
 از اید و اصحابه بیاید در خلق از اید و اصحابه بیاید در خلق از اید و اصحابه بیاید در خلق از اید
 تو داری نشد از سر برانگ مخلوق صریحی در پیش غیر صریحی محصور است و محبت مقبول از و یک
 خلق آنچه بچنگ بیاورد من و هم او را یعنی ظالمی که بگوید در اندام اید و اصحابه بیاید در خلق از اید
 نه انت که محبت کردیم و ما را که آن طلمست بر فرد خدا دم نه انت فعل تخیلی یا فیض مفرد غایب
 بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد
 اسم و افتد که پس بیاورد و آن نه انت که غایب در محبت کردیم و ما را که آن طلمست بر فرد خدا دم نه انت
 بیان آن اسم است در در محبت و مبتدا از و طلمست خبری بر فرد است و طلمست بر فرد است و طلمست
 لایحه محمول است بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد
 طلمست بر فرد است و مبتدا از و طلمست خبری بر فرد است و طلمست بر فرد است و طلمست بر فرد است
 پذیرفتن خطاست و یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 باز بچنگ تخیلی و ذال می شود که در آن یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 و از مشی غیر صریحی و خطاست خبری لیکن ادات است که از آنکه نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد
 و مبتدا عین صوابت است و خبر مبتدا محمول است که در آن نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 ابشنگ جایز از نام اول نصیب بچنگ تخیلی و ذال می شود که در آن یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 مشی خبری را بچنگ تخیلی و ذال می شود که در آن یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 زانو تو یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 دست تقابلی لایحه از مجاز از آنیک محمول صریحی و خبر از آنیک غیر صریحی تقابلی با مبتدا محمول در
 الذم می رسد بوند و شاکت مراد و کل در محمول است خدا بیاورد اول نشد و نگه دشمنک سجا
 انی اید و بیاورد و دشمنک سجا بیاورد و دشمنک سجا بیاورد و دشمنک سجا بیاورد و دشمنک سجا بیاورد
 الی و بیاورد و دشمنک سجا بیاورد و دشمنک سجا بیاورد و دشمنک سجا بیاورد و دشمنک سجا بیاورد
 سوزید و تا اید و دشمنک سجا بیاورد و دشمنک سجا بیاورد و دشمنک سجا بیاورد و دشمنک سجا بیاورد
 تا صیر خطاب را صیغی با حرف وحدت نماید فعل مضارع مفرد غایب حقیقی تا مشی و ذال می شود و در است
 صفت را صیر چون ادات نشیند از است تا بچنان کار که در آن یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 ان اسم است در در محبت و مبتدا از و طلمست خبری بر فرد است و طلمست بر فرد است و طلمست

در سر علی

ارج می رسد ماه دست چپ لایحه و ساسه در بوند چپ زکری راسته و سبیل در زیر اجب صول و است
 حصه در راه یک مقدم معقول در محمول است اگر سبیل و شنگ یک بطوری بود که سبیل و شنگ
 اول بولون و اول بولون طوط بوند مراد بود که در یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 پیش از حد و حجت از و لطف بی وقت صحبت بوند چندان در نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 نرمی که بولون در شنگ حشم پیش بیاورد و مبتدا اصحابه بچنگ تخیلی و ذال می شود که در آن یکس نشیند از است
 پیشه متعلق در حجت بوند نفرت می رسد در و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 وقت حاسب مبتدا در صحبت بوند مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 با حرف مصدر غلط حشوت می رسد سبیل و شنگ یک بطوری بود که سبیل و شنگ یک بطوری بود که سبیل و شنگ
 کاف بچنگ تخیلی فعل مضارع جمع غایب در و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 نرمی هم بوش و با حرف مصدر دیر بیاورد و مبتدا اصحابه بچنگ تخیلی و ذال می شود که در آن یکس نشیند از است
 نفرت حجت کور بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 از یک صحبت و صلابت اید بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 طوط بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 حاصه نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س
 چون صله ج و هم نیست در است ایدی بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد و بگذرد
 هم با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س
 تا یک اید و بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 که و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س
 هم تو بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 کبیل هم طوط بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 ترکیب فارسی است و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س
 کند و بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 یعنی مقدار یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن یکس نشیند از است تا بچنان کار که در آن عین صوابت پذیرفتن
 و ناقص تا بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 عامل اول و حاصه در است خبری غایت و پیشه اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 ناقص اید یعنی نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س و نه با و اول صله س
 نموده تا بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 تا یک اید و بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در
 معقول و بچنگ تخیلی غصوب اولان که در خلق نفرت اید و ادک مقدم معقول در و ادک مقدم معقول در

در سر علی

در شیع

جملون پاک ایله خاصیت پنه ارشاد ایله گفتار و چون خاک تجلی کن از فیه با صحرای خاندن و در زیر
 خاک کن گفتار عابدین بر و بار کسور ادا کنایه در بار صید او قیام ارشاد است ایستادگی و ادا کردن
 فیه در بنده مراد عالم را با صحرای باوقی عطف خوانند صیدن تسمیه و با صحرای باوقی عطف خوانند
 صیدن که افروزشک در وقت نیکو ز حال لایمیه زیر از آنک کسریه الت صیدن در وقت نیکو ز حال لایمیه
 بیت عابدین از فیه و از خاک که صحرای و خجابه شکل ایله زیر از آنک مقتضای تراضی و تجلی و کبر و عز
 و کل پس اگر کسی کبر و عز و علم و تواضع و تحلیله نافع اولور و صبح او و یک نفع تحصیل ایله نفع
 خاک الله ایله نفع نسبتا نفع ایله زیر از آنک صیدن علم و معرفت و معرفت و معرفت و معرفت و معرفت
 اولور بلکه بویای و فایده کس اولور انکی چون مشایخ علمای ارشاد دند زحمت چکر از عالم و علم و علم
 خالی دکل پس مبادک مراد بودیم علمه کماله شکل تواضع الی بر و صبر و غیره و الا بولور اسباب
 پندار که در ویشک مانع در پس بولور فراموشی و شمشیر نترن ایله و اسرار حال از آنک
 علم لدنی میسر اوله خاصیت با علمه شکل تواضع ایله و با علمه نفع ایله مانع راه اولسون حکمت
 بدخورد است و شش کفر است که صحرای که رود از جنگ عقوبت او خلاص نیاید بدخوردی
 وصف ترکیب در بر و خوی و دیگر در و ف صله با صحرای است دشمن لایمیه و باوقی و صحت کوفی
 رابط صفت صحرای که هر وقت که دیگر کوفی بیان روز فعل مضارع منفرد غایب کیدر دیگر جنگ
 عقوبت بیانیه و او به اصحاب لایمیه در نیاید فعل ثنی مستقبل منفرد غایب محصور و کس بدخوردی
 الله کفر است و اگر صحرای کیدر سناک عقوبتی نچسبند خلاص بولور نفع بدخوردی و اکابر بلا و اگر
 قند کیدر اسرار المردن خالی اولور بیت اگر ذات با از فلک رود بدخوردی از دست خود بدخوردی
 در بلا باشد ذات بلا لایمیه مجاز فلک فلک او زره دیگر از دست خود بدخوردی لایمیه و سناک و لایمیه
 لغ و شرط بقیه محصور است اگر بلا النون بدخوردی فلک او زره کیدر سناک عقوبت کیدر نیک
 یاره و خوی بد اولور پس چوین که در سپاه دشمن تفرقه افتاد و تو جمع باشی و اگر جمع شوند
 از پریشان اندیشه کن که کوفی بیان در و ف صله سپاه دشمن لایمیه تفرقه تفعل یا نیزین صحرای
 با صحرای سناک عطف اولونوب بدله تا ویرشک و طاعتی و دیگر با شش فعل امر منفرد صحرای
 با شیدن جمع اول یعنی پریشان و بچسور اولور محصور و کس چونکه دشمن کسریه پریشان
 و پریشان کس دوش در جمع اول تفرقه و اگر کوه سن جمع اولوب ویرشک ایدر پریشان تفقد
 اندیشه ایله نفع صحرای در نگرانی چون اولور قطع بر و با دوستی اسوده شین
 چوین در میان دشمنان جنگ با و بانک کسور و از آنک فیه فعل امر منفرد و محاط کیت دیگر
 باوقی مصاحبت اسود بوند مسرتج صحرای نفع قانع و راحت دیگر محصور است و از آنک
 اسوده حال بخاوغ البال تفرقه حصه رایله چونکه دشمن کسرا سنده جنگ و جدال کسرا
 و کسریه که با صحرای زمانه کاه راه کن و بر باره بر شک با هم بر باره دیگر یک زبان نانک

و سر در
 و سر در

فیه و فیه

فیه و فیه وصف ترکیب در و فیه تفسیر متحرک و متحرک کاه ادا ادا متحرک و متحرک و متحرک و متحرک
 کسریه و صحرای ایله کن کاف عربک فیه فعل امر منفرد مخاطب از کیدر کن کاه ادا ادا متحرک و متحرک
 بر و فیه استعمال با و صحرای ایله و با و اوله حمله و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 بر و فیه ایت و دیگر شک متحرک صحرای و باره غیر صحرای محصور است و اگر دشمنی که بر باره یک
 دل و یک زبان کوه سن یعنی متحرک فی الکلام و متحرک فی الکلام کوه سن جنگ چون یک تفرقه و صحرای
 طاش ایت یعنی مسئله جنگی بر و فیه صحرای صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 بود که دشمن صحرای و بر و فیه ایله کن اکا انکی چون طاش صحرای و بر اول زمانه طوب و تنک
 بر و فیه ایله و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله
 یعنی لیدر و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 بچسبند پس آنکه بدوست کار صحرای که دشمن تواند کرد جنگ باوقی و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 غایب نفع و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 دوشه سناک و باوقی صحرای بچسبند با و استقبالا فعل مضارع منفرد غایب نفع و صحرای و صحرای و صحرای
 راجع صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 خبر صحرای که لفظ دشمن بر و فیه ایله که بر و فیه ایله و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 و دیگر بدوست باوقی مصاحبت و باوقی صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 رابط صفت دشمن متحرک کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن
 عا جرمه و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 که دشمن ایله کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در
 اگر این غایب ایدر کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در و کاه در
 لایمیه کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن
 امر منفرد مخاطب در کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن
 و حاکم سکونیه و از آنک نتجید احد کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن
 سکونی و چون شتی و با و از کیدر و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 متحرک و با و نیک و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن
 فعل مضارع مخاطب و با و کیت کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن
 خبر و نفع مخاطب در و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای و صحرای
 ایله و کیت نفع از نفع دشمن که اولد و در و از آنک کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن کوه سن
 غایب اولور سناک و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله و بر و فیه ایله

و سر در
 و سر در

[illegible]

بیت سنج سال شود لعل با روزه از بهار یک نفس شکسته سنگ سنج با روزه
 بچند سال خوف طرف پنجه پند دیگر شود مضاعف مفرد غایب اسمی خنک سکه راجع غیر در
 و غیر لعل با روزه در تقدیری با روزه لعل از نهادن تشبیه با روزه که با خوف طرف یک نفس رتب
 دیگر استین لعل با روزه به راجع در تشبیه فعل نفی مستقبل مفرد غایب همیشه در دیگر رتبه کسر ایست
 بوبت یکی نثره تمام شور و نظیر در تشبیه مفرد در نفس چنان گرفتار است که مدعا در دست
 زان گرفتار است نفس لایم در محاربه و عافیه زان گرفتار بود که گرفتار شکست می در انگ سگونی
 و بانگ ضعیف نذر و قوتی در یک دیگر مخصوص اگر عقل شک اندک انجیل گرفتار را که
 عافیه از قوتی عورت الله فانی یکی بیت در فری بر ساری بنده که بانگ زان از روزه بر آید بلند
 در فری سانه در با بر ضعیف بر ساری با خوف وحدت که خوف را با صفت بانگ زان لایم در عورت
 اواری وی غیر غایب در ساری راجع با روزه دیگر مخصوص اگر اول او که او ز روزه شکست وین
 قیوس با غله یعنی قه که اندن عورت او از یک که چته یعنی عورت او از اینی شکسته اولان
 خلق ایشان حکمت را از با قوت مکر و فسوس و قوت به راجع و چون را از فکر دیگر
 ساقه احوال سانه در این با قوت عقل فسر و عطف تعبیری قیلس نذر از اندر با نایب دیگر
 قوت به راز سانه در این قوت عقل را از روزه و چهل چهل در مخصوص اگر که از خالص با قوت
 عقل با نایب و با تشبیه ایشان در عقل به راز روزه و صافی چهل و چهل و روزه و قوت عقل از اندر
 یعنی حراش عقل را از روزه اولی کرک بیت تمیز نماید و قوت عقل که ملک که ملک و در
 تا آن سلاح جنگ خداست تا تمیز از اول اسلوب شمع او ز روزه و در این حدف
 او لیس در ملک انظار مشرک در ملک و سلطنت بیند بوند یک سینه ده مساع و ارک
 که خوف تعلیل دولت ملک معطوف و با دانه مضاعف لایم ایله سلاح و جنگ خدا لایم در مخصوص
 مرکب انسانی تمیز و تدبیر و عقل کرک اندن حکم مملکت و سلطنت بر انان و انک ملک
 و دولتی خدایه جنگ ایله با فکر یعنی خدا انک امر و نموده مخالفت ایله سید و تربیت جو انرا که
 بخور و بد صده از عبادی که روزه دارد و بنده جو انرا در با خوف وحدت که خوف را با صفت
 عبادی با خوف وحدت که خوف را با صفت او ز روزه دارک مقدم معنوی او بر طوطه دیگر
 بنده مضاعف مفرد غایب قوی دیگر یعنی ضعیف و حفظ ایله جا صفا از خا را ایله مخصوص
 مرکب بر سنجی که که به غیر به نال ایله یک رشتل عابدان که صایم اول و دکنه کنده چون حفظ
 ایله محاسبه هر که ترک شهوت از بهر قبول خلق کرده است از شهوت حلال در شهوت
 حرام اقسام است ترک شهوت معصوم اقسام شهوت در اول لذت دنیا در
 بهر اوقات تعلیل قبول خلق معصوم که فاعله اقسام در این خلایک معصوم او پیش چون شهوت
 حلال شهوت حرام بیایه لر در مخصوص اگر که هر که از روزه و لذت دنیای خلایک قبول چون ترک

گرفت

و کوه

ایست

ایست در این به بر چرخ کارا کلسو در سوزان از یادون کس لذت حلال لذت حرام دوشمشه ز روزه
 ایله کی وضع را ایله در یا ایسم اهل تحقیق تشنه کفر و العیاذ بالله بیست عابد که از بهر خدا کوشه
 تشنه بیچاره در آینه تاریک چه بنده که خوف بیان خوف نفی مضاعف تشنه مقید در کوشه تشنه
 خوف مکان به در تقدیری از بهر خدا ده اقامه متعلق در خوف طرف ایست تاریک سانه چه اوقات استقام
 بنده مضاعف مفرد غایب نکر در دیگر استقام انکار در تعلیل یعنی کور غایب بنده با صفت
 بیچاره بنده از روزه و بنده خزان و نایب خبر اول بیچاره عابدان بدل اولی در با روزه مخصوص اگر
 عابد خدا چون کوشه ده اتوریه یعنی ایله چون کوشه تشنه اولیه و یا چون اولیه بیچاره عابد
 قرا کلی ایست در کور یعنی آینه تلخ و یا زنگیله پس منشی لاله اند نور و فیض خدا عکس ایست
 لطیفه اندک اندک خیل شود قطره قطره سیاه کرد یعنی آنکه دست قدرت نازند سنگ
 خورده که نازند تا بوقت فرصت و ما را از دماغ ظلم بر آزند آنکه اندک تا بکند نقطه خیل شود با خوف
 تنگ بر بند چون دیگر شود اول و دیگر در قطره قطره که تا بکند نقطه سیاه با خوف تنگ خیل و سیاه با روزه
 خوف وحدت درین لذت کلام در بهر چهره کس که در مضاعف مفرد غایب شود که صیورت
 معانی افاده اید را اول و دیگر حضرت شیخ معاصر مراد یعنی ایله شرح ایوب بیور زان انک
 اندر دیگر خوف را با صفت دست قدرت سانه نازند قطره قطره دیگر در مطلق کثایت در سنگ
 خورده مرکب مزجید سنگ ریزه که طارش افغانی دیگر مرکب اضلاع اوله هم تا بکند از بند فعل امر
 جمع غایب حفظ ایست در دیگر فعل مضارع اولی ممکنه امکان جدید تا خوف تعلیل با خوف طرف
 وقت فرصت لایم و ما را دالک نفی و کسر ایله انتقام معاصیه در دماغ دالک کسر ایله بوند بانک
 بیند مراد را بر آید چهره لر دیگر مخصوص اگر که از روزه و بنده بر روزه منتقم او اینی چون اول و
 مثلا صوفیه قطره بر روزه جمع او اینی سید اول و بوند معاصیه بود در روزه که دست قدرت نوری
 بوقدر یعنی بر بنده ما در دکلر سنگ خورده حفظ ایست تا ک فرصت و تشنه ظلم و دماغ نازند
 انتقام حاصل ایله یعنی دماغ خورده حریف اندن انتقام الاثر یعنی انک هلاک ایله لر دیگر
 بیت و قطره قطره از انتقام نمر و نمر از انتقام جماعت بجا قطره قطره مضاعف
 عا طر با مجبور ایله انتقام متعلق انتقام مضاعف مفرد مؤنث غایب در افتال ناشیدن ایله
 او انتقام ایله قبل از انتقام او و اوقع با خوف در خوف هموسه در و او خوف در خوف
 مجبور در بینها تا قوت و تا مدد رافع اول و رنجون و او ترایه تلک ایوب باقی نایب انتقام ایدر
 ایله انتقام اول و در انتقام مضاعف خبر شد در و در انتقام مضاعف مبتدا انرا جمعه متعلق
 اجتماع انتقام معانی معنی اولی چون ایله قدر ایله راجع لفظ مضاعف خبر شد در
 مخصوص کلام کلام از روزه منتقم اوله از روزه اولی راجع قطرات بر بر ایله جمیع اوله
 نماد و در ندر ایله جمیع اوله بجا اول و روزه انهار بر روزه منتقم اوله بجا عظیم اول و

رو به روزه

صفا کنند که در یک احوال و افعالی ضرب مثل این در اول قطعه نمودن سوره را نه
 فراز چون در مرغ بیند اندر نه نو و فعل نفی استقبال مفرد غایب و مرغ فاعل سوره را نه لایحه
 جانب دانه دیگر از فراز سوره را که در زمانه و کمره جای در چون اادات تعلیل و کمره مرغ غیر مرغ دیگر
 بندگان مقدم مفعول صریح و اندر نه غیر صریح محصور است مرغ دانه بانه و اندر نه دانه به
 توجه این چون غیر مرغی شدن کوره یعنی طوزا غده طوئیش کمره فراز چون ضرب و مقابله شدن
 و غیر سوره این پیش نه دیگر از مصائب و گران تا نیکمیزد دیگران و توبه با سید برگ مقدم مفعول
 بر نعل امر مفرد مخاطب و طوطی موصوفه مصائب محبتش جمیع در گران اصناف لایحه و کوف
 تعلیل نیکمیزد افعالی سصل جم غایب طوطی که دیگر و دیگر بایلد در اصل و زنه محصور است خطاب عام
 طوطی که بیور غیر بایر محبتش در نخصی طوط تا نیکمیزد نخصی طوطی که نخصی طوطی که نخصی طوطی که
 عبرت اول در اول غیر بایر در عبرت اول تا نیکمیزد اول حکمت آن را که گوش ارادت
 کران اثر این اند چون کند که بشود دانه که بکشد سعادت کشید اند چون کند زود آنرا در احوال
 تخصیص حرف بیان گوش ارادت بیانیه کران کلف عجب کسریه اغو دیگر و اغو دیگر اند
 ماضیدن قسما در غایب باران در دیگر چون واد اهلیه ایله نیک دیگر کیف معانه
 نشود فعل مضارع مفرد غایب و انرا که اول که در دیگر با حرف صله کند سعادت مانند
 کشید اند ماضیدن قسما در غایب چک در دیگر محصور است اول که در اول که ارادتی
 قولی اغو یعنی صاغو یا تمش در این چون سوزن اول ایله ارادتی قولی اغو یعنی صاغو یا تمش در این
 کوک قولی اغو یعنی صاغو یا تمش در این چون سوزن اول ایله ارادتی قولی اغو یعنی صاغو یا تمش در این
 کشید بله و قبول ایله اول که در سعادت کند بیک چک در این مسود و نیکج خلق ایله
 نیک ایله که چک کلمی بره کتبه یعنی بالضروره چک کلمی بره کتبه یعنی بالضروره چک کلمی بره کتبه
 ایله در نه چاره ایله که مسود و نیکج اول بله و نیکج که مسود و نیکج خلق ایله
 نیک شقی و نیکج اول بله و نیکج که مسود و نیکج خلق ایله
 قطعه شب تاریک و نشان خدای می نماید چو روز بخشدن شب تاریک
 داستان خدای سانه و لایحه در شقی بونظ طرف زمان اعتبار ایدوب تراکلی کج
 دین بلورش می اادات استوار با حرف تا نیکمیزد ماضی غایب بایلد در دیگر اادات
 شبیه روز بخشدن سانه و بخشدن اسم فاعل مفرد غایب اصل در خشدن ایدوب
 ایدوب بخشدن ایدوب محصور است خدای و ستر نیک تراکلی کج سوره روز بخشدن
 کج بایلد در این صیا و بر زنی کج سوره و کونند بر برابر در نور و صیا و بر زنی کج سوره
 کونند و زنی که نور ایند و این سعادت نور با زنی است تا نیکمیزد خدای بخشدن
 دین سعادت اثار در شب تاریک نور و روشن کج زخشان اول سینه با حرف محبت

رو سدر

رو سدر

زور بازو لایحه و حرف توفیق بخش فعل نفی استقبال مفرد غایب خدای بخشدن فاعل را اضافه
 بیانیه ایله بخشدن اسم فاعل بخشدن محصور است کج لیکن مذکور سعادت زور بازو و توفیق
 نیک ایله دیگر و الا کثرت عبادت و طاعت و دام که محسن و مطلق خدای از غایب حاصل عطفه خدای
 کج دیگر و با نعی از نیکمیزد نام که در داور زیت و زود دست تو هم دست بالا تریت
 بوند با نعی بر نه قطعه نیک سوره این پیش نه نیک فاعل با نعی با نعی کج در و زنه طوطی کج
 با حرف صله و کس سدر کیم معانه نام فعل مضارع محکم و صله در که حرف تعلیل و در او کج فاعل محکم
 دست تو این صدم دست بندایا تریت خبری و زود دست تو خبره معلق در محصور است با ب سندن
 کج شصت ایدوب ناله و نار ایدوب کج سندن غیر محکم مطلق بود و در کج قد نیک النذن
 بود کج برال بود توفیق نیک قد نیک الی جمیع الکردن او سندن زور با نعی مطلق سندن اینجی
 توفیق بود سندن توفیق ایدوب ناله و نار ایدوب کج توفیق کج نشود و انرا تو کج کشش رجب
 محصور است با ب اول کج بر کس دالات و صوابت ایدوب اول ضار و اول توفیق خدای
 دوشبر اما اول کج کج سندن ایدوب سندن یعنی اضلال ایدوب کج اما صا در و صبر او کج العیاز
 بالله حکمت کج از نیک انجام کج به از نیک و بدو جام کج ای نیک انجام بیکانه با نعی
 بدو جام و بیکه در بدو جام و وصف ترکیب را انجام و در جام غایت و صوک معانه در محصور
 ترکیب عاقبت این یعنی خبر کج با نعی بدو جام کج عاقبت شر اولان با نعی صندن بیکه
 بیت نیکمیزد شادمانی بری با نعی از نیک و نیکمیزد شادمانی بری با نعی از نیک و نیکمیزد
 کج که حرف را بیا صفت بی با نعی کج معانه در از و صوک معانه کج نیکمیزد شادمانی
 شادمانی و صفت ترکیب را نیکمیزد کج کج معانه صلا سوره معانه اسم اول نعی اسم
 کج که صفت ترکیب را نیکمیزد اسم اول و یازوف مصدر شادمانی و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد
 اول کج شادمانی و صفت ترکیب را نیکمیزد کج کج معانه شادمانی و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد
 و با نعی صندن شادمانی و با نعی اول حرف مصدر و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد
 با نعی صندن شادمانی و با نعی اول حرف مصدر و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد
 نیکمیزد شادمانی و با نعی اول حرف مصدر و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد
 انگ از نیک شادمانی و با نعی اول حرف مصدر و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد
 و سوره در نیکمیزد کج از نیک شادمانی و با نعی اول حرف مصدر و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد
 اولان سوره در نیکمیزد کج از نیک شادمانی و با نعی اول حرف مصدر و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد
 اما این شادمانی و با نعی اول حرف مصدر و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد
 یعنی اول شادمانی که صیار را نیکمیزد کج اما بوند باران مراد را نیکمیزد کج کج کج کج
 تب بر شادمانی و با نعی اول حرف مصدر و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد شادمانی و نیکمیزد

رو سدر

رو سدر

لح

ثم الكتاب بعون الملك الوهاب في الناس من رجب المبارك من الحرام سنة تسع
و تسعين والف وانا الفقير المحتج بالخير من حب من كتاب من باب شاطئ غفر الله له ولم الذي
ما رجب كتاب

شود دم کم شمع سودی و دل در غایت خدا فیروزه را یک سال از حرم
 صفوا چشمک او چون چرخ روزگار و عین کیمیا که مولا را قدر روزگار
 مبارک او و سون او و قیوب بیازانه
 دخی سهو و خطا نه دوزانه

رد شرح اربعین